

కమ్యూనిజం

అగస్టు 1985

- * సి.పి.ఐ. - సి.పి.యం. ల మధ్య
సిద్ధాంత విభేదాలు
- * కమ్యూనిస్టులు : సోషల్ డెమాక్రాట్లు
- * నూతన విద్యా విధానం
- * రచయిత - ప్రపంచ దృక్పథం - ప్రతిభ -
స్వజనశీలత
- * క్యూబా, వియత్నాం, సూడాన్
కమ్యూనిస్టులు

ci

క మ్మూ ని జ ౦

సంపుట : 11 ★ ఆగస్టు 1985 ★ సంచిక : 4

ఈ సంచికలో....

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమంపై మార్క్సిస్టు నాయకుల దాడి
—చంద్ర రాజేశ్వరరావు

సి. పి. ఐ. - సి. పి. యం. సిద్ధాంత విభేదాలు —జగన్నాథ సర్కార్

కమ్యూనిస్టులు - సోషల్ డెమాక్రాటు —ఈడ్పుగంటి నాగేశ్వరరావు

సోషలిజం పురోగతిలో వియత్నాం —ఫామ్వాన్ డాంగ్

ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ : సమకాలీన సిద్ధాంత పోరాటం —హెన్రిక్ గెమ్మె

రచయిత - ప్రపంచ దృక్పథం - ప్రతిభ - సృజనశీలత
—డాక్టర్ కుజ్జెట్స్వ

14 సంవత్సరాల కఠోర అజ్ఞాతవాసం -

సూడాన్ కమ్యూనిస్టుల అనుభవాలు

ఒక కమ్యూనిస్టు మేయరు

కొమింటర్న్ 7వ మహాసభ : అంతర్జాతీయ గోష్ఠి

ఇరాన్ లో కమ్యూనిస్టులపై దమనకాండ

అష్ట దంష్ట్రుల విష జంతువు

క్యాబా ప్రథమ కమ్యూనిస్టు పార్టీ చరిత్ర

—డాన్ రోకా

మార్క్సిజం ఉపనిషత్తులలో పుట్టిందా? - లేదు —ఎస్. వి సత్యనారాయణ

నూతన విద్యావిధానం

—ప్రతుల్ లాహిరి

ప్రపంచ సోషలిజం

COMMUNISM (Telugu Monthly)

Volume : II

AUGUST 1985

No. 4

Contents :

- Independence, Socialism and peace - an indivisible aim
— Pham Van Dong
- Frederic Engels and the present day ideological struggle
— Heinrich Gemkow
- After 14 years underground — Tijani Tayeb Babequr
- A Communist Alcade at work — Ramon Mendezona
- Uniting the peace forces, 50th Anniversary of the 7th Congress
of the Comintern: A summary of an International Symposium
- World View, Talent, Creativity — Felix Kuznetsov
- Anti Communism on a Rampage in Iran — Ali Khavari
- Fighting an Octopus — Nicholas Barton
- The Cuban Communists first party — Blas Roca
- C. P. (M) attack on C.P.I. Programmatic positions
— C. Rajeswara Rao
- Communists and Social Democrats : Two ideologies,
two policies — E. Nageswara Rao
- Soviet Scholars on Indian Philosophy — Y. Bala Rama Murthy
- New Education Policy — Pratul Lahiri

విడి ప్రతి —రూ. 1-50 పై.

సంవత్సర చందా —రూ. 15/-

క మ్మ్యా ని జి ౦

సంపాదకవర్గం :

వై . విజయకుమార్

తమ్మారెడ్డి సత్యవారాయణ

ఈడ్పుగంటి నాగేశ్వరరావు

వ రల్డ్ మా ర్క్సిస్టు రి వ్యూ

అరవిక్, జెంగాలి, జల్లేరియా, జక్, దానిష్, ఇంగ్లీష్, ఫినిష్,
ఫ్రెంచి, జర్మన్, గ్రీకు, గుజరాత్, హీబ్రూ, హిందీ, హంగేరియన్,
ఇండోనీషియన్, ఇటాలియన్, జపనీష్, మళయాళం, మంగోలియన్,
నార్వేజియన్, ఒరియా, పర్షియన్, పోలిష్, పోర్చుగీసు, పంజాబ్,
రుమేనియన్, రష్యన్, సింగళీష్, స్పానిష్, స్వీడిష్, టాగాలోగ్,
తమిళం, టర్కిష్, వియత్నామీస్ భాషలలో కూడ వెలువడుతున్నది.

రచయిత - ప్రపంచ దృక్పథం, ప్రతిభ, ప్రజనశీలత

— ఫెలిక్స్ కుజ్నెత్సోవ్

సోవియట్ యూనియన్ రచయితల యూనియన్ బోర్డు కార్యదర్శి

1935 మధ్యలో అంటే సరిగ్గా అర్థ శతాబ్ది క్రితం పారిస్ లో సంస్కృతీ రక్షణకై అంతరాతీయ మహాసభ జరిగింది. రెండో ప్రపంచ యుద్ధ నివారణకోసం సమిష్టి కృషి జరిపేందుకుగాను సాంస్కృతిక కార్యకర్తలు నిర్వహించిన ప్రప్రథమ సమావేశం అది. వివిధ దేశాలకు చెందినవారు, పిఠిన్న రాజకీయ దృక్పథాలు గలవారు ఆ సమావేశంలో పాల్గొన్నారు. జర్మనీలో నాజీలు అధికారంలోకి వచ్చాక రెండో ప్రపంచ యుద్ధం దగ్గరపడుతున్నట్లు స్పష్టమైన సూచనలు కనిపించాయి. అయితే రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ నివారణకు అవరోధం సృష్టించలేకపోయారు. అప్పటికి ఆ ముప్పు విస్తృతమై పలువురు స్పష్టంగా చూడలేకపోయారు. కానీ రష్యన్ మహా రచయిత, సోవియట్ సాహిత్యవేత్త అయిన మాగింగోర్స్కి లాటి పురోగామి పౌర నాయకులు మాత్రం దగ్గరలో సత్యమింపనున్న ప్రమాదాన్ని విస్పష్టంగా చూడగలిగారు.

ఆ మహాసభ ముగియగానే కొంతగా యేర్పాటయిన సోవియట్ రచయిత యూనియన్ వ్యవస్థాపక సభ్యులైన గోర్కి “సంస్కృతుల గురించి” శీర్షికతో ఒక వ్యాసం ప్రచురించారు. అందులో ఆయన ప్రథమ ప్రపంచ సంగ్రామం గురించి ప్రజలకు యిలా గుర్తు చేశారు : “1914 లో యూరప్ బూరువాదరం వేలాది మంది మేధావులను సైనికులుగా కాల్పుల రణరంగంలోకి పంపింది. పరస్పరం సంహరించుకునేలా వత్తిడిచేసింది. ఆ ‘సాంస్కృతిక కార్యకర్తలు’ కాళ్ళు చేతులు కోల్పోడానికి ముందు గ్యాస్ చేంబర్ లో మరణించడానికి ముందు లేదా కాల్పుల్లో చావడానికి ముందు సారవంతమైన భూముల్ని బంజరగా వుంచడానికి సంస్కృతిని ధ్వంసం చేయడానికి శక్త్యానుసారం సాయపడ్డారు.”

మానవ మారణకాండకు రంగం సిద్ధమవుతున్నదని గోర్కి హెచ్చరించాడు; “అసంఖ్యాక నగరాలు, కర్మాగారాలు బూడిదకుప్పగా మిగిలిపోతాయి. బ్రహ్మాండంగా తయారైన నౌకలు నిటనిలువునా మునిగిపోతాయి; నేల ధ్వంసమై పోతుంది; పెద్ద సంఖ్యలో పిల్లలు మరణిస్తారు; దీర్ఘ కాలంగా బలపడిన అధికార వర్గ నేరపూరిత వున్మాదం మరగిమరగి ఆఖరుకు శ్రమ ఫలితాలను నాశనం చేసేలా పరస్పర హననోద్యోగంలో పాల్గొనేలా కాక్కికులపై రైతాంగంపై, మేధావులపై వత్తిడి చేస్తుంది.

మాక్సింగోర్కి వూహించిందే జరిగింది. అది విచారకరం. అంతకంటే విచారకరమైన విషయం యేమిటంటే, మానవజాతి చరిత్ర పాఠాలను మరచి పోవడం. మానవజాతికి యీనాడు మరో యుద్ధ ప్రమాదం యెదురవుతున్నది. ఈ యుద్ధం మూలంగా సమస్త మానవజాతి అణ్వస్త్ర అగ్నిగుండంలో భస్మపటలమై పోతుంది. ఈనాడు మళ్ళీ యుద్ధ జ్వాలల్ని మండిస్తున్నది. ఎవరంటే అదే సామ్రాజ్యవాద భిరానికిచెందిన మితవాద సైనిక విభాగాల సభ్యులే, మరెవరూకాదు వారే. ఈనాడు శాంతి శకులు అర శతాబ్ది నాటికంటే నిస్సందేహంగా ఎక్కువ బలోపేతంగా వున్నాయి. నేటి శాంతి శకుల్లో సోషలిస్టు సమాజం శక్తికూడా మిశితమయ్యే వుంది. అయితే పశ్చిమ దేశాల్లో కొంతమంది కళాకారులైన మేధావులు యుద్ధమైతే కోరుకోవడంలేదు కానీ స్క్రియాపర వెళ్ళి అవలంబిస్తున్నారు. ఈ భూమండలంపై శాంతినీ, ప్రాణాలను కాపాడే విషయంలో అయినా సరే, రాజకీయాలన్నవి సాహిత్యానికీ, కళలకు సంబంధించినవికావు, అనే ఛోరణిని వారు వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

సోవియట్ యూనియన్ రచయితల యూనియన్ బోర్డు రజతోత్సవ సభలో ఇలాటి మేధావుల సుదేశించే మా పార్టీ ఇలా స్పష్టం చేసింది : “సంస్కృతి కార్యకర్తలారా మీరే పక్షం అనే గోర్కి సుప్రసిద్ధమైన విజ్ఞప్తి యీనాడు ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యం వుంది. కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకులు తరుచుగా చెప్పున్నట్లు నిజానికి సోవియట్ యూనియన్ నా ; అమెరికానా ; దేశాన్ని ఎంపిక చేసుకోవాలన్నదికాదు అసలు సమస్య. అసలు సమస్య అంత తేలికైందికాదు. అసలు విషయం యేమిటంటే, ప్రాణమా ; నాగరికతా సంహారమా ; దేన్ని ఎంపిక చేసుకోవాలన్నదే. ఇక్కడ మధ్యేమార్గంఅంటూ లేదు. సువ్వు అటు యుద్ధ సన్నాహాలు చేస్తున్నవారి పక్షమైనా కావాలి, లేదా సామ్రాజ్యవాదుల దుస్సాహసిక విధానాలను తిరస్కరించేవారి పక్షమైనా కావాలి. ఇలా తిరస్కరించేవారు శాంతియుత సహజీవనంకోసం, నిరాయుధీకరణకోసం పోరాడుతున్నారు.” 2

1. మాక్సింగోర్కి, ‘సాహిత్యంమీద’ మాస్కో 1955, పుటలు 833 - 834

2. ప్రావ్డా, సెప్టెంబరు 26, 1984.

శాంతి సంరక్షణకు తమ వంతు దోహదాన్ని ఎలా పెంపొందించడమా అన్న విషయమే, యుద్ధాన్ని సర్వశక్తితో వ్యతిరేకించడానికి ప్రజలను సన్నద్ధం చేయడానికి కళ ఎలా తోడ్పడుతుందో అన్న విషయమే సోవియట్ రచయితలు నిరంతరం ఆలోచిస్తున్నారు. దీనికి సమాధాన మివ్వడానికిగాను నేను మూల సూత్రాలనుంచే ప్రారంభించాలి. అనగా కళా సృజనాత్మకత స్వభావం పునాదుల గురించి. కళా సృజనకు భావజాలంతోనూ, రాజకీయాలతోనూగల అవిభాజ్యమైన సంబంధం గురించి మాకుగల భావాలను వివరించడంతో ప్రారంభించాలి.

ఈ వ్యాసశీర్షికలో సృజనశీలత అన్న పదానికి మూడు ప్రపంచ దృక్పథం ప్రతిభ అన్న రెండు పదాలున్నాయి. ఎందుచేతనంటే ఈ రెండు అంశాలే కళా సృజనాత్మకతను నిర్ణయిస్తాయి. మొత్తం మూడు తీర్మానాల సంయోగ ఫలితమే రచన. ఈ సంయోగం ప్రతి రచయిత విషయంలోనూ సంక్లిష్టంగానూ, పూర్తిగా వైయక్తికంగానూ వుంటుంది. అందువల్ల ఫలితాలు కూడా స్పష్టంగానే భిన్నంగా వుంటాయి.

కళాత్మక సృజనశీలత పట్ల సరైన వెళ్ళి రూపొందించడంలో మార్క్సిస్టు తాత్విక సాహితీ భావన గందరగోళంతో కూడిన సైద్ధాంతిక కలగూర గలదనూ, అసభ్రుశపు సామాజిక వాదాన్ని రెంటినీ పరిహరిస్తుంది. గందరగోళంలో కూడిన సైద్ధాంతిక కలగూరగంప దృక్పథం కళకు సంబంధించిన రెండు పరస్పర విరుద్ధ భావాలను అతకడానికి స్రవ్యత్విస్తుంది. భౌతికవాద దృక్పథాన్ని, భావవాద దృక్పథాన్ని అతకడానికి యత్నిస్తుంది. మార్క్సిస్టు తత్వశాస్త్రంలో ఒక భాగంగా వున్నటువంటి భౌతికవాదం, కళ ఒక ప్రత్యేక సామాజిక సృజన కార్యకలాపం అని వాస్తవ జీవితమూ, జీవితానికి ఆధారభూతమైన మానవ సంబంధాలు, సృజనాత్మక కార్యకలాపానికి ప్రాతిపదిక వంటివని భావిస్తుంది. కాగా “శాశ్వతమైన ఆత్మ”తో గల సంబంధమే కళ అనీ, అఖండమైన ఆదిమ ప్రపంచంతో గల భ్రమాత్మక సంయోగమే కళ అని భావవాదం చెబుతుంది. కళకు సంబంధించిన భావవాద భావనలకు అంతులేదు. ఈ రెండు విభిన్న దృక్పథాలను కలిపే కృషిలో కలగూరగంప దృక్పథం నానా రకాల అసత్యాలకు, అస్పష్టతలకు అలంకార యుత వాక్యాలకు దిగుతుంటుంది. నాస్తవానికి యీ కృషి కేవలం నిరర్థకమైంది.

ఇక అసభ్రుశపు సామాజికవాదం గురించి. ఇది తాను చెప్పేది మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతమే అంటుంది; కళ పూర్తిగా సామాజిక వాతావరణంపైనా, వర్గ ప్రయోజనాలపైనా ఆధారపడి వుంటుందని మొండిగా. బండగా వాదిస్తుంది. అలెగ్జాండర్ పుష్కిన్ మహా వైభవ పతన యుగపు సిద్ధాంతవేత్త అనీ, ఉన్నత కుటుంబాల లక్ష్యానికి వంతపాడిన మధ్య తరగతి జనాలకు లియో టాల్ స్టాయ్ ప్రతినిధి అని

ఈ అపభ్రంశపు సామాజికవాద సిద్ధాంతకారులు వాదిస్తారు. భూతకాలపు సాంస్కృతిక వారసత్వం మన సమాజానికి వీలవైంది అనే విషయాన్ని వీరు నిరాకరిస్తారు. కళలోనూ, సాహిత్యంలోనూ జీవితం గురించిన ఆదిమ తరహా వర్ణనలను, పడిగట్టు వర్ణనలను సమర్థిస్తారు. వాస్తవానికి యిది నాగరికతా ప్రయోజనాలకు, అవసరాలకు వ్యతిరేకమైంది.

కళాత్మక సృజనశీలత పట్ల సరైన మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు వైఖరి నిజానికి ఈ రెండు రకాల భావాలనూ తిరస్కరిస్తుంది. కళాత్మక సృజన పట్ల మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు వైఖరి ప్రధాన సూత్రాలను శాస్త్రీయ సోషలిజం వ్యవస్థాపకులు రూపొందించారు. కళ అనే ప్రత్యేకమైనటువంటి-అవును మళ్ళీ చెబుతున్నాను- ప్రత్యేకమైనటువంటి చైతన్య రంగం అనే అవగాహన, ఈ చైతన్యం తన సొంత ఆంతరిక నియమాల ప్రకారం అభివృద్ధి చెందుతుందనే అవగాహన, ఆర్థిక, సామాజిక రంగాలో పనిచేసే నియమాలకు యీ నియమాలకు పొంతన లేనేలేదన్న అవగాహన- ఈ అవగాహనా సముదాయమే కళపట్ల మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు వైఖరికి ప్రాతిపదిక. ఈ నియమాలను ఆ నియమాలతో జమకట్టడమంటే కళను అపభ్రంశం చేయడమే; కళాకారులందరినీ ఒకే కొలబద్దతో కొలవడమే. సి. పి. యస్. యు. ఆచరణలోనూ, ఇతర సోదర పార్టీల ఆచరణలోనూ ఒకవైఖరి మూర్ఖీభవించి వుంది. కళాకారులైన మేధానులపట్ల, వారి అన్వేషణల పట్ల కళాకారుల బహుముఖ సృజన కార్యకలాపాల పట్ల, కళా సౌందర్యాల పట్ల గౌరవనీయ వైఖరిని రూపొందించడంలో మా పార్టీ ఒక సూత్రాన్ని గమనిస్తున్నది. లెనిన్ ప్రవచించిన ఈ క్రింది సూక్తి మనకు మార్గదర్శకత్వం వహిస్తున్నది. “సాహిత్య రంగంలో యాంత్రికమైన సరుబాటు కానీ, ఒకే స్థాయికి కుదించడం కానీ కుదరదు. మెనారిటీపై మెజారిటీ నిర్ణయం చెల్లుబాటు కూడా కుదరదు. ఈ రంగంలో వ్యక్తిగతమైన చొరవకు, వ్యక్తిగత యిష్టాయిష్టాలకు యోచనకు, కల్పనకు, రూపానికి, ఇతివృత్తానికి అధికాధిక అవకాశాన్ని నిర్బంధేహంగా కల్పించాలి.”¹

నూతన సమాజ విజయాలను శృతిమించి కీర్తించడం పట్ల సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ విచారం వ్యక్తం చేస్తుంది; ఉత్కృష్టమైన భావాలు, ఉన్నతమైన ఇతివృత్తాలు లుప్తమైన మొరటు రచనలకు మా పార్టీ వ్యతిరేకం; కళలోని విసుగుపుట్టించే ఏకరూపతను, సున్నితమైన భావ తీవ్రత రాహిత్యాన్ని మా పార్టీ అభిశంసిస్తుంది.

నూతన సమాజ నిర్మాణానికి సంబంధించిన బృహత్ కర్తవ్యాల పరిపూర్తి ఫలప్రదంగా తోడ్పడే సాహిత్యం, కళలకు గొప్ప ప్రాముఖ్యం యిస్తామని మా

1. వి. ఐ. లెనిన్, కలెక్టెడ్ వర్క్స్, సంపుటి 10, పుట 46.

ఫార్టీ 27 వ మహాసభ సన్నాహ పత్రాలో స్పష్టంగా పునరుద్ఘాటించింది. 1985 ఏప్రిల్ లో జరిగిన విస్తృత సమావేశంలో సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ యిలా స్పష్టీకరించింది : “సోవియట్ సాహిత్యం, కళలకు చెందిన ఉత్కృష్టమైన కృతులను వార్షియొక్క, ప్రజల యొక్క ప్రధాన కార్యకలాపాల ప్రయోజనాలనుంచి విడిదీయజాలము. ఈనాడు మనం నిర్వహిస్తున్న నూతన క్రగవ్యాలు మన కళాత్మక సృజనశీలతలో ప్రతిబింబిస్తాయనడం నిస్సందేహం; మన కళాత్మక సృజన సోషలిస్టు జీవిత సత్తాన్ని నొక్కిచెబుతుంది.” 1

కళను కానీ సాహిత్యాన్ని కానీ చేరిజు వేయడానికి ఉపకరించే ఒకానొక ప్రధాన గీటురాయి ఆ కళలో లేదా ఆ సాహిత్యంలో జీవిత సత్యం చిత్రించబడిందా లేదా అన్నదే అని మేము భావిస్తాం. వాస్తవానికి కళారూపం ప్రపంచ దృక్పథం మనస్సు అతని కృషి మధ్య గల సంబంధం చాలా సరిష్టమైంది; ఇది కేవలం దర్పణ ప్రతిఫలం కంటే చాలా సంక్లిష్టమైనదీ, జటిలమైనది.

ఈ సంబంధం స్వభావాన్ని మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు స్పష్టంగా అవగాహన చేసుకున్నారు. ఫ్రెంచి రచయిత డాల్బాక్ రాచరికవాది అని, చరిత్రనుంచి అదృశ్యం కానున్న వర్గం పట్ల ఆయన సానుభూతి చూపాడని చెబుతూ ఎంగెల్స్ ఇలా రాశాడు :

“తాను గాఢంగా సానుభూతి చూపే శ్రీ పురుషులను అనగా ఉన్నత కుటుంబీకులను చిత్రిస్తున్న సందర్భంగా ఆయన వ్యంగ్యం పడునుదేరినంతగా మరెప్పుడూ పడునుదేరదు; ఆయన వక్ర కోకి కరుకుదేరినంతగా మరెప్పుడూ కరుకుదేరదు తనకు అత్యంత రాజకీయ ప్రత్యర్థులైన రిపబ్లికన్ వీరుల విషయం ప్రస్తావించినప్పుడు ఆయన వ్యక్తం చేసినంత ప్రశంసా భావం మరెవరి విషయంలోనూ వ్యక్తం చేయడు. డాల్బాక్ యీ విధంగా తన సొంత వర్గ సానుభూతికీ, రాజకీయ అపోహలకూ వ్యతిరేకంగా తన్నుతాను వ్యక్తం చేసుకోవలసి పచ్చింది; తనకు యిప్పులైన ఉన్నత కుటుంబీకుల (రాజవంశీయులు) పతనం అవశ్యకతని ఆయన గమనించాడు; అంతకంటే మంచి భవిష్యత్ వారికి తగదు అన్నట్లుగా వారిని చిత్రించాడు; భవిష్యత్తుకు చెందిన నిజమైన మనుషులను ఆయన చూశాడు. దీనిని నేను ఒకానొక మహాతర వాస్తవికవాదం విజయంగా, డాల్బాక్ లోని ఒకానొక గొప్ప లక్షణంగా పరిగణిస్తాను.” 2

1. వ్రాట్స్, ఏప్రిల్ 24, 1985.

2. లండన్ లోని మార్గరెట్ హార్కెన్స్ ఎంగెల్స్ లేబు 1888 ఏప్రిల్ ప్రాంబంలో. కార్ల్ మార్క్స్, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ “సెలెక్టెడ్ కరెస్పాండెన్స్” మాస్కో 1965 పుట 402-403.

గత కాలపు మహా రచయితలకు కళాత్మక సత్యం అనే భావం మార్గదర్శకత్వం వహించిందనీ, అలాటి కళాత్మక సత్యం నిజమైన ప్రతిభలో అనులంఘనీయమైన అంతర్భాగమని మార్క్సిజం ప్రామాణిక గ్రంథాలు శక్తివంతంగా స్పష్టం చేశాయి. గత కాలపు ఉత్తమ కళాకారుల రచనలను మానవ విజ్ఞాన భాండాగారంలో అమూల్యమైనవి చేసేవి ఇదే. ఇటీవల మానవ విజ్ఞాన భాండాగారానికి స్వేచ్ఛా శ్రామిక జనుల సమాజం సంక్రమించుకుంటుంది. అలా సంక్రమించుకోవడం ఆ సమాజం హక్కు. అది ఆ భాండాగారంలోని సంపదను జీర్ణం చేసుకుని దానిని మరింత వృద్ధి చేస్తుంది.

వాస్తవానికి గత కాలపు వారసత్వాన్ని జీర్ణం చేసుకోవడంలో సోషలిజం విచక్షణ పాటిస్తుంది. అలాగా ప్రతిదానినీ జీర్ణం చేసుకోవాలనుకోదు. గత శకాలకు చెందిన మహా కళాకారుల రచనలోని కళాభాండాలోని కొన్ని అంశాలను మాత్రమే సోషలిజం భద్రంగా, ప్రాణప్రదంగా దాచుకుంటుంది. మానవత్వాన్ని ప్రశంసించడం, విజ్ఞానదాహం, ప్రజా సంక్షేమం కోసం కృషి చేయాల్సిందిగా యిచ్చే విజ్ఞప్తి, వీటిని దాచుకుంటాం. కాగా మతతత్వపు భావవాదాన్ని, కళలోని చదునుచేసే ధోరణిని వ్యక్తివాదాన్ని కీర్తించడం వగైరా అంశాలను మనం విమర్శిస్తాం.

గతకాలపు వారసత్వానికి సంబంధించి, బెలిన్ స్కి, దోబ్రోలుబోవ్, చెర్నెష్ విస్కీ యింకా 19 వ శతాబ్ది మధ్య కాలంనాటి ఇతర రష్యన్ విప్లవకర ప్రజాతంత్రవాదుల రచనలను సోవియట్ సాహితీ రంగంలోని రచయితలు, సిద్ధాంతవేత్తలు ఎంతో ప్రయత్నాలతో సంభావిస్తారు. 19 వ శతాబ్ది మధ్యకాలంనాటి విప్లవకర ప్రజాతంత్రవాదులు మార్క్సిస్టులు కాదు కానీ వారు శాస్త్రీయ సోషలిజంకు దగ్గరగా వచ్చారు; తత్వశాస్త్రంలో భౌతికవాదాన్ని ప్రశంసించారు; ప్రకృతి పరిణామంలో గతితర్కానికి దగ్గరగా వచ్చారు; శ్రామిక జనులను విముక్తి చేయడానికి విప్లవకర పద్ధతులను ప్రతిపాదించారు.

అంతకంటే ముఖ్యం- వారి తాత్విక, కళాసౌందర్య సిద్ధాంతంలోని కొన్ని కీలకమైన సూత్రాల ఆధివృద్ధిలో మేము విప్లవకర ప్రజాతంత్రవాదుల కొనసాగింపు దార్శమని భావిస్తాం. రష్యన్ మార్క్సిస్టులు అలాటి సూత్రాలను వారసులని స్వీకరించి వాటిని మరింత పరిపుష్టం చేశారు. ఇలా చేసిన వారిలో లెనిన్ ప్రథమ గణ్యుడు.

కళాకారుడు తన రంగంలో విజయవంతం కావాలంటే ప్రతిభకు గల విశేష ప్రాముఖ్యాన్ని స్పష్టంగా గుర్తించిన లెనిన్ యిలా రాశాడు : “మానవ వైఫల్యాలను తప్పుట్టకండి : ప్రతిభ అరుదైనది. దానిని క్రమబద్ధంగా,

జాగ్రతగా ప్రోదిచేయాలి" ¹ కళలో భావజాలం వుండకూడదనే భావాన్ని. కళాత్మక సృజనకు ప్రపంచ దృక్పథంతో పనిలేదనే కొంతమంది తత్వవేత్తల. కళాకారుల వాదననూ విప్లవకర ప్రజాతంత్ర వాదులు, మార్క్సిస్టు విమర్శకులు, లెనిన్ అందరూ నిరాకరించారు.

మాటలు, కళాత్మక పదచిత్రాలు ఇవి అన్ని విషయాల్లోనూ చాలా ముఖ్యమైనవి. అవి నిర్దిష్ట సందేశాన్ని పాఠకులకు బట్టాడా చేస్తాయి. పర్యవసానంగా వాటికి సైద్ధాంతిక, తాత్విక ప్రాముఖ్యం వుంటుంది. చెర్నెష్వేస్కి యిలా రాశాడు: రచయిత ఏదో ఒక వాదాన్ని సమర్థించేవాడుగా వుండాలి. ఇది అధికార ముద్రలాటిది. తొలగించుకోవాలనుకున్నా ఇది తొలగిపోదు." ²

కృత్రిమ పొగడతో సద్యాలు రాయగూడదన్న విషయాన్ని నిరూపించాల్సిన అవసరం వున్నపుడు మాత్రమే "శుద్ధకళ", "కళ కళ కోసమే" అన్న నినాదాలు చెప్పుతాయని ఆయన ఉద్ఘాటించాడు. మరో విధంగాచెప్పే, అధికారవర్గాల అసత్యాల సేవకు కలాన్ని అంకితం చేసే ధోరణి నిరసించేపుడు మాత్రమే ఆ నినాదాలు పనికొస్తాయి. ఇతరత్రా ఈ నినాదాలు ప్రగతిశీల భావాలకు వ్యతిరేకంగా ఉపయోగపడుతున్నాయి. కాగా తన స్వప్రయోజనాలకు తప్ప మిగతా ఎలాటి ప్రయోజనాలకైనా పాటుపడరాదని విశ్వసించే కళాకారుడు, కళకు అవమానం తెస్తున్నాడు; కళకు ప్రమాదకారి. అతడు నిష్ప్రయోజకుడుగా మారి అర్థవంతమైన "అధికార ముద్ర"ను సొంతం కోల్పోతాడు." ³

కళ సత్యమైనదిగా, మహత్తరమైనదిగా వుండాలంటే అది తన యుగంలోని పురోగామి ఆదర్శాల వ్యాప్తికి వుపకరించాలన్న బోధన ఎంత అన్వయింపతగిందో పై భావాలు కూడా నేటి వాస్తవికతకు అంతే అన్వయింపతగినవి. ఆ యుగపు తీక్షణ ఆవశ్యకతలను సంతృప్తిపరిచే ఆదర్శాలు, లక్ష్యాలు కళాకృతులకు గంభీరమైన సామాజిక మూలాన్ని ప్రసాదించడమేకాక, వాస్తవాన్ని నిజంగానూ, ప్రగాఢంగానూ అవగాహన చేసుకోవడంలో కళాకారులకు అవి తోడ్పడతాయి కూడా. ఇందుకు విరుద్ధంగా, నీచిత సత్యంలోకి చొరబడకుండా ప్రతిభను తత్వశాస్త్రంలోని ప్రగతి నిరోధక లక్షణాలు అడ్డుకుంటాయి; ప్రతిభ అభివృద్ధి చెందకుండా నిరోధిస్తాయి; అలాంటి ప్రగతి నిరోధక లక్షణాలను గనక పరమమైనవిగా చిత్రించే పక్షంలో ఆ కళాకారుడిక మరణించినట్లే; అతనికి పరిష్కార

1. వి. ఐ. లెనిన్, కలెక్టెడ్ వర్క్స్, సంపుటి 35. పుట 99.

2. చెర్నెష్వేస్కి కలెక్టెడ్ వర్క్స్, సంపుటి 3, మార్కో, 1917. పుట 90 (రష్యన్ లాంగ్వేజ్).

3. అదే గ్రంథం, రెండవ సంపుటి, పుటలు 271, 274

సాధ్యంకాని సృజనాత్మక సంక్షోభం ఎదురవుతుంది; జీవితంలో నిస్సహ ఆవ
రించక తప్పదు. ఉదాహరణకు నికొలాయ్ గోగోల్ విషయంలో ఇదే జరిగింది.
దోషపూరితమైన ప్రపంచ దృక్పథం, రచనల లేవా కళాకృతుల కళాత్మక స్థాయిని
చెల్బుతీస్తుంది; కళా సౌందర్య ప్రభావాన్ని కుదిస్తుంది

కళాత్మక సృజనశీలతలో ప్రపంచ దృక్పథం పాత్ర

నాగరికత యొక్క రాజకీయ, సామాజిక చట్రం సంక్లిష్టమై కౌద్దీ,
రెండు సామాజిక వ్యవస్థలైన సోషలిజం, పెట్రుబిడిదారీ విధానం మధ్య వైరుధ్యాలు
ప్రకోపించేకౌద్దీ, కళాత్మక సృజనశీలతలో ప్రపంచ దృక్పథం పాత్ర క్రమేణా
పెరుగుతుంది. మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు ప్రపంచ దృక్పథం చాలా దీనియమైన, స్థిర
మైన భావాల వ్యవస్థ. వర్తమానకాలపు, పురోగామి దేశాల, యావత్ మానవ
జాతియొక్క మౌలిక అవసరాలను యీ భావాలు శాస్త్రీయంగా వ్యక్తం చేస్తాయి.
ఈ భావాల వ్యవస్థ, సాంస్కృతిక చార్యకర్తలకు (కళాకారులు) స్పష్టమైన అవ
గాహన కలిగిస్తుంది; వారికి భవిష్యత్తుపై విశ్వాసాన్ని కల్పిస్తుంది; మానవాళి
సృజనశీల శక్తులపై ఆశావహ విశ్వాసాన్ని సృష్టిస్తుంది. ఇక్కడో విషయం
స్పష్టం చేయాలి. కళలోనూ, సాహిత్యంలోనూ ప్రపంచ దృక్పథం ప్రభా
నంగా సృజనాత్మక లక్ష్యంలోనూ, కళాకారుని వైఖరిలోనూ వ్యక్తమవుతుంది.
వ్లాదిమిర్ మయకోవ్స్కి రచనలలోలాగా అవి కళ తాలూకు అతి సున్నితమైన
చోయా భేదాల్లో వ్యక్తమవుతాయి. సృజనాత్మక కళాకారులు తమ ప్రతిభలను
సంపూర్ణంగా, పరిపుష్కంగా వెలడించడానికి సహాయపడడమే తమ తార్విక, కళా
సౌందర్య, విమర్శక, సాహితీకృతుల ప్రధాన ప్రయోజనం అని మార్క్సిస్టులెని
నిస్టు మేధావులు భావిస్తారు; శ్రమజీవుల సంక్షేమం కోసం సహకరించడం కూడా
తమ ప్రధాన ప్రయోజనమని వారు పరిగణిస్తారు. జానపద స్వభావానికి, సృజనలో
పాక్షికతకు సంబంధించిన సామరస్య పూర్వకమైన నికరమైన భావనద్వారా మా
పార్టీ యీ సూత్రాలను, వైఖరిని ఆచరణలో అమలుపరుస్తుంది. తమ సమాజానికీ,
కమ్యూనిస్టు లక్ష్యాలకూ కళాకారులు చైతన్యవంతంగా సేవ చేయాలన్నది మా అభి
మతం. ఇలాటి సేవయొక్క మౌలికరూపం యేమిటంటే పురోగామిలైన, చురుగ్గా
వ్యవహరించే, ఆలోచనాత్మకతగల ప్రజలయొక్క స్పష్టాతిస్పష్టమైన టాపాలను
సృష్టించడం, సమానత్వం, న్యాయం, మానవత్వం, అంతర్జాతీయత అనే సోషలిస్టు
లక్ష్యాలను జీవితంలోకి పరివర్తించేసేందుకుగాను ఆ ప్రజలు సమాజాన్ని పునర్
నిర్మించేవారు. అంతేకాదు, వారు ప్రజల ఆర్థిక అవసరాలను సైతం సంపూర్ణంగా
ఉన్నతస్థాయికి తీసుకెళ్ళేవారు.

సోవియట్ యూనియన్, తదితర సోషలిస్టు దేశాల్లోని సాహితీకారులు, కళాకారులు ఇంకా ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఉన్న ప్రగతిశీలకారులు, మా అభిప్రాయాలతో ఏకీభవించే వీరు సోషలిస్టు వాస్తవికతను తమ కళాత్మక పద్ధతిగా ఎంపిక చేసుకున్నారు. 19వ శతాబ్దిలో ప్రవాస రచయితల్లో అత్యధికులు విమర్శనాత్మక వాస్తవికతను తమ సాహిత్యంలో పాటించారు. విమర్శనాత్మక వాస్తవికతయొక్క ఒకానొక విశిష్ట లక్షణం ఏమిటంటే అది దోషదీ సమాజం లోని వైరుధ్యాలను వెల్లడించింది; వీరు నిజస్వరూపాన్ని ఎండగట్టి, దళిత జీవుల, శ్రమజీవుల లక్ష్యం కోసం నిలబడింది. నేటిమన కళాకారులు, రచయితలు విమర్శనాత్మక వాస్తవికతను విలువ ఇవ్వడమేరక ఆ పద్ధతి సాధించిన విజయాలను అభివృద్ధి పరచారు. జీవితంలో ప్రవేశించిన నూతన విజయాలను విమర్శనాత్మకంగా చిత్రించడంలోనూ, కళాత్మకంగా విశ్లేషించడంలోనూ సోషలిస్టు వాస్తవికతావాదులకు నూతన సమాజ లక్ష్యాలు, కళను సంబంధించిన పార్టీ భావనా మార్గదర్శకత్వం పోషిస్తాయి.

సోషలిస్టు వాస్తవికత కళలో పురోగామి ప్రపంచ దృక్పథానికి గొప్ప విలువ ఇచ్చినప్పటికీ అది కళాపద్ధతుల్లో సంకేతనారాధన (Fetishism) దూరంగా ఉంటుంది. ఇది కళారంగంలో అన్వేషణా స్వేచ్ఛను ప్రోత్సహిస్తుంది. ప్రపంచ దృక్పథం, కళా సౌందర్యం మధ్యగల అంతర్ సంబంధంలాటి సమస్యల పట్ల వైవిధ్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తుంది; రచనలోని ఇతివృత్తం, రూపం మధ్యగల అంతర్ సంబంధం పట్లనూ, కళాకారుని తాత్విక, కళా సౌందర్య వైఖరి, నైతిక సామాజిక వైఖరి మధ్యగల అంతర్ సంబంధం పట్లనూ కూడా ఇది వైవిధ్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తుంది. ఈ విషయంలో ఇంకా అనేక చర్చనీయాంశాలున్నాయి. ఉదాహరణకు, ఏదైనా ఒక కళాకృతిలో “తాత్కాలిక” విలువకూ, “శాశ్వత”మైన తాత్విక విలువకూ మధ్యగల సరైన సమన్వయం ఏమిటి అన్న సమస్యపై చర్చ కొనసాగుతూనే ఉన్నది. సృజనశీలతా స్థాయిలో గనక తాత్కాలికతకు ఒక్క పినరు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఇచ్చినట్లయితే ఆ రచనకు అవాంఛనీయమైన శాశ్వతత్వం లభిస్తుంది; అలాగే కళాకారుడు గనక “శాశ్వత” సమస్యలకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఇచ్చినట్లయితే ఆ రచనలో వర్తమాన ప్రాముఖ్యం లుప్తమయిపోతుంది. ఫలితంగా పాఠకుని ఆసక్తి పోతుంది. ఈ దృక్పథం నుండి ఏదైనా కళాకృతిని కళాకారుడు వివేకవంతంగా, విమర్శనాత్మకంగా విశ్లేషించినట్లయితే అది పిల్లేషణా పద్ధతి అతడికి తోడ్పడుతుంది.

బహుశా యింతకంటే వివాదగ్రస్తమైన విషయం యేమిటంటే, సోషలిస్టు వాస్తవికతా కళారంగంలో నిరంతరం కొనసాగుతున్న అన్వేషణలను, కొత్త

పుంతలను, అనుభవాలను మడింపునే సమస్య. ఇందులో ఏ అన్వేషణలు సరేనా అభిముఖంలో వున్నాయి? ఏవి కళాకారుని పక్కదారి పట్టిస్తాయి? ఏ షయంలో సుప్రదాయంపట్ల విధేయత కొనసాగించాలి? వేటి విషయంలో అట్టి విధేయతకు స్వస్తిచెప్పాలి? ఈ ప్రశ్నలకు ఇంకా సమాధానం చెప్పవలసే వుంది.

అయితే ఇలాటి వివాదగ్రస్త విషయాలలో మొండిగా ఏవో నిర్వచనాలు సృష్టించి, వాటిని సాకుచేసుకుని సోషలిస్టు వాస్తవికత తాలూకు సృజనాత్మక పద్ధతులకు యిరుకు సరిహద్దులు గీయడానికి ప్రయత్నించడంవల్ల ప్రయోజనం శూన్యమని ఎక్కువమంది సోవియట్ తత్వదేతలు, సాహితీ విమర్శకులు భావిస్తారు. మా కళా పద్ధతికి అనుభవాలే ప్రాతిపదిక. ఈ పద్ధతి జీవితాన్ని వాస్తవికంగా చిత్రిస్తుంది; ప్రపంచంలో పలుచోట్ల అభివృద్ధి చెందిన కళాప్రక్రియ ధోరణులను యీ పద్ధతి తనలో సంలీనం చేసుకుంటుంది. ప్రజల జీవితానికి దూరంగా వుండే పద్ధతికీ, ప్రయోగం కోసమే ప్రయోగాల పద్ధతికీ, జీవితానికి దూరంగావుండే 'శుద్ధకళా' వాదానికి, సోషలిస్టు వాస్తవికత దూరంగా వుంటుంది. పై పద్ధతులు కళ ఆత్మహత్యకు దారితీస్తాయి.

మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు భావననుంచి వెలువడే కొన్ని మౌలికమైన సైద్ధాంతిక సమస్యలను మనం ఇక్కడ స్పృశించాం. అయితే కళాకారులు ఎదుర్కొంటున్న ఆచరణపూర్వక కర్తవ్యాలను చర్చించడం ద్వారా మనం ఇది ప్రారంభించాం. ముఖ్యంగా యుద్ధప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా సాగించే తమ పోరాటానికి సంబంధించిన కర్తవ్యాల చర్చతో యిది ప్రారంభించాం. సృజన శీలతలో ప్రపంచ దృక్పథానికిగల ప్రాముఖ్యతపై చర్చకు, యీ సమస్య పై ప్రత్యక్ష సంబంధం వుంది. శాంతి సంరక్షణలాటి భౌగోళిక పరిణామాల విషయంలో తనకు గల పాత్ర గురించి కళాకారుడు ఎంత లోతుగా అవగాహన చేసుకుంటే, జీవితం తాలూకు వైరుధ్యాలకు ఆ పరిణామాలతో గల పటిష్ట సంబంధం యేమిటో అంత విస్పష్టంగా అర్థమవుతుంది; కళాత్మక సృజనశీలత అంటే యేమిటో అంత స్పష్టంగా బోధపడుతుంది. కళయొక్క నిజమైన స్వభావంపట్ల విధేయంగా వుండాలనుకునేవారు సహజంగానే ప్రజల మనసులో శాంతిపట్ల ఆకంక్ష నిత్యం జ్వలించేలా చేయడానికి, మానవ పిలువలపట్ల ప్రజలకు గల నిబద్ధతను మరింత పెంచడానికి మానవ వ్యతిరేక, సమాజ వ్యతిరేక ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే తత్వాన్ని పెంచడానికి తమ శక్తికొద్దీ కృషి చేస్తారు.

నూతన పౌరునిపైనా, నూతన పౌరుని రూపుదిద్దడంపైనా. శ్రద్ధ కేంద్రీకరిస్తున్న సోవియట్ సాహిత్యానికి మూలం ఇలాటి అభిప్రాయాలు, భావాలే. వాస్తవానికి నూతన పౌరుని రూపుదిద్దడం అన్నది సంక్లిష్టమైన, వైనిధ్య భరితమైన

క్రమం. అది అంత తేలికైన క్రమమేమీకాదు. వాస్తవానికి నూతన రూపం కల్పించే సామాజిక లక్ష్యంతో ఆత్మిక - నైతిక పార్శ్వం అవిభాజ్యంగా మడిపడి వున్న విషయాన్ని మీరు సోవియట్ సాహితీ రచనల్లో స్పష్టంగా చూడవచ్చు.

సలాభావం మూలంగా, యీ దిశలో సాధించిన ముఖ్యమైన విజయాలను వివరించలేక పోతున్నాము యూరీ బొందారెవ్, వాసిల్ బైకోవ్ లాటి రచయితలు తమ రచనల్లో చరిత్రపట్ల, మాతృభూమిపట్ల, తన సొంత అంతరాత్మపట్ల వ్యక్తికి గల బాధ్యతను చక్కగా చిత్రించాడు. యుద్ధ కాలంనాటి అనుభవాలకూ, నేటి మన కాలపు అనుభవాలకూ మధ్యగల వ్యత్యాసాన్ని వారు స్పష్టంగా చూపారు. మొత్తానికి మనిషికిగల వివిధ బాధ్యతల మధ్య అంతస్సంబంధాన్ని చక్కగా చిత్రించారు. మరో ఉదాహరణ. చిగిజ్ ఐత్మతోవ్ రచనల్లో చరిత్ర పూర్వ దశలో మానవ పరిణామానికి, రోదసి యుగంలో అడుగిడుతున్న వర్తమాన మానవ పరిణామానికి మధ్యగల సంబంధం చక్కగా చిత్రింపబడింది సైబీరియా గ్రామీణ సమాజాన్ని చిత్రించిన ఫెడర్ అబ్రమోవ్, వాసలీ బెలోవ్, వాలెంటిన్ రసపుతిన్ రచనల్లోనూ, ఆధునిక నగర జీవితాన్ని వరించిన యూరీ త్రిఫ్ నోవ్ రచనల్లోనూ జీవిత వైవిధ్యం చిత్రింపబడింది; నేటి బహుళజాతి సోవియట్ లోని వచన రచనా స్వరూపాన్ని వీటిలో గమనించవచ్చు.

నేటి సోవియట్ వచన సాహిత్యం రష్యన్ సాహిత్యపు ఉన్నతమైన గత సంప్రదాయాలను ఒకవైపు కొనసాగిస్తూనే నేటి నూతన చారిత్రకమయిపులో పాఠకుల హృదయాల్లో “సార్వకాలిక” ప్రశ్నలను లేవనెత్తుతున్నది. నిజానికి ఇది కలవరం కలిగించే ప్రశ్నలు. నూతన చారిత్రక మయిపు అంటే ప్రవర్తిత సోషలిజం పరిపుష్టం అవుతున్న దశ యిది. అయితే కలవరం కలిగించే “సార్వకాలిక” మేనె ఆ ప్రశ్నలేవి? ఆ ప్రశ్నలు యివి: నువ్వుసరైన మార్గంలోనే జీవిస్తున్నావా? నీ జీవితానికిగల అర్థం యేమిటి? సమాజం పట్ల, తోటిప్రజల పట్ల, మాతృభూమి పట్ల, మొత్తంగా మానవ జాతిపట్ల నీ వ్యక్తి గత, పౌర బాధ్యతను ఎలా ప్రదర్శిస్తావు?

జీవిత పరమార్థం అన్వేషణను ఉమ్మడి విలువల వ్యవస్థలో ప్రధాన మైనదిగా పరిగణిస్తున్నాం. కాగా తన అంతరాత్మ పట్ల బాధ్యత నైతిక విలువల వ్యవస్థలో మూలకమైంది. మనిషి ఎందుకొనం జీవిస్తాడు? మనిషి ఎలా జీవిస్తాడు? అనే రెండు అంశాల మధ్యగల పరిస్పర పరాధీనతను సాహిత్యం వెలుగులోకి తెస్తుంది. పాదార్థిక అవసరాల సంతృప్తికీ, పౌర జీవితానికి హాని కలిగించే విజయానికి గనుక మనిషి ప్రాధాన్యత యిచ్చినట్లయితే అది అహం భావానికి, నైచ్యానికి, పతనోన్ముఖ ప్రవర్తనకూ దారి తీస్తుందని సాహిత్యం చెబుతుంది. మనిషియొక్క సామాజిక సంబంధాల సముదాయం అతని ఆత్మిక

కూపంగా, నైతిక విలువలుగా, ప్రవర్తనగా “పరివర్తన చెందే పద్ధతిని” విశ్లేషించడానికి సామాజిక పద్ధతులు వినియోగింప బడతాయి.

కొద్దికాలంక్రితం కొంతమంది సోవియట్ విమర్శకులు, తత్వవేత్తలు, ఆఖరుకు రచయితలు కూడా భావ వాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడే సందర్భంగా వారు భావ వాదం తాలూకు భావనలు నేటికి తగినవి కావన్నట్లుగా భావించేవారన్న విషయం మేము అంగీకరిస్తాం. మా సమాజమూ, సాహిత్యమూ, రెండూ కూడా ఈ రకం “అతిశయోక్తుల” నుంచి ఇప్పుడు బయట పడ్డాయి. కమ్యూనిస్టు నైతికత తాలూకు లెనినిస్టు భావన యొక్క పూర్తి లోతును గ్రహించిన ఫలితంగా అవి అలా వాటినుంచి బయట పడ్డాయి. లెనిన్లు భావన తాలూకు ఆచరణాత్మక రూపం పట్ల సోవియట్ వచన రచయితలు నియమబద్ధంగా శ్రద్ధవహిస్తున్నారు.

శతాబ్దాల పాటు విభిన్న రూపాల్లో మతమూ, దాని ఆచారంగా తలెత్తిన భావవాద-తాత్విక వ్యవస్థలు, మనిషి మెదడు పైనా, ఆత్మిక, నైతిక సమస్యల, పరిష్కృతి పైనా, ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం వహించిన విషయాన్ని మనం మరచి పోలేము. ఇక్కడొక విషయాన్ని వివరించాలి. 19 వ శతాబ్దపు రష్యన్ సాహిత్యం నిర్భయంగా “సార్వకాలిక” మేనాత్మిక సమస్యలను లేవనెత్తింది. ఆ శతాబ్దపు మహా రచయితలైన గాగోల్, డాస్టవ్స్కి, టాల్స్టాయ్లు కూడా ఆ ప్రశ్నలను అన్వేషించే సందర్భంగా మత పరమైన ప్రపంచ దృక్పథంపరిధి దాటి వెళ్ళకలేపోయారు.

అలా టి ప్రశ్నలను సోషలిజం సమాధానం ఇస్తుందేమో అని డాస్టవ్స్కి సందేహం వెలియిచ్చాడు. కాని చివరకు సోషలిస్టు సమాజం మనిషికి తిండి, పాదార్థిక సమానత్వం కల్పిస్తుంది కానీ మనిషి దేనికోసం జీవించాలని కానీ తన అంతరాత్మ ఆదేశాల ప్రకారం ఎలా జీవించాలని కానీ సోషలిజం నేర్పదన్న నిర్ణయానికి ఆయన వచ్చాడు. నిజాన శాస్త్రాల అన్వేషలు, సౌకర్యాల సంపాదన యేవీకూడా జీవిత ప్రయోజనం యేమిటి? అన్నప్రశ్ననుంచి మనిషిని విముక్తి చేయ లేవు అన్న అంశంగురించి ఆయన నివలల్లోని వాతలు వితర్కిస్తాయి.

డాస్టవ్స్కిని తీవ్రంగా కలవర పరిచిన యీ ప్రశ్న వర్తమాన వాస్తవానికి కూడా ఘట్టంగా బూర్జీవా వినిమయ సమాజానికి కూడా అన్వయిస్తుంది. అలాగే మనందరకూ కూడా అన్వయిస్తుంది. సోషలిజమూ, డాస్టవ్స్కి రచనలు యిలా సమాధాన మిస్తాయి : మహోత్కృష్టమైన సోషలిస్టు ఆదర్శాలకు అనుగుణంగా సమాజాన్ని పునర్ నిర్మిస్తేనే, సమాజంనుంచి మనిషియొక్క పరాంగు ఖతా క్రమాన్ని అధిగమించవచ్చు; ప్రవృద్ధమాన సంక్షేమం సరసన ఉన్నామనే ఉత్కృష్ట భావాన్ని సంతరించుకోవడం సాధ్యం. అప్పుడు సార్వకాలిక

తాత్విక సమస్యలు భ్రమపూర్వక జీవితానంతర ఆముష్మికంలో కాక ఇక్కడే యీ భూమండలంలోనే మనిషికి యోగ్యమైన స్థాయిలోనే అలాటి సమస్యలు పరిష్కరించువుతాయి. అయితే యిది దానిపాటికదే ప్రయత్నరహితంగా పరిష్కరించుకోరు. మొత్తం సమాజమూ, ప్రతి ప్తీ, ప్రతి పురుషుడూ సర్వతోముఖ శ్రమ చేయడం ద్వారానే సాధ్యావకాశం అన్నది వాస్తవంగా పరివర్తన చెందుతుంది. ప్రజలను ఉ లేజపరచడానికి, వారి శక్తి పై వారికి విశ్వాసం కలిగించడానికి యీ పరివర్తన ఎలా ఆచరణలో చూపు తీసుకుంటుందో కళాత్మకంగా చూడమే కళల ప్రయోజనం, సాహిత్య ప్రయోజనం. అయితే ఈ విషయంలో ఎదురయ్యే సంఘర్షణలను కానీ వైచిత్ర్యాలను కానీ సాహిత్యం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ సూక్ష్మీకరించరాదు లేదా లింక చేయరాదు.

సోషలిజంకూ, వినిమయ సమాజానికి మధ్య గల ముఖ్యమైన తేడా యేమిటంటే, సోషలిజం 'రోజువారీ తిండి' సమస్య పరిష్కరిస్తూ పోయేకొద్దీ, ఆ సమాజంలోని సామాజిక సంస్థలన్నీ "ఆత్మికాహారం"పై ఎక్కువ శ్రద్ధ వహిస్తాయి. నూతన పరిస్థితుల్లో మనిషియొక్క ఆత్మిక జీవితాన్ని సంపద్యంతం చేసే విషయంలో సోషలిస్టు సాహిత్యం చేసే సూక్తికరణలో సవ్యత్వం వుంది కాబట్టి. అది సూచించే నిరయాలలో గొప్ప లోతు వుంది కాబట్టి ప్రపంచ సాహితీ క్రమంలో ఈనాడు సోషలిస్టు సాహిత్యం అగ్రరంగంలోకి వస్తున్నది.

డాస్తవ్స్కీ అడిగిన ప్రశ్నకు సోషలిజం యిచ్చే సమాధానం స్పష్టమైనది; ఇది ఎంతమాత్రం సూక్ష్మీకరణ రూపంలో లేదు. కాగా "వినిమయ సమాజం" ప్రతిపాదించే సమాధానం మాత్రం పరస్పర విరుద్ధమైందే కాక, ముఖ్యంగా అది చాలా విధాలుగా మానవ వ్యతిరేకమైంది. జీవిత పరిమార్చానికి సంబంధించిన మత పర - భావవాద వ్యాఖ్యానాన్ని తిరిస్కరించకుండా భక్తులకు భూమిపై కాక స్వర్గంలో బ్రహ్మానందం లభిస్తుందని వాగ్దానం చేస్తుంది. సంప్రదాయ క్రైస్తవ నైతిక సూత్రాలకు ప్రాముఖ్యం యిస్తుంది. అంతేగాక "వినిమయ సమాజం" తలకిందులేన విలువలను ప్రచారం చేస్తూ ప్రజలను అవినీతిపరులుగా చేస్తుంది. ఈ విలువల్లో కేవలం పాదార్థిక, వినిమయ సుఖాలకు ప్రథమ ప్రాధాన్యం. నిజమైన విముక్తి పంథానుంచి, ఆస్తిపర వర్గాల దోపిడీ నుంచి ప్రజల దృష్టిని మళ్ళించడానికి సహాయపడేంతవరకు ఈ విధంగా మతం కానీ, వాణిజ్య తత్వం కానీ మరేదైనా కానీ పెట్టుబడిదారీ విధానానికి సరిగ్గా నప్పుతుంది.

సోషలిస్టు వ్యవస్థకు సంబంధించిన ఆత్మిక, నైతిక విలువల ప్రాముఖ్యాన్ని నొక్కిచెప్పే క్లిష్టతర కర్తవ్యానికి చెందిన ప్రశ్నలకు సహేతుకమైన మార్క్సిస్టు సమాధానాలు యివ్వడంలో కమ్యూనిస్టులు జాప్యం చేసినట్లయితే సైద్ధాంతికంగా

స్థిరత్వం లేనివారు, కళాకారులతో సహా అప్పుడప్పుడు గతకాలపు ప్రగతి నిరోధక. భావవాద సమాచారాల వైపు మళ్ళుతారు. వారు “ఆధ్యాత్మిక విలువల” కోసం ప్రయత్నిస్తారు. ఆత్మిక విలువల భావనకు చారిత్రక-భౌతికవాద మూలాన్ని కాక భావవాద మూలం అందచేస్తారు; జీవిత విలువలను గ్రహించడంలో విఫలకర-ప్రజాతంత్ర-మార్క్సిస్టు పద్ధతుల ప్రాముఖ్యతను తక్కువ అంచనా వేస్తారు.

కాలంచెలిన తలకిందుల విలువలను సమర్థించేవారు ఎల్లప్పుడూ వుండనే వుంటారు వీటిలో ముఖ్యమైంది “ప్రజాబాహుళ్య సంస్కృతి” సోషలిజం సాధించిన విజయాలను, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో 40 ఏళ్ళ క్రితం పాసిను శకులను సరాజయంపాలు చేయడానికి సోషలిజం ప్రదర్శించిన మహత్తర శక్తిని చూచి పాత సమాజాన్ని పాలించేవారు గజగజలాడిపోయారు. ఈ భయం మూలంగా ఆ పాలకవర్గాలు తమ శ్రామిక జనాలకు అంతకు మునుపటికంటే ఎక్కువ పాదార్థిక సమృద్ధతలో ఎక్కువ వాటా యిచ్చారు. ఏమైనా పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో ఈనాటికీ కోట్లాదిమంది శ్రమజీవులను దోపిడి చేయడం కొనసాగుతూనే వున్నది. అయితే పెట్టుబడిదారు అలా కార్మికులకు ఎక్కువ వాటా ఇవ్వడంతో పాటు జనాలకు వినిమయ సహజాతాలను, ప్రాథమిక స్థాయి ఆవేశాలను ఎక్కిస్తారు. ఉదాహరణకు లాభదాహం, హింసాకాండ. నెక్స్, బూతు సాహిత్యం. ఇంకా యిలాటి అధమస్థాయి అభిరుచులు వగైరా జనాల నరాలోకి ఎక్కిస్తారు. పెట్టుబడిదారీ విధానం ఇలాటి “ప్రజాబాహుళ్య సంస్కృతి”ని పోషించడం ద్వారా 18 వ శతాబ్దిలోనూ, 19వ శతాబ్దిలోనూ అనగా చరిత్ర ఉపోదయ వేళల్లో అది ప్రతిపాదించిన విలువలను తానే హరిస్తున్నది. అనాడు పెట్టుబడిదారీ విధానం ముందుకు తెచ్చిన విలువలు మనిషి పట్ల గౌరవం, జ్ఞానదాహం, వర్గ హక్కుల తిరస్కృతి, పరాన్నభుక్కు తత్వాన్ని నిరాకరించడం వగైరా. “ప్రజాబాహుళ్య సంస్కృతి” పెత్తనం చేసే దోపిడి సమాజంలో యీ విలువలకు ప్రాముఖ్యం యిచ్చే వాస్తవిక రచయితలు లహిష్కృతులుగా మిగిలిపోతారు.

రక్తనాళాల వ్యవస్థతో సారూప్యం వున్న ప్రపంచంలో మనం నివసిస్తున్న విషయం మనం మరువరాదు. బూర్జువా ప్రజా బాహుళ్య ప్రచార సాధనాలు నూతన సమాజంలో కూడా “ప్రజా బాహుళ్య సంస్కృతి” బీజాలను నాటడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. గతకాలపు అవశేషాలు, అపరిష్కృత సమస్యలు బాగా మెత్తబరచిన భూమిలో తరుచుగా ఈ బీజాలు పడుతున్నాయి. అందువల్ల అందులో కొన్ని పెరిగి కలుపుమొక్కల్లా పెరుగుతున్నాయి; అనగా సైద్ధాంతిక, సాంస్కృతిక కలుపుమొక్కల్లా పెరుగుతున్నాయి. సోషలిజం, మానవత్వం, మహోత్కృష్టమైన జీవితార్థం లాటి మహత్తర ఆదర్శాలను ఎత్తిపట్టుకుని, సత్యనిరతితో కూడిన,

స్పష్టమైన, ప్రగాఢమైన రచనలతో పోరాడి ఆ కలుపుమొక్కలను ఏరిపారేయాలి, ఇలాటి మహత్తర ఆదర్శాలన్నీ మానవుని మానవునిగా తీర్చిదిద్దుతాయి.

స్పష్టమైన, ఉన్నతమైన ఆత్మిక మార్గదర్శక సూత్రాలుగల కళాకారులు అలాటి రచనలను సృష్టించగలరని మేము విశ్వసిస్తున్నాం. వీరు గొప్ప సంస్కార వంతులు, ఉన్నత విద్యావంతులు. సీరియస్ రచయిత, రచన లేవైనా జయప్రదం కావాలంటే అధ్యయనం లేకుండా, ఆలోచించకుండా, కృషి చేయకుండా ఒక్కరోజు కూడా అతడు గడపకూడదు అన్నది కీలకమైన షరతు నిజమైన రచయిత అన్నవాడు మార్కిస్టు-లెనినిస్టు దృక్కోణం నుంచి చరిత్రను, వరమాన కాలాన్ని ప్రగాఢంగా అవగాహన చేసుకోగలగాలి. సాహిత్యంలో అతని నిబద్ధత వెలిగి దీనిని మనం పరిగణించాలి. తన ప్రజలకు, దేశానికి నిబద్ధతగల రచయిత విశ్వాసాలన్నవి రష్యన్ రచయితయొక్క సోవియట్ రచయితయొక్క సాంప్రదాయాలు. అహంకారం, క్షమాపణ ధోరణిగల కళా సౌందర్యవాదం మాకు వ్యతిరేకమైనవి. మా సమాజంలోని ప్రతి కళాకారుడికీ అన్ని సందర్భాల్లోనూ రాజకీయాలతోనూ, ప్రభుత్వ వ్యవహారాలతోనూ సంబంధం వుంటుంది. ఇందుకు నన్ను శుద్ధ కళా సౌందర్యవాదులు, ఇంకొంచెం ఖచ్చితంగా చెప్పే సాహితీ రంగంలోని కుసంస్కారులు అభిశంసించవచ్చు; కానీ రాజకీయాలు లేకుండా గొప్ప సాహిత్యం వుండ జాలదని నేను స్పష్టంగా చెప్తాను.

రచయిత ఆలోచనా క్రమంలో రాజకీయాలు చోటుచేసుకోవాలన్న ఆవశ్యకతని మరీ సూక్ష్మీకరణరూపంలో అర్థం చేసుకోరాదు. రచయితలుగనక సాహితీ ప్రత్యేక లక్షణాలనూ, కళాభిజ్ఞతనూ, విస్మరించినట్లయితే అలాటి రచయితల రచనలు అల్పమైనవిగా, అవాస్తవికమైనవిగా, ప్రగాఢత్వం లేనివిగా వుంటాయి. కర్తవ్య ప్రాముఖ్యాన్నీ, ఇతివృత్త తీవ్రతను ఉన్నతస్థాయి కళా సౌందర్యంతోనూ, కళాత్మక నూతన పద్ధతులతోనూ, ఆకరణతోనూ సమ్మేళనం చేయడం అంత తేలికైన పిషయమేమీ కాదు. ఈ సమస్యను అధిగమించడానికి అనుభవం ముఖ్యంగా వీరోచిత యుద్ధకాలంనాటి అనుభవం మా రచయితలకు తోడ్పడుతుంది. ఆ పంపత్సరాలలో సోవియట్ సాహిత్యం, కళలు ప్రజలను ఉత్తేజపరచాయి; దేశభక్తి శిఖరాలు అందుకునేలా వారిని అవి ఉత్తేజపరచాయి; సోషలిజంలో దేశభక్తి, అంతరాతీయత విడదీయరానివిగా వుంటాయి. తమ సోషలిస్టు మాతృభూమిని కాపాడుకోడానికి ప్రజలు తమ ప్రాణాలతో సహా సర్వస్వం సమర్పించేలా అవి ప్రేరణ సృష్టించాయి. మా దృష్టిలో తన కర్తవ్యాన్ని అవగాహన చేసుకోవాలన్నా, యీ స్ఫూర్తితో ఆ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలన్నా రచయితకు రాజకీయ నిబద్ధత వుండాలి; నిజమైన అర్థంలో కళాత్మకతగల రచయితగా వుండాలి.

చెర్నె షెవ్స్కీ అన్న మాటలు యీనాటికీ సత్కమైనవిగా పరిగణించబడుతున్నాయి. ఆయన ఇలా అన్నారు: “మానవ కార్యకలాపాలకు సంబంధించిన అన్ని రంగాల్లోనూ, సామాజిక అవసరాలతో సజీవ సంబంధంగల లక్ష్యాలే ఘనమైన అభివృద్ధి సాధిస్తాయి; జీవితంలో వేళ్లుపాచుకొనని లక్ష్యాలు దుర్బలమైనవిగా, కళా విహీనమైనవిగా మిగిలిపోతాయి; అవి చారిత్రక ప్రాముఖ్యాన్ని సాధించలేక పోవటమేకాక, అవి సంకుచితమైనవి కాబట్టి సమాజంపై ప్రభావాన్ని ప్రసరింపజాలవు”. 1

సోవియట్ సమాజంయొక్క మౌలికమైన చారిత్రక ఆవశ్యకతలు శాంతి, శ్రమ; దాని లక్ష్యం ప్రవృద్ధ సోషలిజంను సర్వరోముఖంగా పరిపుష్టం చేయడం. ఈ ఉత్కృష్ట లక్ష్యాలకోసం కృషిచేయడం ద్వారానూ, మహోన్నత మానవతా సంప్రదాయాలను విస్తరించడం ద్వారానూ తన సర్వంకష ప్రతిభావ్యుత్పన్నతలను వెల్లడించడానికీ, వాటిని తన కళ్లలోకి అనువదించడానికీ ప్రతి కళాకారునికీ అవకాశం వుంది.

★★

1. నికొలాయ్ చెర్నె షెవ్స్కీ - మునుపు ప్రస్తావించిన గ్రంథమే సంపుటి-3, పుట 209

నూతన విద్యా విధానం ?

— ప్రతు ల్ ల హి రి

భారత ప్రభుత్వ నూతన నాయకులు నూతన విద్యా విధానం అవసరమన్న ఆకాంక్షను ప్రకటించారు. 1968 లో ఆమోదించిన విద్యా విధానానికి ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రవేశపెట్టడానికి యిది వుద్దేశించబడింది. సుదీర్ఘంగా తలచిన భరణలు జరిపిన తర్వాత, వివిధ వుద్యమాల ఫలితంగా 1968 లో విద్యా విధానం రూపొందించబడింది. ఇందుకోసం మూడు విద్యా కమిషన్లు వేశారు. యూనివర్సిటీ విద్యపై ఒకటి (డాక్టర్ ఎస్. రాధాకృష్ణన్ నాయకత్వాన), సెకండరీ విద్యపై మరొకటి (డాక్టర్ ఎస్. ముదలియార్ నాయకత్వాన), సంఘాత విద్యపై ఇంకొకటి (డాక్టర్ డి. ఎస్. కొఠారి నాయకత్వాన) - వేశారు. పార్లమెంటేరియన్ కమిటీని ఏర్పాటు చేయడంలో భారత పార్లమెంటు కూడా చొరవ తీసుకుంది. వివిధ టీచర్ల, విద్యార్థి సంఘాలు వుద్యమాలను ప్రారంభించాయి. ఈ అన్ని కార్యకలాపాల పరాకాష్టగానే 1968 లో విద్యా విధానం రూపొందింది.

నూతన విద్యా విధానాన్ని రూపొందించి ప్రచురించేవరకు దానిగురించి నూతన ప్రభుత్వ నాయకులు పదే పదే చెబుతున్న మాటల వెనుక ప్రేరణ ఏముందో నిజానికి అర్థం చేసుకొనడం చాలా కష్టం. ఇప్పటికే అనేక ప్రకటనలు చేశారు. ప్రణాళికా సంఘం, యూనివర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమిషన్, జాతీయ విద్యా, పరిశోధనా, శిక్షణామండలి, జాతీయ విద్యా ప్రణాళికా, పరిపాలనా సంస్థ, భారత యూనివర్సిటీల సంఘం వగైరాలతో సహా వివిధ సంస్థలు అనేక కార్యకలాపాలు కూడా నిర్వహించాయి.

1985 జనవరి 5 వ తేదీన జాతి నుద్దేశించి ప్రధాని శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ ప్రసంగిస్తూ, “నూతన విద్యా విధానం రూపొందించాలని” తాను ఆదేశించినట్లు ప్రకటించారు”. విద్య జాతీయ ఐక్యతా భావాన్ని పనికి సంబంధించి నైతిక సూత్రాన్ని పెంపొందించాలని” ఆయన చెప్పారు. మన మహాత్తర స్వాతంత్ర్యోద్యమం

గురించి, జాతీయ సమగ్రతలో దీని ప్రాధాన్యత గురించి ప్రతి విద్యార్థికి తెలియ చేయాలి. మన పాఠశాలలు, కాలేజీలు ప్రాచీన వారసత్వం సంస్కృతి గురించి యువతరానికి తెలియచెప్పాలి. పాఠ్యాంశాలు, పాఠ్య పుస్తకాలలో మన భిన్న సంస్కృతికి సంబంధించి ప్రాంతీయ, మత తత్వ భాష్యాలకు తావులేకుండా అరికట్టాలి.

“మన విద్యావ్యవస్థలో పెద్ద ఎత్తున నూతన కమ్యూనికేషన్ సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని వినియోగించుకొనడానికి కార్యక్రమాలను మనం రూపొందించు తున్నాం. ప్రభుత్వంలోని వుద్యోగాలనుండి డిగ్రీలను విడదీసే విషయాన్ని తీవ్రంగా పరిశీలిస్తున్నాం. వున్నతవిద్య అందరికీ సులభంగా అందుబాటులో వుండే విధంగా ఒక ఓపెన్ యూనివర్సిటీని ప్రారంభించడానికి చర్యలు తీసుకుంటున్నాం. కేంద్ర పాఠశాలలసంస్థ విస్తరించబడుతుంది. ఈ పాఠశాలలు మన దేశంలోని ప్రతి జిల్లాలో ఉత్తమ కేంద్రాలుగా పనిచేస్తాయి.

ఆయన యింకా యిలా అన్నారు : “సమాజంలోని ఉత్పత్తి శక్తులతో విద్యకు సజీవ సంబంధముంది. మనం దీనిని పరిశ్రమలు, వ్యవసాయం, కమ్యూనికేషన్లు, మన దేశంలోని యితర వుత్పత్తి రంగాలతో సంఘటిత పరచాలి.”

జవహర్ లాల్ నెహ్రూ యూనివర్సిటీ వైస్ చాన్సలర్ ప్రొఫెసర్ పి. ఎన్. శ్రీవాత్సవ నాయకత్వాన ముగ్గురు సభ్యులు గల గ్రూపును ప్రధాని ఏర్పాటు చేశారు. ఈ గ్రూపులోని సభ్యులలో జాతీయ విద్యా పరిశోధన, శిక్షణా మండలి డైరెక్టర్ డాక్టర్ పి. ఎల్. మల్హోత్ర, జాతీయ విద్యా ప్రణాళిక, పరిపాలనాసంస్థ మాజీ డైరెక్టర్ ప్రొఫెసర్ మూనిస్ రజా (ప్రస్తుతం ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ వైస్ చాన్సలర్)లు వున్నారు. ఈ గ్రూపు విద్యా పథకాలు, విధానాలపై ప్రధానికి సలహా యిస్తుంది. విద్యలో తీసుకురావాల్సిన సంస్కరణలను సూచిస్తుంది. ప్రాధాన్యతలను రూపొందిస్తుంది.

మామూలుగా జరుగుతున్నట్లుగానే విద్యామంత్రిత్వశాఖ తన ఆధ్వర్యంలో విద్యాశాఖ కార్యదర్శి శ్రీ ఆనంద్ స్వరూప్ కన్వీనర్ గా విద్యా ప్రణాళికా సంఘాన్ని ఏర్పాటుచేసింది. ఈ సంఘంలోని యితర సభ్యులలో జవహర్ లాల్ నెహ్రూ యూనివర్సిటీ వైస్ చాన్సలర్ ప్రొఫెసర్ పి. ఎన్. శ్రీవాత్సవ, యూనివర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమిషన్ (యు.జి.సి.) వైస్ చైర్మన్ డాక్టర్ రయిస్ అహ్మద్, ఎన్.సి.ఇ.ఆర్.టి. డైరెక్టర్, ప్రస్తుత ఎన్.ఐ.ఇ.పి.ఎ. డైరెక్టర్ డాక్టర్ పి. ఎల్. మల్హోత్ర, ప్రణాళికా సంఘానికి చెందిన శ్రీ వీరరాఘవన్, యు.జి.సి. కార్యదర్శి, విద్యామంత్రిత్వశాఖకు చెందిన జాయింట్ కార్యదర్శులు అందరూ వున్నారు.

ఆధునిక విద్యకు సంబంధించిన చరిత్రనుండి కొన్ని ఘటనలను గుర్తుచేసుకొనడం అసందర్భం కాబోదు. బ్రిటిష్ కాలంలో భారత్ లో ఆధునిక పాఠశాల, యూనివర్సిటీ వ్యవస్థ తలెత్తింది. రెండు ప్రయోజనాలకోసం ఈ విద్యా వ్యవస్థను ఏర్పాటుచేయాలని విదేశీ పాలకులు భావించారు. — (1) పరిపాలనను నిర్వహించే కేడర్ ను తయారుచేసుకొనడానికి (2) స్వరూపంలో భారతీయులే అయినా స్వభావంలో బ్రిటిష్ వారికి అనుకూలంగావుండే ప్రజలను సృష్టించుకొనడానికి — ఈ ప్రయోజనాలకోసమే విద్యావ్యవస్థను ఏర్పాటుచేయదలచారు. రాజా రామ్ మోహన్ రాయ్ దూరదృష్టిగల యితర భారతీయ నాయకులు నవ భారత నిర్మాణానికి, సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనానికి దీనిని ఒక సాధనంగా చేసుకోవాలని భావించారు. ఆధునిక విద్యావ్యవస్థను ప్రవేశపెట్టిన నాటినుండి, విద్యారంగంలో భారత ప్రజల ఆకాంక్షలకు, విదేశీ పాలకుల లక్ష్యాలకు మధ్య నితంతర పోరాటం జరిగింది.

బ్రిటిష్ ప్రయోజనాలకోసం గట్టిగా ప్రాకులాడిన మెకాలే తన ప్రసిద్ధ పుస్తకంలో యిలా పేర్కొన్నారు : “యావన్మండికి విద్య గరవడం అసాధ్యం. అయితే స్వరూపంలో భారతీయులుగాను, అభిరుచి అభిప్రాయాలు, నైతికసూత్రాలు, మేధస్సు విషయంలో ఆంగ్లేయులుగావుండే ఒక కొత్తరకం వర్గాన్ని ఆంగ్లవిద్య ద్వారా రూపొందించడం సాధ్యమే. ఇట్టివారిద్వారా విద్యను క్రిందిస్థాయి ప్రజలకు వ్యాప్తిచేయాలి.” (ఉటంకింపు చేర్చబడింది). 1844 లో, ఆంగ్లంలో విద్యావంతులైన వారికి ఆఫీసులలో అన్ని నియామకాలలో ప్రాధాన్యత యివ్వబడుతుందని లార్డ్ హార్డింజ్ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఈస్టిండియా కంపెనీకి విశ్వసనీయమైన, సమర్థులైన ఉద్యోగులను సమకూర్చడానికి కలకత్తా, బొంబాయి, మద్రాసు లలో మూడు యూనివర్సిటీలను నెలకొల్పాలని మరో ఆంగ్లేయుడు బ్రిటిష్ ఈస్టిండియా కంపెనీ డైరెక్టరబోర్డు చైర్మన్ వుడ్. సిఫార్సు చేశారు. అందువల్ల వారు సంకుచితత్వంతో కూడిన ఒక విద్యావ్యవస్థను నిర్మించారు.

వారు మూడు యూనివర్సిటీలను, కొన్ని డిగ్రీ కాలేజీలను ఏర్పాటుచేశారు. ప్రతి జిల్లాలో నమూనా పాఠశాలలను (జిల్లా పాఠశాలలు) ఏర్పాటుచేయ తలపెట్టారు. ప్రాథమిక విద్యకు సంబంధించిన బాధ్యతను వదలివేశారు. విద్యా వ్యయాన్ని భరించడం ప్రభుత్వానికి సాధ్యంకాదని చెప్పి పాఠశాలలు, కాలేజీలను ఏర్పాటుచేసే కర్తవ్యాన్ని సమాజ చొరవకు (ఆ కాలంలో భూస్వాముల దయా దాక్షిణ్యాలకు) వదలివేశారు.

1880 లో విద్యకు పెట్టుబడులు సమకూర్చడానికి ప్రభుత్వం మరోసారి విస్సహాయతను వెలిబుచ్చింది. అందువల్ల పాఠశాలలను ప్రారంభించి వాటిని

నిర్వహించే బాధ్యతను చేపట్టడానికి సమాజాన్ని ప్రోత్సహించే నిమిత్తం వారు హంటర్ కమిషన్‌ను నియమించారు. వారికి అనుగుణంగా అది సిఫార్సులు చేసింది. ఆ సిఫార్సులను ప్రభుత్వం వెంటనే ఆమోదించింది. అందువల్ల, కొన్ని పాఠశాలలను మాత్రమే నిర్వహిస్తామని, మిగిలిన వాటిని స్వదేశీ కార్యకలాపాలకు వదిలి వేస్తామని వారు పేర్కొన్నారు.

భారత్ విదేశీ పాలకులక్రింద వుంది. అందువల్ల సమాజం సరియైన దిశలో కదిలింది. ప్రప్రథమంగా ప్రభుత్వ విధానాన్ని నిరసించడం. రెండవది ఆధునిక విద్య ఫలితాలపై పట్టు సంపాదించడానికి విద్యాసంస్థలను ఏర్పాటుచేసి నిర్వహించడం. శతాబ్దం ములుపుతీరగగానే ఈ పోరాటం మరింత తీవ్రమయింది. లార్డ్ కర్జన్ గవర్నర్ జనరల్‌గా భారత్ వచ్చినపుడు ఆయన పై స్థాయిలో ప్రాముఖ్యత యివ్వబడిన, సమన్వయంలోని విద్యావ్యవస్థను కనుగొన్నారు. ఆయన అలాగే, యూనివర్సిటీ స్వయం ప్రతిపత్తిపైన, విద్యకు సంబంధించిన యిరర అంశాలపైన దాడి ప్రారంభించాడు. ఆయన ఒక కమిషన్‌ను (రాలీ కమిషన్) నియమించాడు. 1904 లో ప్రప్రథమంగా భారత్‌లో విద్యావిధానం తీర్మానాన్ని రూపొందించాడు. అయితే, ఆయన చేసిన యత్నాలను భారత ప్రజలు ప్రాంతీయ పత్రికలద్వారా, తీర్మానాలలో తీవ్రంగా ఖండించారు. అంతేగాదు, కాంగ్రెస్ సమావేశాలలో అధ్యక్షోపన్యాసాలలోను, భారత గవర్నర్ జనరల్ మండలిలోని భారతీయ సభ్యులు చేసిన ప్రసంగాలలోను కూడా ఖండించారు. 1913 లో మరో విద్యా విధానం తీర్మానాన్ని చేశారు. “ఈ నూతన విద్యావిధానం లక్ష్యం నిరాటంకంగా వున్నత విద్య అభివృద్ధి చెందకుండా నిరోధించడం, తద్వారా ప్రమాణాలను పెంపొందించి బోధనా తీరును మెరుగుపరచడం. అలాగే, అసంతృప్తిగల అవిధేయులైన యువకులను తయారుచేయకుండా పాఠశాలలను, కాలేజీలను నిరోధించడం” (అపర్ణబాసు : “విద్య, రాజకీయ అభివృద్ధి” ఓ. యు. పి. పేజీ 58).

1947 వరకు మొత్తం కాలమంతా రెండు విద్యా విధానాల మధ్య సంఘర్షణలతో నిండుకుంది. ఒక విధానాన్ని విదేశీ పాలకులు అనుసరించారు. మరొక విధానాన్ని భారత ప్రజల నాయకులు రూపొందించారు.

విద్యా వ్యవస్థను నిరంకుశాధికారులతో నింపడానికి వ్యతిరేకంగాను, ప్రాథమిక విద్యను ఉచితంగా, నిర్బంధం చేయడానికిగాను మన జాతీయోద్యమం పోరాడింది. రాలీ కమిషన్, సెల్లెర్ కమిషన్, 1904, 1913 సంవత్సరాలలో చేసిన విద్యా విధానం తీర్మానాల పట్ల భారతదేశం ప్రతిస్పందించిన తీరులో యిది వ్యక్తమైంది. భారత జాతీయ కాంగ్రెస్‌లో అధ్యక్షోపన్యాసాలలోను, అన్ని

కాంగ్రెస్ సమావేశాలలో విద్యపై ఆమోదించిన తీర్మానాలలోను , గవర్నర్ జనరల్ మండలిలో గోఖలే, సర్ శంకరన్ నాయర్, తదితరులు తీసుకున్న చొరవలతోను, చేసిన ప్రసంగాలు, ప్రతిపాదించిన తీర్మానాలలోను యిది వ్యక్తమయింది. వార్తా, శాంతి నికేతన్ లలో గాంధీ, టాగూర్లు విద్యకు సంబంధించిన తమ భావాలను ఆచరణలో పెట్టారు. శాస్త్రీయ, సాంకేతిక పరిజ్ఞానంపై ఒక పరిశోధనా సంస్థను ఏర్పాటుచేయడానికి జెమ్ షెడ్ జీ తాతా ముందుకు వచ్చాడు. బెంగాల్ లోని స్వదేశీ వుద్యమ నాయకులు జాదవ్ పూర్ లో ఇంజనీరింగ్, టెక్నాలజీ కాలేజీని ప్రారంభించారు. (ఇప్పడది యూనివర్సిటీ). అందువల్ల మనం స్వాతంత్ర్యంపొంది, అనుసరించాల్సిన పంథాను రూపొందించుకోవడం ప్రారంభించినపుడు, మెకాకే, వుడ్ హంటర్, కర్జన్, రాలీ, సదర్, సర్వంట్ - తదితరులు మనముందుంచిన పంథాను తిరస్కరించడానికి మనదేశం వెనుకొడలేదు. విద్యా, సాంస్కృతిక రంగంలో రామ్ మోహన్, టాగూర్, గోఖలే, గాంధీలు చొరవ తీసుకుని ప్రారంభించిన పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్ళాలని కూడా నిర్ణయించింది.

విద్యా విధానాన్ని రూపొందించడంలో సోవియట్ యూనియన్ అనుభవం కూడా మనకు తెలుసు. టాగూర్ తన “లెటర్స్ ఫ్రమ్ రష్యా” పుస్తకంలో సోవియట్ అనుభవాన్ని ఎంతో అందంగా చిత్రించారు.

విద్యా, సాంస్కృతిక రంగంలో సయావలస వాదులు తీవ్రమైన దాడి చేస్తున్న పూర్వరంగంలో నూతన విద్యా విధానాన్ని ప్రకటించుకునే ప్రాంగణంలో మనమున్నట్లు యివన్నీ చెబుతున్నాయి. భారత్ లాంటి దేశానికి ఎలాంటి ఆదర్శప్రాయమైన విద్యావ్యవస్థ వుండాలన్నది నేటి వలసవాదానికి చెందిన ప్రపంచ బ్యాంకు, వివిధ యితర వేదికలలో తరచూ చర్చనీయాంశమైంది ఆనేక దేశాలలో విద్యావసతులకు తగినంతగా పాఠశాల భవనాలు కట్టలేకపోతున్నారు. ఉపాధ్యాయులను చేర్చుకుని వేతనాలు చెల్లించలేకపోతున్నారని ప్రపంచ బ్యాంకు తెలుసుకుంది. ఈ అవసరాలను తీర్చడానికి అవికొన్ని పద్ధతులను సూచించాయి. (ఆల్టర్ నేటివ్ రూట్స్ లో ఫార్మల్ ఎడ్యుకేషన్: డిస్టాన్స్ టీడింగ్ ఫర్ స్కూల్ ఈక్వివలెన్సి - రచన హిలరీ పెర్రటన్, ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రచురణ) అలాగే అభివృద్ధిచెందుతున్న దేశాలలో సెకండరీ విద్యలో వృత్తిపరమైన కోర్సులు ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా ప్రత్యామ్నాయ పారిశ్రామిక శిక్షణా పద్ధతులను కూడా అవి సూచించాయి. (ది ఎకనామిక్ ఎవాల్యుయేషన్ ఆఫ్ ఒకేషనల్ ట్రైనింగ్ ప్రోగ్రామ్ - రచన మాన్యువల్ జిమెల్ మన్, ప్రపంచ బ్యాంకు ప్రచురణ).

బ్రిటిష్ వారు అనుసరించిన విద్యా విధానానికి గండికొట్టాలని స్వతంత్ర భారత్ భావించింది. ప్రజలందరికీ విద్యా సౌకర్యం కల్పించడానికే బ్రిటిష్ విధానం తిరస్కరించింది. నిరంకుశాధికారుల, అజమాయిషీని రుద్దడానికి అది పూనుకుంది. పిల్లలందరికీ 14 సంవత్సరాలు నిండేవరకు వారికి నిర్బంధ. వుచిత విద్యా సౌకర్యం కల్పించడానికి ప్రభుత్వం కృషిచేయాలన్న విషయాన్ని స్వతంత్ర భారత రాజ్యాంగ నిర్మాతలు రాజ్యాంగం ఆదేశిక సూత్రాలలో పొందుపరిచారు. విద్యాధికవర్గ వ్యవస్థ (కొంతమందికి మాత్రమే పున్నత విద్య కల్పించే పద్ధతి)ను రాజ్యాంగంలో నిర్ద్వంద్వంగా తిరస్కరించారు. విద్యావకాశాలను వినియోగించుకోవడానికి సంబంధించి సమాజంలోని చివివిధ వర్గాలమధ్య వ్యత్యాసాలను తుడిపెట్టాలన్న ఆకాంక్షను ప్రకటించారు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తర్వాత ఖేర్ కమిటీ విద్యకు పెట్టుబడులు సమకూర్చే సమస్యను పరిశీలించింది. విద్యపై రాష్ట్ర బడ్జెట్లో 30 శాతం, కేంద్ర బడ్జెట్లో 10 శాతం, మొత్తం జాతీయ ఉత్పత్తిలో (జి.ఎన్.పి) 6 శాతం ఖర్చుచేయాలని అది సిఫార్సుచేసింది. అనేక రాష్ట్రాలు తమ బడ్జెట్ కేటాయింపులలో ఆ సిఫార్సును అమలుపరిచాయి. అయితే కేంద్రం విఫలమయింది. విద్యా మంత్రిత్వశాఖ ఈ సంవత్సరం పార్లమెంటుకు వారికి నివేదిక సమర్పిస్తూ, ప్రతిపాదించిన విద్యా విధానానికి అవసరమైన వనరులు “ప్రభుత్వ సోనుతకు మించి వుంటాయని” పేర్కొంది. భారత రాష్ట్రపతి శ్రీ జెల్ సింగ్ నాగపూర్ యూనివర్సిటీ ప్రత్యేక స్నాతకోత్సవంలో మాట్లాడుతూ, విద్యా వ్యయాన్ని ప్రభుత్వం భరించలేని స్థితిలో వుందని మరింత నిక్కచ్చిగా చెప్పారు. అందువల్ల, సమాజమే ముందుకురావాలి. ప్రభుత్వం ఆ బాధ్యతనుండి తప్పించుకోవాలన్న ఆకాంక్షలు వ్యక్తంచేస్తున్నది. ప్రతి జిల్లా కేంద్రంలో కేంద్రీయ విద్యాలయాన్ని ఏర్పాటుచేసి జిల్లా పాఠశాలలను పటిష్టవంతం చేయాలన్న ఉద్దేశాన్ని మాత్రమే అది ప్రకటిస్తున్నది. (మెకాలె, హంటర్ బాణీ.)

శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ 1985 జనవరి 5న జాతి నుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ యిలా అన్నారు: (1) ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలకు సంబంధించి డిగ్రీలను విడదీయాలని, (2) ఒక జాతీయ ఓపెన్ యూనివర్సిటీని నెలకొల్పాలని, (3) కేంద్రీయ విద్యాలయ వ్యవస్థను ఉత్తమ కేంద్రంగా విస్తరించాలని, (4) కమ్యూనికేషన్ సాంకేతిక పరిజ్ఞానానికి ప్రాధాన్యత యివ్వాలని, (5) విద్యకు వుత్పత్తితో సజీవ సంబంధం వుండాలని (వృత్తిపరమైన విద్య.) స్వాతంత్ర్య పోరాట చరిత్ర, జాతీయ సమగ్రతను గురించి చోధించాల్సిన ఆవశ్యకత వుందని పేర్కొన్నారు.

1990 నాటికి ప్రాథమిక విద్యను సార్వత్రికరించాలన్న లక్ష్యాన్ని నూతన 20 అంశాల కార్యక్రమం పేర్కొన్నప్పటికీ ప్రస్తుతం యిచ్చిన ప్రాధాన్యతలలో ఆ అంశాన్ని ముట్టకుండానే వదిలివేశారు. గాంధీ మనకు నయితాలిమ్ (వార్దా).

ప్రసాదించగా టాగూర్ శాంతినికేతన్‌ను యిచ్చారు. శ్రీ రాజీవ్‌గాంధీ జాతీయ సమ గ్రతకోసం ఉలాన్ (లేదా షేర్‌పూర్) పాఠశాల వ్యవస్థను అందుబాటులో వుంచు తానని మనకు వాగ్దానం చేశారు.

విద్యా వ్యవస్థకు సంబంధించిన ఈ మొత్తం వ్యవహారం నిజంగా లీప్ర ఆందోళన కలిగిస్తుంది. భారత్‌లో 32 కోట్లమంది నిరక్షరాస్యులు వున్నారు. విద్యా వంతులైన నిరుద్యోగులు 1 కోటి 23 లక్షలమంది వున్నారు. ఈ రెండు సమస్య లకు ప్రాధాన్యతయిచ్చి పరిష్కరించాల్సిన అవసర మెంతైనావుంది నిరక్షరాస్య తకు సంబంధించి ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్య వైఖరి అనుసరిస్తున్నది. ఉన్నత విద్యపై ఆంక్షలుపెట్టి విద్యావంతులైన నిరుద్యోగుల సమస్యను తొలగించుకోవాలని భావిస్తు న్నారు. ఈ మొత్తం సమస్య మానవశక్తి పథకంతోను, తగినన్ని ఉపాధి అవకా శాల కల్పనతోను ముడిపడి వుంది. ఉపాధి మార్కెట్‌ను విస్తరించడం ద్వారా మాత్రమే ఉన్నత విద్యలో ప్రవేశాన్ని క్రమబద్ధం చేయగలం. గుర్రం ముందు బండిపెట్టడం వృధా ప్రయత్నం తప్ప మరేమీ కాదు.

ప్రాథమిక విద్యా రంగంలో నిర్వహణ ఘోరంగా విఫలమైంది. అధికార ప్రకటన ప్రకారం, 6 వ ప్రణాళికాంతానికి ప్రాథమిక తరగతులలో చేరినవారు మొత్తం (6-14 వయస్సుగల పిల్లలు- నియత (ఫార్మల్), అనియత (నాన్- ఫార్మల్) పద్ధతి క్రింద) 11 కోట్ల మేరకు వున్నట్లు అంచనా వేశారు. ప్రాథమిక విద్యకు కూడా నోచుకోని పిల్లలు దాదాపు 3 కోట్లమంది వున్నారు. (1981 జనాభా లెక్కల ప్రాతిపదికగా). ప్రాథమిక దశలో 63 శాతంమంది, మాధ్యమిక పాఠశాలలో 77 శాతం మంది వున్నారు. విద్యకు సంబంధించి ఇటీవల జరిపిన సర్వే ప్రకారం, 40 శాతం ప్రాథమిక పాఠశాలలు ఏకోపాధ్యాయ పాఠశాలలు. 70 శాతం పాఠశాలలో రైబ్రరీ అంటూ లేదు. 50 శాతం పాఠశాలలో సరైన వసతి ఖాళర్యాలు లేవు. 60 శాతం ప్రాథమిక పాఠశాలలో ఎటువంటి ఫర్నిచర్ లేదు. అర్థవంతమైన విద్యా వ్యవస్థను నిర్మించాలంటే సంపూర్ణంగా నిరక్షరాస్యతను నిర్మించాలన్నది ప్రాతి పదికగా వుండాలి.

కేంద్రీయ విద్యాలయ వ్యవస్థను విస్తరించాలన్న విషయంపై ఎంతో ఆర్పు టం చేస్తున్నారు. ఈ పథకం అసంగతమైంది. ఇంతకుముందు చెప్పినట్లుగా, ఈ పథకం విదేశీ పాలకుల వడియగట్టే సిద్ధాంతాన్ని, జిల్లా పాఠశాల వ్యవస్థను గుర్తుకు తెస్తుంది. ఎన్. సి. ఇ. ఆర్. టి. డైరెక్టర్ శ్రీ పి. ఎల్. మల్హోత్రా మార్చి 8 న పత్రికా సమావేశంలో పేర్కొన్న పథకం, విద్యామంత్రి శ్రీ కె. సి. పంత్ మార్చి 24 న ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ స్నాతకోత్సవంలో చేసిన ప్రసంగాల ప్రకారం, గ్రామీణ ప్రాంతాలకు చెందిన 3 వ వంతు విద్యార్థులతో జిల్లా ప్రధాన కేంద్రాలలో రెసిడెన్షి

యర్, కేంద్ర పాఠశాలల వ్యవస్థను నెలకొల్పుతారు. 1986 చివరి నాటికి అలాంటి 100 పాఠశాలలను ఏర్పాటు చేస్తారు. 7వ ప్రణాళికాంతానికి మరో 500 పాఠశాలలు నెలకొల్పుతారు.

ఈ దేశంలో అన్ని సెకండరీ పాఠశాలలకు వర్తించే మౌలిక పాఠ్యాంశాలను ప్రవేశ పెట్టడానికి ఎవరూ అభ్యంతరం చెప్పరు. అయితే సెకండరీ విద్యారంగంలో విద్యాధిక వర్గ వ్యవస్థను విస్తరించి, సంఘటితపరి చేయి తగ్గంగా అభ్యంతరం చెబుతారు. నమూనా పాఠశాల (కె. వి) వ్యవస్థలో విద్యాబోధన ఇంగ్లీషులో వుంటుంది. విద్యావకాశాలలో వ్యత్యాసాలను తుడిచి పెట్టాలన్న రాజ్యాంగ నిబంధనకు యిది విరుద్ధం.

మరో అంశం గురించి చెప్పాలి. సెకండరీ విద్య రాష్ట్ర అంశం. కేంద్ర సెకండరీ విద్యాబోర్డు, కేంద్ర పాఠశాల లేదా సైనిక పాఠశాల వ్యవస్థలకు తమ సొంత ప్రయోజనాలున్నాయి. దానిని అధిగమించి కేంద్ర సెకండరీ విద్యాబోర్డు పోటీ వ్యవస్థగా తయారైతే సెకండరీ విద్యపై రాష్ట్రానికి గల హక్కును అతిక్రమించడమే అవుతుంది. కేంద్రపాలిత ప్రాంతాలలోను, విద్యకు సంబంధించి ప్రభుత్వ అధికారాలు సుస్థిరంగాలేని రాష్ట్రాలలో కేంద్ర సెకండరీ విద్యాబోర్డు తన కార్యకలాపాలను పరిమితం చేసుకోవాలి. అదే విధంగా కేంద్రీయ విద్యాలయ సంఘటన. తరచుగా బడిలీ అయ్యే వుద్యోగుల పిల్లలకు సంబంధించి అయితే అది దాగానేవుంది కాని అంతకుమించి అయితే అనుమతించడానికి వీలులేదు. ఇరుగు పొరుగు పాఠశాల వ్యవస్థ, ఒకే విధమైన స్కూలు పాఠ్యాంశాలకొరకు. ప్రయివేట్ యాజమాన్యాల రద్దుకోసం, రాష్ట్ర సరిహద్దు లోపల రాష్ట్ర విద్యా సంస్థను అతి ప్రాముఖ్యమైనదిగా గుర్తింపుకోసం కృషి/చేయడం మన అభిమతం.

వృత్తిపరమైన సెకండరీ విద్య భావన కూడా హంటర్ కమిషన్ ను గుర్తుకు తెస్తుంది. వృత్తి విద్యాకోర్సులను ప్రవేశ పెట్టాలని ప్రపంచ బ్యాంకు కూడా సూచిస్తోంది. బహుళార్థ సాధక సెకండరీ పాఠశాలలను నెలకొల్పాలని ముదలియార్ కమిషన్ సూచించింది. వృత్తి విద్యా కోర్సులకు, పాలిటెక్నిక్ కోర్సులకు మధ్య తేడా వుంది. మన సెకండరీ విద్యను వృత్తి కళాకారులను, తక్కువ స్థాయి టెక్నిషియన్లను మాత్రమే తయారుచేస్తూ ప్రపంచ బ్యాంకు రూపొందించినట్లుగా వృత్తి విద్య చివరకు పారిశ్రామిక శిక్షణ స్థాయికి దిగజారిపోతుంది. వీటికి సంబంధించిన వివిధ అంశాలను పరిశ్రమలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు, టీచర్లు, విద్యార్థి సంఘాలతోను, రాజకీయ పార్టీలతోను చర్చించాల్సి వుంది. ప్రణాళికా సంఘం ఆధ్వర్యాన ఏర్పాటు చేయబడిన కమిటీ పారిశ్రామిక దృక్పథంతోకూడిన సంస్థను ఏర్పాటు చేయాలని సిఫార్సుచేస్తూ నివేదికను సమర్పించినట్లు తెలుస్తున్నది.

ఇరుగు పొరుగు పాఠశాలలో వృత్తిపరమైన కోర్సులను ప్రారంభించే విషయాన్ని నిరయించడంలో మాత్రమే గాకుండా ఆర్థిక వనరులు సమకూర్చడం ద్వారా అలాగే ప్రత్యేక నైపుణ్యంగల మానవశక్తిని సమకూర్చడం ద్వారా తమ గుణ్యమైన కార్యకలాపాలకు తోడ్పడేట్లు కూడా స్థానిక పరిశ్రమలు ముందుకు వచ్చేలా చూడడానికి విద్యా మంత్రిత్వశాఖ కృషి చేస్తుందని ఆ మంత్రిత్వశాఖ వారిక నివేదికలో పేర్కొన్నది. విద్యకు అవసరమైన పెట్టుబడులకు సంబంధించి బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం జమీందారుల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడగా, రాజీర్ గాంధీ పారిశ్రామిక వేత్తలపై ఆధారపడదలచుకున్నారు.

విద్యారంగంలో ప్రత్యేకించి పెట్టుబడులు సమకూర్చడానికి పారిశ్రామిక వేత్తలను దించే విషయాన్ని జాగ్రత్తగా అంచనా వేయాలి. ప్రయివేటు యాజమాన్యాన్ని రద్దుచేయాలని టీచర్ల ఉద్యమం ప్రధానంగా డిమాండ్ చేస్తున్నది. దీనివల్ల ఆ డిమాండ్ కు దెబ్బతగలనట్లయితే దాన్ని వ్యతిరేకించాల్సిన పనిలేదు. విద్యాపరమైన యాజమాన్య రంగంలో పరిశ్రమలు కోరుతున్న దేమిటి? విద్యపై అఖిల భారత 4 వ సర్వే ప్రకారం. ప్రాథమిక దశలో ప్రయివేట్ సంస్థల సంఖ్య 28,540 (4.74. 636 లో), మధ్య దశలో 23,240 (1.12.404లో), సెకండరీ హయ్యర్ సెకండరీ దశలో 27,669 (47. 104 లో). కాలేజీ దశలో 2,264 (3229) లో వుంది. కాపిటేషన్ ఫీజులాంటి అక్రమాలు, అవకతవకలు ప్రయివేట్ యాజమాన్య సంస్థలలో మాత్రమే జరుగుతున్నాయి. నీతిబాహ్యమైన అవినీతి మేనేజర్ అవినీతి చర్యలవల్ల వా సవంగా విద్యా సంస్థలకు అవసరమైన దాని కన్నా ఎక్కువ డబ్బును గ్రాంట్-ఇన్-ఎయిడ్ పథకం హరించివేస్తున్నది.

కమ్యూనిజం టెక్నాలజీ పట్ల భారత ప్రభుత్వం, నూతన నాయకులు వ్యాఘ్రహం పెంచుకున్నారు. పాఠశాలలో కంప్యూటర్ విద్యకు, విద్యా సాంకేతిక కార్యక్రమానికి (విద్యాపరమైన రేడియో టీ వి కార్యక్రమాలు వగైరాలను రూపొందించడం) విస్తృత ప్రచారం యిస్తున్నారు. ఇవన్నీ ప్రమాదకరమైన ధోరణులతో కూడుకున్నవి. ఎందుకంటే, ఈ విద్యా సాంకేతిక కార్యక్రమాన్ని బి.బి.సి సహకారంతో రూపొందిస్తున్నారు. బి.బి.సి పథకం ప్రకారమే సున్నిత పరికరాలను కూడా వుత్పత్తి చేస్తారు. అందువల్ల యిది సామ్రాజ్యవాదుల చొరబాటుకు మంచి అవకాశాలున్న రంగం అవుతుంది.

అధికారులు ఆరు అంశాలతో కూడుకున్న జాతీయ నమోదు కార్యక్రమాలను ప్రకటించారు. 1. ప్రామాణాలు పడిపోకుండా ప్రతి డిపార్టుమెంటు లేదా కాలేజీలో చేర్చుకునే శక్తిని దృష్టిలో పెట్టుకుని ప్రతిభను బట్టి అడ్మిషన్లను క్రమబద్ధం చేయుట.

2. వెనుకబడిన ప్రాంతాలలో తప్ప కొత్త యూనివర్సిటీలు, కాలేజీల ఏర్పాటును తనిఖీ చేయుట. విద్యావసరాలపై సర్వే జరిపిన తర్వాత వెనుకబడిన ప్రాంతాలను కూడా పరిశీలిస్తారు.

3. సెకండరీ విద్యా స్థాయిలో వృత్తి కోర్సులు ప్రవేశ పెట్టడం. యూనివర్సిటీ విద్యపై వాటి ప్రభావం వుంటుంది.

4. కరస్పాండెన్స్ కోర్సుల ద్వారా ఎక్కువమందిని చేర్చుకొనడానికి సౌకర్యాలు కల్పించడం.

5. బలహీనవర్గాలకు సమాన విద్యావకాశాలు కల్పించడం.

ఓపెన్ యూనివర్సిటీ, డిగ్రీలనుండి ఉద్యోగాలను విడదీయడం—వీటిని. “అర్థం పర్థం లేకుండా, ఒక లక్ష్యమంటూ లేకుండా అండర్ గ్రాడ్యుయేట్ విద్యను విస్తరించడానికి అయ్యే వ్యయాన్ని, ప్రయాసను తగ్గించే” పద్ధతులుగా ముందుంచారు. (వారిక నివేదిక 1984-85, విద్యా మంత్రిత్వశాఖ, భారత ప్రభుత్వం, పి.పి. 123-124) నిరాటంకంగా అభివృద్ధి చెందడం అన్నది కర్జన్, ఆయన వారసులకు సంబంధించినది.

ఈ సంవత్సరం బడెట్ లో ఓపెన్ యూనివర్సిటీకి బడెట్ కేటాయింపులు చేశారు. లభ్యంగా ఉన్న సమాచారం ప్రకారం, ఓపెన్ యూనివర్సిటీ దూరంగా వుండేవారికి విద్యను అందించే పద్ధతిని రూపొందిస్తుంది. భారతదేశమంతటా కాలేజీలను అనుబంధించడానికి అది అధికార కలిగి వుంటుంది. ఇది ప్రప్రథమ కేంద్ర యూనివర్సిటీగా వుంటుంది. దీని అధికార పరిధి దేశం నలుమూలలా విస్తరించబడుతుంది. ఇతర దేశాలలో ఈ ఓపెన్ యూనివర్సిటీలో శ్రామిక ప్రజలకు వుద్దేశించబడ్డాయి; యూనివర్సిటీలలో చేరాలన్న అభిలాష, ఆత్మత కలిగివుండి, ఉద్యోగం చేసున్న కారణంగా చేరలేకపోయినవారికి అవి వుద్దేశించబడ్డాయి మన దేశంలో అర్హత కల్పించే ప్రామాణాలను సంపాదించలేకపోవడంవల నియత (ఫార్మల్) విద్యాసంస్థలలో సీటు దొరకనివారికి సంబంధించి ఓపెన్ యూనివర్సిటీ సంకల్పించబడింది. ఓపెన్ యూనివర్సిటీ పట్టభద్రులు హరిజనులు, యు. జి. సి. తాజా సవరణ చట్టం రాష్ట్ర యూనివర్సిటీల హక్కును సులిమి వేసింది

డిగ్రీలనుండి ఉద్యోగాలను విడదీయడానికి ముందుగానే ఉన్నత విద్యా భ్యాసాన్ని యిప్పటికే డిగ్రీలనుండి విడదీశారు. నేషనల్ ఔస్టింగ్ సర్వీస్ (ఎన్. టి. యస్) ద్వారా వచ్చేవారిని మాత్రమే రీసర్చ్ స్కాలర్సు, టీచర్లుగా చేర్చుకోవాలని యు. జి. సి, ఇతర సంస్థలు యోచిస్తున్నాయి. ఉద్యోగాలకు హామీ కల్పించి

నప్పుడు మాత్రమే డిగ్రీలకు ఎగబడటాన్ని క్రమబద్ధం చేయగలం. ఉద్యోగాలు లభ్యంగా లేకపోవడంవల్ల ఉద్యోగాలనుండి డిగ్రీలను విడదీయడమన్నది శుష్క-నినాదం అవుతుంది తప్ప మరేమీ కాదు.

విద్యకు సంబంధించి వివిధ అంశాలను మెరుగుపరచడానికి ఇప్పటికే వివిధ ప్రతిపాదనలను చర్చించారు. ఇవి నూతన విద్యావిధానం భాగాలు కాజాలవు. విద్యావ్యవస్థ మొత్తంగా ఆశించినంత సాధించలేకపోయింది. అన్ని దశలలోనూ విద్యా ప్రామాణాలను చూసినట్లయితే చాలా అసంతృప్తికరంగా వున్నాయి. ప్రాథమిక దశలో, ఇప్పటివరకు విద్య సార్వత్రికరణను సాధించలేకపోయాం. పాఠశాల వ్యవస్థకు తగినంత బోధనా సిబ్బందిని సమకూర్చలేకపోయారు. అధ్యాపకుల ప్రామాణాలు, అంకితభావం ఆశించినంతగా లేవు. ఉన్నత విద్యలో ప్రామాణాలు పడిపోతున్నాయి ప్రామాణాలులేని సాంకేతిక బోధనా సంస్థలు వున్నాయి. విద్యా ప్రామాణాలను మెరుగుపరచడానికి, దేశ ఆధునికీకరణకు దీనిని క్రియాశీల సాధనంగా రూపొందించడానికి తక్షణం ఈ వ్యవస్థను పునర్వ్యవస్థీకరించాల్సిన అవశ్యకత వుంది. (వారిక నివేదిక 1984-85, విద్యా మంత్రిత్వశాఖ, భారత ప్రభుత్వము, పేజీ 121, ఉటంకింపు చేర్చబడింది)

అవసరమైనదేమంటే పునర్వ్యవస్థీకరణ.

శ్రీ రాజీవ్ గాంధీ జాతి సుద్దేశించి మాట్లాడుతూ “మన మహా తర స్వాతంత్ర్యోద్యమం గురించి ప్రతి విద్యార్థికి తెలియజేయడం అవసరం” అని ఉద్ఘాటించారు; ఇది లాంఛనప్రాయమైన ప్రసంగం కాదని ఆశించగలం. మన భావితరాన్ని నయా వలసవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి సంసిద్ధం చేయడం అవసరం. మేథో వలస నయా వలసవాద విధానం వినాశకర ఫలితాలలో ఒకటి. ఇది అందరూ చెబుతున్న రుగ్మత. వనరులను తలక్రిందులుగా బదిలీ చేయడమన్న ఒక పరిమాణంలో భాగం. 1985 ఏప్రిల్ 17న లోక్ సభలో ప్రధానమంత్రి ప్రకటించినట్లుగా “పరిశ్రమలు, పరిశోధనా శాఖలు ఇముడ్చుకునే వారికంటే ఎక్కువగా కొంత ప్రజా ప్రాభవాలు. ఉన్నత విద్య గల ఎక్కువమంది ప్రజలను మన విద్యా వ్యవస్థ రూపొందిస్తుందని కాదు. వర్తమాన దేశమైన మన దేశంలో రానున్న కొంత కాలం యిదే పరిస్థితి కొనసాగుతుంది”

వర్తమాన దేశాలు ఆందోళన వ్యక్తంచేస్తున్నటువంటి యీ పరిణామం పట్ల రాజీవ్ గాంధీ విచారం వ్యక్తం చేయలేడు.

తల్లక్రిందులుగా వనరులను బదిలీచేసే యితర రంగాల మాదిరిగానే ఈ మేథోవలస వలసవాద వ్యవస్థనుండి వారసత్వంగా పొందిన అంతర్గత వైకల్య

ఫలితం. మనకు తగినంత సంఖ్యలో డాక్టర్లు వున్నారు. వేలాదిమంది భారతీయ డాక్టర్లు యింకా విదేశాలలో పనిచేస్తున్నారు. దీనిని జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ గుర్తించారు. అందువల్ల “నిధి” పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టాలని ఆయన శాస్త్రీయ, పారిశ్రామిక పరిశోధనా మండలి (సి.ఎస్.ఐ.ఆర్) కి విజ్ఞప్తి చేశారు. 30 వేలకు పైగా భారతీయ శాస్త్రజ్ఞులు, సాంకేతిక నిపుణులు, ఇంజనీర్లు, డాక్టర్లు దీనికి బలి పశువు లవుతున్నారు. ఒక శాస్త్రజ్ఞుని లేదా ఒక సాంకేతిక నిపుణుని, లేదా ఇంజనీరును లేదా డాక్టరును తయారుచేయడానికి భారత సమాజం ఎంత డబ్బును ఖర్చు చేస్తోంది? ఇది మన వనరులను తరలించడం కాదా?” దీనిలోని సానుకూల అంశాన్ని గమనించాలిగాని మేధో వలసగా చూడరాదు.... ఇక్కడ మనం చూడాలిందేమంటే విదేశాలలో మరింత శిక్షణ పొందడానికి మనం వారిని పంపుతున్నాం. దీనిని మనం కొందరిని కోల్పోవడంగా చూడరాదు. వారు మనకు మరింత బాగా సేవచేయడానికి వీలుగా ఎక్కువ అనుభవం సంపాదించడంకోసం బయటకు పంపుతున్నట్లుగా భావించాలి” అని శ్రీ రాజీవ్‌గాంధీ మనకు చెబుతున్నారు. (లోక్ సభలో ప్రశ్నోత్తరాలు- 1985 ఏప్రిల్ 17).

సామాజిక శాస్త్రాలలో ఉదార విద్యను అధికంగా విస్తరించాలన్న వాదనను ఎవరైతే నా అర్థం చేసుకోగలరు. అయితే, మేధో వలస ఎక్కువగా జరుగుతున్న రంగాల్లోన భౌతికశాస్త్రం, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం, ఇంజనీరింగ్, మెడిసిన్‌ల విషయంలో ఖచ్చితంగా అలా లేదు. రాజీవ్‌గాంధీ చేసిన ప్రకటన అవగాహన లేక పోవడాన్ని మాత్రమే ప్రతిబింబిస్తున్నది. మేధోవలస హానికరమైనది. దీనికి వ్యతిరేకంగా నిర్విరామంగా పోరాడాల్సిన అవసర మెంతైనా వుంది.

ఆ విధంగా “మన మహత్తర స్వాతంత్ర్య పోరాట” విలువను పూర్తిగా పెంచగలం.

విద్యారంగంలో ప్రస్తుత ప్రభుత్వం వ్యవహరిస్తున్న తీరు మనకు ఆందోళన కలిగిస్తున్నది. జాతీయ విద్యావిధానానికై మనం జరిపిన పోరాటంలో యిమిడివున్న అన్ని మౌలిక సూత్రాలను వరిరక్షించడం అవసరం. వాటిని నీరుగార్చడానికి చేసే ఏ ప్రయత్నాన్నైనా ప్రతిఘటించాలి.

1968లో చేసిన విద్యావిధానం తీర్మానంలో 17 అంశాలను పొందు పరిచారు. అవి యిలా వున్నాయి. :

(1) ఉచిత, నిర్బంధ ప్రాథమిక విద్య (2) అధ్యాపకుల హోదా, జీతం, విద్య (3) భాషల అభివృద్ధి (4) సమాన విద్యావకాశాలు (5) ప్రతిభ గుర్తింపు (6) పని అనుభవము, జాతీయ సర్వీసు, (7) శాస్త్రీయ

విద్య, పరిశోధన (8) వ్యవసాయం, పరిశ్రమలకు సంబంధించిన విద్య
 (9) పాఠ్యపుస్తకాల వుత్పత్తి (10) పరీక్ష (11) సెకండరీ విద్య
 (12) యూనివర్సిటీ విద్య (13) పార్ట్ టైమ్ విద్య, కరెస్పాండెన్సు కోర్సులు
 (14) అక్షరాశ్యత, వయోజన విద్యా వ్యాప్తి (15) క్రీడలు, ఆటలు
 (16) మైనారిటీల విద్య (17) విద్యావ్యవస్థ.

ఈ అంశాలన్నీ పూర్తిగా సమగ్రమైనవి. సరిఅయిన నిర్వాహణ లేక
 పోవడం, తగిన నిధులు లేకపోవడం వల్ల లొసుగులు ఏర్పడ్డాయి. ఇది సరియైన
 అవగాహన లేకపోవడాన్ని ప్రతిబింబిస్తున్నది. వీటిని సమీక్షించి పరిష్కార
 చర్యలు తీసుకోవల్సిన అవసర మెంతైనా వుంది. 1968 విద్యావిధానంలో
 పేర్కొన్న లక్ష్యాలను సాధించడానికి సవరించిన వ్యూహం మనకు కావాలి.
 ఆధునికీకరణ అవసరమయితే దానికోసం యత్నించాలి. కాని లోపాలను కప్పి
 పుచ్చుకోవడానికి యత్నించరాదు.

★★

14 సంవత్సరాల కఠోర అజ్ఞాతవాసం

సూడాన్ కమ్యూనిస్టుల అనుభవాలు

తిజాని వయెబ్ బబెకర్

సభ్యులు, సూడాన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ
(సి. వి. యస్.) కేంద్ర కమిటీ కార్యదర్శివర్గం

మీకు సుదీర్ఘ కాలం జైలుశిక్ష విధించిన జాతీయ భద్రతాట్రీబ్యూనల్ ముందు మీరుయిచ్చిన ప్రకటనలోని కొన్ని భాగాలను (వరల్డ్ మార్క్సిస్టు రివ్యూ) రెండు సంవత్సరాల క్రితం ప్రచురించింది. (చూడండి, నిజాని తయెబ్ బబెకర్ “పోరాటం వెలుపల నన్ను నేను చూసుకోలేను”, డబ్ల్యు. యం. ఆర్. సం. 3 1983) మీరు తిరిగి విడదల అయ్యారన్న వార్త మాకెంతో సంతోషాన్ని కలిగించింది. మేము దానిని హర్షించాము.

నిమేరీ ప్రభుత్వం పడిపోయిన రోజున అంటే ఏప్రిల్ 8న నేను విడుదల అయ్యాను. ఈ ప్రభుత్వం పడిపోయిన రెండు మూడుగంటల్లోనే ఖార్తూమ్ ప్రజలు నగర జైలులోనికి త్రోసుకవేశారు. జైలుగదుల యినుప కట్టిచి, తలుపులు బ్రద్దలుచేశారు. రాజకీయ ఖైదీల నందరినీ విడుదల చేశారు. మేము బజార్ లోనికి వచ్చినపుడు వేలాదిమంది సంతోషంతో కేరింతలు వేయడాన్ని, వికసించిన ముఖాలను స్వయంగా చూశాము. అందరు అనప్యాయంకొనే నియంతృత్వం ఆఖరికి కూల్చివేయబడింది.

— మీరు అనేక సంవత్సరాలు జైలులో గడిపారు. అక్కడ ఏదైనా రహస్యంగా పార్టీకృషి నిర్వహించ బడిందా? అయితే అది ఎలా వుండేది, కమ్యూనిస్టులు ఏ లక్ష్యాలను అనుసరించారు.

ప్రారంభంలో నేను రెండుసంవత్సరాలు ఒంటరిగా నిర్బంధించ బడినాను. మొదట భద్రతా సర్వీసు కేంద్ర కార్యాలయంలో. ఆ తరువాత యితర సహచరులకు దూరంగా పూర్తిగా ఒంటరిగా జైలులో.

విచారణ అనంతరం, రాజకీయ ఖైదీలకోసం కేటాయించిన జైలులోని ఒక విభాగానికి నన్ను బదిలీచేసినప్పుడు నా పార్టీ కామ్రేడ్స్ ను కలుసుకొన్నాను. చాలా యిబ్బందికరమైన పరిస్థితులున్నప్పటికీ ఒకపార్టీ స్కూలును, డిజేటింగ్ సొసైటీలను (చర్చావేదికలు) సృష్టించడంలో విజయం సాధించాము. మేము ఒక నినాదాన్ని రూపొందించాము. అదేమంటే, “మన జైలుజీవన కాలాన్ని కమ్యూనిస్టుల విశ్వవిద్యాలయంగా మార్చుదాం.” సహవాసులలో అనేకరకాల మహాతరమైన పార్టీ అనుభవాలు గొప్పగా పుణికిపుచ్చుకొన్నవాళ్ళు. నిర్మాణ, రాజకీయ కృషి సూత్రాలు, కార్మికోద్యమంలో కర్తవ్యాలు పనిపద్ధతులు, సూడాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ సమస్యల వంటి విషయాలపై వారు ఉపన్యాసాలు చేశారు. అధ్యయనం చేసే అవకాశాలు లేకుండా చేయబడిన కామ్రేడ్స్ కోసం ఒక విధమైన అక్షరాస్యతా పాఠాలను నిర్వహించాము.

పార్టీ మాతో నిరంతరం సంబంధాలను ఏర్పాటుచేసుకొని కొనసాగించడం అన్న అంశంచాలా ముఖ్యమైనది. పార్టీ, మార్క్సిస్టు సాహిత్యాన్ని, అది నడిపే వివిధ సంస్థలు ఆమోదించిన పత్రాలను రహస్యంగా జైలులోనికి పంపింది. దానికి బదులుగా మేము రహస్యంగా నడపబడే పార్టీప్రతికలకోసం వ్యాసాలను వ్రాసి పంపేవాళ్ళం. బయటవున్న కామ్రేడ్స్ కు మా అనుభవాలు తెలియచేస్తూ వివిధ సందేశాలను పంపేవాళ్ళం. నిరంతరంగా సాగే అధ్యయనాలు చర్చలు, యితర కార్యకలాపాలు, జైలులో వూపిరి పోసుకొనడానికి తోడ్పడినాయి. మానసికంగా కృంగిపోకుండా మమ్మల్ని నిలిపాయి. అలాగే, కమ్యూనిస్టులు, యీ కార్యకలాపాలను తాము విడుదల అయినపుడు ప్రారంభించే కృషికి సన్నాహకంగా చూశారు.

రాజకీయ ఖైదీల్లో అనేక గ్రూపుల వారున్నారు. ఇతర ప్రతిపక్ష పార్టీల, ప్రగతిశీల సంఘాల సభ్యులతో యీ గ్రూపులుండేవి. ఈ గ్రూపులలోని చాలా వాటితో మేము సంబంధాలు పెట్టుకున్నాము. అనేకసార్లు జైలు అధికారులు తీసుకొన్న చర్యలకు వ్యతిరేకంగా మేము ఉమ్మడి నిరసనలను నిర్వహించాము. ఖైదీలకు సంబంధించి ముఖ్యంగా అనారోగ్యంతో వున్నవారికి సంబంధించి పరిస్థితులను మెరుగుపరచాలని మేము డిమాండ్ చేశాము. ప్రతిపక్షాలకు చెందిన యితర విభాగాలతో సంయుక్తంగా కృషి చేస్తూ విడుదల అయిన అనంతరం అవసరమైన భవిష్యత్ సహకారానికి ప్రాతిపదికను రూపొందించాలన్నదీ, నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిలచే శక్తులన్నింటి ఐక్యతను సుదృఢం చేయడానికి దోహదంచేయాలన్నదీ మా లక్ష్యం.

మార్చి 26 న, నిమేరీ నియంతృత్వాన్ని కూల్చివేయడానికి మార్గాన్ని సుగమం చేసిన సూడాన్ లోని తిరుగుబాటు గురించి ప్రపంచ ప్రజలు తెలుసుకున్నారు.

ఈ విప్లవ కార్యచరణకు ప్రజా బాహుళ్యాన్ని సన్నద్ధం చేయడంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఎలాంటి పాత్రను నిర్వహించింది ?

గడిచిన 14 సంవత్సరాలు సూడాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీకి చాలా కఠినమైనవి. అయితే అది ప్రజా బాహుళ్యంలో తన పనిని ఎన్నడూ మానుకోలేదు. మా ప్రధాన కర్తవ్యం శ్రామిక ప్రజల్లో ప్రతిఘటనాభావాన్ని నిరంతరంగా వుండేట్లు చూడడం. కమ్యూనిస్టులు, వారి మిత్రులు అన్ని ప్రధాన పారిశ్రామిక సంస్థల్లో చురుకుగా పని చేశారు. కార్మిక సంఘాలను పూర్తిగా ప్రభుత్వానికి దాస్యంచేసే సంస్థలుగా తయారుచేయడం అన్నది పాలకుల లక్ష్యం అనీ అలా చేసే ప్రయత్నాలను కార్మికులు నిరోధించాలని వారు విజ్ఞప్తిచేశారు. పాలకపార్టీ బలపరచే అభ్యర్థులను ఎన్నికలో ఓడించేందుకు వీలుగా ఐక్యం గావాల్సిందన్న కార్యకర్తల డిమాండ్లకు అంగీకరించేట్లు చేయడానికి సచ్చిమితవాదులతో సహా యూనియన్ నాయకులను ఒప్పించేందుకు ప్రయత్నించాలని వారు విజ్ఞప్తిచేశారు.

శ్రామిక ప్రజల్లో విశ్వాసాన్ని కలిగించడానికి వీలుగా, కమ్యూనిస్టులు సాధ్యమైన కర్తవ్యాలను నిర్ణయించారు. వాస్తవమైన నినాదాలను ముందుంచారు. ఆయా ప్రత్యేక పరిస్థితులమీద ఆధారపడి పోరాట రూపాలను ఎన్నుకోవలసిందిగా నేర్పారు. ఉదాహరణకు కమ్యూనిస్టులు, కొన్ని పరిస్థితులలో సమ్మెకు పూనుకొనడానికి బదులుగా, కార్మికుల కోర్కెలను తెలియచేస్తూ ఒక మహాజరును తయారు చేయడం వాటిని అమలు పరచవలసిందిగా పట్టుపట్టడం చేయాలని మంచిదని వివరించారు. ఆ విధంగా ప్రజలను సమైక్యపరచాలని చెప్పారు. కమ్యూనిస్టులు, రహస్య పత్రికల్లో, కరపత్రాల్లో ప్రజల కిచ్చిన సందేశాల్లో ప్రభుత్వాన్ని ఎండకత్తే వారు. మార్పులు అనివార్యమని వాదించారు.

మా పార్టీ యితర ప్రతిపక్ష పార్టీలతో, ఉద్యమాలతో, కనీసం అతి పెద్దవిగా వున్న వాటితో సంబంధాలు నెలకొల్పుకున్నది. నిషేధింపబడిన సంస్థల నాయకుల సమావేశాలు క్రమం తప్పక జరిగేవి; ప్రత్యేకంగా 1983 నుండి; సహజంగానే రహస్యంగా మంచి రక్షణలో యివి జరిగేవి.

1971 లో పార్టీమీద ప్రభుత్వం దాడులు ప్రారంభించినపుడు సూడాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి అబ్దుల్ ఖలీక్ మహగౌస్ తో సహా అనేకమంది సభ్యులు అరెస్టుచేయబడి, కాలి చంపబడ్డారు. నియంతృత్వ ప్రభుత్వం కూలి పోయినప్పుడు పార్టీ ఏ రూపంలో వున్నది ?

నిజం, 1971 లో మా పార్టీకి అతి బాధాకరమైన దెబ్బ తగిలింది. అయినప్పటికీ మేము కూడదీసుకోగలిగాం. సూడాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులు కాకపో

యినా, దాని మిత్రులుగా భావించబడే వందల, వేలమంది సహాయంతో అత్యంత సమర్థవంతమైన పార్టీని సంరక్షించుకొన్నాం. మా పార్టీ కార్యకర్తలను కాపాడుకున్నాం. ఇన్ని సంవత్సరాలుగా పార్టీ నాయకత్వం గ్రామీణ ప్రాంతంలో వున్నప్పటికీ 1971 తరువాతనే నిమేరీ రహస్య పోలీసులు కొడిమంది నాయకులను మాత్రమే అరెస్టు చేయగలిగారు. ముమ్మరంగా వేటలాంటిది సాగినా వారిలో ఎక్కువమంది అరెస్టు కాబడలేదు.

జాతీయ రంగంలో సూడాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ యొక్క ప్రస్తుత స్థితిని మీరు ఏ విధంగా వర్ణిస్తారు ? దేశ రాజకీయాల్లో అది ఏ విధంగా పాల్గొంటున్నది ?

ఇక్కడ నేనొక విషయాన్ని వక్కాణించాలి. అదేమంటే నియంతృత్వం కూల్చివేయబడిన తరువాత మేము చట్టబద్ధంగా పనిచేయగలుగుతున్నాం. ప్రేడ్ యూనియన్లలో బహిరంగంగా పనిచేయగలుగుతున్నాం. ఇతర ప్రజాతంత్ర శక్తులలో సహకరించగలుగుతున్నాం. ఆపద్ధర్మ పౌర ప్రభుత్వం ఏర్పాటుపై జరిగే సంప్రదింపుల్లో కమ్యూనిస్టులు పాల్గొన్నారు. మా నాయకులు సెనిక ప్రభుత్వ అధినేతను కలుసుకున్నారు. వివిధ సమస్యలపై కమ్యూనిస్టు పార్టీ వెలిరిన వివరించారు.

దేశంలో క్రియాశీలంగా వున్న అన్ని రాజకీయ పార్టీలలోనూ మేము ద్వైపాక్షిక సంబంధాలు కొనసాగిస్తున్నాం. మార్చి తిరుగువాటులో పాల్గొన్న రాజకీయ, సామాజిక శక్తుల ఐక్యతను పటిష్టం చేయడానికి, యిలాంటి సంబంధాల కొనసాగింపు ముఖ్యమైన అంశం అని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాం.

ఈనాడు, ఒక దీనిపత్రికను ప్రారంభించాలని సూడాన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ సన్నద్ధం అవుతున్నది. పార్టీ తన కేంద్ర కార్యాలయాన్ని తెరవనున్నది. ఇది రాజధానిలో చట్టబద్ధంగా పనిచేస్తుంది. 1935 మే 2న ఖార్తూమ్ నేడియంలో ప్రప్రథమంగా ప్రజా ప్రదర్శన జరిపాం. మా ప్రధాన కార్యదర్శి మహమ్మద్ నుగుద్ అందులో ప్రసంగించారు. మేము యింకేమాత్రం రహస్యంగా వుండాల్సిన అవసరం లేదు. అదే సమయంలో ఎలాంటి అవాంతరాలనైనా ఎదుర్కొనడానికి సిద్ధంగా వున్నాము. అవసరమయ్యే పక్షంలో అజ్ఞాతంనుండి బయటికి వచ్చిన దానికంటే త్వరగా రహస్య జీవితాలు మేము గడపడానికి సిద్ధంగా వున్నాం.

ఇక చివరి ప్రశ్న. నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా తమ పోరాటంలో సూడాన్ దేశభక్తులతో అంతర్జాతీయ సంఘీభావ పాత్రపై మీ అంచనా ఏమిటి ?

సంఘీభావం అన్నది మాకు అధికతర ప్రాముఖ్యతగల విషయం. నిమేరీ ప్రభుత్వాన్ని ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఖండించారు. ఇదే మాపట్ల సంఘీభావం అంటే.

ప్రభుత్వ యాజమాన్యాల పున్న ప్రేడ్ యూనియన్లు, మహిళా, యువజన, తదితర సంస్థలు అంతర్జాతీయ రంగంలో బహిరంగంగా యీ ప్రభుత్వాన్ని బహిష్కరించాయి. ప్రత్యేకంగా ఆఫ్రికా, అరబ్ దేశాల్లో యీ విధంగా జరిగింది. ఈ సంఘీభావం మాకు బలాన్ని యిచ్చింది. ఇది రాజకీయ ఖైదీలకు సంబంధించిన నైతిక తోడ్పాటులోగల అమూల్యమైన శక్తి. ఇది ఎంతగానో మాకు తోడ్పడింది. నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఎన్నో సంవత్సరాల పోరాటంలో మా ప్రక్కన నిల్చిన వారికందరికీ హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలు తెలియచేసుకొంటున్నాను.

కార్టోవా కమ్యూనిస్టు మేయరు

స్పెయిన్ లోని అతి ప్రాచీన నగరాలలో ఒకటైన కార్టోవా రాష్ట్ర రాజధాని కార్టోవా నగర సమితి అధిపతిగా (అల్ కాలియా) కమ్యూనిస్టు నాయకుడు జులియో అంగుయిల్ గత ఆరు సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్నారు. కార్టోవా మేయరును ఇంటర్వ్యూ చేయవలసిందిగా వరల్డు మార్క్సిస్టు రివ్యూ స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రముఖ సభ్యుడు రొమాన్ పెంచెజోనాను అడిగింది.

ప్రథమంగా మేయరు పదవి స్వీకరించి ఆరు సంవత్సరాలు అయింది; మీరు 1983 లో తిరిగి ఎన్నికయ్యారు. ఇటీవలి ఎన్నికల్లో కమ్యూనిస్టులు యేమి సాధించారు ?

స్పెయిన్ లో ప్రథమంగా 1931 లో మున్సిపల్ ఎన్నికలు జరిగాయి. 1979 లో పోల్చి చూస్తే మేము గుణాత్మకమైన ముందడుగు వేశాము. 1979 లో మేము యితర పార్టీలకంటే ఎక్కువ ఓటు సాధించాము. నగర మండలిలో అతి పెద్ద పక్షాన్ని ఏర్పాటు చేయగలిగాం. అయితే మొత్తం 27 స్థానాలకుగాను 8 సీట్లను మాత్రమే సాధించాము గాని మాకు మెజారిటీ లేదు. ఈనాడు నగర మండలిలో కమ్యూనిస్టులకు 17 స్థానాలున్నాయి. ఇతర 10 స్థానాల్లో పాపులర్ ఎలయన్స్ (ఆరు) సోషలిస్టులు (నాలుగు) గెలిచారు.

ప్రస్తుతం మీరు నగర పాలకమండలి పనికి నాయకత్వం వహిస్తున్నారు. కమ్యూనిస్టు మేయరుకు అంతకుముందు ఆ పదవిలో వున్నవారికి మధ్య ప్రధానమైన తేడా ఏమిటి ?

మొదటి విషయ మేమంటే బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యంలోని మేయరుకు, నియంతృత్వం క్రింద మేయరుకు చాలా తేడా వున్నది. ఈనాడు స్థానిక స్వపరిపాలనా సంస్థలు జాతీయ ప్రభుత్వానికి సంబంధించి మరింత స్వయంప్రతిపత్తి కలిగివున్నాయి. ప్రజలకు మరింత అందుబాటులో వున్నాయి. వాటికున్న విస్తృతమైన అధికారాలవల్ల సమస్యలను కూలంకషంగా పరిశీలించి పరిష్కరించగలుగుతున్నాయి. పూర్వంలాగా సమస్యలు పరిష్కరించబడినట్లుగా కనపడక నిజంగా పరిష్కారం అవుతున్నాయి.

మా నగరంలో ప్రాంకో పాలనా సంవత్సరాలకు ఈనాటికి గల వ్యత్యాసం స్పష్టంగా కనబడుతున్నది. ఏమంటే నియంతృత్వానికి నూకలు నిండిన వెంటనే కమ్యూనిస్టు మేయరు ఎన్నికయ్యారు. మొదటినుండి నేను అందరికంటే ఎక్కువగా పెద్ద బాధ్యత వున్నట్టు అభిప్రాయపడుతున్నాను. ఎందుకంటే కార్గోవా ప్రజలు నేనున్న పార్టీని మాటలనుబట్టి గాక చేతలనుబట్టి నిర్ణయం చేశారు. ఇతర రాజకీయ పార్టీలవారి నుండి ఆశించిన దానికంటే ఎక్కువగా స్పెయిన్ ప్రజలు, బాధ్యతాయుతమయిన పరిపాలనా సంబంధ, యితర పదవులకు ఎన్నికైన కమ్యూనిస్టుల నుండి కోరుతున్నారు. అందువల్ల అతడు హృదయపూర్వకంగా పనిలో నినుగ్నమై కృషి చేస్తున్నాడన్న విషయాన్ని ప్రజలు ప్రత్యక్షంగా చూసేట్టు కమ్యూనిస్టు మేయరు కృషి వుండాలి. నగర పాలకమండలిలోని యితర సభ్యులకు ఆదర్శంగా కమ్యూనిస్టు మేయరు కృషి చేస్తున్నాడన్న విషయాలు ప్రజలు గమనించాలి.

నగర పాలకమండలి కార్యకలాపాల్లోని ఏ అంశాలమీద మీరు కేంద్రీకరించి పనిచేశారు ? ఇన్ని సంవత్సరాల్లో మీరు సాధించిందేమిటి ?

మా ప్రధాన కర్తవ్యం, ప్రాంకో క్రింద పటశాల ప్రజల నుండి యీ నగర మండలిని వేరుపరచిన అడ్డుగోడను బద్దలుచేయడం. అందువల్ల 1979 ఎన్నికల తరువాత మేము చేసిన మొదటి చర్య ఏమంటే వివిధ జిల్లాల (యిరుగు పొరుగు సంస్థలుగా వీటిని పిలుస్తారు) ప్రజల సమావేశాలకు హాజరై నగరపాలక బడ్జెటును ఎలా రూపొందించామో వివరించడం. నేను నగరానికి చెందిన పాఠశాలను సందర్శించాను. నగర పాలకమండలి స్వరూపం, కర్తవ్యాల గురించి విద్యార్థులకు వివరించాను. (వృత్తిరీత్యా నేను ఉపాధ్యాయుడను) అతి సూక్ష్మమైన విషయం కూడా వివరించి ప్రజల విశ్వాసాన్ని పొందడానికి మేము కృషిచేశాము. ఈ ప్రయత్నాలు యితీవల జరిగిన స్థానిక సంస్థల ఎన్నికల్లో కార్గోవా కమ్యూనిస్టుల విజయంలో తమ వంతు పాత్ర నిర్వహించాయి. ఒక స్పెయిన్ మేయరు, అతని సహచరులు, నగర పాలకమండలి సభ్యులు, నివాస ప్రాంతాలకు వెళ్లి యేమి చర్యను తీసుకోబడమన్నాయో వివరించడం యిదే మొదటిసారి.

ఆ తర్వాత ప్రజలతో మా సహకార సూత్రాలను రూపొందించాము. ఇది దేశంలోనే అత్యంత సగతిశీలమైన సూత్రాలు. వీటి ప్రకారం జిల్లా మండలులు ఏర్పాటు చేయబడతాయి. వీటిలో “యిరుగు పొరుగు సంస్థలు”, యిలాంటి యితర పక్షాలు పాల్గొంటాయి. ఈ మండలుల ప్రతినిధులు, నగర సమితి సమావేశాలకు సమాచార సంఘం సమావేశాలకు హాజరు కావడానికి అధికారం వుంది. ముసాయిదా బడ్జెటులోని అంశాల అమోదానికి 45 రోజుల ముందు వాటిని పరిశీలించడానికి,

అవసరమయితే కొత్త అంశాలను. చేర్చడానికి విరుద్ధంగా సమావేశాలకు హాజరవుతారు. అవి తమ సూచనలను సమర్పించడానికి వీలుగా తమ జిల్లాలలోని అన్ని ప్రధాన నిర్మాణాలపై ముందుగానే సమాచారాన్ని ఈ మండలులకు నగరపాలక సంస్థ అందజేస్తుంది. ఈ సమస్యలపై ఏమైనా వివాదాలు వస్తే నగర పాలకసంస్థ విస్తృత సమావేశంలో పరిశీలిస్తారు. జిల్లా మండలుల ప్రతినిధులు హాజరవుతారు. అందువల్ల విస్తృతమైన, సమగ్రమైన సహకారాన్ని అందజేయడానికి అవకాశం కలుగుతున్నది.

మేము ఆమోదించిన నియమ నిబంధనలు ఆచరణలో యింకా అన్నిచోట్లా అనుసరించబడడం లేదన్న విషయం యదార్థం. కొన్ని సందర్భాలలో నగరపాలక సంస్థ అధికారులు వాటిని మర్చిపోతారు. కొన్ని సందర్భాలలో నగరపాలకసంస్థ కృషిలో భాగస్వామ్యం వహించే యంత్రాంగాన్ని చురుకుగా ఉపయోగించుకొని దంలో తగు విధంగా వ్యవహరించడంలేదు. అయితే ఎక్కువ సందర్భాలలో యీ సహకారం సమర్థవంతంగా వుంటున్నది.

మొక్క అంశం, స్పెషియల్ కెలా రెండు అతి పెద్ద ప్రేడ్ యూనియన్ అసోసియేషన్లు అయిన లేబర్ కమిషన్స్, జనరల్ వర్కర్స్ యూనియన్ ప్రతినిధులను మా పరిపాలనా సంస్థలో కలుపుకొన్నది యితవరికు మా నగరపాలక సంస్థ ఒక్కటే. ఈ ప్రతినిధులు వాటర్ వర్క్సు, రవాణా, హౌసింగ్, పారిశుధ్యం, తదితర సర్వీసులకు సంబంధించిన పరిపాలనా మండలులలో పనిచేస్తున్నారు. నివాసులకు సంబంధించిన ఒక ప్రతినిధి కూడా ప్రతి మండలిలో పనిచేస్తాడు. క్రింది స్థాయినుండి వస్తున్న కమ్యూనిస్టు మేయరు బలపరిచిన చొరవల ఫలితంగా జరుగుతున్నవే యీ నూతన ప్రక్రియలు.

కార్టోవాలో మునుపెన్నడూ లేనిటువంటి మున్సిపల్ సర్వీసులను స్థాపించడంలో మేము విజయవంతం అయినాము. మంచి నీరు, విద్యుత్, తదితర సౌకర్యాలు లేని 50 వేలమంది పట్టణ ప్రజల జీవన పరిస్థితులను, నివాస పరిస్థితులను మెరుగుపరచాము. నగరపాలక మండలి నూతన భవన నిర్మాణం, స్థానికంగా ధియేటర్ ను, జొటానికల్ గార్డెన్ ను ఏర్పాటుచేయడం తదితర సమస్యలపై కమ్యూనిస్టులను నివాసుల సంస్థ, ప్రేడ్ యూనియన్ లు బలపరచాయి. నేను మేయరుగా వున్న ఆరు సంవత్సరాల్లో నిర్మాణ పథకాలమీద 7 బిలియన్ల పెసెటాలు పెట్టుబడి పెట్టినాయి. 3,00,000 మంది గల ఒక నగరానికి యీ పెట్టుబడి చాలా ఎక్కువ ప్రమాణంగా పెట్టుబడి.

—పట్టణాభివృద్ధి సమస్యల పరిష్కారంలో కమ్యూనిస్టులు ఆచరించే ప్రమాణం ఏమిటి ?

కార్వోవా సంపద్యతమైన, ప్రసిద్ధమయిన చరిత్ర కలది. క్రీస్తుకు పూర్వం రెండవ శతాబ్దం మధ్య భాగంలో పొబెరియన్ సెటిల్ మెంటు సానే రోమను దీనిని నిర్మించారు. విసిగోధ్లనాటి స్పెయిన్ లో యిది ముఖ్యమైన కేంద్రం. క్రీ॥ శ॥ పదవ శతాబ్దంలో కార్వోవా ఖలీఫతేలో భాగంగా ముసిమ్ దండయాత్ర తరువాత ఈ నగర సౌభాగ్యం తారాస్థాయికి చేరుకున్నది. ఆయాకారాల్లో ప్రభావం యీ నగరం మీద పడింది. వాటికి యిది ప్రజల ప్రతిబింబంగా వుంటున్నది.

ముసిమ్ శకాల్నుండి 19 వ శతాబ్దం వరకు కార్వోవా నగర హద్దులు, వీధులు, చౌకులు, చివరకు రవాణా సౌకర్యాలు ఎలాంటి మార్పులు లేకుండా అలానే వున్నాయి. ఈనాడు మా నగరం, చారిత్రక కట్టడాలున్న యూరోప్ నగరా లలో అతి పెద్ద నగరం. ఈ నగర చారిత్రక స్వరూపాన్ని సంరక్షించాలని మేము కృషి చేస్తున్నాం. అదే సమయంలో అవసరమైన నిర్మాణ పనులను కొనసాగిస్తున్నాం. నేటి అవసరాలను తీర్చడానికి నిర్మాణ ప్రాతిపదికను సృష్టిస్తున్నాం.

1986 లో అండాలసియాలో (ఇది స్పెయిన్ 17 స్వయంపాలిత ప్రాంతాల్లో ఒకటి. ఇందులో కార్వోవా మండలంతో సహా 8 మండలాలు వున్నాయి) ప్రాంతీయ ఎన్నికలు జరుగనున్నాయి. అండాలసియా స్వయం పరిపాలనా ప్రభుత్వానికి అధ్యక్షునిగా స్పెయిన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ మమ్మల్ని నియమించింది. ఎన్నికల నుండు కమ్యూనిస్టులు యితర వామపక్ష శక్తులు రూపొందించిన “అండాలసియా విజ్ఞప్తి” గురించి దయచేసి చెప్పండి

ఈ “విజ్ఞప్తి” ఉద్దేశం ఏమంటే యీ ప్రాంతీయ ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన ప్రత్యామ్నాయ కార్యాచరణ పథకాన్ని రూపొందించడంలో యీ ప్రాంత ప్రజలను భాగస్వాములను చేయడం. ప్రజలకు, అన్ని ప్రజాతంత్ర శక్తులకు మేము చేసిన “విజ్ఞప్తి” వెనుకగల ఉద్దేశం ఏమంటే స్పెయిన్ సోషలిస్టు వర్కర్స్ పార్టీ (1982 డిసెంబరు నుండి పాలక పార్టీ) తన ఎన్నికల కార్యక్రమం నుండి వెదొలగిపోతే ప్రజానీకంలోని విస్తృత విభాగాలు రాజకీయ పోరాటంలో శ్రద్ధ కోల్పోయి, నిరాశా నిస్పృహలకు లోను అయ్యే ప్రమాదం కలుగుతుందన్నది.

ఈ పరిస్థితులు సంభవించకుండా నివారించడానికి వీలుగా ప్రగతిశీల శక్తులను, ధోరణులను సన్నిహితపరచేందుకు మా పార్టీ కృషిచేస్తున్నది. కోర్కెలు ముందుంచడమే గాకుండా, ప్రాంతీయ స్థాయిలో ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలను ఆచరణాత్మకంగా నెరవేర్చేందుకు సమాయత్తం కావాల్సిందిగా కమ్యూనిస్టులు, అండాలసియాలోని ప్రగతిశీల శక్తులకు పిలుపు యిస్తున్నారు. ఇందుకు విజ్ఞానం, కావాలి. చర్చల్లో నైపుణ్యం కావాలి. సామాజిక పరిణామాన్ని కూలంకషంగా

అరం చేసుకునే శక్తి కావాలి. ప్రత్యామ్నాయ కార్యక్రమ రూపకల్పనలో భాగస్వామ్యంవల్ల పారిశ్రామిక, వ్యవసాయ కార్మిక, మత్స్య కార్మిక, కళాకారులకు సంబంధించిన సమాజంలోని వృత్తి కళాకారులు, యితరులకు వివిజ్ఞాన కలుగుతుందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాం. ప్రజా జీవనంలో వారి పాత్రను పెంచడానికి అది దోహదపడుతుంది.

ఏప్రిల్ ప్రారంభంలో కారావాతో మేయర్ అంతరాతీయ సమావేశం జరిగింది. వివిధ పటణాల, జాతులకు సంబంధించిన మేయర్లు హాజరైన ఈ సమావేశం అణ్వత్త రహిత మండలాలకు కట్టుబడి వుంటున్నట్టు ప్రకటించింది. ఈ సమావేశం ఫలితాలు ఏమిటి ?

ఈ రోజున, స్పెయిన్ లోని జనాభాలో మూడింట ఒక వంతు అణ్వత్త రహిత మండలాలుగా ప్రకటించిన జాతులో నివసిస్తున్నారు. మా దేశ యీ విషయంలో బ్రిటన్ కు సన్నిహితంగా వుంటున్నది. కార్తావా సమావేశాన్ని ఏర్పాటుచేసిన మున్సిపల్ అధికారుల ఉద్యమంలో యీ రెండూ ముందు పీటాన నిలబడినాయి. దీనికి 15 దేశాలకు చెందిన 99 మున్సిపల్ కౌన్సిల్ ల నుండి ప్రతి నిధులు హాజరయ్యారు. అంతకుముందు మాంచెస్టర్ లో జరిగిన సమావేశం కంటే యిది ఎక్కువ ప్రాతినిధ్యం వున్నది. ఇక్కడ ముఖ్యమైన తీర్మానాలు ఆమోదించబడినాయి. తమ దేశాలు అణ్వాయుధాలను ఉత్పత్తి చేయకుండా వుండేట్టు ఆయా దేశాలనుండి అణ్వాయుధాలు ఉపసంహరించుకొనేట్టు, అణు సంబంధమైన వ్యర్థ పదార్థాన్ని రవాణా చేయడానికి స్వస్తి చెప్పేట్టు డిమాండ్ చేయవలసిందిగా ప్రపంచవ్యాపితంగా వున్న “అణ్వత్త రహిత మున్సిపల్ కౌన్సిల్స్”కు ఒక తీర్మానం కోరింది.

నాటోలో స్పెయిన్ సభ్యత్వంపట్ల అణ్వత్త రహిత మున్సిపల్ కౌన్సిళ్ళు వ్యక్తం చేసిన ఆందోళన యీ సమావేశంలో ప్రతిబింబించింది. ఈ సమస్యపై దేశవ్యాపిత ప్రజాభిప్రాయాన్ని జరుపవలసిందిగా అవి ప్రభుత్వానికి పిలుపు నిచ్చాయి. దాని ఫలితాలు ఎలా వున్నప్పటికీ దేశ భూభాగంపై అణ్వాయుధాలు మోహరించరాదని ప్రకటించాయి.

ప్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ - సమకాలీన సిద్ధాంత పోరాటం

- హానిక్ గెమ్కో

ఈ సంవత్సరం ఆగస్టు 5 న ప్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ 90 వ వర్షంతిని, నవంబరు 28న 185 వ జయంతిని అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు వుద్యమం జరుపు కొంటోంది.

తన అంతిమయాత్రలో బహు కొదిమంది మాత్రమే పాల్గొనాలని ఎంగెల్స్ వీలునామాలో పేర్కొన్నారు. ఆయన కోర్కెననుసరించి, లండన్లో ఆగస్టు 10న ఆగస్టు బెబెల్, విలిం లీబ్నీక్ట్, వీరాజాసులిచ్, పార్లెఫారు, ఎలియనార్ మార్క్స్ తదితర ప్రముఖుల సమక్షంలో — దాదాపు 80 మంది — ఎంగెల్స్ అంత్యక్రియలు జరిగాయి

ఆ సందర్భంలో లీబ్నెక్ట్ పలికిన పలుకులు, లక్షలాది శ్రమజీవుల మనో భావాలకు ప్రతీకలుగా వున్నాయి. “కారల్ మార్క్స్ను కోల్పోయిన తరువాత యింతటి నష్టాన్ని మేం ఎరుగం. ప్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ మరణంతో మార్క్స్ రెండవసారి చనిపోయారు. సమాధివద్ద వున్నవారు కొదిమంది మాత్రమే. కాని మా ఆలోచనతో ఏకీభవించేవారు యిక్కడ చేరితే, అంతమండిని లండన్ మహా నగరం భరించటం కష్టం,” లీబ్నెక్ట్ మాటలో అణువంతవయినా అతిశయోక్తి లేదు. అంతర్జాతీయ కార్మికోద్యమ ప్రతికలలో వందలకొలది వ్యాసాలు వెలువడి నాయి. బెర్లిన్, బుడాపెస్టు, బుఖారెస్టు, జెనివా, లండన్, మాడ్రిడ్, వియన్నా, న్యూయార్క్ తదితర నగరాలలో సంతాప సభలు జరిగాయి.

యవ్వన ప్రాయంలోవున్న లెనిన్ ఆగస్టు మాసంలో బెర్లిన్లో మార్క్స్, ఎంగెల్స్ గ్రంథాలను అధ్యయనం చేస్తున్నాడు. యీ విషాదవార్త విన్న వెంటనే, దుఃఖమనస్కుడైన లెనిన్, మృతుని సంగ్రహ జీవిత చరిత్ర రాశాడు. అదే

ఆ తరువాత “ప్రెడరిక్ ఎంగెల్స్” శీర్షికతో ప్రసిద్ధి చెందింది. “విధి మార్క్స్, ఎంగెల్స్లను దగ్గరి చేసిన నాటినుండి, ఆ యిరువురు స్నేహితులు ఒక సమిష్టి లక్ష్యానికి తమ జీవితకాల కృషిని వెచ్చించారు.”

మనం వారి పేర్లను కలిపే సభోదించుతాం. “మార్క్సిజం” భావనలో ఒకపేరు మాత్రమే కన్పించవచ్చు; కాని ఎంగెల్స్ చారిత్రక కృషి, ఆయన పేరు దానిలో భాగంగా మనం భావిస్తున్నాం. వారి అభిప్రాయాలు, కృషి విడదీయరానివి. వాటి ఐక్యత సహజ సిద్ధమైనది.

వాస్తవానికి, ఎంగెల్స్ స్వతంత్రగా—ప్రథమంలో సమాంతరంగా, ఆ తరువాత మార్క్స్‌తో కలిసి— నూతన ప్రపంచ దృక్పథాన్ని విపులీకరించారు. దాని మౌలిక భావాలను, శాస్త్రీయ ఆపిష్కరణలను సంపద్యంతం చేసారు. గతితార్కిక, చారిత్రక భౌతికవాదం, రాజకీయ అర్థశాస్త్రం, వర్గపోరాటం, శ్రామికవర్గ విప్లవాల బోధనలకు సంబంధించి మాత్రమే కాదు; వారిద్దరి మధ్య శ్రమ విభజన ననుసరించి ప్రకృతి చరిత్ర, సైనికశాస్త్రం, సాంఘికశాస్త్రం, భాషాశాస్త్రం, సామాజిక వ్యవస్థల చరిత్ర, ప్రపంచ చరిత్ర, జర్మనీ చరిత్రలాంటి నూతన రంగాలకు ఎంగెల్స్ భౌతికవాద గతితార్కిక తత్వశాస్త్రాన్ని వర్తింపజేసి విశదీకరించాడు. శాస్త్రీయ కమ్యూనిజంవిశ్వజనీన సూత్రాల ప్రాధాన్యతను చాటి చెప్పటంలో ఆయన కృషి అపారమైనది. కనుకనే లెనిన్‌జీలా అన్నారు. “ఎంగెల్స్ రచనలన్నింటినీ పరిగణన లోకి తీసుకోకుండా, మార్క్సిజంను అర్థం చేసుకోవటం దానికి పూరి సమగ్రతను చేకూర్చటం అసాధ్యం.” కాపిటల్ గ్రంథం రెండు, మూడు వాల్యూంలను ముద్రణకు సంసిద్ధం చేయటంలో ఎంగెల్స్ కృషిని అంచనా కడుతూ లెనిన్ అన్న మాటలు గమనార్హం “కాపిటల్ వాల్యూంలు రెండూ, యిద్దరి మహనీయుల కృషి; మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు.” కాపిటల్ మొదటి వాల్యూం రచనలో కూడా మార్క్స్‌కు ఎంగెల్స్ సలహాదాతగా, ప్రవీణునిగా వ్యవహరించారు. మార్క్స్ నిరంతరం ఆయన సహాయాన్ని పొందాడు. అర్థశాస్త్రంలో ఆయనకు అపార పరిజ్ఞానం వుంది. ఆచరణాత్మక అనుభవం వుంది.

మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు మధ్య, వారి అభిప్రాయాలు మధ్య ఘర్షణ వుందని చూపెట్టటానికి గత కొద్ది దశాబ్దాలుగా కొంతమంది బూర్జువా మేధావులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. మార్క్స్ మౌలిక సూత్రాల విశ్వజనీన ప్రాధాన్యతను ప్రశ్నించి, దాని సమగ్రతను నాశనం చేసేందుకు వారి అన్వేషణ సాగిస్తున్నారు. ఆ ప్రయత్నంలో భాగంగానే ఎంగెల్స్‌ను ఒక స్వతంత్ర సిద్ధాంతవేత్తగా పరిగణించడాదని, మార్క్స్ భావాలను సూక్ష్మీకరించిన వ్యక్తిగా మాత్రమే చూడాలని అంటున్నారు. మహా అయితే ప్రతిభావంతుడైన శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం ప్రచారకుడు మాత్రమే.

ఈ విధమైన తీర్పులు ఎంగెల్స్ నిర్వహించిన పాత్రకు విరుద్ధమైనవి. శ్రామికవర్గ ప్రపంచ దృక్పథాన్ని రూపొందించటంలో, అంతర్జాతీయ విప్లవ కార్మికోద్యమాన్ని స్థాపించటంలో ఎంగెల్స్ చారిత్రాత్మక పాత్ర నిర్వహించారు. మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు మధ్య విభజన గీత గీయటం నిష్ప్రయోజనకరమైనది. వారి సృజనాత్మక కృషి అవిభాజ్యమైనది. ఎంగెల్స్ ఒక గొప్ప శాస్త్రవేత్త; విప్లవకారుడు మార్క్స్ తో కలిసి ఆయన సాగించిన సిద్ధాంత, ఆచరణాత్మక కృషిలో యిది వ్యక్తమయింది.

శ్రామికవర్గ ప్రపంచ దృక్పథాన్ని రూపొందించటంలో, అభివృద్ధి పరచటంలో తన పాత్రను గురించి ఎంగెల్స్ చెప్పిన మాటలు మనకు తెలుసు. తనను గురించి ఎంతో వినయాన్ని ప్రకటిస్తూ ఎంగెల్స్ యిలా అన్నారు. “మార్క్స్ ఒక మేధావి; యితరులం మేం ప్రతిభావంతులం.” ఇక్కడ మనం ఎంగెల్స్ తో కొంత విభేదాలు వలసి వుంటుంది. ఆయన ‘యితరుల’ జాబితాలో లేడు. శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం నిర్మాతలలో ఆయన ఒకరు. మార్క్స్ సహచరుడూ. మార్క్స్ వలెనే ఆ స్థాయిగల భావుకుడు ఎంగెల్స్. భిన్నరూపంలో మార్క్స్ వలె మేధావి. లెనిన్ చెప్పినట్లు “ఆధునిక శోషణిజం సిద్ధాంత కర్తలుగా మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు ప్రక్క ప్రక్కనే వుంటారు.

మానవజాతి మేధో జీవితంలో మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు, విప్లవాన్ని తెచ్చారు. కార్మికవర్గ చారిత్రక కర్తవ్యం వెల్లడించారు, శాస్త్రీయ ప్రాపంచిక దృక్పథాన్ని రూపొందించారు. ఆ తరువాత సిద్ధాంత రంగంలో జరిగిన, పోరాటాలన్నింటిలోనూ ప్రధాన పనులు మార్క్సిజం నిర్ణయాత్మకంగా ప్రభావితం చేసింది. ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక, సిద్ధాంత సంబంధాలలో విజృంభణకు అది మార్గదర్శి అయింది “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” వెలువడిన నాటినుండి కార్మిక వర్గ శాస్త్రీయ ప్రపంచ దృక్పథం అసాధారణ రీతిలో విజయభేరి మ్రోగిస్తున్నది. కమ్యూనిస్టు పార్టీల నిర్విరామ కృషి ఫలితంగా మార్క్స్, ఎంగెల్స్ల భావాలు, ఆ తరువాత లెనిన్ భావాలు ప్రజల మనస్సులను ఆకట్టుకున్నాయి. దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా సాగే పోరాటంలో అవి భౌతిక శక్తిగా మారాయి. చరిత్రచోదక శక్తులు ప్రజలే, కాని మార్క్సిజం అవతరణతో వారి పోరాటం నూతన విస్తృతి సంతరించుకుంది. మొదటిసారిగా వారు చైతన్యయుత చరిత్ర నిర్మాతలుగా మారారు. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ భావాలను జీవితం నిత్యం ధృవీకరిస్తున్నది.

మార్క్సిజం వ్యతిరేకులు ఎన్ని శాపాలు పెట్టినా, అది చావలేదు. కనుకనే మార్క్సిజం సజీవంగా వుందనటానికి వారి విమర్శలు కూడా సాక్ష్యమే. మార్క్సిజంపై “ధర్మ యుద్ధం” ప్రకటించారు. “చరిత్ర చెత్తబుట్ట”లోకి దానిని

నెచ్చేశాం అని ప్రకటించారు. అది గతంలోనూ సాధ్యం కాలేదు. నేడు సాధ్యంకాదు.

అమెరికా, నాటో దేశాలు అనుసరిస్తున్న సంఘరణ విధానం, ఆయుధ పోటీలతోపాటు సిద్ధాంత రంగంలో కన్సర్వేటివ్ ధోరణి ప్రబలుతున్నది. మార్క్సిజంపై విమర్శలో కూడ అది వ్యక్తమవుతున్నది. హేతురాహిత్యవాదం, సమాజం గురించిన కల్పనలు బహు ప్రచారం పొందుతున్నాయి. మార్క్సిజంను మత సిద్ధాంతంగా, అధికారంకొరకు సిద్ధాంతంగా చిత్రిస్తున్నారు. అది శాస్త్రీయ సిద్ధాంతం కాదంటున్నారు.

మార్క్సిజం వక్రభాష్యకారుల ప్రధాన దాడి. సమాజ పరిణామం గురించిన మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు భావాలపై కేంద్రీకరించబడింది. పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని సమర్థిస్తూ, దానిలోని చెడును మానవస్వభావ బలహీనతలకు వారు అంటగట్టు తున్నారు.

ఎంగెల్స్ సిద్ధాంత భావాలు, ఆయన విప్లవకర కృషి, ప్రభావం నేటికీ అంతరాతీయ పరిణామాలపై ప్రగాఢంగా వుండి. శాంతి సాధనకొరకు నిర్వహించ వలసిన పోరాటం గురించి ఆయన వుపదేశాలు నేటికీ మనకు మార్గదర్శకంగా వున్నాయి. శాంతి నేటి కాలపు ప్రధాన సమస్యగా వుంది. ఈ సమస్యపైన కూడ బూర్జువా సిద్ధాంతవేత్తలు అనేక వక్రీకరణలకు పూనుకున్నారు. యుద్ధం స్వభావం, దాని కారణాలు, లక్ష్యాలతో నిమిత్తంలేకుండా ఏ యుద్ధమైనా శ్రామికవర్గ విప్లవ వ్యాప్తికి సాధనంగా వుంటుందని మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు ప్రచారం చేసినట్లు వీరు ఆరోపిస్తున్నారు.

ఆ విధంగా సోవియట్ యూనియన్ నుండి యుద్ధ ప్రమాదం వుందనే సాకుతో కమ్యూనిజం వ్యతిరేకతను, సోవియట్ వ్యతిరేకతను వీరు దోచిస్తున్నారు. ఆయుధ నిల్వలకు పూనుకుంటున్నారు. యుద్ధానికి మూలకారణం ప్రైవేటు ఆస్తి, ప్రపంచ యుద్ధాలు ప్రారంభించినది పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అన్న వాస్తవాలను వీరు మరుగుపరుస్తున్నారు. నేడు అణు యుద్ధ ప్రమాదం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం నుండి ఏర్పడింది. యుద్ధాలు మార్క్సిజం సృష్టికాదు, సోషలిజం తెచ్చినవికావు.

పెట్టుబడిదారీ విధానానికి యుద్ధ ప్రయత్నాలకు మధ్య సోషలిజం, శాంతి సంకల్పాల మధ్య గల సహజ సంబంధాలను ఎంగెల్స్ విశదీకరించాడు. “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” గ్రంథంలోని యీ సూత్రీకరణను పరిశీలించండి.

“ఒక వ్యక్తి మరో వ్యక్తిని దోపిడీచేసే విధానం అంతంచేయడం ఏ మేరకు సాధ్యమయితే, ఆ మేరకు ఒక జాతిని మరోజాతి దోపిడీచేయటం కూడ అంతమవు తుంది.

“ఒకే దేశంలో వర్గాల మధ్య వైరుధ్యం ఏ మేరకు అదృశ్యమవుతోందో, ఆ మేరకు ఒక దేశానికి వ్యతిరేకంగా మరో దేశం శతృత్వం కూడ అంతమవు తుంది.”

శాంతికొరకు జరిగే పోరాటం సోషలిజం పోరాటంలో అంతర్భాగం. కార్మిక వర్గ చారిత్రక కర్తవ్యంనుండి దానిని విడదీయలేం.

1880 సంవత్సరం అనంతరం పెట్రుబడిదారీ దేశాల అసమానాభివృద్ధి కారణంగా యూరప్ దేశాల మధ్య ఆయుధపోటీ తీవ్రమవుతున్న పరిణామాన్ని ఎంగెల్స్ గమనించారు. యూరప్, ప్రపంచానికి యుద్ధప్రమాదం ఏర్పడుతున్నదని హెచ్చరించాడు. శాంతికొరకు సోషలిస్టులు నిలబడాలని విజ్ఞప్తి చేశాడు.

పెట్రుబడిదారీ విధానం అధికారంలో యింకా కొనసాగుతున్నప్పటికీ, యుద్ధ ప్రమాదం కొరడాలు తొలగించటం లేదా పరిమితంచేయటం సాధ్యమేనని ఎంగెల్స్ తన వ్యాసాలలో, లేఖలలో పేర్కొన్నాడు. ఇది ప్రజా కార్యచరణద్వారా, కార్మికవర్గం అగ్రగామిపాత్ర పల్లనూ సాధ్యమవుతుందని, దానికి కావలసిన సైదాంతిక పరిస్థితులు సృష్టించాలని అన్నారు. వారిలో శ్రామికవర్గ అంతరాత్మీయత, సైనికతత్వ వ్యతిరేకత, నిర్మాణం భావాలను పెంపొందించవలసి వుంది.

ఎంగెల్స్ చనిపోవటానికి రెండు సంవత్సరాలముందు “యూరప్ నిరాయుధీకరణ సాధ్యమా?” అన్న కరపత్రం రచించారు. శాస్త్రీయ విశ్లేషణ ప్రాతిపదికగా నిరాయుధీకరణపై తయారుచేసిన మొదటి డాక్యుమెంటుగా దీనిని పరిగణించవచ్చు.

రాజకీయ, సైనిక శక్తుల ఏకీకరణ తీరు, తెస్తున్న ఎంగెల్స్ లోతుగా పరిశీలించాడు, ఆ ప్రాతిపదికగా నిరాయుధీకరణ కార్యక్రమాన్ని ఆయన తయారు చేశాడు. దశలవారిగా నిరాయుధీకరణను సాధించగలమని, యిది ప్రజాస్వామ్య యుత కోర్కెగా ప్రజలను సమీకరించేందుకు కార్మికవర్గం చొరవతీసుకోవాలని ఎంగెల్స్ ఆనాడు చెప్పిన మాటలు నేటికీ ఎంతో ప్రాధాన్యతను కల్గియున్నాయి.

“యుద్ధం ప్రారంభం కాకమునుపే దానిని నిరోధించాలి”

యీ సూత్రంతో ఆయన కరపత్రం నిండివుంది.

* * * * *

గతి.తార్కిక - భౌతికవాద ప్రపంచ దృక్పథంలోని శాస్త్రీయతనుండి ఒక అద్భుతగుణం మార్క్సిస్టులకు ఎల్లప్పుడూ సాక్షాత్కారం అవుతూఉంటుంది. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ గ్రంథాలు ఎన్నిమార్లు చదివినా తిరిగి ఏదో ఒక కొత్తదనం వాటిలో కనుగొంటాం. గతసారి చదివినపుడు స్ఫురించని కొత్త భావం మనలో మెదులుతుంది. మన కాలానికి సరిపోయిన ఆలోచనలు కనపడుతాయి. ఇది భౌతికవాద గతితర్కం సాధించిన విజయం. అది సిద్ధాంతమూ, అధ్యయనపద్ధతి కూడ. మార్క్స్, ఎంగెల్స్ ల మహత్తర సృష్టి. మారుతున్న ప్రపంచం యొక్క సమస్యలు సూతన రూపంలో తలెత్తుతున్నాయి. వీటి పరిష్కారానికి మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్ గ్రంథాలు నిరంతర సమాలోచన మనకు తోడ్పడతాయి. ★

స్వాతంత్ర్యం, సోషలిజం, శాంతి లక్ష్యాలు బాటలో వియత్నాం

— ఫామ్ వాన్ డాంగ్

(పోలిట్ బ్యూరో సభ్యులు వియత్నాం కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ప్రధానమంత్రి)

వియత్నాం జీవితంలో 1945 ఆగస్టు విప్లవం చారిత్రాత్మక మైలురాయిగా నిలుస్తుంది. ప్రజలపై సాగిన దోపిడీ, దమననీతి విధానాలను భూస్థాపితం చేశారు. జాతి స్వాతంత్ర్యం, ఐక్యత, సోషలిస్టు నిర్మాణం దశలో నాడు కాలుపెట్టినాం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన శ్రమజీవులు పోరాటంవలనే యిది సాధ్యమైంది. మార్క్సిజం-లెనినిజం బోధన మార్గదర్శకంగా మేం ప్రయోగించాం.

వియత్నాం ప్రజల సుదీర్ఘ స్వాతంత్ర్య పోరాటం ఫలితమే విప్లవం. మన యుగం ప్రధాన దోరణి. మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్ భావాలు, ఆక్టోబరు విప్లవం అనుభవం, ప్రపంచ వ్యాపిత విప్లవ పోరాటం— వీటన్నింటితో వియత్నాం జాతీయోన్నత సంప్రదాయాలు మిళితమయినాయి. అందరి ప్రేమను, గౌరవాన్ని చూరగొన్న అధ్యక్షుడు హోచిమిన్ స్మృతిని వియత్నాం జాతి ఎల్లప్పుడూ స్మరించుకొంటోంది. ఈ శతాబ్ద ప్రారంభంలో ఆయన జాతి విముక్తికి చాట వేశారు. శ్రామికవర్గ విప్లవంలో ఆ చాటను ఆయన చూశారు.

జాతీయ ప్రజాస్వామిక విప్లవం పరిణామ క్రమంలో సోషలిస్టు విప్లవంగా మారుతుంది. పెట్టుబడిదారీ పరిణామ దశను అధిగమించటం ద్వారా యిది సాధ్యం. మా పార్టీ ప్రారంభంనుండి యీ మార్గాన్ని రూపొందించుకుంది.

వియత్నాం కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపన జరిగి 55 సంవత్సరాలు గడిచినాయి. ఆగస్టు విప్లవం విజయంపొంది 40 సంవత్సరాలు పూర్తయినాయి. వియత్నాం డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్ ఏర్పడింది. జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, సోషలిజం పతాకం క్రింద

మా ప్రజలు సాగించిన త్యాగఫలమే యీ పరిణామాలు. మన యుగంలో యివి గొప్ప మార్పులు.

“తన్ను తాను రక్షించుకోలేని విప్లవం విలువలేనిది” కనుక తత్ సంగక్షణ కారకు దానికొరకు వియత్నాం ప్రజలు తమ జీవితాలను, ఆస్తులను ఒడ్డారు.

శాంతి లక్ష్యానికి వియత్నాం ప్రజలు నిబద్ధులై వున్నారు. యుద్ధాలనుండి చారిని విముక్తి కల్పించాలని హోచిమిన్ అహింసలు పాటుపడ్డారు. కొని మా దేశంపై దురాక్రమణదారు దాడిచేసే, వియత్నాం ప్రజలందరూ ఒక వ్యక్తిగా లేచి, విజయం సాధించేవరకు పోరాడారు.

ప్రెంచి దురాక్రమణదారుకు వ్యతిరేకంగా ప్రతిఘటనా యుద్ధంలోనూ, ఆ తరువాత అమెరికా దురాక్రమణదారుకు వ్యతిరేకంగానూ, వియత్నాం జాతి హోచిమిన్ నాయకత్వంలో మహత్తర త్యాగాలు చేసింది. అమెరికాతో పోరాటం వియత్నాం జాతి చరిత్రలోనే మహా ప్రతిఘటన యుద్ధంగా ప్రసిద్ధికెక్కింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో వియత్నాం ప్రజల ధైర్య సాహసాలను, మేధాశక్తిని, సమీకరించటమేకాక, ప్రపంచ అభ్యుదయ శక్తుల సానుభూతిని, తోడ్పాటును కూడ పొందగలిగింది. అమెరికా, ప్రెంచి ప్రగతిశీల శక్తులు కూడ మా ఆశయాన్ని బలపరచారు. సైనిక, రాజకీయ, దౌత్య రంగాలలో వివిధ రూపాలలో అనేక పోరాటాలు నిర్వహించాం. మా బలం నిరంతరం పెరుగుతూ వచ్చింది. విజయం తరువాత విజయం సాధించుతూ వచ్చాం. ప్రజలతో రక్షణ బలాల సంబంధాలు పెరిగాయి. పోరాటంలో సైనిక కళ నిగ్గుతేలింది.

ప్రెంచి దురాక్రమణదారు ఓడిపోవటంతో వలసవాదానికి ఆయువు మూడింది. అమెరికా దురాక్రమణదారు ఓడిపోవడంతో నయా వలసవాదానికి పెద్ద దెబ్బతగిలింది. సామ్రాజ్యవాదం బలహీనపడటంతో ప్రపంచ విప్లవ శక్తులు బలపడినాయి. ప్రపంచ బలా బలాలలో మార్పుకు అది దోహదం చేసింది. 30 సంవత్సరాలపాటు యీ ప్రతిఘటనా యుద్ధం జరిగింది. “స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలకంటే విలువైనది ఏదీ లేదు”.

గత మే నెలలో మా దేశంలోనూ, ప్రపంచంలోనూ అమెరికా దురాక్రమణంపై వియత్నాం విజయం దశ వార్షికోత్సవాన్ని జరుపుకున్నాం. అమెరికా అన్యాయ యుద్ధం, వియత్నాంలో దాని ఓటమి అమెరికా జాతిపైన, జీవితంపైన బలమైన గాయాల్ని మిగిల్చింది. నాటి విజయం చారిత్రక ప్రాధాన్యత నేడు మరింత స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది.

వియత్నాం ఏకీకరణ జరిగింది. దేశ ఆర్థిక, సాంస్కృతికాభివృద్ధి క రవ్యా లను పరిష్కరించవలసి వుంది. సోదర లావోస్, కంఘుచియా దేశాలతో స్నేహం పెంపొందించుకొన్నాం. దేశం ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతాలలో, పొలాల్లో, ప్యాక్టరీ లలో, కీకారణ్యాలలో, సముద్రతీరాలలో పునర్నిర్మాణ గీతం ఆలాపించబడు తున్నది. శాంతియుత, స్వేచ్ఛాయుత, సోషలిస్టు వియత్నాం పురోగమిస్తున్నది. ఫసిఫిక్ తీరంలో శాంతి, సోషలిజంల స్థావరంగా అది వుంది.

అయితే, ఒక వాస్తవాన్ని గుర్తించవలసి వుంది. పెకింగ్ ప్రభుత్వ విస్త రణవాద లక్ష్యాలగురి వియత్నాపై వుంది. మా సరిహద్దులపై అది దురాక్రమణ చర్యలకు పాల్పడింది. ఆక్రమిత సరిహద్దు భూభాగాలపై తన అధికారాన్ని నెల కొల్పుతున్నది పెద్దఎత్తున విధ్వంసక కార్యక్రమం సాగిస్తున్నది. ఆగ్నేయాసి యాపై దండయాత్రకు సిద్ధమవుతున్నది. ఉభయ దేశాల మధ్య సాచారణ సంబం ధాల స్థాపనకు వియత్నాం చేసిన శాంతి ప్రతిపాదనలను పెకింగ్ పాలకులు నిరాక రిస్తున్నారు. కాని యీ పంథాను మేం కొనసాగించ నిర్ణయించుకున్నాం. వియ త్నాం, చైనా ప్రజల మధ్య స్నేహానికి మేం కట్టుబడి వున్నాం.

జాతీయ ప్రజాస్వామిక, సోషలిస్టు విప్లవాల కారణంగా ఉత్తర వియత్నాం రూపం మారింది. ఆకలి, నిరక్షరాస్యత విదేశీజోక్యం పోయినాయి. అమెరికా దురా క్రమణకు వ్యతిరేకంగా న్యాయ యుద్ధానికి స్థిరమైన పునాది ఏర్పడింది. పోరాటం పూ రి విజయంతో వియత్నాం ఏకీకరణ జరిగింది. వియత్నాం సోషలిస్టు రివల్యూట్ ఏర్పడింది. విప్లవ పురోగమనంతో యిది సాధ్యమయింది.

చిన్న స్థాయి వుత్పత్తి ప్రధానాంశంగా వున్న దేశంలో సోషలిజం పురోగ మనం ఎంత కష్ట సాధ్యమయినదో వివరించ నక్కరలేదు. 30 సంవత్సరాల నిరం తర యుద్ధాలు, శత్రువులచే ఆస్తి విధ్వంసన, ప్రకృతి సప్తాల నీడలో మేం పయ నించవలసివచ్చింది. గత పది సంవత్సరాల కాలంలో కష్టాలను అధిగమించాం.

1976 లో జరిగిన పార్టీ మహాసభ వియత్నాం వర్కర్స్ పార్టీని కమ్యూ నిస్టు పార్టీగా పేరు మార్చింది. 1982 లో పార్టీ 5 వ మహాసభ సోషలిజం పరివర్త నకు విధానాన్ని నిర్దేశించింది.

వలస పాలనలో వందల సంవత్సరాలు మగిన అనంతరం వియత్నాం సామా జిక రంగాలన్నింటినీ పునర్ వ్యవస్థీకరించడం అంటే లక్షలాది ప్రజల ఆలోచ నను, జీవిత విధానాన్ని మార్చాలి. మా దేశ దక్షిణ ప్రాంతంలో, హోచిమిన్ నగరం, యితర ప్రాంతాలలో వచ్చిన మార్పులు చాల ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేవిగా వున్నాయి. విముక్తి అనంతరం 10 సంవత్సరాల కాలంలో రాజకీయ, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక, సామాజిక మార్పులు ఎవరినైనా ముగ్ధులను చేస్తున్నాయి.

దోపిడీ వర్గాలు మొత్తంమీద అంతరించి పోయినాయి. మెజారిటీ రైతులు, శ్రమజీవులు సమిష్టి శ్రమతో భాగస్వాములయ్యారు. సోషలిస్టు ఉత్పత్తి సంబంధాలు బలపడుతున్నాయి. వ్యవసాయం, పరిశ్రమలలో గణనీయమైన ఆభివృద్ధి సాగింది. ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క సాంకేతిక వునాది విస్తరించింది భారీ పరిశ్రమలు నిర్మాణంలో వున్నాయి. విద్యా, సాంస్కృతిక స్థాయి వేగంగా పెరుగుతున్నది. పరిపాలనా వ్యవస్థలో ప్రజలు చురుకుగా పాల్గొంటున్నారు.

సామ్రాజ్యవాద శక్తులు, ఆభివృద్ధి నిరోధకుల విచ్చిన్న కార్యకలాపాలు, యితర అవరోధాలు లేని పక్షంలో మా పిజయాయి యికా గొప్పగా వుండేవి వియత్నాంను పీల్చి పిప్పిచేయాలనే కుట్ర సాగుతూనే వున్నది. కాని వియత్నాం బలపడుతున్నది.

సోషలిస్టు నిర్మాణం, ఆర్థిక మేనేజిమెంటు రంగాలలో కొన్ని పొరపాట్లు దొరికినాయి. దాని కారణంగా ప్రతికూల పరిణామాలు సంభవించాయి. యిటీవల కాలంలో యీ లోపాలను సవరించుకుంటున్నాం. పార్టీ కార్యకర్తల సిద్ధాంత, ఆచరణాత్మక స్థాయిని పెంచటం ద్వారా యీ బలహీనతలను అధిగమించుతున్నాం. మొత్తం ప్రజాసీకంలో శాస్త్రీయ సోషలిజం దృష్టి బలపడేందుకు కృషి చేస్తున్నాం. ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క వాస్తవ స్థితిని ప్రజలు గ్రహించేందుకుగాను పార్టీ ప్రయత్నిస్తున్నది.

రెండు వ్యూహాత్మక లక్ష్యాలకొరకు మేం ప్రస్తుతం కేంద్రీకరించి పనిచేస్తున్నాం. సోషలిజం నిర్మాణం; దేశ రక్షణ. రానున్న సంవత్సరాలలో ఆర్థిక స్థితిని సమగ్రంగా సీరికరించేందుకు, శ్రమ ఉత్పాదకతను పెంచేందుకు, జాతీయాదాయాన్ని ఎక్కువ చేసేందుకు మేం కృషి చేయవలసి వుంది. మేం మూడు విషయాలపై కేంద్రీకరించాం. ఉత్పత్తి సంబంధాలు, శాస్త్ర, సాంకేతిక విజ్ఞానం, సిద్ధాంతం, సంస్కృతి రంగాలలో, విప్లవం సాధించటం మా లక్ష్యం.

“పార్టీ నాయకత్వం వహిస్తుంది. ప్రజలు, పాలకులుగా హక్కులను వినియోగిస్తారు; ప్రభుత్వం పరిపాలిస్తుంది.” ఈ సూత్రాన్ని అన్ని సాయిల్లోనూ ప్రవేశ పెట్టుతున్నాం; వివరించుతున్నాం; సామాజిక జీవిత రంగాలన్నింటిలో యిది వర్తింపజేస్తున్నాం.

ప్రజలే చరిత్ర నిర్మాతలు వారు క్రియాశీలురు; వారే మా ఆస్తి. నూతన సంస్కృతి పెంపుదలకు మేం కృషి చేస్తున్నాం. “ఒకరి కొరకు అందరం; అందరి కొరకు ఒకరు” అనే ఉన్నత ఆదర్శం కొరకు సమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరిని తీర్చిదిద్దేందుకు మా ప్రయత్నాలు కొనసాగుతూనేవున్నాయి.

సోషలిస్టు విప్లవ లక్ష్యం యావన్మండి లక్ష్యం కావాలి; “ప్రతి ఒక్కని స్వేచ్ఛాభివృద్ధి, యావన్మండి స్వేచ్ఛాభివృద్ధికి ప్రాతిపదిక” అన్న మార్క్స్ ఎంగెల్స్ ల మహత్తర సూత్రీకరణ వాస్తవరూపం దాల్చాలి.

అంతర్జాతీయ రంగంలో వియత్నాం ప్రజలు విశ్వశాంతి కొరకు నిర్విరామ పోరాటాన్ని కొనసాగిస్తున్నారు. అణ్వస్త్ర ఆయుధ పోటీకి అమెరికా సామ్రాజ్య వాదం అగ్నిలో ఆజ్యం పోసినట్లుగా, వ్యవహరిస్తున్నది. భూతలంపై మానవ కోటికి సమాదం ఏర్పడింది. తాను కోల్పోయిన సానాలను నిలబెట్టుకునేందుకు యుద్ధ పుద్రి కతలను సృషిస్తున్నది. కనుకనే నేటి పరిస్థితులలో శాంతి పరిరక్షణ అతి ప్రధాన సమస్యగా మారింది.

సోవియట్ యూనియన్ నాయకత్వానగల సోషలిస్టు దేశాలు, ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం, జాతీయ విముక్తి ఉద్యమం, శాంతి పరిరక్షణకు ప్రధాన అండగా నిలిచాయి. సోవియట్ శాంతి చొరవను వియత్నాం పూర్తిగా బల పరుస్తోంది.

సమిష్టి లక్ష్యం కొరకు సాగే పోరాటంలో సోదరులకు, స్నేహితులకు సహాయపడటం అంటే తనకుతాను సహాయపడటమే కాగలదు. కంపూచియా ప్రజలకు మా తోడ్పాటు వుంది. పోల్ పాట్ ప్రభుత్వం కూలిపోయిన తరువాత ఆ దేశం కోలుకుంటున్నది. చైనా విస్తరణవాదుల కీలుబొమ్మలు దేశం వెలుపలకు గెంటి వేయబడ్డాయి. వియత్నాం, లావోస్, కంపూచియా మధ్య పొత్తు, ఆ దేశాల విప్లవాల బంధం దృఢతర మవుతున్నాయి. కంపూచియాకు వియత్నాం అందిస్తున్న సహాయం అంతర్జాతీయవాదానికి, మానవ వాదానికి ఒక మచ్చుతునక. ఇండో చైనా చూడు దేశాల జాతీయ హక్కులను గౌరవించే ప్రాతిపదికగా నిజాయితీతో కూడిన సంభాషణ అన్ని పక్షాల మధ్య జరగటం ద్వారానే కంపూచియా సమస్య రాజకీయంగా పరిష్కారం కాగలదని నేడు ప్రపంచంలోని అనేకమంది భావిస్తున్నారు.

మా విజయంలో ప్రధాన అంశం వియత్నాం కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి. మన యుగం మనస్సు, గౌరవం, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు పార్టీయే. మార్క్సిజం - లెనినిజం సిద్ధాంతాన్ని వియత్నాం దేశ ప్రత్యేక పరిస్థితులను అన్వయించి సృజనాత్మకంగా దానిని అభివృద్ధి చేస్తున్నాం. పార్టీ నిర్మాత. బోధకుడు హోచిమిన్. శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయతతో దేశభక్తి యుతి సాంప్రదాయాలను పార్టీ సమ్మిళితం చేసింది. వియత్నాం విప్లవానికి, సాధారణ సోషలిస్టు విప్లవానికి అది లింకు. ప్రజల విశ్వాసాన్ని మా పార్టీ చూరగొన్నది. నాడు అజ్ఞాతవాస కాలంలోనూ,

నేడు సోషలిజం నిర్మాణంలోనూ ప్రజలతో దాని సంబంధాలు అభేద్యమైనవి. శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయతకు అది కట్టుబడి వున్నది.

“సకల దేశ కార్మికులారా, అణగారిన ప్రజలారా, ఐక్యం కండు !” లెనిన్ యిచ్చిన యీ నినాదం మాకు శిరోధార్యం. మా దేశ ప్రయోజనాలకు, మానవజాతి సుఖానికి మా కృషి అంకితమయింది, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా నిలబడే ప్రజలలో మేం చేతులు కలుపుతున్నాము. కష్టాలలో వున్న సోదరులతో మాకున్న కొద్దిపాటి తిండిగింజలు, బట్టలు పంచుకుంటున్నాం. జాతీయ స్వాతంత్ర్యం, సోషలిజం పతాకం క్రింద వియత్నాం విజయాలు సాధిస్తున్నది ప్రపంచ ప్రజల విప్లవ లక్ష్యానికి మేం అందిస్తున్న సేవ యిది. ★

చరిత్ర పుటలు

క్యూబా కమ్యూనిస్టుల ప్రథమ పార్టీ

అగస్టు 16 వ తేదీ క్యూబా విప్లవోద్యమ చరిత్రలో చిరస్మరణీయమైనది. దేశంలో మొదటి మార్క్సిస్టుపార్టీ - లెనినిస్టుపార్టీ స్థాపన జరిగి 60 సంవత్సరాలు నిండాయి.

1959 జనవరి 1 వ తేదీన క్యూబా విప్లవం విజయం పొందింది. దేశంపై అమెరికా సామ్రాజ్యవాద పె తనాన్ని అంతం చేసింది. ఈ ఖండానికి సోషలిజం తెచ్చింది. దేశంలో మానవుని దోపిడీని అంతం చేసింది.

ఈ విజయాలన్నింటిలో శ్రామికవర్గ మొదటి రాజకీయపార్టీ పాత్ర ఏమిటి? ఆ పార్టీకి దేశంలో నేడు పాలిస్తున్న పార్టీకి మధ్య కొనసాగింపు దేనిలో ఎక్కడ వుంది? యితర దేశాలలోని అతివాద-మితవాద, రివిజనిస్టులు, చారిత్రక సత్యాలను వక్రీకరిస్తున్నారు.

క్యూబా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రథమ మహాసభ నివేదికలో పార్టీ పుట్టుక పూర్వ రంగం గురించి పేర్కొన్న భాగాన్ని యిక్కడ యిస్తున్నాం.

“అక్టోబరు విప్లవం ప్రభావంతో, కమ్యూనిస్టులు కార్లోస్ బెరి, ఆంటో నియోమెల్లా నాయకత్వంలో ఆదర్శనంతమైన, వివరణాత్మక కృషిచేశారు. మార్క్సిజం - లెనినిజంను ప్రచారం చేశారు. రాజకీయ చైతన్యం మొగ్గతొడుగు తున్న అనేకమంది యువకులను వారు ఆకర్షించారు. విప్లవకర గ్రంథాలు, సాహిత్యం, చారిత్రక పుటనలు ప్రముఖ పాత్ర వహించాయి మార్క్స్ ఎంగెల్స్, లెనిన్ బోధనలలోని సత్యాన్ని ప్రజలు తెలుసుకొనే రోజు వస్తుంది. ఈ కాలంలో, మన దేశ నిర్దిష్ట పరిస్థితులను దృష్టిలో పెట్టుకొని నూతన విప్లవకారులు ఆ బోధ నలను వ్యాఖ్యానించాలి; వర్తింపజేయాలి”

* కార్లోస్ బెలివో (1848 - 1926). జోన్ మారితో కలిసి క్యూబా విప్లవ పార్టీని స్థాపించారు. స్పానిష్ వలస దాస్యం నుండి స్వాతంత్ర్యం కొరకు పోరాడారు.

* ఆంబోనియామెల్లా (1903 - 1929) క్యూబా, దక్షిణ అమెరికా యువజన, కార్మికోద్యమ నాయకుడు. క్యూబా కమ్యూనిస్టుపార్టీ స్థాపనలో ముఖ్యుడు. ఆయన చొరవతోనే విశ్వ విద్యాలయ విద్యార్థి ఫెడరేషన్ ఒక మహా సభను నిర్వహించింది. సోవియట్ యూనియన్ కు మద్దతు ప్రకటించింది. విద్యార్థి వుద్యమం, ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం మధ్య సంబంధాలు పెరగటంతో విశ్వ విద్యాలయంలో మార్క్సిజం భావాలు వ్యాప్తిచెంచాయి. జూలై 26 ఉద్యమ నాయకులు పలువురు మార్క్సిజం ఓనమాలు యిక్కడే దిద్దుకున్నారు. ఈ సందర్భంలో క్యూబా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రాతినిధులపై కల్పించిన ప్రభావం స్మరించదగినది. ఆయన స్పెయిన్ లో అంతర్యుద్ధంలో ఆసువులు చాసారు.

ప్రారంభం నుండి కమ్యూనిస్టుపార్టీపై నిషేధం ఉంది. అనాడు మచాడో నియంతృత్వం పడగవిప్పింది. పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో ఫాసిజం అధికారం లోకి వస్తున్నకాలం. క్యూబాలో కమ్యూనిస్టులను హింసించడం, జైళ్ళలో నిర్బంధించటం ఎక్కువ అయింది. 1926 లో జాలినో చనిపోయారు. అది ఆయన విచారణకు సన్నాహాలు జరుగుతున్నకాలం మూడు సంవత్సరాల అనంతరం మెల్లాను మెక్సికోలో సామ్రాజ్యవాద ఏజెంట్లు హత్య చేశారు.

కఠోర నిర్బంధం వున్నప్పటికీ పార్టీ పెరుగుతున్నది. కార్మికుల, రైతుల, పట్టణ మధ్య తరగతుల సానుభూతిని పార్టీ పొందుతున్నది. అనాటి పార్టీకి రుబెన్ మార్డినేస్ విల్లినా నాయకత్వం వహించారు. 1933లో ప్రజల విప్లవపోరాటం, కార్మికుల సాధారణ సమ్మె ఫలితంగా మచాడో నియంతృత్వం పతనమయింది నూతన ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. కాని అది ప్రజా విప్లవానికి ద్రోహంచేసి, సామ్రాజ్యవాదులకు, భూస్వాములకు దొంగిపోయింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీపై నిషేధం కొనసాగింది.

“1933 అనంతరం పార్టీ ట్రేణులు బలపడినాయి. స్పెయిన్ లో అంతర్యుద్ధం ప్రారంభమయినప్పుడు పార్టీ సకరమైన అంతర్జాతీయతా సూత్రాలకు కట్టుబడివుంది. స్పానిష్ రిపబ్లిక్ సంరక్షణకు వెయ్యిమంది పోరాట యోధులను పంపింది. శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయతావాదం చరిత్రలో యిది ఒక ముఖ్య అధ్యాయంగా వుంటుంది” అని ఫెడర్ కాస్టో అన్నారు.

క్యూబాలో ప్రజాతంత్ర వుద్యమం పెరగటం, ఫాసిస్టు వ్యతిరేక ఐక్య సంఘటన ఎత్తుగడలను సృజనాత్మకంగా క్యూబా కమ్యూనిస్టులు రూపొందించటం కారణంగా 1938 లో పార్టీ చటబద్ధ సంస్థగా మారింది. 1940 లో ఆ పార్టీ రివల్యూషనరీ యూనియన్ తో విలీనం అయింది. మార్క్సిజం - లెనినిజం సిద్ధాంత సూత్రీకరణలు, నిర్మాణ సూత్రాల ప్రాతిపదికగా ఐక్యతను సాధించారు. కొత్త

పార్టీ పేరు రివల్యూషనరీ కమ్యూనిస్టు యూనియన్. అది రాజ్యాంగసభ ఎన్నికలలో పాల్గొంది.

1944 నాటికి పరిస్థితులలో యింకా మార్పులు వచ్చాయి. పాసిస్టు వ్యతిరేక పోరాటం పెద్దదయింది. క్యూబాలోని సంస్కరణవాద గ్రూపులలో సంక్షోభం ఏర్పడింది. కార్మికులలో సోషలిస్టు చైతన్యం పెరిగింది. పార్టీ పేరును మార్చారు. పీపుల్స్ సోషలిస్టు పార్టీగా నామకరణం చేశారు.

1952 లో బాటిస్తా నాయకత్వాన అభివృద్ధి నిరోధక కుట్ర జరిగింది. అప్పటి వరకు అధికారంలో ఉన్న ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టులను తీవ్ర నిర్బంధకాండకు గురిచేసినా, రాజ్యాంగ వ్యవస్థకొరకు, పౌరసత్వ హక్కులకొరకు పార్టీ పిలుపు విచ్చింది. అధికారంలోకి వచ్చిన సైనిక ముఠా సామ్రాజ్యవాద అనుకూల, జాతి వ్యతిరేక స్వభావాన్ని పార్టీ బహిర్యతం చేసింది. నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజల ఐక్యతకు, పోరాటానికి పార్టీ పిలుపు విచ్చింది.

బాటిస్తా నియంతృత్వాన్ని కూల్చే పోరాటంలో భాగంగా 1953 జులై 26 వ తేదీన మొంకాడా సైనిక కేంద్రాలపై దాడి జరిగింది. దీనిలో ప్రధానపాత్ర “కొత్త కమ్యూనిస్టులది.”

జులై 26 ఉద్యమం (కాస్టో) నాయకత్వానగల సంస్థ - అను) వల్ల నే యీ విజయం సాధించడం జరిగింది. మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు విప్లవం విజయం కొరకు అనేక త్యాగాలు చేశారు. 1957 మార్చి 13 న అధ్యక్షభవనంపై రివల్యూషనరీ డైరెక్టరేట్ యోధులు దాడిచేశారు.

భయోత్పాత, హింసించటం, నిద్రాంత ఒత్తిడి, నిందలు—ఏవీ కమ్యూనిస్టులను లొంగదీయలేక పోయినవి. అజ్ఞాతవారులనూ, చటబద్ధులనూ, వారు నిజాయితీగానే నిలబడ్డారు. నేడు అధికారపదవులలోవున్న ఎట్టి మిచ్చా లేకుండానే వున్నారు.

కార్మికవర్గాన్ని, ప్రజలను చైతన్య పరచటానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ అమృత కృషి సల్పింది. ప్రజల ప్రయోజనాలకు, ప్రగతిశీల చట్టాలను అమలు పరచేందుకు తీవ్ర కృషి చేసింది.

మొదటి మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సంస్థ కొన్ని తప్పులను కూడ చేసింది. వాటిని బహిరంగంగా, ఆత్మవిమర్శన తీరులో అంగీకరించింది. వాటిని సరిదిద్దుకునే చర్యలను తీసుకుంది. కాని చరిత్రలో ఎన్నడూ అది ద్రోహం చేయలేదు. అవకాశ వాదులతో రాజీపడలేదు. పార్టీ ప్రారంభంలో దాని సభ్యత్వం 100 కు మించి లేదు.

ఫెడర్ కాస్టో చెప్పినట్లుగా 1959 జనవరి 1 న బాటిస్తా నియంతృత్వాన్ని
 క్యూబా విప్లవకారులు కూలద్రోసినా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా
 యింకా పెద్ద పోరాటం సాగించవలసివుంది. అంతేకాదు: ప్రజలలో పాతుకుని
 వున్న కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక దుర్బిప్రాయాలను పెకలించే పోరాటం జరగాలి.
 “సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా, కమ్యూనిజం వ్యతిరేక దుర్బిప్రాయాలకు
 ప్రతిగా, అభివృద్ధి నిరోధక భావాలకు వ్యతిరేకంగా, సి. ఐ. ఎ. విధ్వంసక చర్య
 లకు వ్యతిరేకంగా, ఓభిన్న సంస్థలకు చెందిన విప్లవకారులైన మేం పోరాడాలి,
 ప్రథమంలో మా కార్యక్రమాన్ని సమన్వయం చేసుకున్నాం. ఐక్యత ఆ తరువాత
 వచ్చింది. మార్క్సిజం - లెనినిజం సూత్రాల ప్రాతిపదికగా మేం “ఐక్యమయినాం”
 —(కాస్టో).

సిద్ధాంత సమస్యలు

ప్రపంచ విప్లవ క్రమంలో ప్రధానాంశం

- 2. వైదిమిరర్

26 వ మహాసభ తర్వాతి కాలంలో సైద్ధాంతిక, ఆచరణాత్మక కార్యకలాపాలను కమ్యూనిస్టుపార్టీ ముమ్మరంగా సాగించింది. మహాసభ తీర్మానాలూ, ఆ తర్వాత జరిగిన సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ ప్లీనరీసమావేశాల తీర్మానాలూ నూతన సైద్ధాంతిక, రాజకీయ నిర్ధారణలతో మార్క్సిజాన్ని - లెనినిజాన్ని సుసంపన్నం చేశాయి; సోవియట్ యూనియన్ సమాజ, సోషలిస్టు కుటుంబ, అంతర్జాతీయ సంబంధాల అభివృద్ధికి చెందిన కీలకమైన విషయాలకు వర్తించేవి యీ నిర్ధారణలు.

అంతర్జాతీయ జీవిత ప్రధానాంశమూ, సోషలిస్టు కుటుంబానికి వెన్నెముకగా గల ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థా—యివి విప్లవ క్రమంలో అత్యంత ముఖ్యమైన వర్గకీగా వ్యక్తమౌతున్నాయి.

1985 ఏప్రిల్ లో జరిగిన సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ ప్లీనరీ సమావేశంలో సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్రకమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి ఎం. ఎస్. గర్బచ్యేవ్ యిలా పేర్కొన్నారు : “సోదర సోషలిస్టు దేశాలతో సహకారాన్ని మరింత మెరుగుపరచుకుని సంపన్నవంతం చేసుకోవడం, సర్వతోముఖ సంబంధాలను అభివృద్ధిపరచుకోవడం; రాజకీయ, ఆర్థిక, సైద్ధాంతిక, రక్షణ, తదితర రంగాల్లో వాటి సన్నిహిత సహకారానికి హామీకల్పించడం; ఈ మహత్తర కుటుంబంలోని అన్ని సభ్యదేశాల జాతీయ, అంతర్జాతీయ ప్రయోజనాలను అంగాంగికంగా మేళవించడంపట్ల శ్రద్ధకనబర్చడం—యివన్నీ మనకు నానాటికీ ముఖ్యమైన కర్తవ్యాలుగా రూపొందుతున్నాయి.

చై నా ప్రజారిపబి క్తోసహ యితర సోషలిసు దేశాలతో సంబంధాలను పటిష్ఠం చేయడానికై, సహకారాన్ని అభివృద్ధి చేయడానికై సోవియట్ యూనియన్ నిలకడగా కృషిచేస్తోందని ప్లీ నరీ సమావేశం పేర్కొంది.

ప్రపంచ సోషలిసువ్యవస్థ ఆవిర్భవించి, సోషలిసు రాజ్యాల కుటుంబం ఏర్పడటం ప్రారంభమై యిప్పటికీ నాలుగు దశాబ్దాలకన్నా తక్కువకాలమే గడిచింది. నలభై సంవత్సరాలు, స్వల్పకాలమే. అయినప్పటికీ, సోదర దేశాలు సాధించిన విజయాలనూ, సోషలిసు వ్యవస్థలోని సహజ సాధారణ నియమాలను పాటించడంపై ఆధారపడిన ఆ వ్యవస్థకుగల చారిత్రక ఆధిక్యతలనూ, యీ కాలం సందేహానికి యేమాత్రం తావులేకుండా ధ్రువీకరించింది.

సోషలిసు కుటుంబమనేది ప్రపంచ సోషలిజానికి లభించిన మహా తర విజయం. దాని సభ్యదేశాలు కలిసి స్థాపించుకున్న అంతర్జాతీయ సంస్థలో (వార్సా సంచి సంస్థ, పరస్పర ఆర్థిక సహాయ సమితి) అవి భాగస్వాములు; అసీ అంత రాతీయ సంబంధాలకు చెందిన ప్రధాన సమస్యల విషయంలో కార్యాచరణను సమన్వయ పరుస్తున్నాయి; ద్వైపాక్షికంగా, బహుపాక్షికంగా సహకారాన్ని అభివృద్ధి చేస్తున్నాయి. మార్క్సిజం-లెనినిజం, సోషలిసు అంతరాతీయత, వర సంఘీభావం స్నేహసహకారాలు, పరస్పర నిశ్వాసం, పరస్పర సోదర సహాయం, సమానత, సార్వభౌమాధికారం అనే సూత్రాలపై యీ సంబంధాలు ఆధారపడి వున్నాయి. దేశాల మధ్య నిజమైన సోదర సంబంధాలకు సోషలిసు కుటుంబం ఆదర్శప్రాయంగా వుంది.

విదేశాంగ విధానంలో లెనినిస్టు సూత్రాలను నిలకడగా సమర్థిస్తున్న సోషలిసు రాజ్యాల కుటుంబం వునికి శాంతికి, అంతరాతీయ భద్రతకూ అత్యంత అనుకూల అంశమని మన పార్టీ పదే పదే నొక్కి చెప్పింది. సోషలిజాన్ని ఆర్థికంగా నిర్వీర్యపరచే సామ్రాజ్యవాది పథకాలను సోషలిసు కుటుంబంలోని దేశాలు సంయుక్తంగా భగ్నం చేస్తున్నాయి. ఈ దేశాలు సమైక్యంగా వ్యవహరిస్తూ అమెరికాకు, దాని బంధుదేశాలకు- సైనిక, వ్యూహాత్మక సమతూకాన్ని తమకు అనుకూలంగా మార్చుకునేందుకు అవకాశమివ్వడం లేదు; యివ్వవు కూడా.

నాటో కూటమి యిప్పుడు తలపాటును తీవ్రతరం చేస్తోంది కాబట్టి, సోదర దేశాలు తమ సమన్వయాత్మక శాంతియుత విదేశాంగ విధానాన్ని అమలు జరుపుతూనే వుండాలని, తమ దేశాల ప్రజల శాంతియుత కృషిని పరిరక్షించడానికి తోడ్పడగల విశ్వసనీయమైన రక్షణ కవచాన్ని పటిష్ఠం చేస్తూనే వుండాలని కృతనిశ్చయంతో వున్నాయి.

సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఈ పంథాను దృఢంగా అనుసరిస్తోంది. 1985 మార్చిలో జరిగిన సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్ర కమిటీ ప్లీనరీ సమావేశం ఇలా ప్రకటించింది : మన మాతృ దేశ, దాని బంధు దేశాల ప్రయోజనాలను మనం ఎన్నటికీ విస్మరించబోమని ప్రతి ఒక్కరూ గ్రహించాలి."

సోషలిస్టు దేశాల కుటుంబం అనేక ప్రధాన సమస్యలను యెదుర్కొంటోంది. సోషలిజం సాధించిన విజయాలనూ, విలువలనూ సామ్రాజ్యవాద దాడుల నుండి రక్షించడం; పట్టిష్టమైన శాశ్వత శాంతికోసం, అంతరాతీయ భద్రత కోసం వుద్యమం సాగించడం; రాజకీయ సహకారాన్ని మరింత మెరుగుపర్చడం; ఆర్థిక ఏకీకరణకు తాజా ప్రేరణ నివ్వడం—యిది యీ కర్తవ్యాలలో వున్నాయి. సంక్లిష్ట అంతరాతీయ పరిస్థితి నెలకొనివున్న తరుణంలో సోషలిజం తన ఆర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థలకు, జీవనసరళికి, సిద్ధాంతానికి గల ఆధిక్యతలనూ, పటిమనూ స్పష్టంగా, సందేహానికి తావులేకుండా ప్రదర్శిస్తోంది. మన కుటుంబాన్ని కలుపుతున్న అనుబంధాలను సామ్రాజ్యవాదం దుర్బలం చేయలేదనేది అనుభవంలో కూడా పూరిగా రుజువైన మరొక నిర్ధారణ. ఇందుకు భిన్నంగా వాటి మధ్య సహకారం మరింత స్పష్టమైతే, మరింత ప్రగాఢం అవుతోంది.

మొత్తంమీద సోషలిస్టు ప్రపంచం విషయానికొస్తే అది వైవిధ్య పూరితమైనది, సంక్లిష్టమైనది. ఎదో ఒక సమస్యపై అనుసరించే వెళ్ళిలో భిన్న దశలు, భిన్నాభిప్రాయాలు అందులో లేకపోలేవు. దీన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చు; ఎందుకంటే ఎంతో వ్యత్యాసంగల ప్రారంభ దశలనుండి, రాజకీయ, సామాజిక రాజకీయ అభివృద్ధి స్థాయిలనుండి మన దేశాలు ముందుకు సాగాయి. బాహ్య అంశాలు కూడా ఏమంత అనుకూలంగా వుండేవికావు; అంతరాతీయ రంగంలో జరిగిన భీషణ వర్గపోరాట క్రమంలో సంబంధాల నూతన రూపాలను పరిరక్షించడం జరిగింది. పాలక కమ్యూనిస్టు పార్టీల విధానంపై, వుత్పన్నమయ్యే సమస్యలకు నిర్మాణాత్మకమైన పరిష్కారాలను అన్వేషించడంపై యిది చాలావరకు ఆధారపడి వుండిందనీ, యిప్పటికీ ఆధారపడి వుంటోందనీ చెప్పాల్సి వుంది. ప్రమాదకరమైన వుద్రిక్త అంతరాతీయ పరిస్థితి వున్నట్టి తరుణంలో, సామ్రాజ్యవాదం అధికౌక్యాంక్షతో కూడిన రాజకీయాలను అనుసరిస్తున్న తరుణంలో, సోషలిజంపై కొత్తవిడత ఆయుధపోటీని బలవంతంగా రుద్దటం ద్వారా దాన్ని ఆర్థికంగా దెబ్బతీయాలని సామ్రాజ్యవాదం ప్రయత్నిస్తున్న తరుణంలో, సోషలిస్టు కుటుంబ దేశాలను ఏభజించి వాటిని ఒకదాని కొకటి యెదురు పెట్టాలని, ముఖ్యంగా సోవియట్ యూనియన్ కు ఎదురు పెట్టాలని ప్రయత్నిస్తున్న తరుణంలో సోవియట్ యూనియన్ నూ, సోదర సోషలిస్టు దేశాలూ ప్రధానమైన నిర్మాణాత్మక కర్తవ్యాలను నెరవేరుస్తున్నాయి.

కమ్యూనిజానికి వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్యవాదం తన “మత దండయాత్ర”ను వదులుకోలేదు. కాగా అది ప్రతీఘాత విపవాల ఎగుమతిని గురించి, సోషలిస్టు దేశాల వ్యవహారాల్లో ప్రత్యక్ష జోక్యాన్ని గురించి నొక్కిచెప్పతోంది; వాటి “ప్రత్యేకతల” గురించి, “ప్రత్యేక పాత్ర” గురించి వదంతులు వ్యాపింపజేయడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. సోదర దేశాల ఐకమత్యాన్ని బలహీనపర్చడం; సోవియట్ యూనియన్ నుండి వాటిని వేరుపర్చి చిన్నాభిన్నం చేయడం, చివరకు వాటి సామాజిక వ్యవస్థలను క్షీణింపజేసి, వాటిలో మార్పు తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించడం దీనంతటి లక్ష్యం. సామ్రాజ్యవాదం వివిధ పద్ధతుల్లో ఈ పంథాను అనుసరిస్తోంది. అది యీ పనిని చాలా యుక్తిగా, ఈ పంథా సృష్టిక రలు మానవ విద్వేషంతో అంగీకరించి నట్టుగా వాగానాలను, బెదిరింపులను మేళవిస్తూ, సోషలిస్టు దేశాల “ప్రవర్తన” ను పరిగణనలోకి తీసుకొంటూ, చేస్తోంది. తదనుగుణంగా అమెరికా, దాని నాటో బంధు దేశాలు తమ బాధ్యతలను పంచుకుంటున్నాయి. సోషలిస్టు కుటుంబ దేశాలకు సంబంధించి అంతరాతీయ అవకాశవాదమూ, మత కేంద్రాలూ, పెత్తందారీ విధానాన్ని కోరుకుంటున్న శక్తులూ అంతే వైవిధ్యపూరితమైన పద్ధతుల్లో (తమ నిర్దిష్ట లక్ష్యాల కోసం) రాజకీయ, ప్రచార పంథాను అనుసరిస్తున్నాయి.

ప్రపంచ సోషలిస్టు వ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్యవాదం ప్రస్తుతం చేస్తున్న దాడి స్వభావరీత్యా మునుపెన్నడూ లేనంతటి తీవ్రమైనది. సోషలిస్టు దేశాల ఐక్యతను విచ్ఛిన్నం చేయడం ద్వారా సామాజిక ప్రతీకారం కోసం సామ్రాజ్యవాద వర్గాలు ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ఆ దేశాల ప్రజల మనసుల్లోకి పరాయి నైతికతత్వాన్నీ, అభిప్రాయాలనూ యెక్కించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

సోదర పార్టీల మనోస్థైర్యానికీ, వర్గ సమీకరణ శక్తికీ, శ్రామికవర్గ అంతరాతీయతా సూత్రాలపట్ల వాటి విధేయతకూ, తమ విజయాలను, ప్రపంచ సోషలిజం ప్రయోజనాలను, ఈనాటి విప్లవ శక్తులన్నిటి ప్రయోజనాలను కాపాడే వాటి సన్నద్ధతకూ, ప్రపంచ వ్యవహారాల్లో వాటి సమన్వయాకృత పంథాకూ—వీటన్నిటికీ సోషలిస్టు కుటుంబంపై అన్ని దశల్లో బలవంతంగా రుద్దుతున్న విధానం ఒక పరీక్ష.

ప్రస్తుత పరిస్థితిలోని జటిలత, సోషలిజం భవిష్యత్తు పట్ల బాధ్యత అనేవి వర్గశత్రువుకు వ్యతిరేకంగా బంధుదేశాల సంఘీభావాన్ని, సమన్వయాకృత చర్యలనూ ఖచ్చితంగా పాటించాల్సిన సమస్యను ముందుకు తెస్తున్నాయి. సోషలిజం మార్గాన్ని చేపట్టిన దేశాలమధ్య సాధ్యమైనంత ఎక్కువ సన్నిహిత సహకారం అవసరమని రెనిన్ తన రచనల్లో పదేపదే నొక్కిచెప్పాడు. అంతరాతీయ సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఎదుర్కొనే తరుణంలో సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా

పోరాడుతున్న మనం ఒక సంఘమనీ, దానికి మరింత ఎక్కువ సంలగ్నత అవసరమనీ, ఆ సంలగ్నతను భగ్నంచేసే అన్ని ప్రయత్నాలనూ మనం బొత్తిగా అనుమతించరాని విషయంగా, అంతరాతీయ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాట ప్రయోజనాలకు ద్రోహంగా పరిగణిస్తామనీ ఆయన పెర్కొన్నాడు.

సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యితర సోదర పార్టీల విషయానికొస్తే, సోషలిస్టు కుటుంబ దేశాల మధ్య స్నేహాన్ని, ఐక్యతను పటిష్ఠం చేయడానికి వృద్ధింపజేసే అచంచల విధానాన్ని అనుసరించడంలో అవి తమ సహకారాన్ని కేవలం వి సరింపజేసే విధానానికి మాత్రమే గాక, దాని నాణ్యతను, సామర్థ్యాన్ని మెరుగుపర్చే విధానానికి కూడా కట్టుబడి వుంటున్నాయి. రాజకీయ సహకారాభివృద్ధి, అర్థిక యేకీకరణలో మౌలికంగా సూతన స్థాయి, సోదర దేశాల మధ్య మరింత ఎక్కువ సైద్ధాంతిక సంలగ్నతా యందులో గర్భితమై వున్నాయి.

ప్రస్తుతమున్న అంతరాతీయ వుద్రి కతలను తొలగించడానికి, క్రియాశీలమైన రాజకీయ సహకారాన్ని పెంపొందించడానికి వృద్ధింపజేసే సమన్వయకృత విధాన అవలంబనకు వర్తమాన పరిస్థితుల్లో ఒక ప్రత్యేక పాత్ర వుంది.

విదేశాంగ విధానానికి చెందిన తక్షణ కర్తవ్యాలను పరిష్కరించేందుకు వర్తమాన చర్యలను, దీర్ఘకాలిక చర్యలను అంగంగికంగా మేళవించుకొని, విధాన సంబంధమైన మౌలిక సూత్రాలను రూపొందించడానికి, బహుళపక్ష, ద్వైపాక్షిక సమావేశాలూ, సభలూ అవకాశాన్ని కల్పిస్తాయన్న విషయంలో మన పార్టీకి ఎలాంటి సందేహమూ లేదు. “ఐక్య కార్యాచరణను అంతరాతీయ స్థాయిలో అమలుజరపడానికి మౌలిక సైద్ధాంతిక దృక్పథాల విషయంలో స్పష్టత, అలాగే కార్యాచరణను సంబంధించిన ఆచరణాత్మక పద్ధతులన్నిటిలో స్పష్టత అవసరం” అని లెనిన్ రాశాడు.

రాజకీయ సంబంధాలను పటిష్ఠంచేసే కృషి అనేక మార్గాల ద్వారా, ముఖ్యంగా సోదర పార్టీల, దేశ నాయకుల బహుళపక్ష సమావేశాల్లో, వార్షాసంధి సభ్యదేశాల రాజకీయ సంప్రతింపుల కమిటీ (పి.సి.సి) సమావేశాల్లో జరుగుతోంది.

1985 ఏప్రిల్ 26 న వార్షాలో జరిగిన వార్షా సంధి సభ్యదేశాల పార్టీల, ప్రభుత్వాల అగ్రనాయకుల సమావేశం ఈ కృషికి నిజమైన చరిత్రాత్మక దోహదం చేసింది.

“సోషలిస్టు కుటుంబ దేశాలను పటిష్ఠం చేస్తూనే వుండటం, వాటి అర్థిక, రక్షణ పాటవాన్ని పెంపొందించడం, వాటి శాంతియుత విదేశాంగ విధాన పథాను అచంచలంగా అమలుజరపడం అనేవి అపార ప్రాముఖ్యంగల విషయాలు. వార్షా సంధి కాలపరిమితిని పొడిగించాలని ఏకగ్రీవంగా తీసుకున్న నిర్ణయం సోదర

మిత్ర దేశాల భద్రతను పటిష్ఠం చేయడానికి, యూరప్, మొత్తం ప్రపంచంలో శాంతిని పరిరక్షించి, పటిష్ఠం చేయడానికి ప్రధానమైన నూతన దోహదాన్ని కూర్చింది" అని ఆ సమావేశ ఫలితాలను పూరిగా ధ్రువీకరించిన సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ కేంద్ర కమిటీ పోలిట్ బ్యూరో పేర్కొంది.

అన్ని పద్ధతుల ద్వారా, ముఖ్యంగా శిఖరాగ్ర స్థాయిలో సమిష్టి, ద్వైపాక్షిక సమావేశాలను క్రమం తప్పకుండా సకాలంలో జరిపడం ద్వారా సోదర దేశాలు తమ సహకార యంత్రాంగాన్ని కాలానుగుణంగా మెరుగుపర్చడం కొనసాగించాలని పూరిగా కృతనిశ్చయంతో వున్నాయి. సోషలిస్టు బంధుదేశాల మధ్య వివిధ రంగాలలో సన్నిహిత సహకారానికి హామీ కల్పించడంలో అత్యంత ముఖ్యమైన అంశాల్లో ఒకటి సోదర పార్టీల కేంద్ర కమిటీల కార్యదర్శుల సమావేశాలు..

సోదర పార్టీల మధ్య సహకార రూపాలు ఎన్నో వున్నాయి; అవి వైవిధ్య పూరితమైనవి. బహుళపక్ష సంప్రతింపుల్లో, పరిశోధనా బృందాల్లో చేసే కృషి ఫలితంగా రాజకీయ సంబంధాలు మరింత పటిష్ఠమౌతున్నాయి. సోదర పార్టీల, కేంద్ర కమిటీల తాలూకు స్థాయి కార్యనిర్వాహక బృందాలున్నాయి; ఇవి అనేక నిర్దిష్ట దశల్లో పనిచేస్తున్నాయి. అంతిమంగా, సహకారానికి సంబంధించి అత్యంత వ్యాప్తిలో వున్న రూపంగా స్థానిక పార్టీ సంబంధాలను కేంద్ర పార్టీ సంబంధాల వ్యవస్థలో ఒక ముఖ్యమైన అంశంగా సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ భావిస్తోంది. ఇది మహత్తర రాజకీయ, ఆచరణాత్మక ప్రాముఖ్యంగల విషయం.

సోదర దేశాలమధ్య ఆర్థికరంగంలో కూడా ఏకీకరణ పెరుగుతోంది. 1984 జూన్ లో మాస్కోలో జరిగిన స్మియా ఆర్థిక శిఖరాగ్ర సమావేశం యీ రంగంలో యితీవల జరిగిన ప్రధాన ఘటనల్లో ఒకటి; యిందులో చర్చలు కేవలం ఆర్థిక సమస్యలకు మాత్రమే పరిమితంకాలేదు.

ఈ బాంధవ్యానికి సంబంధించిన పొమ్మడి ప్రయోజనాలు, దాని నిర్ణయాలను యేకరీతిగా అమలుజరిపాల్సిన అవసరాన్ని కల్పిస్తున్నాయి తమ కృషిని కలదోయడంవల్ల సోదర దేశాల్లోని ప్రతి ఒక్కటీ ఆర్థికంగా అంతకంతకూ యెక్కువ లాభాలు పొందుతోంది. అంతరాజీయ రంగంలో సోషలిజం సానాలను మరింత పటిష్ఠంచేయడానికి, అణుయుద్ధాన్ని నివారించే కృషిని వృద్ధిం చేయడానికి సోషలిస్టు కుటుంబానికి తగినంత వుత్పత్తి, శాస్త్ర, సాంకేతిక శక్తి స్తోమతలున్నాయి.

1970 దశకం చివర్లో, 1980 దశకం ప్రారంభంలో స్మియాలోని అత్యధిక యూనిపియన్ సభ్యదేశాలకు యిబ్బందులు యెదురయ్యాయి; వాటి ఆర్థిక న్యవస్థలు ముమ్మరాభివృద్ధి పద్ధతులకు మారడంవల్ల, పాశ్చాత్యదేశాలతో వాటి వ్యాపార,

చెలింపుల సంబంధాలు జటిలంకావడంవల్ల, సామ్రాజ్యవాదంనుండి ఆర్థిక వ్యవస్థలు పెరిగడంవల్ల యేర్పడినవి యీ యిబ్బందులు. సోషలిస్టు వ్యవస్థకు తన ఆర్థిక వ్యవస్థను శక్తివంతమైన పద్ధతిలో అభివృద్ధిచేసుకునే, శాస్త్ర, సాంకేతిక ప్రగతిని పెంపొందించే సామర్థ్యంలేదని యీ యిబ్బందులను సాకుగా తీసుకుని బూర్జువా ఆర్థికవేత్తలు వాదించుచున్నారు. స్వేచ్ఛామార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థకూ, ప్రైవేటు పరిశ్రమలకూగల ఆధిక్యతలను రుజువుచేయడానికి ప్రయోసపడుతూ వీళ్ళు హాస్యాస్పదమైన భావనలు ముందుంచుతున్నారు; ప్రభుత్వ యాజమాన్య వ్యవస్థను అశాస్త్రీయ పాలనగా నిరూపించడానికి, సోషలిజంలోని యితర యాజమాన్య రూపాలకన్నా స్వేచ్ఛామార్కెట్ వ్యవస్థలోని విషయాలను చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

సోషలిస్టు యాజమాన్యానికి సంబంధించిన సమస్యలనూ, ప్రభుత్వ వుత్పత్తికీ, ప్రైవేటు వుత్పత్తికీ మధ్యగల సంబంధాన్ని రివిజనిస్టు స్థానాలనుండి వ్యాఖ్యానించడానికి గూడా ప్రయత్నాలు సాగుతున్నాయి. ఆర్థికాభివృద్ధికి సంబంధించిన ప్రభుత్వ నిబంధనను, ముఖ్యంగా కేంద్రీకృత ప్రణాళికారచనకు సంబంధించిన నిబంధనను సడలించాల్సిందిగా కొంతమంది పండితులు వాదించుచున్నారు. మార్కెట్లో పోటీని ప్రవేశపెట్టడాన్ని, ప్రైవేటురంగం వాటాను విస్తరించడాన్ని వాళ్ళు సమర్థిస్తున్నారు ఈ రకమైన “ప్రయత్నాల”న్నీ ప్రధానమైన విషయాన్ని దాటవేస్తున్నాయి; ప్రైవేటు రంగాన్ని యేమాత్రం విస్తరించినా అది సోషలిస్టు ఆర్థిక మేనేజిమెంటు సూత్రాలను సడలించడం, సామాజిక న్యాయాన్ని అతిక్రమించడం, చివరకు సామాజిక వుద్రిక్తతను పెంచడమే అవుతుంది; అంతేకాదు, దానివల్ల తీవ్ర ఆర్థిక, సామాజిక, సైద్ధాంతిక పర్యవసానాలతో కూడిన ప్రమాద మేర్పడుతుంది.

సోషలిజపు పుమ్మడి ప్రయోజనాలనూ, ప్రతిఒక్క నిర్దిష్ట దేశంలో సోషలిజం, కమ్యూనిజం నిర్మాణాలకు సంబంధించిన నిర్దిష్ట కర్తవ్యాలనూ గరిష్టంగా పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరాన్ని సోషలిస్టు దేశాల్లోని చర్చలక్రమమూ, ప్రయోగాల నిర్వహణా, అపరిష్కృతంగా వున్న సమస్యల పరిష్కారానికి క్రియాశీలమైన విశదీకరణా తెలియజేస్తున్నాయి. జాతీయ ప్రత్యేకతకోసం చేసే వాదనలు, యితర దేశాల అనుభవాన్ని యాంత్రికంగా అనుసరించడం, లేదా దాన్ని వుపేక్షించడం కూడా యీ సందర్భంగా అంతే ప్రమాదకరమైనవి. సోషలిజం ప్రయోజనాలు, సోషలిస్టు ఆర్థిక మేనేజిమెంటుకు ప్రాతిపదికగావున్న సూత్రాలు, అంతే ప్రణాళికాబద్ధ ఆర్థికవ్యవస్థ, సామాజిక లక్ష్యాల ప్రాధాన్యక్రమం, సోషలిస్టు యాజమాన్యాన్ని పటిష్టంచేసి, దాని రూపాలను పురోగమింపజేయడం—యివి యిక్కడ ప్రధాన మార్గదర్శక అంశాలు.

సోదర దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలో, వాటిని నడిపే పద్ధతుల్లో సహజంగానే సమస్యలున్నాయి; అయినప్పటికీ సోషలిస్టు ఆర్థికవ్యవస్థ పెట్టుబడిదారీ విధానం కన్నా శక్తివంతమైనదని తన ఆధిక్యతలను గట్టిగా రుజువుచేసుకుంటూ వుండనేది వాస్తవం.

* * *

మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు పార్టీల ఐక్యత, సాలగ్నతలు పెరుగుతున్నట్లు సైద్ధాంతిక రంగంలో కూడా వ్యక్తమౌతోంది. అవి కమ్యూనిస్టు ప్రబోధాత్మక కృషి విషయంలో అనుభవ ఆధార ప్రదానాలను మెరుగుపర్చడానికి, తమ సైద్ధాంతిక సహకారాన్ని కాలానుగుణంగా నిర్దుష్టం చేయడానికి, సామ్రాజ్యవాద ప్రచారానికి వ్యతిరేకంగా సంయుక్త పోరాటం జరిపేందుకు అందుబాటులోవున్న అవకాశాలను మరింత విస్తృతంగా వినియోగించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి.

ప్రజలు అధికారంలోకి వచ్చినప్పటినుండీ అనేక సోషలిస్టు దేశాల జీవితంలో మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంతం ప్రజల స్థానాలకు పురోగమించింది. అయినప్పటికీ ప్రస్తుతమున్న సమస్యలను పుష్కలంగా పొరపాటే అవుతుంది. ఈ రంగంలో రివిజనిస్టు, సంకుచిత జాతీయవాదధోరణులు యిప్పటికీ అనుభూతమౌతూనే వున్నాయి. సామ్రాజ్యవాద ప్రదార కేంద్రాలు సోషలిస్టు దేశాల భూభాగాలను పూర్తిగా తమ రేడియో, టెలివిజన్ ప్రసార దారులతో ముంచెత్తడమే యీ ధోరణులు కొవసాగడానికి చాలావరకూ కారణం.

సోదర దేశాల ఐక్యతకు ప్రాతిపదికగా వున్న మార్క్సిజాన్ని-లెనినిజాన్ని అపఖ్యాతి పాలేయడానికి, సోషలిస్టు నిర్మాణ సాధారణ నియమాలను వక్రీకరించడానికి, అవి జాతీయ ప్రయోజనాలకు బొత్తిగా పొసగనివని రుజువుచేయడానికి మన వర్గశత్రువులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. సైద్ధాంతిక, రాజకీయ బహుసత్వావాదాన్ని ప్రచారంచేయడంద్వారా సమాజంలో పార్టీ మార్గదర్శకరంగాన్ని పరిమితంచేయడానికి, పార్టీపాత్రను కేవలం సైద్ధాంతిక విధుల నిర్వహణకు మాత్రమే కుదించడానికి వాళ్ళు ప్రయత్నిస్తున్నారు. సోషలిస్టు వ్యతిరేక శక్తులతో సూత్రరహితమైన రాజీలు అవసరమని పేర్కొంటున్న వివిధ భావనలు యిదే లక్ష్యాన్ని అనుసరిస్తున్నాయి.

మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు ప్రామాణిక గ్రంథాల్లో రూపొందించిన, సోదర పార్టీల పత్రాల్లో సమోదాచేసిన సాధారణ మౌలిక సూత్రాలు గతించిన కాలానికి మాత్రమే వర్తిస్తాయని చెప్తూ కొంతమంది వాటి వస్తుగత, విశ్వజనీన స్వభావాన్ని సవాలు చేస్తున్నారు సమిష్టి అనుభవానికి సృజనాత్మక వ్యాఖ్యానం అనేది యీ వైఖరికి మునుగుగా వుంది.

కానీ సోషలిజం నిర్మాణానికి సంబంధించిన సాచారణ మౌలికసూత్రాలు నై రూపకావన కావు. ఇవి శాస్త్రీయ సోషలిజం. దాన్ని నిర్మించడంలో సోదర దేశాలు గడించిన వుమ్మడి అనుభవం—వీటి సమ్మేళనమే యీ కింద పేర్కొన్నది వాటి సారాంశమని విదితమే; కార్మికవర్గం నాయకపాత్ర నిర్వహిస్తున్నట్టి శ్రామిక ప్రజల అధికారం; సమాజానికి మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు పార్టీ మార్గదర్శకత్వం; మౌలిక వుత్పత్తి సాధనాలపై సామాజిక యాజమాన్యం; మొత్తంగా ప్రజల ప్రయోజనంకోసం యెడతెగని, ప్రణాళికాబద్ధమైన ఆర్థికాభివృద్ధి. “శక్తినిబట్టి పని, పనినిబట్టి ప్రతిఫలం” అన్న సూత్రాన్ని అమలుజరపడం; దేశదేశాల ప్రజలమధ్య స్నేహం, సోదరభావం.

మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు చోదలపట్ల పాలక కమ్యూనిస్టు పార్టీల విధేయత, శ్రామిక ప్రజాబాహుళ్యాల్లో అత్యధిక సంఖ్యాకులతో వాటి సన్నిహిత బాధవ్యం, పార్టీ జీవితానికి, రాజనీతిజ్ఞతకు సంబంధించిన లెనినిస్టు ప్రమాణాలను విధేయంగా పాటించడం, వాస్తవ పరిస్థితులను నిరావేశంగా పరిశీలించడం, సోషలిజాన్ని నిర్మించే క్రమంలో వుత్పన్నమయ్యే సమస్యలను సకాలంలో పరిష్కరించడం— యివి విజయానికి ప్రధానమైన హామీ.

సోదరదేశాలమధ్య ఐక్యతను విచ్చిన్నం చేయడానికి సామ్రాజ్యవాదులు నానాటికీ యెక్కువ తీక్షణమైన పద్ధతులను ప్రయోగిస్తున్నారు. వాస్తవ సోషలిజపు చరిత్రను అపఖ్యాతి పాలేయడానికి, బయటినుండి లోపలినుండి యే నిర్దిష్ట సోషలిస్టు దేశ విధానంపైనైనా సరే పట్టు సంపాదించడంకోసం “సోషలిజపు జాతీయ సమూహాల” సమర్థకులుగా పాశ్చాత్యదేశాలు పోజు పెడుతున్నాయి.

అగ్రరాజ్యాలమధ్య రాజీ యేర్పాట్లకు “చిన్న” దేశాలు మధ్యవర్తిత్వం నెరపాల్సిన ప్రత్యేకపాత్ర వుందనేవాదం ప్రస్తుతం ముందుకు తెస్తున్న వాదాల్లో ఒకటి. ప్రధాన అంతరాతీయ సమస్యల విషయంలో సోవియట్ యూనియన్ విదేశాంగ విధానానికి, నూటికి నూరుపాళ్ళు మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు ప్రాతిపదిక గల సోషలిస్టు ప్రపంచానికి సారూప్యత వున్నప్పుడు సోవియట్ యూనియన్ కూ, అమెరికాకూ మధ్యగల అభిప్రాయభేదాలను పరిష్కరించడంలో యే నిర్దిష్ట సోషలిస్టు దేశమైనా యే రకమైన మధ్యవర్తిత్వం నెరపగలదు?

వర్గ శత్రువుకు యిప్పటికీ సంకుచిత జాతీయవాదం ప్రధాన ఆయుధంగా వుంది. సోషలిస్టు దేశాలకు గత చరిత్రనుండి వారసత్వంగా సంక్రమించిన సమస్యలను ఆధారంచేసుకుని పాశ్చాత్య ప్రచార వ్యవస్థలు ప్రయోజనం పొందడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. వాటిపై కుహనా దేశభక్తియుత, జాతీయవాదభావాలను రుద్దు తున్నాయి; పాశ్చాత్య నాగరికతపట్ల ఆరాధనాభావాన్ని పెంచుతున్నాయి; సోవి

యట్ యూనియన్ కూ, అనేక సోదర దేశాలకూ మధ్యగల సంబంధాల చరిత్రలోని “పొరబాటును”, “అంతరాలను” బాగా వినియోగించుకుంటున్నాయి.

మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు పంథానుండి వెదొలగిన ఘటనలు యేదో ఒక విధంగా సంకుచిత జాతీయవాద ధోరణులకు సంబంధించినవని సోషలిస్టు దేశాల చరిత్ర రుజువు చేస్తోంది. సోషలిస్టు దేశాల్లో యిది మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంత ప్రభావాన్ని తగ్గించే, “జాతీయ కమ్యూనిజం” తాలూకు సవరించిన సిద్ధాంతాలను సృష్టించే, జాతీయ సంబంధాల సమస్యను ప్రకోపపజేసే ప్రమాదంతో కూడి కున్నది. ఇతర సోషలిస్టు దేశాలతోగల సంబంధాల్లో యీ జాతీయవాద పెడధోరణులు నిస్సందేహంగా అంతరాజీయ సంబంధాలను సడలించజేస్తాయి. సంకుచిత జాతీయవాదం మార్మికరూపం (బాహ్యరూపం సంగతి చెప్పనక్కర్లేదు) తీసుకున్నట్లయితే రిష్యన్ బూచి, సోవియట్ వ్యతిరేకత అనేవి సోషలిస్టు దేశాల ఐక్యతను, సంలగ్నతను క్షీణింపజేస్తాయి; మొత్తంమీద సోషలిజానికి, ప్రతి దేశానికి ప్రత్యేకించి నష్టం కలుగజేస్తాయి.

సోషలిజపు ఐక్యగత నియమాలకు విరుద్ధమైన సంకుచిత రాజకీయవాద ధోరణులను అన్ని దేశాల మార్క్సిస్టు లెనినిస్టులతో కలిసి వ్యవహరించడంద్వారా తగినంత నేర్పుతో, దృఢచిత్తంతో, సూత్రబద్ధమైన స్థానాలనుండి వ్యతిరేకించడమూ, సైద్ధాంతికంగా నిబద్ధులైవున్న సోషలిజం ఆశయానికి అంకితమైన అంతరాజీయవాదులకు శిక్షణనివ్వ మూ తన విద్యుక్త ధర్మమూ మన పార్టీ నమ్మకతోంది. మన వుమ్మడి ప్రయోజనంకోసం డిమిట్రావ్, థేట్ మన్, గోట్ వార్డ్, యితర అసాధారణ కమ్యూనిస్టుల సంప్రదాయాలను ముందుకు తీసుకెళ్ళగలవారి సంఖ్య సోదర పార్టీల్లో సర్వదా పెరగాలి.

కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక సిద్ధాంత వేత్తలూ, అవకాశవాదులూ శ్రామికవర్గ అంతరాజీయతపై చీత్కారాలు కురిపిస్తూనే దాన్ని “కాలం చెల్లి పోయినది”గా ప్రకటిస్తున్నారు; యేదో “నూతన ఐక్యత”కు ఆద్యులుగా పోజుపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. అంతరాజీయ ధావాలుగల కమ్యూనిస్టులకు దేశభక్త భావంలేదని ఆరోపిస్తున్నారు. తమ తమ దేశాలపట్ల వారు పటీపట్టనట్లున్నారని వాదిస్తున్నారు. యీ రకమైన అపనిందను తనకాలంలో లెనిన్ మహాశయుడు బహిర్గతం చేశాడు. శ్రామికవర్గం నిజమైన దేశభక్తి కలిగినదని ఆయన రుజువు చేశాడు.

శ్రామికవర్గ అంతరాజీయత నైరూప్య సిద్ధాంతంకాదని అనుభవం రుజువు చేసింది. “....అది సులభమైన కర్తవ్యం కానందువల్లే ఆ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలని కోరుకునే వారితో, జాతీయ దురహంకారవాదులనుండి, సామాజికదురహంకారాన్ని సమర్థించేవారినుండి పూర్తిగా తెగతెంపులు చేసుకోడానికి భయపడని

వారితో కలిసి దాన్ని నెరవేర్చాలి" (సంపుటి 22, పేజీ 99). అంతరాతీయతను మాటలో మాత్రమే బలపర్చేవారిని యెడగట్టాలని లెనిన్ నొక్కిచెప్పాడు. లెనిన్ భావించినట్లుగా సంఘీభావం ద్వారా, నిర్దిష్ట కార్యాచరణ ద్వారా నిజమైన అంతరాతీయత వ్యక్తమౌతుంది. సంచలన వ్యవస్థాపక పరివర్తనాన్ని పెంపొందించడానికి తోడ్పడుతుంది. ఇప్పుడు అన్ని రకాల రివిజనిస్టు, సంకుచిత జాతీయవాద, మతపరమైన భావనలు సైద్ధాంతిక రంగంలో ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. కోబిటి పతిఒక్క కమ్యూనిస్టుకుగల రాజకీయ వైఖరిలో స్వచ్ఛత, మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు దృక్పథంలో స్పష్టత ప్రత్యేకించి ముఖ్యమైన విషయాలు.

విప్లవ సిద్ధాంతం స్థాణువులా నిలిచిపోదనేమాట నిజమే అందువల్ల ప్రతి ఒక్క రంగంలో దైర్యంగా, సముచితమైన వూహాశక్తితో, అయితే మార్క్సిజం, లెనినిజం మౌలిక సూత్రాలపట్ల అచంచల విధేయత అనే అనివార్యమైన షరతుతో సోషలిస్టు ప్రపంచ అభివృద్ధికి సంబంధించిన వర్తమాన సమస్యలను లేవనెత్తడం, నిజమైన మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టులముందున్న కర్తవ్యం. సోదర దేశాల ప్రజలు తమ సోషలిస్టు పురోగమనంలో గణనీయంగా ముందుకు సాగడం, మార్క్సిజం-లెనినిజం భావాలు, నూతన సామాజికవ్యవస్థ చెల్లుబాటులో వున్నాయనడానికి స్పష్టమైన సూచన.

హిటలరు ఫాసిజంపై విజయం సాధించిన 40వ వారి కోత్సవం, అనేక సోషలిస్టు దేశాల్లో జరిగిన సోషలిస్టు, జనసామ్య ప్రజాతంత్ర విప్లవాల 40 వ వారి కోత్సవంలాంటి అతి ముఖ్యమైన ఘటనలను సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోదర దేశాల మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు పార్టీలు విస్తృతంగా జరుపుకొన్నాయి. మన దేశాల మధ్యగల చారిత్రక భవితవ్యాల సాహస్యతనూ, విప్లవకర సంబంధాల శక్తి నీ యీ ఉజ్వల వార్షికోత్సవాలు మరోసారి ప్రదర్శించాయి.

సోషలిస్టు దేశభక్తి భావన సరళిలో, అంతరాతీయతా సరళిలో శ్రామిక ప్రజలను బాగా ప్రబుద్ధంచేయడానికి, ప్రపంచ సోషలిజం భవితవ్యంపట్ల యీ కుటుంబ దేశాల ప్రజలు వుమ్మడి బాధ్యతను గ్రహించడానికి, దాని విజయాలను రక్షించడానికై నిరంతరం సంసిద్ధంగా వుండడానికి చరిత్ర గుణపాఠాలను బాగా గుర్తుంచుకోవడం సహాయకారిగా వుంటుంది.

27 వ మహాసభకు సాగుతున్న తరుణంలో, పార్టీ వివాద సంబంధమైన పత్రాలను రచిస్తున్న తరుణంలో, శాస్త్ర, సాంకేతిక ప్రగతిద్వారా దేశ సామాజిక, ఆర్థికాభివృద్ధిని త్వరితంచేసే పంథాను మన పార్టీ ఘర్షిత విశ్వాసంతో అనుసరిస్తోంది; సోషలిస్టు కుటుంబ ఐక్యతను అన్ని విధాలా పటిష్టంచేయడానికి దాని అధికారాన్ని, అంతరాతీయ పలుకుబడిని పెంపొందించడానికి సోదరపార్టీలతో కలిసి

కృషిచేయడం తన అంతర్జాతీయ విధిగా భావిస్తోంది. ఇతర సోదర దేశాలు కూడా బహుముఖ పర్యవసానాలుగల, అంటే సంయుక్త కృషిద్వారా శాస్త్ర, సాంకేతిక ప్రగతిని త్వరితంచేయడం, సాధ్యమైనంత తక్కువకాలంలో సామాజికశ్రమ పుత్పాదకతలోప్రపంచంలోనే అత్యున్నత ప్రమాణాలను సాధించడంలాంటి లక్ష్యాలను నిర్దేశించుకుంటున్నాయి. సోషలిస్టు కుటుంబ పటిష్టతపై, వాటిలో ప్రతిఒక్క దేశం చేసే నిర్మాణాత్మక కృషిలో అవి సాధించిన విజయాలపై, సోదర దేశాల సహకార అంతర్జాతీయ కార్యాచరణపై శాంతి, సామాజిక ప్రగతుల భవితవ్యం ప్రధానంగా ఆధారపడివుంటుంది.

సోవియట్ లో భారతీయ అధ్యయనం

—విటుకూరు బలరామమూర్తి

ప్రచీన సంస్కృతి అధ్యయనం ఒక నిరంతర పరిశోధన. అటుగు చిక్కని గనిని తవ్వకుంటూపోతే, ఒక్కొక్క పొర గడిచినకొద్దీ కొత్త విశేషాలు బైటపడతాయి. అతఃపూర్వం ఏర్పరచుకున్న భావాలను కొంత సవరించుకోవలసి వుంటుంది. భారతీయ అధ్యయనం సోవియట్ లో జరిగిన తీరు ఇలాగే సాగింది.

ఓలెన్ బర్గ్, షెర్ బట్కీన్ లాంటి మహోపాధ్యాయులు బొద్దంపై విశేష కృషి చేశారు భారతేశంలోనూ, మధ్య ఆసియాలోనూ జరిగిన పురావస్తు త్రవ్వకాల ద్వారా బొద్దం విశ్వరూప దర్శనం ఇచ్చింది. సమానత్వం, కరుణ, విశ్వజనీనత లాంటి బొద్దంలోని భావాలు సోవియట్ మేధావులను సహజంగానే ఆకరించాయి. 1919 లో సోవియట్ రష్యా అప్పుడప్పుడే నూతన రాజకీయ వ్యవస్థను రూపొందిస్తున్న కాలంలో, పెట్రోగ్రాడ్ లో ఒక బొద్ద అవశేషాల ప్రదర్శన జరిగింది. పండితలోకాన్ని, మేధావివర్గాన్ని విశేషంగా ఆకర్షించిన ఆ ప్రదర్శన సభలో మాట్లాడుతూ షెర్ బట్కీన్ యిలా అన్నారు :

“ఆచరణాత్మక రంగంలో బొద్దం స్వంత ఆస్తి హక్కును, సంకుచిత జాతీయ దృక్పథాన్ని నిరాకరించి, విశ్వ సౌభ్రాతృత్వ భావన ప్రచారం చేసింది. మానవుడు స్వయంకృషి ద్వారా సమగ్ర బౌద్ధత్యాన్ని సాధించగలడనే ఆశ భావాన్ని బోధించింది.”

షెర్ బట్కీన్ కృషిని గురించి ఆనాటి విద్యామంత్రి లూనచార్స్కి లెనిన్ కు ఒక లేఖ వ్రాస్తూ ఇలా అన్నాడు. “ఈయన అద్భుతమైన పండితుడు. బొద్దంపై ఇతని గ్రంథం ప్రతిభావంతమైనది. సోషలిస్టు దృక్పథం నుండి బొద్దాన్ని పరిశీలించాడు. (వ్యక్తిగత ఆస్తి, వ్యక్తి అహంకారానికి చిహ్నమైన ఆత్మ భావనలను నిరాకరించటం, మానసిక శాంతి, సామాజిక పరిణామక్రమంలో వ్యక్తి అంతర్భాగమై ఆనందస్థితికి చేరడమనే నిర్వాణ భావన)”

కాగా ఈ భావన అకస్మాత్తుగా బొద్దంలో ప్రవేశించిందా, అతఃపూర్వ భారతీయ తాత్విక భావనలో ఈ బీజాలు లేవా? ఇంత ఉన్నత భావాలు బోధించిన

బౌద్ధం అతి త్వరతోనే ఎందుకు పతనమైంది? బహుశా ఈ ఉన్నత భావాల సరసనే, కొన్ని ఆశాశ్రీయమూ, అస్పష్టమూ అయిన తాత్విక ఆ సందర్భాలకూడా మొదటినుంచీ ఉన్నవేమో? అనాటి చారిత్రక సామాజిక పరిస్థితులకు బౌద్ధం అవి ర్భావానికి గల సంబంధం ఎలాంటిది? ఈ సమస్యలన్నీ పరిశోధకులను ఎదుర్కొనాగయి.

ఓలెన్బర్గ్, షెర్బట్స్కీలు ఈ సమస్యలను ప్రస్తావించకపోలేదు. కాని బౌద్ధంలోని సానుకూల అంశాలను ప్రపంచానికి తెలియజేసే కృషికే వారు సహజంగా ప్రథమ స్థానం ఇచ్చారు. ఫలితంగా వారు బౌద్ధాన్ని, అది బౌద్ధాన్నే కావచ్చు అతిశయంగా అదర్శీకరించారు. ఈ లోపాన్ని ఆ తరువాత పరిశోధకులు సరిచేయటానికి పూనుకున్నారు. ఈ కృషి చేసినవారు ఆయన సమకాలికులైన, బరాన్నికోవ్, శిష్యులైన ఓబర్ పిల్లర్, టుబ్యున్స్కీ, వోస్క్రికోవ్ గారలు.

ఈలోగా సోవియట్ ప్రభుత్వం దేశవ్యాపితంగా భారతీయ అధ్యయన కేంద్రాలను ఏర్పరచసాగింది. పెట్రోగ్రాడ్ లో ఉన్న ఆసియాటిక్ మ్యూజియంలో వేల సంఖ్యలో ప్రాచీన తాళపత్ర గ్రంథాల సేకరణ జరిగింది. 1921 లో కళా సాంస్కృతిక అధ్యయన కేంద్రం, మానుషశాస్త్ర, అధ్యయన కేంద్రాలు పెట్రోగ్రాడ్ లో ఏర్పడ్డాయి. మాస్కో, టిబిల్సి, కార్కోవ్ నగరాలలో సంస్కృత భాషాధ్యయనం మొదలైంది. అఖిల రష్యన్ ప్రాచ్య శాస్త్రీయ పరిశోధనా సంస్థ 1922 లో ఏర్పడ్డది. సజీవ ప్రాచ్య భాషల అధ్యయన సంస్థ ఏర్పడి, హిందీ, తమిళం లాంటి వ రమాన భాషలపై పరిశోధనలు చేయసాగింది.. ఈ సంస్థలో షెర్బట్స్కీ, ఓలెన్బర్గ్ లతో పాటు, బరానికోవ్ కూడా ఉన్నారు. ఇతడు 'జాతకమాల'ను రష్యన్ భాషలోకి అనువదించాడు.

1927 లో ప్రాచ్యదేశ భావ సముదాయం అనే గ్రంథాన్ని యం. రీన్నిర్ వ్రాసి, మార్క్సిస్టు పరిశీలనా పద్ధతిలో, కుల వ్యవస్థ, వర్గ పౌండికకు గల సంబంధం, బౌద్ధంలోని సామాజిక సారం మొదలైన అంశాలు చర్చించాడు.

షెర్బట్స్కీ, శిష్యుడైన టుబ్యున్స్కీ హిందూ మతంపై ఒక విమర్శనా వ్యాసం వ్రాశాడు. భారతీయ ఆలోచనలో మార్మికత ఉన్నా, దాని అడుగున గాఢమైన తాత్విక చింతన ఉన్నదనేది ఆయన ప్రధాన వాదన. టాగూరు కవిత్వాన్ని, బంకించంద్ర చటోపాధ్యాయ, వందేమాతరం గేయాన్ని రష్యన్లకు పరిచయం చేసింది ఇతడే.

సాహిత్యం, కళలు, తత్వశాస్త్రం చరిత్ర ఇత్యాది విభాగా లన్నింటినీ సమన్వయ దృష్టితో చదివితేగాని సమగ్రత రాదు. మార్క్సిస్టు ఆలోచనా ధోరణిలో యిదొక ప్రధాన అంతర్భాగం.

ఈ కారణంగానే సోవియట్ లో భారతీయ అధ్యయనం బహుముఖంగా సాగింది. 1927 లో, భారతీయ రంగస్థలంపై ఎ. మోర్వార్డు వ్రాశాడు. ఇతడు భారతదేశం వచ్చి, మద్రాసు, తిరువాన్కూరు నగరాలలో భారతీయ నాట్య నృత్యకళలపై సుదీర్ఘ పరిశోధనలు చేసిన విషయం ఇదివరకే తెలుసుకున్నాము.

షెర్ బట్కీ శిష్యులలో వై. వై. ఓబర్ మిలర్ (1901-1935) ఒకడు. ఇతడు టిబెట్, మంగోలియా భాషలలో నిపుణుడు. చివర రోజులలో ఈ పండితునికి అంగవైకల్యం ప్రాప్తించింది. ఐనప్పటికీ బౌద్ధాపై సుమారు 30 రచనలు చేశాడు. బౌద్ధ, ిర్వాణ, శూన్యతా భావనలపై ఓబర్ మిలర్ వ్యాసాలు. ఇండియన్ హిస్టారికల్ క్వార్టర్లీ పత్రికలో (కలకత్తా) ప్రచురితమయ్యాయి. ఈ పత్రికకు రవీంద్రనాథ్ ఠాగూర్ అధిపతి.

షెర్ బట్కీ మరో శిష్యుడు టుబ్స్ న్స్కీ (1893-1943) మంగోలియా ప్రజా రిపబ్లిక్ లో టిబెటన్ విభాగంలో వీరు చాలాకాలం పనిచేశారు. బౌద్ధ తర్కంపై ప్రత్యేక కృషి చేశాడు. సంస్కృత గ్రంథాలైన, 'న్యాయ ప్రవేశ', 'చతుష్పద' లపై ఇతడు పరిశోధనలు చేశాడు. టిబెట్ మూలాధారాల నుండి, భారతీయ భౌతికవాదంపై పరిశోధన చేశాడు. ఇతని అకాల మరణం వలన అనేక గ్రంథాలు ప్రచురణ కాలేదు.

షెర్ బట్కీ మరో శిష్యుడైన నోస్త్రికోవ్ (1904-42). ఉద్యోతకారుని న్యాయవాదికం, ధర్మకీర్తి, 'వాద న్యాయం' లాంటి తార్కిక గ్రంథాలను అధ్యయనం చేసి పెక్కు వ్యాసాలు వ్రాశాడు. వసుబాధుపై ఇతడు వ్రాసిన ప్రామాణిక వ్యాసాన్ని భారతీయ పండితులు 1934 లో ప్రచురించి ఎంతో ప్రశంసించారు. ఇతడు కూడా అకాల మరణానికి గురయ్యాడు.

షెర్ బట్కీ శిష్యులైన వీరందరూ ప్రధానంగా తర్కం, తత్వశాస్త్రాలపై కేంద్రీకరించారు. చరిత్ర, అర్థ శాస్త్రాల తగినంత పరిశోధన చేయకపోవటం వీరందరి బలహీనత. 1930 లో ఈ నూతన అభ్యాసం ప్రారంభమైంది.

చరిత్ర పరిశోధన

చరిత్ర పరిశోధనకు తొలి చర్యగా భేదాభిప్రాయాల పంచకతి, బృహత్కథ లాంటి చారిత్రక గ్రంథ సముచ్చయం అనువదించబడ్డాయి. ఆ కథా సముదాయం నుండి సామాజిక పరిస్థితుల అవగాహనకు చరిత్రకారులు ప్రయత్నించారు.

పాశ్చాత్య, ప్రాచ్య ఖండాలు రెండూ సూలంగా ఒకే సామాజిక పరిణామ క్రమాన్ని, వెనుక ముందుగా అదిగమించాయని ఓల్డెన్ బర్గ్ మొదలుకొని యావస్యంది భారతీయ అధ్యయనవేత్తల ఏకాభిప్రాయం. వర్గ పోరాటం పాశ్చాత్య.

ప్రాచ్య దేశాలు రెంటిలోను చోదకశక్తి. అది వ్యక్తీకృతమైన రూపాలు మాత్రం బహుధా ఉండేవి.

1930 నాటికే సోవియట్ పరిశోధకులు సూలంగా ఒక నిరయానికి వచ్చారు. అసియాటిక్ ఉత్పత్తి విధానం అనే ప్రత్యేక రూపం ఒకటి ఉన్నదను కోవటం స్వంత ఆస్తి వ్యవస్థ లేకుండా, విజరీతమైన నిరంకుశత్వంతో. దీరకాల సబ్బితతో ఇది కొనసాగిందని భావించడం పొరపాటు. ప్రాచ్య దేశాల ప్రత్యేక పురోగమన పంథా అంటూ ఏదీ లేదు.

1941-45 లో సోవియట్ విశ్వవిద్యాలయాల్లో భారతీయ చరిత్రపై కొన్ని పాఠ్యగ్రంథాలు ఉండేవి. వాటన్నిటిలోనూ పై భావమే వ్యక్తమైంది. భూస్వామ్య వ్యవస్థకు పూర్వం భారతదేశంలోనూ బానిస వ్యవస్థ ఉండేదనే సూల చిత్రీకరణ ఈ గ్రంథాలలో సామాన్య లక్షణం.

సూలంగా పై అవగాహన సరైనదే. కాని భారతీయ బానిస వ్యవస్థ స్వరూపం ఎలాంటిది, దేశమంతటా అలా ఉండేదా లేక కొన్ని ప్రాంతాలలోనా, యూరపియన్ బానిస వ్యవస్థకు దీనికి తేడాలు లేవా, ఉంటే ఏమిటి-మొదలైన గాఢ పరిశీలన ఆ గ్రంథాలలో లేదు.

1940 తర్వాత ఈ అంశంపై ప్రత్యేక కృషి జరిగింది. 1948 లో అసి పోవ్ 'పదో శతాబ్ది వరకు 'భారతదేశ చరిత్ర' అనే గ్రంథం ప్రచురించారు. ఒక క్రమపద్ధతిలో భారతదేశ చరిత్రను చెప్పటానికి ఇది తొలి యత్నం. అదే సంవత్సరంలో డి. సులేకిన్ అనే గొప్ప పరిశోధకుడు 'ప్రాచీన చరిత్రలో దశల వారీ పరిణామం' అనే ప్రామాణిక రచన చేశారు. ఆదిమ కమ్యూనిస్టు, బానిస, అర్థ బానిస (ఫ్యూడల్) దశలు సూలంగా ఈ కాలాలలో ఉండి ఉంటాయనే అంచనాను వీరు ఇచ్చారు. సుప్రసిద్ధ భారతీయ చరిత్రకారులు, లర్. యస్. శర్మ. "ప్రాచీన భారతంలో కూదులు" అనే తన పరిశోధక గ్రంథంలో ఈ రచనను పేర్కొన్నారు.

1950 ప్రారంభానికి సోవియట్ చరిత్రకారులలో సూలమైన ఏకాభిప్రాయం ఏర్పడ్డది. ప్రాచీన ధర్మశాస్త్రాలు, అర్థశాస్త్రం, బౌద్ధ జాతక కథలు-చూస్తే ఆనాడు లేక అంతకు పూర్వం బానిస వ్యవస్థ ఉన్న విషయం రుజువువుతుంది. పక్క పక్కనే వర్ణ వ్యవస్థ ఉన్నది. వర్ణ వ్యవస్థ, ఆర్యుల దండయాత్ర, అనార్యుల ఓటమి ఫలితంగా ఏర్పడ్డది కాదు, వలసవాద చరిత్రకారులు ఆర్య అనార్య ఘర్షణను అతిగా ఊహించారు. పని విభజన, వర్ణ వ్యవస్థకు ఒక కారణం. తెగలు పరస్పరం విలీనీకరణ చెందే సందర్భంలో, వారిలో అంతకు ముందే ఉన్న తరతమ విభేదాలు

విమోక్షననైత్యం. వర్ణ వ్యవస్థలో ప్రతిబింబించాయి. అగ్రవర్ణస్తులు ఆర్యులు, తదితరులు అనార్యులు అని భావించటం అశాస్త్రీయం. తెగల కలయిక, మానసిక ప్రవృత్తిలో వ్యత్యాసాలు పని విభజన ఈ మూడూ కలిసి రూపొందిన పద్ధతి వర్ణ వ్యవస్థ. తాము ఆర్యులమని అగ్రవర్ణాలవారు చెప్పుకునే అతిశయోక్తులు యధార్థాలు కావు.

ఆర్థికాభివృద్ధి, వ్యవసాయం, పశుపోషణ, వ్యాపారం పెరుగుదల వర్ణ వ్యవస్థ రూపొందటానికి కారణాలు.

స్థూలంగా ఈ అవగాహనకు వచ్చినా, బానిస వ్యవస్థ, ఉమ్మడి గ్రామీణ జీవిత విధానం పక్కపక్కనే సాగినందున, దేని నిష్పత్తి ఎంత, అటునుండి ఇటు, ఇటునుండి అటు చర్య ప్రతి చర్యలు ఎలా జరిగాయి అనే అంశంపై భిన్నాభిప్రాయాలు వ్యక్తమౌతూనే ఉన్నాయి. కాలక్రమేణా బానిస వ్యవస్థ అంతమైంది గదా, వారందరూ ఏ వర్ణాలలో లీనమైనారు అనేది నేటికీ చర్చనీయాంశంగానే ఉన్నది.

సామాజిక విభజనకు, రాజ్యాంగ వ్యవస్థ రూపకల్పనకా ప్రత్యేక వృత్తి విద్యల, కళారూపాల అభివృద్ధికి బానిస వ్యవస్థ తోడ్పడ్డది, అయినా, విస్తారమైన భారతదేశంలో ఉమ్మడి గ్రామీణ అభివృద్ధి రూపాలే బహుళంగా ఉండేవని అసిపోవ్ భావన.

అసిపోవ్ దృష్టిలో ఖాద్రులు, నాలుగో వర్ణం వారు, ఆఖరు మెట్టులోనివారు, కాని బానిసలు కారు. ఓడిపోయిన, తెగలవారిని ఖాద్రులుగా పరిగణించటం కూడా ఉండేది.

సురేకిన్ కాలక్రమ పట్టిక యీ విధంగా ఉంది క్రీ. పూ. 15 వ శతాబ్దికి పూర్వం ఆదిమ కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థ—అనగా మహాభారత యుద్ధానికి పూర్వం క్రీ. పూ. రెండవ శతాబ్ది వరకు బానిస వ్యవస్థ విజృంభణ (మౌర్య అశోకుని పాలన వరకు). క్రీ. శ. 3 వ శతాబ్ది నుండి బానిస వ్యవస్థ పతనం, ప్యూడల్—అర్థ బానిస వ్యవస్థ ఆవిర్భావం (గుప్త రాజుల పాలనతో యిది మొదలు).

బానిస వ్యవస్థ, ఉమ్మడి గ్రామీణ వ్యవస్థ పక్క పక్కనే దీర్ఘకాలం సాగాయని ఉభయులూ అంగీకరించారు.

ఇలిన్ అనే చరిత్రకారుడు, మరో అంశం నొక్కి చెప్పాడు. గ్రామీణ ఉమ్మడి వ్యవస్థ అంటూ ఉన్నమాట నిజమే కాని అందులోనూ వర్ణ విభజన, వర్ణ విభజన ఉన్నాయి. ఆర్థిక, సాంఘిక వ్యత్యాసాలున్నాయి. స్వంత ఆస్తి ఉన్న

వారు, లేనివారు ఉన్నారు. ఏవో కొన్ని ఉమ్మడి గ్రామీణ హక్కులు ప్రతి ఒక్కరికీ ఉన్నంతమాత్రాన ఆ రూపాన్ని అదర్శీకరించరాదు.

“ప్రాచీన స్మృతి గ్రంథాలలో శూద్రులు, బానిసలు” అనే వ్యాసంలో ఇలిన్ ఇలా అంటాడు. శూద్రులు వేరు, బానిసలు వేరు. జన్మ ద్వారా నిర్ణయింపబడేది వరం. శూద్రులు ఒక వరం బానిసలు కొంత కాలమైన తర్వాత స్వేచ్ఛా పొయితే ఏదోఒకవరంలో చేరిపోతూ వుండేవారు. “ప్రాచీన భారతదేశంలో శూద్రులు” అనే ప్రసిద్ధ గ్రంథాన్ని రచించిన భారతీయ చరిత్రకారుడు ఆర్. యస్. శర్మ, ఇలిన్ ఆలోచనా క్రమాన్ని పూర్తిచేశారు.

గ్రీస్ లోని బానిసలకు, భారతదేశంలోని బానిసలకు ఒక తేడా వుంది. భారత దేశంలో బానిసలు ప్రధానంగా రాచమందిరాలలో దాసదాసలుగా ఉండేవారు. ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వీరు విముక్తి పొందేవారు. అయితే మౌర్య యుగానికి ముందు అనగా మహాభారతం, బౌద్ధాలకు మధ్య (క్రీ.పూ. 1500-500) బానిస వ్యవస్థ ఒక ఉత్పత్తి రూపంగా కూడా ఉండేది. అనగా వ్యవసాయంలో బానిసలుండేవారు. ఇట్టి బానిసలలో నుండి పట్టిన తిరుగుబాటు తాత్విక ధోరణి చార్యాకం.

షేర్ టీక్స్ అనుచరుడైన బరానికోవ్, మొదట్లో బౌద్ధంపై ప్రత్యేక కృషిచేసి, పిమ్మట రామాయణ, మహాభారతాలపై దృషి మళ్ళించాడు. తులసీదాసు రామాయణాన్ని రష్యన్ లోకి అనువదించి 1948 లో ప్రచురించాడు. ఆయన ఆధ్వర్యంలో 1950 లో మహాభారత ప్రచురణ కూడా జరిగింది.

బరానికోవ్ శిష్యుడైన డెస్యటోవ్స్కీ. (1927-1956) మరోగొప్ప సంస్కృత పండితుడు. భారతీయ భాషా శాస్త్రంలో నిష్ణానుడు. శూద్రులను మృచ్చకటిక నాటకాన్ని రష్యన్ లోకి అనువదించాడు. దురదృష్టవశాత్తు ఈ పండితుడు 40 ఏండ్లు నిండకముందే మరణించాడు.

ఈ పండితులందరూ మౌర్య, గుప్త యుగాలపై ఎక్కువ శ్రద్ధవహించారు. సహజమే ఏమంటే భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక, బౌద్ధిక, వైజ్ఞానిక, కళా సాంస్కృతిక రంగాలన్నిటిలోనూ భారతదేశం అత్యున్నతస్థాయి నందుకున్న కాలమిది. చార్యాకం వెనకడుగు వట్టింది. బౌద్ధం రూపాంతరం చెందసాగింది. హిందూమతం గుణాత్మకమైన మార్పుకు లోనైంది సంపన్నవర్గాలు, పేదవర్గాలు అనే విభజన సుస్థిరమైంది. ఇందుకు కారణాలను, సమాధానాలను ఎవరికితో చిసెట్టు వారు చరిత్రకారులు ఇవ్వసాగారు.

తొలిరోజులలో బానిసలలో వ్యక్తమైన చార్యాక భౌతికవాదం అంతరించి, సంపన్న, పొలికవర్గాల అండదండలతో, సాంఖ్య, న్యాయ, వైశేషిక లుద్భ

వింఛాయి. ఇవన్నీ వేర్వేరు మోతాదులలో భౌతికధోరణి, వాస్తవిక దృష్టికి, ఐహిక ప్రాధాన్యతకు పెద్దపీట వేశాయి. వీటన్నిటినీ కలిపి, అన్వీక్షకి అనే పేరుతో కొటిల్చుడు తన అర్థశాస్త్రంలో పేర్కొన్నాడు. రాజకుమారులు, పాలకవర్గాలు ఈ విద్యను తప్పక అభ్యసించాలని. పేదప్రజలను మతమౌఢ్యంలో పుంచి, తాము మాత్రం మతనిశ్వాసాలకు అతీతంగా రౌకికవిద్యలు నేర్చుకోవాలనేది కొటిల్చుని బోధలోని సారాంశం.

వర్గవిభజిత సమాజంలో తాత్వికధోరణులు వేర్వేరు అన్వయాలకు గురి కావటం సహజం. తాత్వికస్థాయి, తార్కిక నైత్యం ఒకటేటనా, సామాజిక దృక్కోణాలు పరస్పర విరుద్ధాలుగా వుండితీరుతాయి.

తాత్వికంగా భౌతికవాదానికి సన్నిహితమైన సాంఖ్య, న్యాయాలు, వేదాలకు, వర్గవ్యవస్థకు నమస్కారజాణం వేసి ముందుకు సాగాయి. సామాజిక అన్వయంలో పేదలకు వారిపట్ల ఆకర్షణ పోయింది. ధనికులకు భౌతికవాదం పేదలకు నైరాశ్య జనితమైన భక్తియోగం అబ్బటం ఈ యుగలక్షణం. భగవద్గీతలోనే ఈ ద్వైధీ భావం వుంది. ఈ రెంటికీ అతీతంగా సమదృష్టి ప్రధానమైన స్థిరప్రజ్ఞ త్వ లక్షణం గీతలో లేకపోలేదు. సోవియట్ అధ్యయనపరుల దృష్టి వీటన్నిటిపైన ప్రసరించింది.

బొంగార్డ్ లెవిన్, మౌర్యయుగంపై ప్రత్యేక కృషిచేసి ప్రామాణిక రచనలు చేశాడు. బౌద్ధయుగ ప్రారంభంలో ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్లలోని గణతంత్ర రాజ్యాలను గురించి అల్టేకర్, జయస్వాల్ తదితరుల రచనలు సోవియట్లో విశేషవ్యాప్తి చెందాయి. గ్రీక్ నగర పాలక రాజ్యాలలోని ప్రజాస్వామ్యం ఈ గణరాజ్యాలలోనూ ఉండేది. ఈ రంగంలో రాహుల్ సాంకృత్యాయన్ కృషి ప్రత్యేకంగా ప్రశంసనీయం. రాహుల్ జీ ఒక దశాబ్దంపాటు లెనిన్ గ్రాడ్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యత్వం వహించిన విషయం జ్ఞప్తిచెచ్చుకోవాలి. ఈ దశలో సోవియట్, భారత పరిశోధకుల మధ్య ఆదానప్రదానాలు హెచ్చుగా జరిగాయనేది ప్రస్తుతాంశం. మౌర్యయుగంలో వర్ణక్రమంలో బ్రాహ్మణులకంటే, క్షత్రియులు (లేక పాలకులు) అగ్రస్థానంలో వున్నారనే సూక్ష్మంకాన్ని కూడా సోవియట్ పరిశోధకులు గుర్తించారు.

అశోక చక్రవర్తి మతసామరస్య విధానం భారతదేశ సమైక్యతా స్థాపనకు తోడ్పడ్డదని, చివరి రోజులలో బౌద్ధంపై అశోకుడు ప్రత్యేక అభిమానం చూపటం రాజకీయంగా మౌర్యపతనానికి త్రోవతీసిందని కూడా వీరు భావించారు.

భారతీయ పరిశోధకుడు దేవరాజ్ చన్నా వ్రాసిన "ప్రాచీన భారతంలో బానిస విధానం" అనే గ్రంథం సోవియట్లో విస్తారగౌరవం పొందింది. సమాజంలో

సంఖ్యాత్మకంగా బానిసలు ఎంతమంది వున్నారని కాదు, వ్యవసాయంలో వున్నారా, లేరా అనీకాదు. రాజకీయ, సామాజిక, సాంస్కృతిక, కళా, తాత్విక రంగా లన్నిటా ఈ వర్గవ్యత్యాస దృక్పథం ఎందుకు ఏ మోతాదులో ప్రతిబింబించింది అనేది ముఖ్యాంశం అని ఇలిన్ స్పష్టికరించాడు.

అలెకర్, జయస్వాల్ గారల రిచీక్ల భావన సరైనదే. కానీ ప్రాచీన గ్రామీణ వ్యవస్థను ఆదిర్చి కరించే ధోరణి మాత్రం సరికాదు.

అస్పృశ్యతా సమస్యను కూడా వీరు చర్చించారు. తెగలలోని ప్రజలు గ్రామీణ ఆర్థిక వ్యవస్థలో అంతర్భాగమయ్యే క్రమంలో సగం బానిస, సగం అర్థబానిస అని అస్పృశ్యులు ఏర్పడ్డారు. ఆర్థిక, సామాజిక, సాంస్కృతిక కారణాలు అనేకం ఈ పరిణామానికి తోవతీశాయి.

తత్వశాస్త్రంపై చరిత్ర ప్రభావం

ఈ చరిత్రక విశ్లేషణ తాత్వికపరిశోధనలపై గొప్ప ప్రభావాన్ని కలిగించింది. సమానత్వాన్ని బోధించిన బౌద్ధం నాలుగు శతాబ్దాలు ముగియకముందే ఒక మతంగా మారి మూఢాచారాలను స్వీకరించి తాత్వికంగా పతనంకావటానికి ఈ సామాజిక వ్యవస్థే కారణం. తిరుగుబాటు చార్వాకం, అతిత్వరలో అంతరించటానికి ఇదే కారణం. సాంఖ్య, న్యాయ, వైశేషికాలు కేవలం బౌద్ధిక ధోరణులుగా మిగిలి పోవటానికి ఇదే కారణం.

భారతీయ అధ్యయనపరులవలెనే, భారతీయ మార్క్సిస్టు పరిశోధకుల ఆలోచనాక్రమం కూడా క్రమానుగత పరిణామం చెందుతున్నది.

భారతీయ మార్క్సిస్టు పరిశోధకులలో అగ్రగణ్యుడైన దేవీప్రసాద్ ఛటోపాధ్యాయ రచనలలో ఇదే కనిపిస్తుంది.

వెనక్కు తిరిగి చూసినప్పుడు ప్రాచీన కాలంలో మనకు సన్నిహితంగా వుండే భౌతికవాద ధోరణులున్నాయా, వుంటే ఏవి అనే ప్రశ్న మార్క్సిస్టులకు మొదట వస్తుంది. వెంటనే లోకాయతులు కనిపిస్తాయి దేవీప్రసాద్ మొదటి గ్రంథం లోకాయత. షేర్ బట్కీ గ్రంథం "భారతదేశంలో భౌతికవాదం" అలాంటిదే. నిష్పూలగా ప్రజ్వరిల్లింది ఒక్కసారి చల్లారిపోయిన చార్వాకంలోని తాత్విక బలహీనతలను గుర్తించిన మొదట. క్రమంగా పై పండితు లిరువురూ బౌద్ధంపై దృష్టి సారించారు షేర్ బట్కీ బౌద్ధంపై అపారపరిశోధనలు చేయగా, దేవీప్రసాద్ బౌద్ధంను డి న్యాయంపై (తిర్క్తశాస్త్ర) దృష్టిసారింపాడు. దేవీప్రసాద్ ఆంగ్ల గ్రంథాలన్నీ రష్యన్ బాషలోకి అనువదించబడ్డాయి. సోవియట్ అకాడమీ ఆఫ్ సైన్సెస్, దేవీప్రసాద్ కు గౌరవ డాక్టరేట్ బిరుదును ప్రసాదించింది.

కాగా బౌద్ధంతోనే ఎందుకు ఆగింది. బౌద్ధం, సాంఖ్యంలోనుండి ఎన్నో భావాలు స్వీకరించిందిని షేర్ బట్టి నిరూపించాడు. ఉపనిషత్తులు ఇంకా ముందువి గదా. ప్రధానంగా అవిశిష్టవాద శ్రేణికి చెందినవేమనా, సాంఖ్యబౌద్ధాలకు వీజాలు కొన్నివనా ఉపనిషత్తులలో లేవా? ఉపనిషత్తులలోని భావవాదం, నాటి వైదిక కర్మకాండపై ఖండనగా, ఆలోచనాక్రమాన్ని సాధారణీకరణ స్థితికి తీసుకువెళ్ళి తాత్వికభావ పరిణామంలో గణనీయమైనపాత్ర వహించలేదా అనే ప్రశ్నలలోకి సోవియట్ మేధావులు అధ్యయనపరులు వెళ్ళుతున్నారు. భారతీయ తత్వశాస్త్రంలో భౌతికవాదధోరణులు అనే చిన్న పుస్తకం వ్రాసిన అనికేష్ ఇట్టి తత్వవేత్తలలో ఒకరు.

బౌద్ధం వీజాలు సాంఖ్యంలో ఉన్నట్లే, సాంఖ్యం వీజాలు ఉపనిషత్తులలో ఉన్నాయి. వీజప్రాయంగావున్న శకలాలను సమగ్రతాత్విక ధోరణికి వృద్ధిచేసిప మనత సాంఖ్యానికి ఇవ్వవలసిందే. కాగా నిరంతరాయ తాత్విక స్రవంతిలోని వివిధ దశలను ఆయా చారిత్రక, సామాజిక ఘటనల పూర్వరంగాన్ని, ఆయా ధోరణులు తత్కాలంలో కలిగించిన అనుకూల, వ్యతిరేక ప్రభావాలను పరిశీలించటం మార్క్సిస్టు పద్ధతి.

ఖగోళశాస్త్రజ్ఞుడైన ఆర్యభట్టు తాత్వికభావాలు లోకాయతానికి సన్నిహితంగా వుండేవి లోకాయతలు, జైనులతో శంకరుడు చేసిన వాగ్వాదం ఉభయత్రా కూడా గాఢమైన తాత్విక, తార్కిక జిజ్ఞాసకు దోహదకరంగా వుంటుంది.

రుగ్వేదం, అధర్వవేదం, బ్రాహ్మణాలు, ఉపనిషత్తులు, మనుస్మృతి, నారదస్మృతి, పరాశరస్మృతి—ఇత్యాది సాహిత్యమంతా రిష్యన్ లోకి అనువాదం ఐంది. కాళిదాసు, భానుడు భవభూతి, విశాఖదాది నాటక కర్తల రచనలు, భర్తృహరి శతక సంపుటి, సోమదేవుని కథా సరిత్సాగరం, భారతీయ అధ్యయన పరుల దృష్టిలోకి వచ్చాయి.

వైదిక ఛందస్సు, కావ్యఛందస్సుకు గల వ్యత్యాసంపై టి ఎలిజెరెంకోవా అను పరిశోధకురాలు గొప్ప కృషిచేశారు. వైదికమంత్రా లన్నిటినీ భాషాక్రమ పట్టికలోనూ, గాథాక్రమ పట్టికలోనూ, భాషపరిణామ క్రమంలోనూ, వేర్వేరు దృక్కోణాలనుండి అధ్యయనం చేస్తున్నారు. సంహిత, బ్రాహ్మణ, ఆరణ్యక, ఉపనిషత్ పరిణామం, పునశ్చరణ ధోరణి ఏర్పడటానికి మూలభూతమైన మౌఖిక అధ్యయనం, ఈ క్రమంలో గ్రంథనిర్మాణ, మంత్రతంత్రాలు, భూతపిశాచాలు, తాత్వికచర్చి, ధర్మదోధన—మహాభారత ఇతిహాసంలో పక్కపక్కనే వుండటానికి గల కారణాలు, తీవ్రపరిశోధనకు గురివుతున్నాయి. ఉపరితల భావసముదాయంలో, ప్రాచీన, వర్తమాన ప్రాగ్రూపాలు, ప్రతీకలు, దీర్ఘకాలం సహజీవనం

చేయటం భారతీయ సమాజ, తాత్విక పరిణామంలో సహజలక్షణమని తాత్వికులు భావిస్తున్నారు.

సంస్కృత నాటక పరిణామం, అలంకార శాస్త్ర చర్చలను కూడా తాత్విక, చారిత్రిక పరిశోధనకు జోడించటం అవసరం. భానుడు బహుశా తొలి నాటకకర్త, ఎకాంకికలు రాయటానికి కారణం, అప్పటికీ, నాటకాలకు ప్రజాదండేతప్ప, రాజాదరిణలేదు. చిన్న స్థాయి నాటకాలు మాత్రమే ప్రదర్శనయోగ్యాలు కావటం భారత. రామాయణ పాత్రలను సాంప్రదాయ విరుద్ధరీతిలో చిత్రించటంలో కూడా, నాటి సామాజికుల భిన్న ధోరణులు వ్యక్తమౌతాయి. ఈ కారణంవలననే భాస నాటకాలు, రాచరికపు యుగంలో అనాదరిణ గురై, ఎక్కడో కేళ రాష్ట్రంలో తలదాచుకున్నాయి. ఈ అంశాలను సోవియట్ పరిశోధకులు అధ్యయనం చేస్తున్నారు.

భామహుని 'కావ్యాలంకార' గ్రంథంపై వైశేషిక ప్రభావం (500 క్రి.శ) ఉన్నదని బ్యోంకిన్ నిరూపించాడు. భారతీయ సాహిత్య పరిణామం అనే బృహద్గ్రంథంలో సెరిబ్రికోవ్, వేదకాలం నుండి 11 వ శతాబ్ది వరకు సాహిత్య, తాత్విక పరిమాణామాన్ని తులనాత్మకంగా అంచనా వేశాడు.

పాశ్చాత్య, ప్రాచ్య తాత్విక ధోరణుల పరస్పర ప్రభావం, ప్రతి చక్రాల దృష్ట్యా కూడా అన్వేషణ జరుగుతున్నది. బౌద్ధ సాంప్రదాయాలు గ్రీకు గాథలలో కనిపిస్తాయి. గ్రీకు నాటకశాల ప్రభావం, భారతీయ నాటక రంగంలో కనిపిస్తుంది. ఐనప్పటికీ, ఏ దేశ సంస్కృతికైనా మూలాధారాలు ఆ దేశంలోనే ఉంటాయని ఆదాన ప్రదానాలు, అప్రదాన పాత్ర మాత్రమే వహిస్తాయని సోవియట్ పరిశోధకుల నిశ్చితాభిప్రాయం.

ప్రాచీన గ్రంథాల భాష, రచనాకాలం, విశ్వసనీయత, సామాజికతలపై ప్రస్తుతం తీవ్ర పరిశోధన జరుగుతున్నది. ఒక గ్రంథం మూలచారాలను నిర్ధారించడానికి దశాబ్దం కూడా పట్టవచ్చు. ఐనా ఈ కృషి అత్యవసరం. కట్టు కథలను, పునశ్చరణను వేరుచేసి మౌలిక భావ పరిణామాన్ని గ్రహించటానికి ఈ శ్రమ తప్పదు.

వీటన్నిటి ఫలితంగా ఆధికాలం నుండి, ఆధునిక యుగం వరకు క్రమబద్ధమైన భారతీయ చరిత్రను రచించటం, ఇప్పటిప్పుడే సాధ్యమౌతున్నది.

ప్రాచీన భారతదేశం, చారిత్రిక సమీక్ష - అనే గ్రంథాన్ని బొంగార్డ్ లెనిన్, ఇలిన్ గారిలు రచించారు. ఆ పిమ్మట 1980 లో ఆంటోనోవా, బొంగార్డ్ లెనిన్, కొటోవిస్కిలు రచించిన భారతదేశ చరిత్ర (రెండు సంపుటాలు) ఇప్పటికీ ఈ రంగంలో వెలువడిన ప్రామాణిక గ్రంథంగా పేర్కొనవచ్చు. సోవియట్ లో

ఇంతవరకు, విషవానికి పూర్వం, తర్వాత జరిగిన పరిశోధనల సారాంశం అంతా ఈ గ్రంథంలో వ్యక్తమౌతున్నది.

సోవియట్ పరిశోధకుల అందరిలోనూ స్థూలమైన ఏకాభిప్రాయం, భారత చరిత్ర పరిణామంపై ఉన్నది. కాగా కొన్ని నిర్దిష్ట అంశాలపై ఇప్పటికీ తీవ్ర వివాదాలు చర్చలు సాగుతూనే ఉన్నాయి. పెన పేర్కొన్న రెండు గ్రంథాలే ఇందుకు నిదర్శనాలు. పరిశోధనలు జరుగుతున్న కొద్దీ కొత్త కోణాలు, బహిష్కృతం కావటమే ఇందుకు కారణం.

ప్రస్తుత చర్చనీయాంశం వైదిక పూర్వయుగం. అసగా హరప్ప నాగరికతా కథిలాల ద్వారా వ్యక్తమయ్యే చరిత్ర.

ఆర్య అనార్య ఘర్షణ హరప్ప నాగరికతా ధ్వంసానికి ప్రధాన కారణమని హరప్ప నాగరికత, మెసోపోటేమియా సంస్కృతికి వారసత్వమని, ఈ త్రవ్వకాలు సాగించిన ప్రముఖ పరిశోధకుడు మార్టిమర్ నీలర్ అభిప్రాయం. ఈ వాదన అతి శయోక్తులతో కూడుకున్నదని, ఆర్య - అనార్య ఘర్షణ అంటే తప్పనిసరిగా ఇతర ఖండాల నుండి వచ్చినవారి దాడి కానక్కరలేదని, ఆంతరంగిక ఘర్షణలు కూడా కావచ్చునని, సోవియట్ పరిశోధకులలో పెక్కుమంది భావన. భారతీయ పరిశోధకులు కూడా కొందరు ఈ వాదన వైపు మొగ్గుతున్నారు. ఈ విశేషాలు వచ్చే వ్యాసంలో తెలుసుకొందాము.

12—8—85

గ్రంథ సమీక్ష

అష్టదంష్ట్ర విష జంతువుతో పోరాటం

రోషే, ఆడమ్స్ వివాదం —

రచన — స్టానీ ఆడమ్స్

ప్రచురణ - జానథన్ కేప్, లండన్ 1984, 236 పేజీలు

మందులను తయారుచేసే బహుళజాతి సంస్థ రోషే, తన వ్యాపార రహస్యాలను, ప్రజా క్షేమం దృష్ట్యా బైటపెట్టిన ఆడమ్స్ అనే ఉద్యోగిని వెంటాడి దివాళా తీయించి, జైలుశిక్ష విధించి, అతని భార్య మృతికి కారణమై యూరప్ నుండి పారిపోయి బ్రిటన్ లో తలవాచుకోవలసిన దుస్థితి ఎలా కలిగించిందో తెలియజేసే గ్రంథం. 'రోషే ఆడమ్స్ వివాదం' ఈ గ్రంథ సారాంశాన్ని సమీక్షకుడు హృదయం ద్రవించేరీతిలో వివరించాడు. ఇక చదవండి — సం)

“నీ అంతరాత్మ నీకు మార్గదర్శకం — అని ఒక సామెత ఉంది. నా అంతరాత్మను అనుసరించి నడుచుకుంటే ఎమి జరిగిందో, ఎక్కడకు చేరుకున్నానో ఈ కథ తెలియజేసుంది. ఈ కథ నిండా కుట్రలు, నిర్దాక్షిణ్యం, విద్రోహం, జైలు శిక్షలు తప్ప వేరేమీ లేదు” — పై గ్రంథంలోని మొదటి పేరా ఇది.

ఇదొక నవల కాదు. కాని అంతటి ఆసక్తి కలిగించే వా నవ గాథ. ఇందులో ప్రధాన వాత్రధారి హాఫ్ మన్ - లా—రోషే. ఇదొక బ్రహ్మాండమైన బహుళజాతి సంస్థ - దీనికి పెక్కు బిలియన్ డాలర్ల పెట్టుబడులున్నాయి (నూరు మిలియన్లు ఒక బిలియన్). ఆ సంస్థలోని 44 వేల మంది ఉద్యోగులలో ఈ గ్రంథ రచయిత స్టానీ ఆడమ్స్ ఒకరు. 1900 లో ప్రచారం పొందిన ఒకమాట ప్రకారం అతి పెద్ద, పెట్టుబడిదారీ కబంధులను, ఉక్కు, పందిమాంసం, రైళ్ళ-చక్రవర్తులు అని పిలుస్తున్నారు. అదే పద్ధతిలో రోషేని, మందుల విటమిన్ల - చక్రవర్తి అని పిలవవచ్చు. యూరపులో పది, దక్షిణ అమెరికా ఏడు, ఆసియాలో మూడు, ఆఫ్రికా,

అసేల్యూలలో, నురికొన్ని రసాయన కంపెనీలపై ఈ సంస్థకు పెత్తనం ఉన్నది. అమెరికాకు, కెనడాలోని శాఖలను రోషే ఉప సంస్థ ఒకటి నిర్వహిస్తున్నది.

రోషే సంస్థ కేంద్రం బాస్లే (స్విట్జర్లాండ్)లో ఉంది. 1964 కాలంలో ఈ సంస్థలో ఉద్యోగానికే 25 ఏడే వయస్సుగల స్త్రీలను ఆడమ్మి బాస్లే వెళ్ళాడు. ఇతడు అప్పటికే మార్ట్ తయారీలో నిపుణుడు. లండన్, ఆక్స్ ఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయాల్లో పట్టభద్రుడు. ఆఫ్రికా, దక్షిణ అమెరికాలో పెక్కు, బ్రిటిష్, అమెరికన్ సంస్థల తరపున ఉద్యోగిగా పని చేసినవాడు. “రోషే సంస్థ వారి నిర్మాణ దక్షత అతి విస్తృతమైనది. నా గురించిన సర్వ సమాచారం నా కంటే ముందే ప్రతాల రూపంలో వారి ఫైళ్ళలో ఉంది. నన్ను గురించి, నాకే అంత సమాచారం తెలియదు” (4 వ పేజీ) ఆ ఉద్యోగంలో ఆడమ్మి చేరి, విటమిన్లు, మందుల తయారీ విభాగంలో సాధారణ ఉద్యోగంలో చేరి 1972 కలా, ప్రపంచ వ్యాపితంగా ఆ వస్తువుల సరఫరా నిర్వహించే మేనేజరు పదవి పొందాడు.

రోషే ఉన్నతోద్యోగుల బృందంలో ఆడమ్మి ఒకడైనాడు. దాంతో యజమానులు చేసే అనేక మోసాలు, కుట్రల రహస్యాలన్నీ తెలుసుకోగలిగాడు. సాధారణ ఉద్యోగుల కివి తెలియవు. ఈ రహస్యాల ద్వారానే ఈ సంస్థ యావత్ పెట్టుబడిదారీ మార్కెట్ పైన ఆధిపత్యం వహిస్తున్నది.” నా వ్యాపార హోదాలో నేను ప్రపంచ మంతటా, ముఖ్యంగా బతుకు దేశాలలో పర్యటిచాను. మందుల తయారీ విధానాల ఫలితాలు చూశారు. అతి దరిద్రులైన ఆ దేశాల ప్రజలు, అతి ఖరీదైన ఈ మందులను కొనలేక పోవటం ప్రత్యక్షంగా చూశాను. ఉదాహరణకు భారతదేశంలో ఇన్ ఫ్లు యంజా వ్యాధి వ్యాపించింది అని తెలియగానే, విటమిన్ ‘సి’ని మరింత విస్తారంగా, చౌకగా మార్కెట్ లోకి విడుదలచేయటానికి బదులు, సరఫరాను తగ్గించి, ధరలను పెంచటం ఈ సంస్థ పద్ధతి.... రోషే కంపెనీ యాజమాన్యం, ఎంత అహంకారంతో, నిర్లక్ష్యంతో, తనకు ఇష్టమైన ఏ పని బనా చేయగలననే దీమాతో వ్యవహరిస్తున్నది. దీంతో నాకు బోధపడసాగింది.” (17 — 18 పేజీలు)

పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో నేడున్న 400 బహుళజాతి కంపెనీలలో ప్రతి ఒక్కటి ఈ మోసాలన్నిటినీ చేస్తున్నది. వారికిగల ఆర్థిక శక్తి, పెట్టుబడిదారీ ప్రభుత్వాల అండ, ఫలితంగా ఎన్ని మోసాలు చేసినా వారికి రక్షణ లభిస్తున్నది.

1970 తొలి రోజుల్లో రాక్షసబల్లులంటే ఈ గుత్త సంస్థలు అన్ని విదేశీ పెట్టుబడులలో 80 శాతంపై ఆధిపత్యం కలిగివున్నాయి. నగదు రూపంలో వారి ఆస్తులు, ప్రధానమైన పాశ్చాత్యదేశాల బ్యాంకులు, అంతర్జాతీయ పెట్టుబడి సంస్థల ఆస్తులకు రెండు రెట్లు కంటే హెచ్చుగా ఉన్నాయి. ఒక దశాబ్దం తర్వాత బహుళ

జాతి సంస్థల ఉత్పత్తి, మొత్తం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ దేశాల ఉత్పత్తిలో 40 శాతంగాను, విదేశీ వ్యాపారంలో 60 శాతంగాను, పరిశోధన, అభివృద్ధి రంగాలలో 80 శాతంగానూ పెరిగింది.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కుదిపివేసే సంక్షోభాల నుండి కూడా ఏమాత్రం దెబ్బతినకుండా శక్తివంతమైన ఈ బహుళజాతి సంస్థలు చైతన్యపడగలవు. “పెట్టుబడిదారీ వర్గం మొత్తంగా నష్టపోవటం ఖాయం. వ్యక్తిగతంగా ఏ పెట్టుబడిదారు ఈ నష్టం భరిస్తాడు, అనగా అందులో అతని వాటా ఎంత అన్నది అతగాడి బలం, కౌటిల్యంపై ఆధారపడి ఉంటాయి. శత్రుత్వం కలిగిన సోదరుల మధ్య పోటీకి బదులు పోరాటం జరుగుతోంది. ఇందుకుగాను వీరు అవలంబించే ఎత్తుగడలన్నీ ఈ గ్రంథంలో వివరంగా వర్ణితమయ్యాయి. ఉదాహరణకు ‘విశ్వాసపూరిత ఒప్పందాల’ విషయం చూద్దాం. పనిమయదారులను తమ గుప్పిటలో పెట్టుకోటానికి రోషే సంస్థ అవలంబించే ఎత్తుగడలలో ఇది చాలా ముఖ్యమైనది. తన అవసరాలకు కావలసిన సరుకులన్నిటినీ తమవద్దనే కొనేటట్లుగా ఒక కంపెనీని రోషే సంస్థ ఒప్పిస్తుంది. సంవత్సరాంతానికి ఆ కంపెనీకి 5 లేక 10 శాతం విశ్వాసపూరిత రాయితీ చెల్లిస్తుంది. “ఏదైనా ఒక చిన్న కంపెనీ, గుర్త ఉత్పత్తిదారుని సవాలు చేసే సాహసానికి పూనుకుంటే, ఆ కంపెనీ దివాలా తీయించేంతగా ఈ సంస్థ తన సరుకుల ధరలను తగ్గించగలదు. ఆ తర్వాత తన ధరలను పెంచగలదు. ఇవి చటవిరుద్ధమైన పద్ధతులు. కాని తన పోటీదారులను గొంతునులిమే విషయంలో రోషే కంపెనీకి ఎటు సంతోషాలులేవు. ధన సేకరణకై ఈ సంస్థ ఎన్ని అఘాయిత్యాలైనా చేస్తుంది ” (15 వ పేజీ)

మానసిక రోగులకు ప్రశాంతంగా నిద్రమత్తును కల్పించే రెండు మందులు, లిబ్రియా, నాలియా లను గ్రేట్ బ్రిటన్ 1970 లో దిగుమతి చేసుకుంటూ ఉండేది. అకస్మాత్తుగా వీటి ధరలను ఆ సంస్థ పెంచేసింది. ఇటలీలో ఈ సరుకుల కిలో ధర 9 పౌండు-20 పౌండు కాగా, బ్రిటన్ లో కిలో 370.-922 పౌండుకు పెంచేసింది. 1966-72 సంవత్సరాల మధ్య ఒక్క బ్రిటన్ లోనే ఈ సంస్థ 22 మిలియన్ పౌండ్ లాభం సంపాదించింది. ఇదే విధమైన మోసాన్ని డెన్మార్క్, పశ్చిమ జర్మనీ, అమెరికా, కెనడాలో కూడా చేసింది. ఆ తర్వాత ఇంతకంటే దారుణ చర్య వెల్లడైంది. ఈ నిద్రమత్తు మాత్రలను భారతదేశంలో తయారుచేయటానికి అంగీకరిస్తూ అంతవరకూ కిలో 380-400 రూ॥లుగా ఉన్న ధరలను అకస్మాత్తుగా 19,246-27,890 రూ॥లకు పెంచటానికి ప్రయత్నించింది.

గ్రేట్ బ్రిటన్ లో పైన వివరించిన కుట్ర చైతన్యపడి పెద్ద రభస జరుగుతుండగానే మరో కుట్ర చైతన్యపడ్డది. స్టానీ ఆడమ్స్ వ్యవహారం అంటే ఇదే. 1973

తొలి రోజులో రోషే అవలంబిస్తున్న చటవిరుద్ధ పద్ధతులను గురించి బ్రెస్నెల్స్ తోని యి.యి.సి కేంద్ర కార్యాలయానికి (యూరపియన్ ఎకనామిక్ కమ్యూనిటీ) సమాచారం పంపాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆడమ్స్ తన గ్రంథంలో ఇలా రాసుకున్నాడు : “ఈ బహుళజాతి కార్పొరేషన్ నూ, యూరపియన్ పెత్తందార చేతిలోని (యి.యి.సి) అజమాయీషీ చేయగలదని నా తెలివితక్కువకొద్దీ ఆనాడు భావించాను” (20 వ పేజీ) ఆరు నెలల తర్వాత ఆడమ్స్ తన ఉద్యోగం నుండి విరమించుకుని ఇటలీలో స్థిరపడి వ్యవసాయం చేసుకోసాగాడు.

దాంతో ఆడమ్స్ కష్టాలు మొదలయ్యాయి. కీలక స్థానంలో ఉంటూ తమ రహస్యాలన్నీ తెలుసుకుని బహిర్గతం చేసినందుకు ఆడమ్స్ పై రోషే సంస్థ కక్ష కట్టింది.

ఆడమ్స్ యిచ్చిన సమాచారం ఆధారంగా యి. యి. సి. అధికారులు రోషే కంపెనీపై దావా వేశారు. తమ సమాచార కేంద్రాన్ని రహస్యంగా ఉంచుతామని యి.యి.సి. అధికారులు మాట యిచ్చారు తనకు, తన కుటుంబానికి ఘోర విపత్తు రానున్నదని ఆడమ్స్ ఊహించనైనా లేదు.

ఆడమ్స్, అతని భార్య, ముగ్గురు పిల్లలు 1974 క్రిస్మస్ నెలపులు గడపడానికి స్విట్జర్లాండ్ లో బంధువుల యింటికి వెళ్ళారు. సరిహద్దు దాటగానే ఆడమ్స్ ను నిర్బంధించి పోలీసులు జైల్లో పెట్టారు. వ్యాపార రహస్యాలను, సంపుటికృత ఆర్థిక సమాచారాన్ని విదేశీ రాజ్యాలకు అందచేశాడని అతనిపై నేరారోపణ చేశారు. స్విస్ చట్టం ప్రకారం ఇది దేశద్రోహంతో సమానమైన నేరం. ఆడమ్స్ కు 20 సంవత్సరాల జైలుశిక్ష తప్పదని అతని భార్యకు తెలియచేయబడ్డది. నిరంతరం పోలీసులు, సమాచార సేకరణ పేరుతో వేధించటంతో ఆడమ్స్ భార్య ఆత్మహత్య చేసుకుంది 1975, జనవరి 11 న ఈ విషయం ఆడమ్స్ కు తెలిసింది. ఆమె అంత్యక్రియలకు కూడా ఆడమ్స్ హాజరు కాలేకపోయాడు. రోషే కంపెనీ సూచన మేరకు ఆ రోజు ఆడమ్స్ ను బాస్టే కారాగారానికి మార్చారు తాను జైలులో ఉన్న విషయాన్ని తోటి ఖైదీల ద్వారా మూడు నెలలకు ఆడమ్స్ తన స్నేహితులకు తెలియచేయగలిగాడు. స్నేహితులు, బంధువులు అంతా కలిసి, పెద్ద మొత్తంలో డబ్బు సేకరించి ఆడమ్స్ ను జామనుపై విడుదల చేయించారు.

సాధ్యమైనంత త్వరలో స్విట్జర్లాండ్ నుండి వెళ్ళిపోవలసిందిగా యి.యి.సి ఉద్యోగులు ఆడమ్స్ కు సలహా యిచ్చారు. ఇటలీలోని పాడుబడ్డ తన వ్యవసాయ క్షేత్రానికి ఆడమ్స్ చేరుకున్నాడు. కాని రోషే కబంధ హస్తాలు అక్కడిదాకా విస్తరించి ఆడమ్స్ ను నొక్కివేయసాగాయి. అతనికి రుణ సహాయం అందించటానికి అంతకుముందు అంగీకరించిన ఇటలీ ప్రభుత్వ సంస్థలు, బ్యాంకులు

వెనక్కు తగ్గాయి. తాకట్టులో ఉన్న అతని వ్యవసాయ క్షేత్రాన్ని రుణదాతలు స్వాధీనపరుచుకున్నారు. ఆడమ్స్ తిరిగి దివాలాతీసి జైలుపాలయ్యాడు.

ఇటలీ ప్రభుత్వం ఆడమ్స్ పై దూకటానికి వేరే కారణం వుంది. ఇటలీలోని సెవేస్టో పట్నంలో సువాసన ద్రవ్యాలు, పొడులు తయారుచేసే ఒక రసాయన కర్మాగారం 1976 జులై 10 న అకస్మాత్తుగా బద్దలైంది. తెల్లటి విష మేఘాలు నగరాన్ని ఆవరించాయి. అందులో సెనైడ్ కంపెనీ వేయి రెల్లె ప్రమాదకరమైన డయాక్సిన్ అను విషవాయు వుంది. ఈ ఫ్యాక్టరీ రోషే కంపెనీది. ఆ విషవాయు ప్రభావంతో ఆకాశంలో ఎగిరే పక్షులు నేలకు రాలాయి. పెంపుడు జంతువులన్నీ బాధతో మూలిగి చచ్చిపోయాయి. మానవ సప్టాలు జరిగాయి. నగరాన్ని వదలి వెళ్ళిన మహిళలు, అంగడికలరై న బాల బాలికలను ప్రసవించారు.

సెవేస్టోలోని ఈ ఫ్యాక్టరీ వారానికి 70 టన్నుల ట్రిక్లోరో ఫెనాల్ను ఉత్పత్తి చేస్తుంది. దీనిని వేడిచేస్తే డయాక్సిన్ అనే విషవాయువు ఉద్భవిస్తుంది. వియత్నాంపై అమెరికా దాడి జరిపినపుడు వేలాది హారులు తీవ్రమైన గాయాలకు గురికావటానికి కారణం డిఫోలియంట్ 24 S. T. దానినే షజెంట్ ఆరెంజ్ అంటారు. అందులోని ప్రధాన ద్రవ్యం ట్రిక్లోరో ఫెనాల్.

సెవేస్టో ఫ్యాక్టరీలో తయారై న సరుకు, అమెరికాలోని కెఫిటన్ నగరంలోని రోషే కంపెనీ శాఖకు వెళుతుందని ఆడమ్స్ కు తెలుసు. అక్కడనుండి ఎక్కడికి పయనించేది మాత్రం తెలియదు. ఈ సమాచారంలో కొంత భాగాన్ని ఆడమ్స్ ఇటలీ పాత్రకేయులకు తెలియజేశాడు. సెవేస్టో ఫ్యాక్టరీ నిర్మాణం చట్రపరుడంగా జరిగిందని కూడా చెప్పాడు. ఒక ప్రముఖ ఇటాలియన్ రాజకీయవేత్తతో ఒప్పందం ఇందుకు కారణం అని కూడా చెప్పాడు. ఇక ఆడమ్స్ జైలుపాలు కావటంలో ఆశ్చర్యమేముంది ?

ఈ కథ సర్వవసానమేమంటే. జామీనుపై విడుదల కాగానే ఆడమ్స్ 1981 లో గ్రేట్ బ్రిటన్ పారిపోయాడు. అతని తరపున వాదించటానికి యి.యి.సి నిరాకరించింది. 20వేల స్వల్ప మొత్తాన్ని అతనికి ముట్టచెప్పి నిజాయితీ, సాహసం గల ఈ వ్యక్తిని గాలికి వదిలివేసింది. నిజానికి ఆడమ్స్ అనుభవించిన ఆర్థిక నష్టంలో, నెత్తిక అవమానంలో యీ పరిహారం ఏ మూలకూ చాలదు. అంతేకాదు తనతో పరిచయమున్న ప్రతి యి.యి.సి ఉద్యోగి రోషే కంపెనీకి ఆ సమాచారాన్ని అందజేసి, ఆడమ్స్ కు ద్రోహం చేసినట్లు వెల్లడైంది.

తన గ్రంథం చివరలో ఆడమ్స్ ఇలా రాసుకున్నాడు. “వ్యక్తుల క్షేమం విషయంలో యి.యి.సి కి (యూరపియన్ ఎకనామిక్ కమ్యూనిటీ) ఎట్టి అసక్తి లేదని, తమకు అడ్డం వచ్చిన ఎవరినైనా సరే బలి యివ్వడానికి సిద్ధపడుతుందని

నేను ఇప్పుడిప్పుడే గ్రహిస్తున్నాను. రోం ఒప్పందం ప్రకారం ఈ యి. యి. సి ఏర్పడ్డది. యూరపియన్ దేశాలలోని లక్షలాది ఓటర్ ప్రయోజనాలకంటే బడా పెటుబడిదారుల రక్షణే రోం ఒప్పందం పరమార్థమని నాకు బోధపడ్డది' (180 వ పేజీ)

ఈ గ్రంథ రచయిత పడిన బాధ, అనుభవించిన క్షోభ, వ్యక్తులపట్ల, జాతుల పట్ల గుత పెటుబడిదారుల నిర్లక్ష్యానికి ఒక తార్కాణం మాత్రమే. భారతదేశం లోని భోపాల్ దుర్ఘటనను జుప్పి చేసుకుంటే చాలు. అమెరికా రసాయనిక సంస్థ, యూనియన్ కార్పొరేషన్ నిర్లక్ష్యం ఫలితంగా 1984 డిసెంబరు 3వ తేదీన భోపాల్ లో విషవాయువు బ్రద్దలై 2,500 మంది ప్రాణాలు బలిగొన్నది. 2 లక్షలమంది విష వ్యాధిగ్రస్తులై నారు. కంపెనీ యజమానులు ఆరించిన అవార లాభాలలో కొంత భాగాన్ని తగు రక్షణ చర్యలకు కేటాయించి ఉంటే ఈ ఘాంకలి జరిగేది కాదు. ఇంత దురంతం జరిగిన తర్వాత కూడా ఈ విషవాయువు నుండి రక్షణ పొందే ప్రక్రియను యూనియన్ కార్పొరేషన్ కంపెనీ స్థానిక అధికారులకు చెప్పలేదు అని రహస్యంగానే ఉండిపోయింది. భారతీయ పత్రికలు రాసినదాన్నిబట్టి అత్యంత ప్రమాదకరమైన ఈ విషవాయువుకు విరుగుడుగా పనిచేసేటాషధం సంపుటికృత సైనిక రహస్యాల క్రందకు వస్తుంది. నిజమే, యూనియన్ కార్పొరేషన్ దీర్ఘకాలంగా అమెరికా నైన్యాధికార సంస్థ అయిన పెంటగన్ పెద్ద కంట్రాక్టర్ లో ఒకటి.

రోషే, ఆడమ్స్ వివాదం అనే గ్రంథ సమీక్ష ముగిస్తూ నేనొక విషయం చెప్పదలచాను ఇందులోని సమాచారం, ఈ గ్రంథ ప్రచురణ సైతం ఎంతో విశిష్టమైనది. బహుళజాతి సంస్థలు సాగిస్తున్న అమానుష కృత్యాలను ఇంత వరకూ పాశ్చాత్య దేశాలలో బహిర్గతం చేయలేదు. ఈ విధంగా మౌనం వహిస్తున్న వారందరినీ ఉద్దేశించి ఈ గ్రంథకర్త యిలా అంటున్నాడు :

“న్నేహితులారా! ఒక ప్రశ్న మీరు వేయవచ్చు. నీ కొంత హాని జరుగుతుందని తెలిస్తే ఈ వ్యాసాలన్నిటినీ బహిర్గతం చేసేవాడివేనా అని. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పటం కష్టం. నా భార్య ఆత్మహత్యను మినహాయిస్తే నే నెలా సమాధానం చెబుతాను. ఔను. నిస్సందేహంగా యిలాగే చేసి ఉండేవాడిని. ఏమంటే నేను కాదని, యితరులు కాదంటే. నా పిల్లలకు, వారి పిల్లలకు ఇక రక్షణ ఎక్కడిది?

కొమింటర్న్ 7 వ మహాసభ 50 వ వార్షికోత్సవం

అంతర్జాతీయ గోష్టి

కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ 50 వ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా ప్రాగ్ లో అంతర్జాతీయ సమావేశం జరిగింది. “శాంతి కారకు పోరాటం, యుద్ధ ప్రమాద వ్యతిరేకత, సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణ” అనే అంశంపై సాగిన ఈ గోష్టిలో 45 దేశాల మార్క్సిస్టు శాస్త్రవేత్తలు, కమ్యూనిస్టు పార్టీల ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు.

ఈ గోష్టిని వరల్డు మార్క్సిస్టు రివ్యూ ప్రధాన సంపాదకులు యూరిస్కల్స్ రోల్ ప్రారంభిస్తూ యిలా అన్నారు : కొమింటర్న్ ఏడవ మహాసభపై మూడవ సారి సమావేశం అవుతున్నాం. 1965 లో ఒకసారి, 1975 లో మరోసారి గతంలో ఇట్టి సమావేశాలు జరిగాయి. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంపై ఆసక్తి కలిగించే విధంగా చర్చలు జరిగినాయి. ఇవి సహజం. కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ యొక్క సిద్ధాంత రాజకీయ వారసత్వం శాశ్వత ప్రాచీనతను కలిగి ఉన్నది. ఏడవ మహాసభ నిర్ణయాలు ఒక నూతన దశను సూచించాయి. మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు సిద్ధాంతాన్ని అవి సంపద్యంతం చేశాయి. సోదర పార్టీల వ్యూహము, ఎత్తు గడలు అవి రూపొందించాయి. ఫాసిజానికి ప్రతిఘటనతో ప్రపంచ యుద్ధంలో నాటి సమస్యలు ముడిపడినాయి.

ఏడవ మహాసభ విస్తృతమైన సమస్యలను చర్చించింది. యుద్ధ ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం, ఐక్య సంఘటనల ఏర్పాటు తదితర సమస్యలను చర్చించింది. యుద్ధ ప్రమాదానికి కారకులెవరో తెలిసింది. యుద్ధ వ్యతిరేక శక్తులను సమీకరించటం ద్వారా యుద్ధాన్ని నివారించగలమని ఆ మహాసభ ప్రకటించింది.

నేటి ప్రపంచ పరిస్థితి 1930 వ దశకం నాటికన్నా భిన్నమైంది. సోషలిస్టు దేశాలు, శాంతి శక్తుల బలం గణనీయంగా పెరిగింది. ఫాసిజం ఓడిపోయింది. సోషలిస్టు, జాతీయ ప్రజాస్వామిక విప్లవాలు విజయం సాధించాయి.

కాని గతంలో వలెనే నేడు కూడా మానవజాతి ప్రమాదకర పరిస్థితులలో ఉన్నది. అమెరికా సామ్రాజ్యవాద నాయకత్వంలో కరుడుగట్టిన అభివృద్ధి, నిరోధకులు సోషలిజంపై యుద్ధాన్ని ప్రకటించారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ పరిపాలన తిరగదోడాలనే ప్రతీకారవాదం, పశ్చిమ జర్మనీలో తలెత్తింది. అది ప్రమాదకర విధానం.

స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాల కొరకు మోరాడే ప్రజలను అణచే హక్కు ఎవరికీ లేదు. కాని సామ్రాజ్యవాదులకు హక్కు వున్నట్లుగా బూర్జువా సిద్ధాంత వేత్తలు, రాజకీయవేత్తలు భావిస్తున్నారు. ప్రతీఘాత విప్లవం ఎగుమతికి కమ్యూనిస్టులు పూర్తిగా వ్యతిరేకం. శాంతి కొరకు జరిగే పోరాటంలో వారు అగ్రభాగాన నిలబడ్డారు. యుద్ధ వ్యతిరేక ఉద్యమానికి పూర్తిగా సహాయం అందిస్తున్నారు.

చారిత్రక పిలుపు

కలేద్ బాగాష్

(సిరియా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి)

నా 55 సంవత్సరాల పార్టీ జీవితంలో కొమింటర్న్ ఏడవ మహాసభ నా మనస్సుపై చెరగని ముద్ర వేసింది. దానికి నేను హాజరయ్యాను. రాంజీ పేరుతో ఆనాడు నేను వ్యవహరించాను. మహాసభ అధ్యక్షపరానికి ఎన్నుకోబడ్డాను. జార్జి డిమిట్రోవ్, డిమిట్రీ మేన్యూలిస్కి, విల్ హెర్మ్స్టిచ్, జోసెఫ్ స్టాలిన్, పామిరోటోగి యేటి, మారిస్ దోల్ లాంటి అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ నాయకుల సదస్సున కూర్చునే గౌరవం నాకు దక్కింది. నాకు నేనే ప్రశ్నించుకున్నాను. "అటువంటి మహా నాయకుల మధ్య నే నెవర్ని ?" ఆనాడు నా వయస్సు కేవలం 23 సం॥లు మాత్రమే. నాలో కొంత గందరగోళం ఏర్పడింది. కాని, చర్చల సరళి చూచిన తర్వాత నేను స్థిమితపడ్డాను. యువకులపట్ల కొమింటర్న్ నాయకులు ఎంతో వాత్సల్యాన్ని ప్రదర్శించారు. వారు భవిష్యత్ మార్గానికి బాటలు వేశారు.

డిమిట్రీ మేన్యూలిస్కి ప్రసంగం నాకు ఇప్పటికీ గుర్తు ఉన్నది. సోవియట్ యూనియన్ లో సోషలిజం తిరుగులేనిది అని స్పష్టకరించాడు. పామిరోటోగి యేటి మాట్లాడుతూ సోవియట్ దేశ, విదేశాంగ విధానాలను కమ్యూనిస్టులు బలపరచవలసిందిగా కోరారు. జార్జి డిమిట్రోవ్ ప్రతిభావంతమైన ప్రసంగం చేశారు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ లక్షణాలను వివరించారు. ఫాసిజం బర్బరత్వాన్ని బహిర్గతం చేశారు. యుద్ధానికి, ఫాసిజానికి వ్యతిరేకంగా ఐక్యతకు పిలుపు ఇచ్చాడు.

మహాసభ అనంతరం మా పార్టీ తన ఎత్తుగడ పంథాను సవరించుకుంది.

జాతీయ బూర్జువా వర్గం పట్ల పట్టువిడుపులు గల పంథాను అనుసరించి జాతీయ ఉద్యమ ప్రవాహంలో సిరియా కమ్యూనిస్టులు చేరారు. దేశభక్తియుత సంస్థలతో సహకారాన్ని ఏర్పరచుకున్నారు.

7 వ మహాసభ సాధారణ భావాలు నేటికీ అనుసరణీయాలే. శాంతి శత్రులను ఐక్యపరచే కర్తవ్యం నేడు ఏర్పడింది సోషలిస్టు దేశాల సైనిక, రాజకీయ, ఆర్థిక బలంతో యుద్ధోన్మాదుల పథకాలను నేడు ప్రతిఘటించటం జరుగుతుంది.

మా ప్రజలు, సిరియా జాతీయ సంఘటన ప్రభుత్వము, సైన్యము సోవియట్ శాంతి చొరవను పూరిగా సమర్థిస్తున్నాయి. అణుయుద్ధ ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా సిరియన్లు చేయగలిగినదంతా చేస్తున్నారు.

మహాసభ స్ఫూర్తి

బూర్జువాప్రచార

(అస్ట్రీయా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధి)

నా తరం కమ్యూనిస్టులలో కామింటర్న 7 వ మహాసభ స్ఫూర్తి చలువంతో వంగా మెదులుతున్నాయి. 1935 లో నేను, వియన్నా కమ్యూనిస్టు లీగ్ యుభక్త కార్యకర్తగా అజ్ఞాత జీవితం గడుపుతున్నాను. మాతాంటి యువ కమ్యూనిస్టులకు వాటి పరిణామాలు సమగ్రంగా తెలియవు జర్మనీలో. అస్ట్రీయాలో కార్యకర్తల ప్రజాస్వామ్యం ఎందుకు ఓడిపోయినాయో మాకు స్పష్టంగా తెలియదు. మేము ఏమి చేయాలి? అనే స్పష్టమైన అవగాహన కూడా లేదు. అనేక సమస్యల మీద మా అవగాహన అస్పష్టంగా వుంది. సోషల్ డెమోక్రాట్ల యెడ మన వైఖరిని గురించి యితర దేశభక్తయుత ప్రజాతంత్ర క్రిష్టియన్ సెక్షన్ గురించి మాకు సమగ్ర ఆలోచన లేదు. మూలో చాలామందికి పిడివాదాలోచన ఉండేది. కొంత అనిశ్చిత కనిపిస్తున్నది. మా కార్యక్రమం ప్రధానంగా రాజకీయ ఆందోళనకు పరిమితమై ఉన్నది. అది ఆశించిన ఫలితాలను ఇవ్వలేదు మన పార్టీ నాయకులు, కార్యకర్తలు చాలామంది అరెస్టు అయినారు లక్ష్యదృష్టి మాకు కొరవడింది అని మేము భావించాం. నకల సమీక్షరణకు మార్గమేమిటో తెలియలేదు అయితే ఫ్రేడ్ యూనియన్ రంగంలో మన ఆలోచన, పని విధానం అప్పటికే మారుచున్నది. ఈ పరిణామాన్ని జార్జి డిమిట్రోవ్ తన రిపోర్టులో ప్రస్తావించాడు

వియన్నా నడిబొడ్డున ఒక పుస్తకాల షాపు ఉంది. అందులో విదేశీ వార్తాపత్రికలు దొరుకుతాయి. మహాసభ జరుగుతున్న కాలంలో ఫ్రెంచి కమ్యూనిస్టు వార్తాపత్రిక “లా హ్యూమన్ నెట్” ను కొన్నాను. దానిలో డిమిట్రోవ్ నివేదిక సంగ్రహ పాఠం ఉంది. లీప్ జిగ్ విచారణ నాటినుండి ఆయన అంటే మాకు ఎనలేని గౌరవం. ఆ రాత్రికి రాత్రే ఇంటివద్ద ఆయన ప్రసంగ పాఠాన్ని జర్మనీ భాషలోకి అనువదించాను. జిల్లా కమిటీ కామ్రేడ్స్ తో విషయాన్ని చెప్పి చర్చించాను.

ఆ మరుసటి ఆదివారంనాడు వియన్నా అడవులో టిలా కమిటీ సభ్యుల సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేసేందుకు నిర్ణయించాం. ఆ సమావేశంలో డిమిట్రోవ్ నివేదికను పేరా తరువాత పేరా చదివి చర్చించాం. ఆ తరువాత మా కార్యకలాపాలకు సంబంధించి దాని వెలుగులో కొన్ని నిర్ధారణలకు రాగలిగాం. ఆ నివేదిక ముమ్మలను ఎంత ఉత్సాహపరిచిందో ఇప్పటికీ బాగా గుర్తుంది. పార్టీ నాయకత్వ సూచనల ప్రాతిపదికగా మా పని విధానాన్ని రూపొందించుకున్నాం. ఫాసిస్టు వ్యతిరేక ఐక్య సంఘటన నిర్మాణానికి కృషి చేశాం.

ప్రభుత్వ పత్రికలు మాపై నిందలవరం కురిపించాయి. క్యాథలిక్ నెక్షన్ లో ఇతర యువజన సంస్థలతో చొచ్చుకు పోయేందుకు ట్రోజన్ హార్స్ ఎచ్చగడల పద్ధతులను అవలంబిస్తున్నామని వారు ఆరోపించారు. కొంతమంది అతివాదులు దీనిని వర్గ సామరస్యంగా ఆరోపించారు. ఇలాంటి వక్రీకరణలకు మాకు చేత నెన సమాధానం ఇచ్చాం. ఎన్నుకున్న లక్ష్యంనుండి మేము ప్రక్కకు మరలలేదు. కొత్త విధానం ఆచరణలో అనేక సత్ఫలితాలను ఇచ్చింది. ఫాసిస్టు వ్యతిరేక ప్రతిఘటన చరిత్రనుండి వీటిని ఎవరూ రూపుమాపలేరు. ఆస్త్రియా స్వాతంత్ర్య పునరుద్ధరణకు ఈ పోరాటం ఎంతగానో తోడ్పడింది.

7 వ మహాసభ నిర్ణయాలు ఎంతో ప్రభావాన్ని కలిగించాయి. గత 40 సం॥ కాలంలో సామాజిక జీవితం అనేక మార్పులు చెందింది. మహాసభ అభిప్రాయాల శాశ్వత ప్రాధాన్యతను జరుగుతున్న చరిత్ర ధృవీకరించింది. నేటి కాలంలో మా పార్టీ స్తోషలిస్టులతో, క్రిష్టియన్లతో సహకరిస్తూ శాంతి ఉద్యమానికి పాటుపడుతున్నది. కార్మికవర్గ ఐక్యతకు కృషిచేస్తున్నది. తటస్థ ఆస్త్రియాదేశం ప్రపంచ యుద్ధ ప్రమాదాన్ని నివారించటంలో తన వంతు పాత్రను నిర్వహించేందుకు మా పార్టీ శక్తికొలదీ ప్రయత్నిస్తున్నది. కమ్యూనిస్టు ఐక్యతకొరకు మా పార్టీ నిలబడింది.

పరిష్కార అన్వేషణలో

ప్రొఫెసర్ ఖటూలిన్ జకోవే

(హంగరీ)

1920 వ దశకంలో సోవియట్ యూనియన్ కు వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్యవాదులు సాగించిన దురాక్రమణ ఫలితంగా అంతరాత్మీయ ఉద్రిక్తత ఏర్పడింది. ప్రపంచ సంఘర్షణగా మారే ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఆ దశలో యుద్ధ ప్రమాదం నిరంతరం పొడిచూపుతూ వచ్చింది. ఈ సమస్యలను నాటి కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం చర్చించింది. 1922 ఫిబ్రవరి, మార్చి మాసములలో కొమింటర్న్ కార్యవర్గ కమిటీ సమావేశం యుద్ధ ప్రమాదాన్ని నివారించేందుకు అనుసరించవలసిన చర్యలను నిర్ణయించింది. విప్లవ పోరాటాలను తీవ్రతరం చేసేందుకు, సైద్ధాంతికంగా నిర్మాణ కీర్త్యా ప్రజలను సంసిద్ధం చేయాలని అది కోరింది.

ఆ తరువాత దశలో ఈ వెళ్ళిలో కొంత మార్పు చేయవలసి వచ్చింది. 1928 లో కొమింటర్న్ 6 వ మహాసభ జరిగింది. సోవియట్ యూనియన్ శాంతికి పెట్టుకొట్టగా ఉంది అని ఆ మహాసభ తీర్మానం ఇచ్చింది. యుద్ధ ప్రమాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం జరపాలని నిరణయించింది. యూరప్ లోని పెట్టుబడిదారీ దేశాలన్నీ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధ సన్నాహాల్లో ఉన్నాయని పేర్కొంది.

అంతరాత్మీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం మారిన పరిస్థితులను 1930 వ దశకం ప్రారంభంలో తిరిగి సమీక్షించింది. జర్మనీలో ఫాసిజం అధికారంలోకి వచ్చింది. కార్మిక ఉద్యమం బలంగా ఉన్న దేశంలో ఇది జరిగింది. 1933 లో కొమింటర్న్ కార్యవర్గ కమిటీ సమావేశం జరిగింది. పెట్టుబడిదారీ దేశాలమధ్య రాజుకుంటున్న సంఘర్షణల గురించి, యుద్ధ ప్రమాదాన్ని గురించి చర్చించింది. కాని ప్రజాస్వామ్యమూ, ఫాసిజమూ - వాటి మధ్య సంఘర్షణ నాటి ప్రధాన సంఘర్షణగా ఇంకా కొమింటర్న్ భావించలేదు.

కొమింటర్న్ 7 వ మహాసభ ప్రారంభం కానున్న తరుణంలో యుద్ధ స్వభావంపై ఆసక్తికరమైన చర్చ జరిగింది. ఫాసిజం వ్యతిరేక పోరాటాన్ని కార్మికవర్గం

యొక్క మిత్రుల పరిధిని విస్తృత పరచటంపై కమ్యూనిస్టులలో నూతన అవగాహన ఏర్పడింది. యుద్ధమే ప్రారంభమయ్యే పక్షంలో కొన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో సోవియట్ యూనియన్ మిత్రులుగా వ్యవహరించే అవకాశాలు ఏర్పడినాయి. మరికొన్ని దేశాలు తటస్థ వెఖరిని అవలంబించవచ్చు. చర్చలలో కొన్ని తీవ్ర సమస్యలు ముందుకు వచ్చినాయి సోవియట్ యూనియన్ తో సహకరించే పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో కమ్యూనిస్టుల ఎత్తుగడలు ఎలా ఉండాలి? యుద్ధాన్ని నివారించటంలో విభిన్న సామాజిక, రాజకీయ శక్తులపట్ల మన వెఖరి ఎలా ఉండాలి? ఇలాంటి ప్రశ్నలు 1940 దశకంలో కమ్యూనిస్టులను ఎదుర్కొన్నాయి. ఆ సమస్యలు నేడు కూడా మరొక రూపంలో వ్యక్తమవుతున్నాయి.

అనేక దేశాలలో పాసిజం విజయం పొందటం కారణంగా పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచంలో రాజకీయ శక్తుల విభజన ఏర్పడింది అనే భావాన్ని కమ్యూనిస్టులతో ఒప్పించటం కష్టంగా ఉండేది. మిత్రవర్గాల పరిధి విస్తృతమయ్యే అవకాశాలు స్పష్టంగా వ్యక్తమయ్యాయి. కమ్యూనిస్టుల చర్చలు ఎన్నో సానుకూల ఫలితాలను ఇచ్చింది.

జార్జి డిమిట్రోవ్, పామిరోటోగ్గియాటీల నివేదికలు కమ్యూనిస్టుల అవగాహనా శక్తిని పెంచాయి. శాంతికొరకు జరిగే పోరాటంలో కార్మికవర్గంతోపాటు సోషల్ డెమోక్రాట్ల వెనుకఉన్న ప్రజలు, క్యాథలిక్కులు, స్త్రీలు, యువకులు, పెట్టి బూరువా సెక్షనులు, మేధావులు పాల్గొనే అవకాశం ఉందని వారు స్పష్టం చేశారు. దేశ రక్షణ యుద్ధాలలో బూరువాయిజీతో సహకరించే అవకాశం ఉండాలని కూడా వారు చెప్పారు. యుద్ధాన్ని నివారించే అవకాశాలు ఉన్నాయని మహాసభ విశ్వాసాన్ని ప్రకటించింది.

మహాసభ నిర్ణయాలు గొప్ప సిద్ధాంత పురోగతిని సాధించాయి. కమ్యూనిస్టుల శక్తి సామర్థ్యాలపట్ల ప్రజలలో గౌరవభావం ఏర్పడింది.

నేడు అంతరాతీయ సంబంధాలతో ప్రమాదకర ధోరణులు తలెత్తాయి. సోషలిస్టు దేశాలు శాంతి విధానాన్ని అవలంబించటం ద్వారా పరిస్థితులు చేయిజారబోతున్నాడని ర్ణాయకపాత్ర వహిస్తున్నారు. కాని అని ఒక్కటే చాలదు. పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని శాంతి శక్తులు ఇంకా పెద్ద ఉద్యమాలను నిర్వహించవలసి ఉన్నది. బూరువారాజకీయ వేత్తలలో కొంతమంది వాస్తవిక ధోరణిని ప్రదర్శిస్తున్నారు. శాంతిని పరిరక్షించటంలో వీరి పాత్ర సానుకూలంగా ఉంది. యుద్ధ వ్యతిరేక ఉద్యమాలు కొన్ని దేశాలలో దేశవ్యాప్త ఉద్యమాలుగా మారినాయి. రాజకీయ సిద్ధాంత భేదాభిప్రాయం కలిగి ఉన్నప్పటికీ ఇట్టి ప్రజా కార్యచరణ విస్తృతరూపం తీసుకోవటం మంచి పరిణామం.

క్రీలకవైన సమస్య

ప్రొఫెసర్ సుమచర్

(జర్మన్ సోషలిస్టు యూనిటీ పార్టీ)

చరిత్రలో మొదటిసారిగా జర్మనీ గడ్డమీద ఏర్పడిన ఒక ప్రభుత్వం శాంతి విధానానికి అధికార సిద్ధాంతంగా ప్రకటించటం ఇదే మొదటిసారి. జర్మన్ డెమోక్రటిక్ రిపబ్లిక్ అవతరణ నాటినుండి సుసీరశాంతి కొరకు దాని ప్రభుత్వం కృషిచేస్తూ వచ్చింది. ఫాసిజం ఓటమి చెందటం, సోవియట్ యూనియన్ దాని మిత్రదేశాలు గెలవటం, సమకాలీన రాజకీయ ఘట్టాలలో ఒక ప్రధాన ఘటంగా నిలుచింది. అది జరిగి నేటికి 40 సం॥లు గడిచాయి. ఫాసిస్టు దానినత్వం మసకబడింది. జర్మనీలో ఒక భాగం విముక్తి చెందింది.

జర్మనీ కార్మిక ఉద్యమచరిత్ర శాంతి పరిరక్షణ విధానానికి అంకితమై ఉంది. జర్మన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంస్థాపకులు కారల్ లీబ్ నెజ్ జర్మనీ సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. 1914 లో ప్రపంచ యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా నిలిచారు. విప్లవ విజయంకోసం తన జీవితాన్ని ధారపోశాడు. కొమింటర్న్ ఏడవ మహాసభ భావాల వెలుగులో జర్మన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ, 1935 బ్రెస్సెల్స్ మహాసభలోనూ, 1939 బెర్లిన్ మహాసభలోనూ అనేక ప్రధాన నిర్ణయాలను తీసుకుంది. ఫాసిస్టు ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసేందుకు ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ స్థాపనకు జర్మన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ పిలుపునిచ్చింది. ఎర్నెస్ట్ థెల్ మాన్ నాయకత్వంలో జర్మన్ కమ్యూనిస్టులు ఫాసిస్టు వ్యతిరేక పోరాటాన్ని సాగించారు. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధాన్ని నిరోధించ గలమనే లక్ష్యాన్ని కొమింటర్న్ ప్రతిపాదించింది. లక్షలాదిమంది ప్రజల మనస్సులను ఆందోళనపరుస్తున్న ఈ సమస్యకు కమ్యూనిస్టులు ఒక్కరు మాత్రమే నాడు సమాధాన మివ్వగలిగారు. మార్క్స్, ఎంగెల్స్, లెనిన్ భావాలకు మహాసభ నిర్దిష్ట రూపం ఇచ్చింది. సోషలిజం బలం పెరుగుతున్నకొద్దీ శాంతి పరిరక్షణ శక్తులు కూడా పెరుగుతూ ఉంటాయి. ప్రపంచ వ్యాపిత శాంతి సంఘటిత నిర్మాణానికి

మహాసభ పిలుపు ఇచ్చింది. కమ్యూనిస్టులు, సోషల్ డెమోక్రాట్ల మధ్య సహకారానికి గల విశిష్ట ప్రాధాన్యతను మహాసభ నొక్కిచెప్పింది. విశాలమైన అంతర్జాతీయ ఉద్యమ స్థాపనకు ఇది అవసరమని ఉద్ఘాటించింది. కమ్యూనిస్టులు, సోషల్ డెమోక్రాట్ల మధ్య సిద్ధాంత, రాజకీయ వైరుధ్యాలు సమసిపోనప్పటికీ వారి సహకారంకోసం మహాసభ ఎంతో ప్రాధాన్యతను ఇచ్చింది. అయితే చురదృష్టవశాత్తూ ప్రపంచ వ్యాపిత శాంతి సంఘటన ఏర్పడలేదు. సామ్రాజ్యవాద దేశాలు సోవియట్ వ్యతిరేక విధానాన్ని అవలంబించాయి. కొంతమంది మితవాద సోషల్ డెమోక్రాట్లు కూడా కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక వైఖరిని అవలంబించారు.

హిట్లర్ వ్యతిరేక ఐక్యసంఘటన, యుద్ధకాలంలో మాత్రమే ఏర్పడింది. సోవియట్ రెడ్ ఆర్మీ విజయపరంపర పురోగతి కాలంలో మాత్రమే ఇది సాధ్యమయింది, కనుకనే కొమింటర్న్ ఏడవ మహాసభ చేసిన ఒక ముఖ్య నిర్ణయమును మనం మరువరాదు. యుద్ధం ప్రారంభం కాకముందు వాటికి వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి.

నేడు అమెరికా సామ్రాజ్య వాదంనుండి యుద్ధ ప్రమాదం ఏర్పడింది. సోషలిస్టు దేశాలతో సంఘర్షణ విధానాన్ని అవలంబిస్తుంది. అయితే ప్రపంచ యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా ప్రపంచ వ్యాపిత సంఘటనకు కావలసిన పరిస్థితులు నేడు ఏర్పడినాయి.

అనుభవం ప్రతిపదికగా

— హన్స్ సిన్హ్

(జర్మనీ కమ్యూనిస్టుపార్టీ)

కొమింటర్న్ 7 వ మహాసభ భావాలు, నేటికీ పశ్చిమ జర్మనీ కమ్యూనిస్టులకు అర్థవంతమయినవి; చారిత్రక ప్రాధాన్యత కల్గినవి. జర్మనీ గడ్డ నుండి యుద్ధం తిరిగి ఎన్నడూ ప్రారంభంకాదు. గత అనుభవంనుండి తీసుకోవలసిన గుణపాఠం యిదే. యూరప్ లో అమెరికా మిసిలీల ఏర్పాటుకు వ్యతిరేకంగా నిరసన ప్రదర్శనలు, ఆర్థిక, సామాజిక సమస్యలపై కార్మికవర్గ పోరాటాలు, సంయుక్త కార్యచరణకు పునాదిని విస్తృత పరుస్తున్నాయి.

1980 నుండి యుద్ధ ప్రమాదం పెరిగిన ఫలితంగానూ, ఆర్థిక సంక్షోభం తీవ్రమయినందువల్లనూ కమ్యూనిస్టులు, సోషల్ డెమోక్రాట్ మధ్య వుమ్మడి ప్రయోజనాలు ఉండుకువచ్చాయి. రాజకీయ, సిద్ధాంత భేదాభిప్రాయాలు కొనసాగుతున్నప్పటికీ ఐక్యతాంశాలు ప్రాధాన్యత వహించాయి.

పశ్చిమ జర్మనీలో సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ ప్రతిపక్ష స్థానంలోకి వెళ్ళటంతో దాని రాజకీయ భావనలలో గణనీయమైన మార్పులు వచ్చాయి. అమెరికా మిసిలీల మోహరింపుకు “అవును” అన్న పార్టీ నేడు “కాదు” అంటున్నది. ఆర్థిక, సామాజిక విధానంలో కార్మికుల ప్రయోజనాలవైపు మొగ్గువున్నది. ట్రేడ్ యూనియన్ కోర్కెలను ఆ పార్టీ సమర్థిస్తున్నది. సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీకి, మితవాద పార్టీలకు మధ్య దూరం పెరుగుతున్నది. కమ్యూనిస్టుపార్టీతో, యితర వామపక్ష పార్టీలతో సాన్నిహిత్యం పెరుగుతున్నది.

అయితే కమ్యూనిస్టులం అందరం, అన్ని శాఖలు యిట్టి నూతన అవకాశాలను వుపయోగించుకొనలేక పోతున్నాం. సమిష్టి కార్యచరణను పెంపొందించుకోలేకపోతున్నాం. బహుశ గత అనుభవం వెన్నంటుతూవుందేమో! గతంలో

సోషల్ డెమాక్రటిక్ ప్రభుత్వం అమెరికా మిసిలీలను ఆహ్వానించింది. ఉద్యోగాలను కత్తిరించింది.

శాంతి ఉద్యమం పెంపుదలకు కీలకమైన అంశం కార్మికవర్గ కార్యచరణ. పశ్చిమ జర్మనీలో వివిధ ట్రేడ్ యూనియన్ల మహాసభలలో శాంతి, నిరాశ్రుధీ కరణలపై స్పష్టమైన వైఖరి వ్యక్తమవుతున్నది. కార్మికవర్గం తమ సామాజిక, ప్రజాస్వామిక హక్కులకై పోరాడుతున్నది. “మిసిలీల బదులు ఉద్యోగాలు”, “దాంబులు బదులు విద్య” వంటి నినాదాలు మారుమ్రోగుతున్నాయి.

నిరుద్యోగ తీవ్రతను అధిగమించేందుకు జర్మన్ ట్రేడ్ యూనియన్ల ఫెడరేషన్ ఒక కార్యక్రమాన్ని ఆమోదించింది. ఆయుధ ఖర్చులలో సంవత్సరానికి 10 శాతం కోతపెట్టాలని క్రమంగా అది 50 శాతానికి తగ్గించాలని ట్రేడ్ యూనియన్లు కోరుతున్నాయి. ఆయుధనిల్వలకు, నిరుద్యోగానికి వున్న సంబంధాన్ని ప్రజల దృష్టికి తీసుకువెళ్లేందుకు యిది ఒక చక్కని వుదాహరణ మాత్రమే.

ఫ్యాక్టరీ స్ట్రైక్ “శాంతి కొరకు చొరవ” కమిటీల ఏర్పాటు జరిగింది. అటువంటివి 300 కమిటీలు పనిచేస్తున్నాయి కమ్యూనిస్టులు, సోషల్ డెమాక్రట్లు, యితరులు, శాంతి సమస్యలను కార్మికులకు వివరిస్తున్నారు. ★

సి. పి. ఐ - సి. పి. ఐ. (ఎం) సంబంధాలు: కొన్ని ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు

— జగన్నాథ సర్కార్

భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ చీలిక తాలూకు రెండు దశాబ్దాల చేదు అనుభవం మూలంగా, ఒకనాడు చీలికను గట్టిగా బలపరచిన కామ్రేడ్ మనసులో కూడా కొన్ని పరిశోధనాత్మక ప్రశ్నలు తలెత్తుతున్నాయి. సి.పి.ఐ. [ఎం] కేంద్ర పత్రిక 'విజర్స్ డెమోక్రసీ' సంపాదకులు శ్రీ ఎం. బసవరాజుస్వయ్య అభిప్రాయం ప్రకారం "1964 నాటి చీలిక సరైనదా? కాదా? అనే సమస్యపైనా చీలికవల భారతదేశం లోని క్రొత్తకవర్ లక్ష్యానికి లాభం జరిగిందా? అన్న విషయంపై నా కమ్యూనిజం లక్ష్య హితై షుల్లోనూ సానుమాతిపరుల్లోనూ చర్చ జరిగింది; ఇప్పుడూ ఆ చర్చ కొనసాగుతున్నది.

అర్హత కాలానుగుణమైన. న్యాయబద్ధమైన యీ సమస్యపై ప్రశం తంగా ఆలోచించడానికి బదులుగా సి. పి. ఐ. [ఎం] నాయకులు సి. పి. ఐ. కమ్యూనిస్టుపార్టీ కాదు అని ప్రకటిస్తూ, సి. పి. ఐ కి వ్యతిరేకంగా పుడ్రేకాలను రెచ్చగొట్టడం ద్వారా దృష్టిని పక్కదారి మళ్ళించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. సి.పి.ఐ. [ఎం] పోలిట్ బ్యూరో యిలా అంది: "మార్క్సిజం-లెనినిజంకు సంబంధించిన సి. పి. ఐ. అవగాహన పొరపాటు అవగాహన. కాబట్టి అది కమ్యూనిస్టు పార్టీ కాదని సి. పి. ఐ. [ఎం] చిత్తశుద్ధిగా నమ్ముతున్నది; ఆ మేరకు తమ కేడర్లకు బోధిస్తున్నది."

సి. పి. ఐ. [ఎం]కి వ్యతిరేకంగా ఇలాటి విశేషణాలే సి. పి. ఐ. కూడా వెల్లడించవచ్చునని, సి. పి. ఐ. [ఎం] "మార్క్సిస్టు. లెనినిస్టు పార్టీ" కాదని ప్రకటించవచ్చునని ఆ పార్టీ నాయకులు సి. పి. ఐ. ని ఎంతో దయతో సూచించారు.

అయితే వారిపై నిందలువేయడం ద్వారా వారి కోరికను మన్నించాలన్న సంకల్పం సి. పి. ఐ. కి లేదు. భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ఏకీకరణ

సమస్య అన్నది మహా గంభీరమైనది దీనిని ప్రహసనంగా మార్చరాదు. ఈ మహా తర ప్రాచీన దేశంలో నివసిస్తున్న 70 కోట్ల జనుల జీవితాలతోనూ, భవిత వ్యాలతోనూ ఈ సమస్య ముడిపడివుంది. వ్యాస పరంపరలో తలెత్తిన సమస్యలపై చర్చించాలని 'న్యూయేజ్' పత్రిక భావిస్తున్నది. అందుకే ఈ వ్యాసం. — సం॥
(న్యూ యేజ్)

ఇటీవల సి. పి. ఐ. సి. పి. ఐ. (ఎం) మధ్య సంబంధాలు మరింత ప్రకోపించాయి. వాస్తవానికి యీ సంబంధం రెప్పడూ సౌహార్ద్ర పూరితంగాలేవు. ద్విపక్ష సంబంధాలు అభివృద్ధిచెందిన గత ఏడేళ్ళకాలంలో కూడా ఎగుడు దిగుళ్లు కొన్ని సందర్భాలలో కుదుపులు కూడా వున్నాయి.

సి. పి. ఐ. కమ్యూనిస్టుపార్టీ కాదని మహా అయితే వామపక్ష పార్టీగానే దానిని తాను పరిగణిస్తానని సి. పి. ఐ. (ఎం) పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు ఎం. బసవ పున్నయ్య ప్రకటించిన అనంతరం జూన్ 22 వ తేదీన ఆ పార్టీ పొలిట్ బ్యూరో ఒక ప్రకటన విడుదలచేసింది. అందులో బసవపున్నయ్య అభిప్రాయాన్ని లాంఛన పూర్వకంగా ఆమోదించారు. ఆ ప్రకటనలో ఇలా వుంది :

కొన్ని వర్తమాన సమస్యలపై ఉభయ పార్టీల మధ్య కొంత మేరకు అవగాహన కుదిరినప్పటికీ, మాలికమైన సైద్ధాంతిక-రాజకీయ సమస్యలపై ఈ పార్టీల విభేదాలు ఇప్పటికీ వున్నాయి. భారతదేశానికి అన్వయించే మార్క్సిజం — లెనినిజం సూత్రాల ప్రాతిపదికపై ఈ రెండు పార్టీలు, ఏ సమస్యలపై అయితే విభిన్నమైన మార్క్సిజం — లెనినిజం సూత్రాల భాష్యం చెబుతున్నారో అలాటి సమస్యలపై సూత్రబద్ధమైన అభిప్రాయాల మార్పిడి విషయంలో వెనుకాడరాదు.

“ఎటొచ్చీ, ఇట్టి సూత్రాలను అవగాహన చేసుకోవడంలోనూ, భారతదేశంలోని వర్తమాన పరిస్థితులకు, వర్తమాన ప్రపంచ పరిస్థితులకు వాటిని అన్వయించేయడంలోనూ ఐక్య పార్టీలో విభేదాలు వచ్చాయి; ఆ విభేదాలు చీలికకు కూడా దారితీశాయి; చీలిక తర్వాత కూడా యీ సైద్ధాంతిక సమస్యలపై యీ రెండు పార్టీలు పరస్పర పోరాటం జరుపుకొన్నాయి.

మార్క్సిజం-లెనినిజంకు సంబంధించిన సి. పి. ఐ. అవగాహన పొరపాటు అవగాహన అని సి. పి. ఐ. (ఎం) చిత్తపట్టిగా భావిస్తున్నది. ఆ విషయం తన కేడర్లకు బోధిస్తున్నది. అందుకే కామ్రేడ్ బసవపున్నయ్య ఆ భావం వ్యక్తీకరించారు.

“సి. పి. ఐ. (ఎం) అవగాహన కూడా పొరపాటు అవగాహన అని, అందువల్ల అది మార్క్సిస్టు — లెనినిస్టు పార్టీ కాదని సి. పి. ఐ. కి కూడా భావించడానికి స్వేచ్ఛ వుంది. ఆ మేరకు ఆ విషయం అది తన కేడర్లకు బోధించనూవచ్చు.

సంయుక్త కార్యచరణపై మనం చేసుకున్న ఒప్పందం, మార్క్సిజం - లెనినిజం సూత్రాలకు సంబంధించి మన పార్టీ అవగాహనలకు వర్తించదు."

మార్క్సిజం - లెనినిజం పట్ల అవగాహన

సి.పి.ఐ. (ఎం)తో సంబంధాలు నిర్మించుకొనే విషయంలో మన పంథాను రూపొందించుకొనేందుకుగాను మార్క్సిజం - లెనినిజం పట్ల సి. పి. ఐ. (ఎం) వ్యక్తీకరించిన అవగాహనను, ఆ పార్టీ సిద్ధాంతాన్ని పరిశీలించటం అవసరం. ఈ విషయంలో సి.పి.ఐ. (ఎం) నాయకత్వం రచించిన వ్యాసాలను, ప్రకటనలను పునర్విమోచించటం వుపయుక్తంగా వుంటుంది.

జూన్ 22 వ తేదీన సి.పి.ఐ. (ఎం) పొలిట్ బ్యూరో ప్రకటన విడుదల చేసిన అనంతరం, ఆ పార్టీ ప్రధాన కార్యదర్శి ఇ. ఎం. ఎస్. నంబూద్రిపాద్ జూన్ 23 వ తారీఖున 'పీపుల్స్ డెమోక్రసీ' పత్రికలో ఒక సుదీర్ఘ వ్యాసం రాశారు. ఆ వ్యాసం శీర్షిక "20 యేళ్ళ పీపుల్స్ డెమోక్రసీ: పరిపూర్ణ ఐన నిబద్ధతలు" గత 21 సంవత్సరాలుగా సి. పి. ఐ. (ఎం) రూపొందించుకున్న వాగానాలు - రాజకీయ వైఖరిని వ్యక్తీకరించడానికి ప్రయత్నించడంతోపాటు సి.పి.ఐ. (ఎం) కేడర్లకు అధ్యయనం గరపడానికి కూడా యీ వ్యాసం పుద్దేశించబడింది.

చీలికకు ముందు పదేళ్ళపాటు పార్టీ ఆంతరంగిక పోరాటంలోనూ, చీలిక అనంతరం సి.పి.ఐ. - సి. పి. ఐ. (ఎం) మధ్య సాగిన పోరాటంలోనూ సి.పి.ఐ. (ఎం) పొందిన అనుభవంపై చేయబడిన సమీక్ష వాస్తవానికి పూర్తిగా పొరపాటు వైఖరితో కూడుకున్నది; అందులో పరిస్పరవిరుద్ధ వైఖరులున్నాయి; మార్క్సిజం లెనినిజంగా చూపడానికి ప్రయత్నించే తమ పచ్చి అవకాశవాదాన్ని కప్పిపుచ్చుకోడానికి కప్పిన సన్నని చుసుగు అది.

31 సంవత్సరాల అనుభవాల సమీక్ష అనబడే ఆ సమీక్షను ఆవరించి యున్న మార్క్సిస్టేతర అవగాహనను స్పష్టంగా వెల్లడించడానికిగాను సదరు సమీక్షపై విమర్శను రూపొందించడం అవసరం. దేశాన్ని వామపక్ష - ప్రజాతంత్ర దిశలో నడిపించడానికిగాను సంయుక్త కార్యచరణలను పోరాటాలను నిర్మించడంలో మనం ఎదుర్కొంటున్న ఇబ్బందులను, కుదుపులను అవగాహన చేసుకోడానికి ఆ విమర్శ సహాయపడుతుంది. ఇలాటి సమగ్ర విమర్శ తర్వాత రూపొందించుకోవచ్చు. కానీ కొన్ని సమస్యలను మాత్రం ఇప్పుడే పరిశీలించడం అవసరం.

ప్రస్తుత సైద్ధాంతిక విభేదాల పరిస్థితిని అవగాహన చేసుకోడానికి, వ రనూన సమస్యలపై ఉమ్మడి వైఖరులను రూపొందించే క్రమాన్ని ఆ విభేదాలు ఎలా ప్రభావితం చేస్తాయి అన్న విషయాన్ని అర్థంచేసుకోడానికి మన విభేదాలను, చీలికనూ ఉభయ పార్టీల మధ్య యిటీవల అభివృద్ధిచెందిన సమస్యలను సంక్షిప్తంగా పరిశీలించడం ప్రయోజనకరంగా వుంటుంది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం ప్రవేశించిన నూతన శకాన్ని పౌరపాటు అవగాహన చేసుకొనటంవల్లనే ప్రధానంగా చీలికకు ముందు సి.పి.ఐ.లో విభేదాలు తలెత్తాయి. సి. పి. ఎస్. యు. 20 వ మహాసభ డాక్యుమెంటు 1960 లో 81 కమ్యూనిస్టు పార్టీల ప్రకటన-ఇవి సి.పి.ఐ.లో స్థూలమైన సైద్ధాంతిక ఐక్యతను రూపొందించడానికి తోడ్పడ్డాయి. అయితే మునుపటి పౌరపాటు అవగాహనా అవశేషాలు అలాగే వుంటూ అవి చీలికకు ముందు పార్టీలోని రాజకీయ విభేదాల రూపంలో వ్యక్తమయ్యాయి.

అంతరాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలోని మావోయిసు నాయకత్వం సృష్టించిన చీలిక, సి.సి.ఐ. లోని విభేదాలను మరింత ప్రకౌపింపచేసింది (అలా చీలికను సృష్టించింది చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీయే కానీ సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కాదు. అయితే సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీయే చీలికకు కారణమని సి.పి.ఐ. (ఎం) నాయకులు ప్రత్యక్షంగా కాని పరోక్షంగా కానీ సూచించేవారు). ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం సాధారణ పంథాపట్ల సందేహాలండే కామ్రేడ్లు, లేక ఆ పంథాతో విభేదించే కామ్రేడ్లు మావోయిజం సైద్ధాంతిక వైఖరి దిశగా ఆకరి తులయ్యారు. చివరకు వారు చీలిపోయి సి.పి.ఐ. (ఎం)ను యేర్పాటుచేశారు. ఈ విధంగా చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీకి దగ్గరగా జరుగుతాం ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంతో తన సంబంధాలను తెచ్చుకోవటం. ద్వారానే సి.పి.ఐ. (ఎం) పుట్టింది. “పరిపూర్తికొబడిన వాగ్దానాలు” అన్న తన వ్యాసంలో శ్రీ నంబూద్రిపాద్ యీ వాస్తవాన్ని ఒక రకంగా ధృవీకరించారు.

ఆయన ఇలా అన్నారు :

“ఇరవై ఏళ్ళలో ఎక్కువభాగం దాదాపు ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం యావత్ మా పార్టీని బహిష్కరించింది. మొదట కొన్నేళ్ళపాటు సోదర సంబంధాలు కొనసాగించిన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆ తర్వాత మాతో తెగతెగిపోయి చేసుకుంది.”

ఈ విధంగా సి.పి.ఐ. (ఎం), సి.పి.ఐ. నుంచి చీలిపోతూ, ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంతో పూర్తిగా విడిపోయింది; సి.పి.ఐ. ని రివిజనిస్టు పార్టీ అని

నిందించింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ అవలంబించిన పచ్చి మార్క్సిస్టేతర మావో యిను వైఖరిని సి. పి. ఐ. (ఎం) బలపరచింది. కాబట్టే ఈ పార్టీతో ఆ పార్టీ కొన్నేళ్ళపాటు సంబంధాలు కొనసాగించింది.

అయితే స్వానుభవం ప్రాతిపదికపై సి.పి.ఐ. (ఎం) మెల్లిగా మావోయిజం తాలూకు మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక సిద్ధాంతం నుంచి తలెత్తిన ప్రమాదకరమైన కొన్ని విధానాలనుంచి దూరంగా జరగడం ప్రారంభించింది. అది ఆ పార్టీ గణ్యతకు చిహ్నంగానే భావించాలి. ఏమైనా అది మావోయిజంను తిరస్కరించడానికి మాత్రం నిరాకరించింది. ఈ నాటికీ అది మావోయిజంను తిరస్కరించడం లేదు.

మావోయిజంతో సి.పి.ఐ. (ఎం) నాయకత్వం తొలిసారిగా 1967 లో తెగతెంపులు చేసుకుంది 1967 లో వారు కేరళ, పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రాల్లోని మిశ్రమ ప్రభుత్వాలలో చేరడానికి నిర్ణయించారు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సి.పి.ఐ. (ఎం)ను నయారివిజనిస్తులని నిందించింది; నగలేటు అనబడే సి.పి.ఐ. (ఎం.ఎల్)కు చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ బహిరంగంగా తన మద్దతు ప్రకటించింది. ఏమైనా మావోయిస్టులు, రివిజనిజంకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే యోధులని సి.పి.ఐ. (ఎం) ప్రశంసించడం కొనసాగించింది. కాకపోతే ధౌతదేశంలోని ఆంతరంగిక పరిస్థితిపట్ల చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ అంచనా పొరపాటు అంచనాలని మాత్రమే సి.పి.ఐ. (ఎం) పేర్కొంది.

సోషలిస్టు వియత్నాంపై చైనా ప్రజారిపబ్లిక్ దాడిచేసిన సందర్భంగా సి.పి.ఐ. (ఎం) రెండవసారి మావోయిజం నుంచి విడివడ్డది మావోయిస్టు నాయకుల చేతుల్లో బెత్తంపాతాలు పొందడానికి వియత్నాం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులు అరులైనడానికి కానీ వారు రివిజనిస్టు లనడానికి కానీ సి.పి.ఐ. (ఎం)కు కష్టసాధ్యమైపోయింది.

అయితే అదేసమయంలో సి.పి.ఐ. (ఎం) నాయకులు చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ను ఖండించలేకపోయారు. అలా ఖండిస్తే “అది అంతరాతీయ అనైక్యతా లక్ష్యానికే ఉపయోగపడుతుందనీ, సామ్రాజ్యవాదుల అగ్నికి గాలిలా ఉపయోగ పడుతుందని” వారు తమ పార్టీ 11 వ మహాసభ రాజకీయ తీర్మానంలో స్పష్టంగా చెప్పుకున్నారు.

ఒక సోషలిస్టు రాజ్యంపై దాడిచేసినందుకు మావోయిస్టు పెత్తందారను ఖండించడానికి బదులుగా సి.పి.ఐ. (ఎం) కేవలం చైనా వైఖరిని విమర్శించింది; కంఘాచియా ప్రజలకు వ్యతిరేకంగా పోల్ పాట్ను చైనా బలపరచిందని ఆ పంథాను అవలంబిస్తూ చైనా ప్రజారిపబ్లిక్ వియత్నాంతో యుద్ధంలో యరుక్కుపోయిందని వారు ఆభివర్ణించారు.

చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ వియత్నాంపై దురాక్రమణ చేయలేదట : కేవలం వియత్నాంతో యుద్ధంలో ఇరుక్కుపోయిందట : పోనీండి చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ ను సి.పి.ఐ. (ఎం) విమర్శించింది. అదే నా మేలే. అయితే సి.పి.ఐ. (ఎం) వైఖరిని శ్రామికవర్గ అంతరాతీయతగా పరిగణించగలమా?

ఏప్రిల్ విప్లవ రిక్షణకై సోవియట్ సైన్యాలు ఆఫ్ఘనిస్తాన్ లోకి వెళ్ళి నప్పుడు చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ బాహుటంగా తన వ్యతిరేకత వ్యక్తం చేసిన సందర్భంగా మావోయిజం నుంచి మరొసారి సి.పి.ఐ. (ఎం) విడిపోయింది.

సి.పి.ఐ.తో సంబంధాల మెరుగుదల

మావోయిజంకు చెందిన అనేక ప్రమాదకర విధానాల నుంచి దూరంగా జరగడం ప్రారంభిస్తూ సి.పి.ఐ. (ఎం) ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం వైఖరులకు సన్నిహితంగా రావడం మొదలైనప్పుడే సి.పి.ఐ. తో ఆ పార్టీ సంబంధాలు మెరుగు కావడం ప్రారంభమైంది.

అనేక సమస్యలపై మావోయిజం నుంచి సి.సి.ఐ. (ఎం) దూరంగా జరిగి పోయినప్పటికీ, మార్క్సిజం - లెనినిజానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైనటువంటి అనేక మావోయిస్టు వైఖరులను సి.పి.ఐ. (ఎం) గట్టిగానే అంటిపట్టుకుంది. మావోయిస్టు సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడానికి బదులుగా, ఆ సిద్ధాంతంతో రాజీపడడానికి దానికి మేలి ముసుగు కప్పడానికి ఆ పార్టీ ప్రయత్నిస్తున్నది.

సి.పి.ఐ. (ఎం) ఈనాటికీ అంటిపెట్టుకుంటున్న పౌరపాటు వైఖరులో కొన్నిటిని యీ క్రింద వివరిస్తున్నాం : (అలాంటి పౌరపాటు వైఖరులు, పౌరపాటు రాజకీయ విధానాలకు దానిని ఆయత్తం చేస్తాయి.)

తమ పార్టీ పదకొండవ మహాసభకు సమర్పించిన నివేదికలో సోవియట్ యూనియన్ నాయకత్వంలోని సోషలిస్టు దేశాలను ప్రస్తావిస్తూ వాటి విదేశాంగ విధానంలో బలహీనత లున్నాయని సి.పి.ఐ. (ఎం) ఆరోపించింది. వర్తమాన దేశాల్లోని విప్లవ శక్తుల ప్రయోజనాలను వాటి విదేశాంగ విధానం విస్మరిస్తున్నదని, ఆ దేశాల్లోని మిత్ర ప్రభుత్వాలను విశ్వసిస్తున్నదని ఆ నివేదికలో ఆరోపించారు.

“దేశం లోపల ప్రగతి నిరోధక విధానాలు అవలంబిస్తూ తమ ప్రజలను అణచివేస్తున్న కొన్ని వర్తమాన దేశాల పాలకులను సోషలిస్టు దేశాల పత్రికలు విపరీతంగా ప్రశంసిస్తున్నాయి: ఆ దేశాల్లోని కార్మికవర్గంపైనా, ప్రజానీకంపైనా సాగే పీడన గురించిన వార్తలు కనిపించటంలేదు. తమ సొంత ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా ఆ దేశాల్లోని ప్రజలు సాగించే పోరాటాల గురించి సోషలిస్టు దేశాల్లోని

కార్మిక వర్గానికి తెలియచేయడంలేదు. ప్రజాస్వామ్యంకోసం, న్యాయబద్ధమైన ఆర్థిక, రాజకీయ డిమాండ్ కోసమూ తమ ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా ఆ ప్రజలు కొనసాగిస్తున్న పోరాటాల పట్ల శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయతా చైతన్యంతో కూడు కున్న సంఘీభావం వ్యక్తం కావటంలేదు.”

వర్తమాన దేశాల్లోని విపవ శక్తుల ప్రయోజనాలను సోషలిస్టు రాజ్యాలు విస్మరిస్తున్నాయన్న విమర్శ మోవోయిస్సు నిందారోపణ తప్ప మరొకటి కాదు.

ఇక్కడొక విషయం గమనించాలి. అణువిసర్జన దిశగా పరుగులుతీస్తున్న అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఉన్మాదాన్ని వ్యతిరేకించే సోషలిస్టు రాజ్యాలను బల పర్చుతున్నట్టి పెట్టుబడిదారీ దేశాలతో సోషలిస్టు దేశాలకు స్నేహ సంబంధాలు పున్నాయి. ఇది సి.పి.ఐ. (ఎం)కు రుచించడంలేదు.

పౌరపాటు సైద్ధాంతిక వెళ్ళి

అటువంటి పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని కార్మికవర్గం తమ ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటంలేదు కాబట్టి, అలాంటి పెట్టుబడిదారీ దేశాలపట్ల సోషలిస్టు రాజ్యాలు మైత్రికి బదులుగా శత్రు వెళ్ళి అవలంబించాలని సి.పి.ఐ. (ఎం) కోరు కుంటున్నది. ఈ క్రమంలో సామ్రాజ్యవాదానికి, యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా సంఘటన గనక విచ్ఛిన్నమైతే, అట్టి పర్యవసానాలను సి.పి.ఐ. (ఎం) పట్టించుకోదు. నిజానికి ఇది శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయతకు సంబంధించిన విఘ్నమైన భావన.

ఈ లెక్కన, హిటర్ కు వ్యతిరేకంగా సాగిన యుద్ధంలో బ్రిటన్, అమెరికా సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో సోవియట్ యూనియన్ చేసుకున్న మైత్రిని సి.పి.ఐ. (ఎం) ఎలా అంచనా వేస్తుందో ఆశ్చర్యమే. బాలారిష్టలు అతివాదమూ, సంకుచిత జాతీయవాద దృక్పథమూ కలిగిన మొరటు మిశ్రమానికి ఇది ఉదాహరణ. ఇందులో అంతర్జాతీయ లక్షణాలు మచ్చుకు కూడా లేవు.

సి.పి.ఐ. (ఎం)కు ఇటువంటి పౌరపాటు సైద్ధాంతిక వెళ్ళిలున్న ఫలితం గానే, అనేక పౌరపాటు విధానాలు తలెత్తుతాయి. సామ్రాజ్యవాదానికి, యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా ఇతరులందరిలో కలసి విస్తృత ప్రజా ఉద్యమాల్లో చేరడానికికానీ, సోషలిస్టు దేశాలతో మైత్రిని ఆభివృద్ధి చేసుకోడానికి కానీ సి.పి.ఐ. (ఎం) విపరీతంగా వెనుకాడుతున్నది అవసరమూ, సాధ్యమూ అయినట్టి యిలాటి ఉద్యమాలను విస్తృత స్థాయిలో సర్దుబాటుచేందుకు తోడ్పడడానికి ఒమలుగా, అట్టి ఉద్యమాలు తన సైద్ధాంతానికి వినియోగపడాలని ఆ పార్టీ కోరుకుంటున్నది.

ఒక విషయం గమనించాలి. విస్తృతమైన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పుద్యమంలో చేరడానికే సి.పి.ఐ. (ఎం) వెనుకాడుతున్నది కాగా, సామ్రాజ్యవాదానికి

యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా దృఢమైన వెలిరిని కానీ దృఢంకాని వ్యతిరేక వెలిరిని కానీ తీసుకోడానికి నిరాకరించే పార్టీలతో స్నేహం చేయడానికిమాత్రం సి.పి.ఐ. (ఎం) వెనకాడడం లేదు.

1983 ఏప్రిల్ 11 నుంచి 16 తారీఖువరకు కార్మార్క్స్ శత వర్సల సందర్భంగా బెరిన్ లో జరిగిన అంతర్జాతీయ సమావేశంలో శ్రీ నంబూద్రిపాద్ చేసిన ప్రసంగాన్ని ఇందుకు ఉదాహరణగా పేర్కొనవచ్చు. విదేశాంగ విధానంలోని అనేక అంశాలపట్ల భారత ప్రభుత్వం అవలంబించే తటపటాయంపు వెలిరిని ప్రస్తావించిన అనంతరం ఆయన యిలా అన్నారు :

“విదేశాంగ విధానం సమస్యపై తటపటాయంపులు వ్యక్తం చేయడమేకాక పాలకపార్టీ, వామపక్ష, ప్రజాతంత్రపార్టీల పట్ల శత్రు వెలిరి అవలంబిస్తున్నది.... ఈ శత్రు వెలిరి పాలకవర్గంలోని ప్రధాన విభాగాలను నియంతృత్వపాలన దిశగా నడిపిస్తున్నది. నియంతృత్వ అధికారానికి వ్యతిరేకంగా విస్తృతమైన ప్రతిఘటనా వేదికను నిర్మించాల్సిందిగా 1978 లో జరిగిన మా పార్టీ పదవ మహాసభ పిలుపు ఇచ్చింది. అందుకే పాలక పార్టీలు నియంతృత్వ దిశగా వెళ్ళడాన్ని నిరోధించడంలో ఆసక్తిగల పాలక వర్గాలలోని విభాగాలను, ఆ విభాగాల రాజకీయ పార్టీలను- అవి వామపక్షాలకు వ్యతిరేకమైనవే అయినప్పటికీ, ఈ విస్తృత వేదిక తన పరిధిలోకి ఆకర్షిస్తుంది.”

ఒక విషయం గమనించాలి. వామపక్షాలను వ్యతిరేకించే పార్టీలతో మాత్రమే కాక సామ్రాజ్యవాద అనుకూల పార్టీలతో సహా కలసి నియంతృత్వ అధికారానికి వ్యతిరేకంగా విస్తృత వేదికను నిర్మించాలన్నమాట. జయప్రకాశ్ నారాయణ్ గారి “సంపూర్ణ విప్లవాన్ని” సి.పి.ఐ. (ఎం) బహిరంగంగా బలపరచడానికి, ఆదినుంచి అంతండాకా జనతాపార్టీ ప్రభుత్వానికి సాధారణ తోడ్పాటు ప్రకటించడానికి, “విస్తృత వేదిక”లోకి బి.జె.పి.ని చేర్చుకోవాలని తరుచుగా కోరిడానికి యీ పంథా దారితీసింది.

నియంతృత్వ అధికారానికి వ్యతిరేకంగా “విస్తృత వేదిక”లో బి.జె.పి.ని చేర్చుకోవాలనేకాదు, బి.జె.పి. కూడా కలిసివున్న మిశ్రమ ప్రభుత్వానికి తోడ్పాటు అందచేస్తామని ప్రకటించేదాకా 1984 డిసెంబరులో సి.పి.ఐ. (ఎం) పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులొకరు వెళ్ళారు : సి.పి.ఐ. (ఎం) యొక్క యిట్టి పొరపాటు ధోరణివల్ల, వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర శక్తుల ఐక్యతా నిర్మాణంలో అనేక ఇబ్బందులు సృష్టించబడతాయని ప్రత్యేకించి చెప్పాల్సిన పనిలేదు.

వామపక్ష పార్టీల ఐక్యత, ముఖ్యంగా సి.పి.ఐ.- సి.పి.ఐ. (ఎం) ఐక్యత, ఇతర నిజమైన ప్రజాతంత్ర శక్తులను ఆకర్షించడానికి సహాయపడుతుంది కేంద్రం

నుంచి సానిక సాయిదాకా సి.పి.ఐ.- సి.పి.ఐ. (ఎం) మధ్య సన్నిహితమైన ఐక్యత వుండివుంటే, అలాంటి ఐక్యత ఈ ప్రమానికి తోడ్పడివుండేది. అయితే ఒక కేంద్ర స్థాయిలో తప్ప మిగతా స్థాయిలో ఉభయ పార్టీల సమన్వయ కమిటీల ఏర్పాటును సి.పి.ఐ. (ఎం) గట్టిగా వ్యతిరేకిస్తున్నది.

కాగా విచ్ఛిన్నకర, సామ్రాజ్యవాద అనుకూల ధోరణులు గల బూర్జువా పార్టీలతో చెట్టాపట్టాలు వేసుకోడానికి ఆ పార్టీ ఇష్టపడుతున్నది. వామపక్ష- ప్రజా తంత్ర శక్తులను వటిష్ట పరచడానికి నిరంతరమైన చర్యలు తీసుకోడానికి బదులుగా, అది అప్పుడప్పుడు జనతాపార్టీ తరహా కలగూర గంప దిశగా నడవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది.

వామపక్ష పార్టీల నేతృత్వంలోని ప్రేడ్ యూనియన్ల ఐక్యత ముఖ్యంగా ఎ.ఐ.టి.యు.సి. సి.ఐ.టి.యు. ల ఐక్యత కార్మికవర్గం వామపక్ష దిశగా గట్టి రాజకీయ కార్యాచరణ సాగించడానికి తోడ్పడి ఉండేది. అంతేకాదు జాతీయ ప్రజా రోద్యమ కమిటీలోని కొన్ని ప్రేడ్ యూనియన్ కేంద్రాలు సృష్టించిని ఇబ్బందిని అధిగమించడానికి కూడా తోడ్పడి ఉండేది. కానీ సి.పి.ఐ.(ఎం) దీనిని వ్యతిరేకించడం కొనసాగిస్తూనే వున్నది.

అనేక సమన్వయాలపై సి.పి.ఐ., సి.పి.ఐ. (ఎం) లు ఉమ్మడి వైఖరులను చేపట్టాయనడం నిస్సందేహం. కొన్ని సందర్భాల్లో సంయుక్త ప్రజా కార్యాచరణలు కూడా అవి నిర్వహించాయి. కానీ సి.పి.ఐ. (ఎం) అవలంబిస్తున్న భారపాటు సైదాంతిక ధోరణి ఇలాంటి ఐక్యత విస్తృతం కావడాన్ని నిరోధిస్తున్నది; అప్పుడప్పుడు ఐక్య కార్యాచరణలలో వైఫర్యాలకు కూడా వారి ధోరణి కారణమవుతున్నది.

1982 జులై 20 వ తేదీన సి.పి.ఐ. (ఎం) పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు శ్రీ బి.టి. రణదివే చదివిన పత్రం పరిశీలిస్తే ఈనాడు కూడా సి.పి.ఐ. (ఎం) సిద్ధాంతంలో మార్క్సిస్టేతర వైఖరులున్నట్లు స్పష్టంగా బోధపడుతుంది.

ఫాసిస్టు వ్యతిరేక యుద్ధంలో సోవియట్ యూనియన్ సాధించిన విజయం, ప్రపంచ శక్తులలో నూతన సమతూకాన్ని సృష్టించింది తరువాత పరిణామాలను అంచనా వేయడంలో వివిధ కమ్యూనిస్టు పార్టీలు వాటిని తమ సొంత జాతీయ పరిగణనల నుంచి చూడడానికి ప్రయత్నించి అవి పరస్పరం విభేదిస్తే స్థితికి వెళ్ళడమేకాక, వాస్తవానికి మార్క్సిజం-లెనినిజం మౌలిక పంథానుంచి పెడ మార్గం పట్టాయి కూడ. (1)

సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ 20 వ మహాసభ ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ శ్రేణుల్లో రివిజనిస్టు పెడమార్గానికి నాంది వాక్యం పలికింది. (1)

సోషలిస్టు శక్తుల బలాన్ని, పురోగామి దేశాల్లోని కార్మికవర్గ ఉద్యమ బలాన్ని అతిశయ ధోరణిలో అవగాహన చేసుకోవడంవలన శాంతియుత పంథా అనే భావన తలెత్తింది (1)....అయితే అదే సమయంలో యీ శాంతి భావాన్ని ఆ దేశాల్లోని వర్గ పోరాటాలకు కూడా విస్తరింపజేశారు (?).... స్వల్ప కాలంలోనే సర్వ సంపూర్ణమైన రివిజనిస్టు దృక్పథం అభివృద్ధి చెందింది జాతీయ పోరాటం మధ్య సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య గల వైరుధ్యాన్ని ఇంకా ఇతరేతర వైరుధ్యాలను పరిగణించకుండా నిర్లక్ష్యం చేస్తూ ఒకే ఒక వైరుధ్యాన్ని అనగా సోషలిస్టు శిబిరం మధ్య సామ్రాజ్యవాద శిబిరం మధ్యగల ఏకైక వైరుధ్యాన్ని గుర్తించడంలో ఆ రివిజనిస్టు దృక్పథం ముగిసింది. అంతేకాక కార్మికవర్గానికి, బూరువా వర్గానికి మధ్యగల వైరుధ్యాలను పరిష్కరించడానికి శాంతియుత పరివర్తనే సరైనది మొండిగా వాదించడంలో కూడా అది ముగిసింది....ఇది యావత్ ప్రపంచ ఉద్యమాన్ని దెబ్బకొనే రివిజనిస్టు వేదిక తాలూకు సంపూర్ణ సమూహ (1) అయితే వ్యవహారాలు అంతటితోనే ఆగలేదు

సోవియట్ రాజ్యం ఇప్పుడిక ఎంతమాత్రం శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం కాదనీ, ఇది యావత్ ప్రజానీతిపు రాజ్యమని వర్తించడం ద్వారా సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ దిగజారింది. ఈ భావన మార్క్సిజం-లెనినిజం మౌలిక దోధనలకు వ్యతిరేకమైంది." (!)

నిన్నటి సోవియట్ వ్యతిరేక వైఖరి

“ఈ రివిజనిస్టు ధోరణి యొక్క ప్రత్యక్ష పర్యవసానం ఏమిటంటే సోషలిస్టు చైనాతో తాను చేసుకున్న ప్రాముఖ్యంగల ఒప్పందాలను సోవియట్ యూనియన్ చించేయడం అమెరికాతో పాక్షిక అణుపరీక్ష నిషేధ ఒప్పందం చేసుకోడానికి అది ఆ పని చేసింది (1) రివిజనిస్టు దృక్పథం జాతీయ ఉద్యమానికి చాలా హాని చేసింది....కొంతకాలంపాటు వియత్నాంకు ద్రోహం చేయడానికి కూడా ఈ ధోరణి దారితీసింది (1) ఏది ఏమైనా ఇటీవల సంవత్సరాలలో సి.పి.ఎస్.యూ నాయకత్వంలోని సోవియట్ యూనియన్ అనేక దేశాల్లో సామ్రాజ్యవాదులను చురుగ్గా వ్యతిరేకిస్తున్నది. ఆప్ట నిస్తాన్, కాంబోడియా, సాల్వడార్, అంగోలా వగైరా.... (!) సోవియట్ యూనియన్ యొక్క సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ యొక్క ప్రస్తుత దృక్పథంలో యిది పెద్ద మార్పు (111) అయితే వర్తమాన దేశాల్లోని ఉద్యమాల పటతొలి సంవత్సరాలలోనూ, ఈనాడు కూడా సోవియట్ కమ్యూనిస్టుపార్టీకి సోవియట్ ప్రభుత్వానికి గల వైఖరిలో తటపటాయింపులున్నాయి (!) వాస్తవచరణలో, వర్తమాన దేశాల్లోని పాలకవర్గాలతో అవి ఎంత అభివృద్ధి నిరోధకమైనాసరే, అవి గనక తమ సంకుచిత విదేశాంగ విధానం

ప్రయోజనాలకు ఉపకరించే పక్షంలో వాటితో ఈ సోషలిస్టు దేశాలు ప్రధానంగా స్నేహం చేసుకుంటున్నాయి."

"ప్రారంభంలో రివిజనిస్టు పెడధోరణికి, ఏక పార్టీ పెత్తనానికి వ్యతిరేకంగా చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ పోరాటాన్ని ప్రారంభించింది. అలాటి పోరాటానికి నాయకత్వం వహించింది. (1) అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ప్రజల ప్రధాన శత్రువునైన సరైన వైఖరిని చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ చేపట్టింది. జాతీయ విముక్తి పోరాటాల ప్రాముఖ్యాన్ని గ్రహించింది. శాంతియుత పంథాను తిరస్కరించి శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ భావనను, పార్టీయొక్క నేతృత్వ పాత్రనూ బలపరచింది, శాంతియుత సహజీవనం, శాంతికోసం పోరాటాలు లాటి భావనల శాశ్వతీకరణను విమర్శించింది. "

ఇది మావోయిజం యొక్క మార్క్సిస్టు వ్యతిరేక వైఖరికి సంపూర్ణ నమూనా. సి.పి.ఐ. (ఎం) ఈనాటికీ ఆ అభిప్రాయాలనే కలిగి వుంది.

సి.పి.ఐ. (ఎం) పదే పదే మార్క్సిజం-లెనినిజం పట్ల విధేయత ప్రకటింపు ఇస్తుంటేకీ ఒక విషయం చిత్రంగా వుంది. చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీతో సంబంధాలను సంపూర్ణంగా పునరుద్ధరించుకుంటూనే, "స్వాతంత్ర్యం, సంపూర్ణ సమానత్వం, పరస్పర గౌరవం ఒకరి అంతరంగిక వ్యవహారాల్లో మరొకరు జోక్యం చేసుకోక పోవటం అనే సూత్రాల ప్రాతిపదికపై సోదర సంబంధాలు పునరుద్ధరింపబడుతున్నాయని సి. పి. ఐ. (ఎం) తెలిపింది. రెండు కమ్యూనిస్టుపార్టీల మధ్య సంబంధాలకు మార్క్సిజం-లెనినిజం కానీ, శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయత కానీ మార్గదర్శకత్వం వహించవు. ఇది నిజంగా మార్క్సిజం-లెనినిజంను ఎత్తి పట్టుకునే చిత్రమయిన నిబద్ధతే !

1983 ఏప్రిల్ 24 న చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినిధులు ముందుచేసిన ప్రసంగంలో శ్రీ నంబూద్రిపాద్ యిలా అన్నారు. "1957, 1960 లో ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ప్రకటనలకు మేము దృఢంగా కట్టుబడివున్నాం. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలోని రివిజనిస్టు ధోరణులకు వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటంలో 1963 జూన్ నాటి చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ లేఖలో ఎక్కువ భాగాన్ని మేము బలపరుస్తున్నాము. ఈనాడు కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాన్ని ఆవహించి, ప్రధాన ప్రమాదంగా తయారయిన ఆధునిక రివిజనిజం ముస్సకు వ్యతిరేకంగా మనం పోరాడాలి."

1957, 1960 ల ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ప్రకటనలపట్ల నిబద్ధత, అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో రివిజనిజంకు వ్యతిరేకంగా 1963 జూన్ నాటి చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ లేఖలో ఎక్కువ భాగం పట్ల మద్దతు, ఇది నిజంగా సృజ

నాత్మక మార్క్సిజంలో గొప్ప విన్యాసమే. ఈ విన్యాసాన్ని జయించడం కష్టమే !.

తమ పొరపాటు సిద్ధాంతపు వక్రీకృత పట్టకం నుంచి దర్శిస్తున్నందువల్ల సి.పి.ఐ (ఎం) నాయకులు భారతదేశపు రాజ్యాంగ యంత్రం యొక్క నిజమైన స్వభావాన్ని గ్రహించలేకపోతున్నారు. దేశం లోపలి పరిణామాల ప్రాచుర్యంను అవగాహన చేసుకోలేకపోతున్నారు. కార్మికవర్గం దృక్పథం నుంచి తమ విధానాలను ఖచ్చితంగా రూపొందించుకోలేక పోతున్నారు. భారత రాజ్యాంగ యంత్ర స్వభావం గురించి సి.పి.ఐ. (ఎం) చేసిన విశ్లేషణ ప్రాతిపదికపై భారతదేశపు రాజకీయ, ఆర్థిక విధానాలను సంతృప్తికరంగా వివరించజాలము.

ఫలితంగా రాజకీయ పరిణామం గురించి వారు చెప్పిన జోష్యం పలుసార్లు పొరపాటుతో కూడుకున్నదని రుజువైంది. అందువల్ల అనేక సందర్భాల్లో తమ విధానాల్లో తొందరపాటుగా అస్తవ్యస్తమైన మార్పులు చేసుకోవలసి వచ్చింది. ఇలాంటి అనుభవాల విషయమై లోతుగా ఆలోచించి తమ పొరపాటు సిద్ధాంతం మూలంగానే ఇట్టి అనుభవాలు ఎదురయ్యాయని భావించడానికి బదులుగా, సి.పి.ఐ. కార్యక్రమంలోని వైఖరులను బహిరంగంగా వక్రీకరించేందుకు సి.పి.ఐ. (ఎం) నాయకులు సిద్ధపడ్డారు. ఇటీవల "సెప్టెంబర్ డెమోక్రసీ"లో వచ్చిన వ్యాసాల్లో అలా వక్రీకరించారు.

గత 31 సంవత్సరాల పరిణామాలను తీవ్రంగా అంచనావేసి, సి.పి.ఐ యొక్క సి.పి.ఐ (ఎం) యొక్క కార్యక్రమాలను తులనాత్మకంగా పరిశీలించడం ద్వారా అట్టి అనుభవాలను మదింపుచేయడానికి బదులుగా సి.పి.ఐ (ఎం) నాయకులు గంభీరమైన రాజకీయ సైద్ధాంతిక సమస్యలను గందరగోళ పరచడానికిగాను ఇటువంటి చిత్తశుద్ధితేని పద్ధతులకు పాల్పడుతున్నారు.

సి.పి.ఐ.కి సి.పి.ఐ. (ఎం)కి గల తేడా యేమిటంటే తన కార్యక్రమంలో ఏదైనా పెడధోరణి మూలంగా ఏదైనా పొరపాటు సంభవిస్తే అట్టి పొరపాటును సి.పి.ఐ. వెంటనే దిద్దుకుంటుంది. అందుకు భిన్నంగా సి.పి.ఐ (ఎం) జీవిత వాస్తవాలు తన సిద్ధాంతం తప్పని నిరూపించినప్పటికీ అట్టి పొరపాటు సిద్ధాంతానికి గట్టిగా కట్టుబడి వుంటుంది.

ప్రపంచంలోని అన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీలు పొరపాటు సిద్ధాంతాన్నే అవలంబించాయి. ఇప్పుడవి సి.పి.ఐ. (ఎం) వైఖరి దిశగా వస్తున్నాయని చెప్పే అపహాస్య ధోరణి కూడా ఆ పార్టీ అప్పుడప్పుడూ చేపడుతూ వుంటుంది. సి.పి.ఐ. (ఎం) అవలంబించే ఇలాంటి ధోరణుల మూలంగా సి.పి.ఐ - సి.పి.ఐ. (ఎం)

సంబంధాల్లో కుదుపులు సంభవిస్తుంటాయి. విభేదాలను పరిష్కరించుకోవటం కష్టమవుతుంటుంది.

మళ్ళీ పొరపాటు విధానాల్లోకి

సి.పి.ఐ. (ఎం)ది పొరపాటు సిద్ధాంతమే అయినప్పటికీ తన స్వానుభవంలో ఎదురైన కుదుపుల మూలంగా సి.పి.ఐ. (ఎం) తన కొన్ని పొరపాటు వైఖరులకు స్వస్తిచెప్పక తప్పలేదు. అయితే తన పొరపాటు సిద్ధాంతాన్ని గట్టిగా అంటిపెట్టుకుంటున్నది కాబట్టి అది మళ్ళీ పొరపాటు విధానాల్లోకి జారుకుంటున్నది. సి.పి.ఐ. - సి.పి.ఐ. (ఎం)ల మధ్య సంబంధాలలో ఎగుడు దిగుళ్ళు ఇది అనివార్యంగా దారి తీస్తుంది.

అనుభవం ప్రాతిపదికపై ఆలస్యంగా అయినాసరే తన వైఖరులను మార్చుకునే గుణం సి.పి.ఐ. (ఎం)కి వున్నది కాబట్టి తన పొరపాటు సిద్ధాంతం నుంచి తప్పనిసరిగా వచ్చే పొరపాటు వైఖరులను మార్చుకునే గుణం, వాటికి స్వస్తిచెప్పే గుణమూ కూడా వున్నది కాబట్టి సి.పి.ఐ., సి.పి.ఐ. (ఎం)ల ఉమ్మడి వైఖరులు అభివృద్ధి చెందడం కొనసాగుతుందని, సైద్ధాంతికంగా పొరపాటున తన మార్గాన్ని అధిరోహించడంలో అది కృతకృత్యమవుతుందని సి.పి.ఐ. ఆశిస్తున్నది.

సైద్ధాంతిక వైఖరుల్లో విభేదాలు వున్నన్నాళ్ళూ సి.పి.ఐ., సి.పి.ఐ. (ఎం)ల మధ్య సంబంధాల్లో కుదుపులు వుంటాయి అయితే సాధ్యమైనన్ని ఎక్కువ సమస్యలపై సంయుక్త కార్యాచరణలు నిర్వహించడం ద్వారానూ అనుభవాలను విజ్ఞతగా పురిచేయడం ద్వారానూ రెండు పార్టీలను అధికాధికంగా సన్నిహిత పరిచడం సాధ్యమవుతుంది.

ఇలా చేస్తున్నప్పుడు, సైద్ధాంతిక విభేదాలపై మన చర్చలకు స్వస్తి చెప్పరాదు. అయితే విభేదాలపై బహిరంగ వివాదాల రూపంలోనా? లేక ఉభయ పక్షాల చర్చల రూపంలోనా? ఉభయ పార్టీల్లోని శ్రేణులకు పరిమితమయ్యే విధంగా పార్టీ ఆంతరంగిక చర్చల రూపంలోనా? ఏ రూపంలో చర్చలు కొనసాగించడంపై ప్రయోజనకరంగా వుంటుంది అన్న విషయాన్ని తీవ్రంగా పరిశీలించాలి.

[1985 జూలై 28 'న్యూయేజ్' నుంచి]

లేఖ

“మార్క్సిజానికి ఉపనిషత్తులే మూలమా?”

యస్. వి. సత్యనారాయణ

“మయూరి” జూన్ 14 సంచికలో ఎం. కె. సుగమ్బాబు చేసిన ఇంటర్వ్యూలో సమాధానాలిస్తూ శ్రీ దివాకర్ వెంకటావధానిగారు ఒకానొక సమాధానంలో ‘మార్క్సిజానికి మూలం ఉపనిషత్తులే’ అన్నారు. ఇదెంత చారిత్రక అవగాహనా లోపంతో ఇచ్చిన సమాధానమో రెండే ఋఖ్య అంశాలను పరిశీలించుదాం.

మొదట ఉపనిషత్తుల ఆవిర్భావాన్నీ, తర్వాత మార్క్సిజం పుట్టుకనీ చర్చించి, ఈ రెండింటి మధ్య ఉన్న ప్రధానమైన వ్యత్యాసాలను గమనిద్దాం.

కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు పూర్వం మానవుడు గడిపిన వర్గ పూర్వ సమాజ జ్ఞాపకాలు మనకు ఆదిమ సాహిత్యమైన వైదిక సారస్వతంలోనూ, గ్రీకు పురాణ సాహిత్యంలోనూ కనబడతాయి. వైదిక సారస్వతాన్ని ప్రధానంగా నాలుగు భాగాలుగా విభజింపవచ్చు. (i) సంహిత, (ii) బ్రాహ్మణం, (iii) అరణ్యకం, (iv) ఉపనిషత్తులు. నాలుగు పేదల్లోనూ ఈ నాలుగు అంతర్భాగాలూ, అనేక ఉపశాఖలున్నాయి. ఇందులో సంహిత, బ్రాహ్మణం, అరణ్యకాలు వర్గ పూర్వ సమాజ నిర్మితాలైతే, ఉపనిషత్తులో కొన్ని మాత్రం వర్గ పూర్వ సమాజంలోనూ, మిగిలిన అత్యధిక సంఖ్యాకం తొలివర్గ సమాజమైన దాని సమాజంలోనూ సృష్టింపబడ్డాయి. ఈ ఉపనిషత్తులో కొన్ని ఆదిమ భౌతికవాదాన్ని ప్రబోధిస్తే మిగిలిన వన్నీ తొలివర్గ, సమాజాన్ని సంరక్షించడానికే ఉపయోగపడిన భావవాదాన్ని ప్రబోధించాయి. ఇప్పుడు పరిశోధకులకు మొత్తం 108 ఉపనిషత్తులు లభ్యమైనాయి. అందులో ‘ఈ శకాన కర ప్రశ్న, ముండనూండాక క్తి త్రి ఐతరేయంచ ఛాందోభ్యం బ్రహ్మవారణ్యకం దశ’ అంటే ఈశోపనిషత్తు మొదలైన ప్రధాన

మైన పది ఉపనిషత్తులే ఎక్కువ ప్రచారంలో ఉన్నాయి. శంకరాచార్యుడు 'శంకర భాష్యం' పేరుతో ఉపనిషత్తులకు భాష్యం చెప్పిన గ్రంథం కూడా ఇప్పుడు లభ్యమౌతోంది. ఈ 'శంకర భాష్యాన్ని' పరిశీలించి చూస్తే అత్యధికమైన ఉపనిషత్తులన్నీ భావవాదాన్ని సమర్థించేవే అనేది సుస్పష్టమౌతుంది. ఉదాహరణకి ఈ శోపనిషత్తు - 'ఈశావాస్యమిదిం సర్వం' అంటోంది. 'అన్నింటికీ ఈశ్వరుడే మూలం' అని దీనిర్థం. ఆదిమ భౌతికవాదాన్ని సమర్థించేవి కొన్ని ఉన్నా వాటి గొంతు చాలా చిన్నది.

వర పూర్వ సమాజం చివరి దశయైన 'బర్హర సమాజ' కాలంలో ఒక తండాకి మరో తండాకి మధ్య భయంకరమైన యుద్ధాలు, ర కపాతం జరుగుతున్నప్పుడు.... తిండి కోసం - స్థిరనివాసం కోసం - మనుగడ కోసం - ఏ సమూహానికా సమూహం తనను తాను పటిష్టం చేసుకునే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నప్పుడు.... శత్రు సమూహాలను నాశనం చేసేనా తన సొంత సమూహాన్ని సంరక్షించుకోవా అన్న సంకల్పాన్ని, పడుదలని అనాటి చారిత్రిక పరిస్థితులు కల్పించాయి. అందుకే.... 'యో అస్మాన్ ద్వేషి యంచ వయ ద్విష్యః' అని ప్రభోదించింది మూల సంహిత. 'మనల్ని ఎవరు ద్వేషిస్తారో వాళ్ళు మనమూ ద్వేషిద్దాం' అని అర్థం.

ఇహ బర్హర సమాజం నుంచి బానిస సమాజంలోకి పరిణమించి తర్వాత.... బానిస సమాజం కొంత స్థిరపడి బానిసలపై బానిస యజమానుల ఆధిపత్యం ఏదిల పడిం తర్వాత ఆ తొలి వర్గ సమాజాన్ని కాపాడుకుంటూ బానిసలు తిరగబడ కుండా, యజమానులపై ద్వేషాన్ని పెంచుకోకుండా ఉండాలనే భావాన్ని 'తేజస్వి నావధీ తమసు - మా విద్విషావహైః' అని నూరిపోసింది తెత్తిరీ యోపనిషత్తు. అంటే 'తేజస్సు కోసం మా అధ్యయనం, ఎవరిమీదా విద్వేషం కోసం కాదు' అని దీని భావం.

ఇలా కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు పూర్వం నాటి భావజాలమే మార్క్సిజానికి మూలం అనడం 'అన్నీ వేదాల్లోనే ఉన్నాయ్ పోవోయ్' అని చేతులు దులుపుకునే అవివేకంగా మనకు విడితమౌతుంది.

ఇహ మార్క్సిజం విషయానికొస్తే ఇది వర్గ సమాజం అవసాన దశయైన పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో దాగా అభివృద్ధిచెందిన యాంత్రిక నాగరికత ఆవరించిన పరిస్థితిలో ఆవిర్భవించిన శాస్త్రం మార్క్సిజం. తర తరాలుగా మానవజాతి ఆర్జించిన విజ్ఞాన సంచయమంతా మార్క్సిజానికి పునాది. ఇందులో తత్త్వశాస్త్రం, రాజకీయ అర్థ శాస్త్రం, శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం అనే అంతర్భాగాలున్నాయి. అన్ని సామాజిక శాస్త్రాల, పరిశోధనల ఫలితాల సంచయం మార్క్సిజం.

సమాజ పరిణామ క్రమాన్ని శాస్త్రీయంగా పరిశీలించి అది సోషలిజం గమ్యానికి ఎలా చేరుతుందో వివరించిన సామాజిక శాస్త్రం. పెటుబడిదారీ దోపిడీ సమాజాన్ని కూలగొట్టేందుకు కావలసిన సిద్ధాంత ఆయుధాన్ని కార్మికవర్గానికి మార్క్స్ ఏంగెల్స్, లెనిన్లు అందించారు. కనుకనే అది కార్మికవర్గ సిద్ధాంతం. విప్లవానికి నాయకత్వం వహించే అగ్రగామి దళాన్ని వీరు సృజించారు. అది కమ్యూనిస్టు పార్టీ. మార్క్సిజం, మౌలిక సూత్రాలు ఏ ఉపనిషత్తులో, ఎక్కడ వున్నాయి ?

ఒక సిద్ధాంతాన్ని కానీ....ఒక ఆలోచనా విధానాన్ని కానీ ...ఒక సాంస్కృతిక గ్రంథాన్ని కానీ విశ్లేషించే పరిశోధకుడు వాటి సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ, చారిత్రక స్థితిగతుల్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని విశ్లేషించాలి. ఈ పరిశోధకుడి మనో భావాలను, వీరి కాలాన్ని అది ప్రతిబింబించవు. అవి వెలువడిన చారిత్రక స్థితుల నాటి కాలాన్ని అవి ప్రతిబింబిస్తాయి. అందుకే....‘మహా భారతంలో మార్క్సిజం లేదే’ అని విలపించేవారినీ, ‘మార్క్సిజానికి, ఉపనిషత్తులే మూలని’ అని చంకలు కొట్టుకునే వారి నిద్దరినీ చారిత్రక అవగాహనా శూన్యులుగానే పరిగణించాలి. ★

సి. పి. ఐ. కార్యక్రమంపై సి. పి. ఐ. (ఎం) వక్రభాష్యాలు

—చంద్ర రాజేశ్వరరావు

(ప్రధాన కార్యదర్శి, భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ)

మన పార్టీ సైద్ధాంతిక, రాజకీయ వైఖరులపై దాడిచేస్తూ ఇటీవల 'పీపుల్స్ డెమోక్రసీ'లో అనేక వ్యాసాలు వచ్చాయి. మన పార్టీ కార్యక్రమంపై జరిపిన దాడి గురించి నేనీ వ్యాసంలో వివరించాలను కుంటున్నా.

మన పార్టీ కార్యక్రమంపై ఇలాటి నిందా పూర్వక విమర్శలు చేయడం ఇది ప్రథమ మేమీ కాదు. 1981 జూన్లో కూడా ఇలాటి దాడిచేశారు. దానికి మనం సమాధానం ఇచ్చాం ఇలాటి దాడులు మళ్ళీచేశారు కాబట్టి మనం తిరిగి సమాధానం ఇవ్వక తప్పదు

జాతీయ బూర్జువా వర్గానికి రాజ్యాంగం యంత్రంపై అధికారం వున్నట్లు బడా బూర్జువా వర్గానికి, భూస్వాములకు రాజ్యాంగం యంత్రంపై అధికారం లేనట్లు మనపార్టీ కార్యక్రమం పేర్కొంటున్నదని యీ విధంగా ప్రధాన రాజీపాత్రదారుని రాజ్యాంగ యంత్రాధికారం నుంచి మనపార్టీ కార్యక్రమం తొలగిస్తున్నదని సి.పి.ఐ. (ఎం) పోలిట్ బ్యూరో సభ్యుడు శ్రీ బి.టి. రణదివే అన్నారు. 1985 జూన్ 30 వ తేదీ 'పీపుల్స్ డెమోక్రసీ'లో రాసిన వ్యాసంలో ఆయన అలా అన్నారు.

“భారత రాజ్యాంగం యంత్రం. సామాజ్యవాదంతో ఘర్షిస్తున్నది. బడా బూర్జువా వర్గంతోనూ, భూస్వాములతోనూ ఘర్షిస్తున్నది అన్న అవగాహనను ఇది సృష్టించింది ఇది ప్రగతిశీలమైన రాజ్యాంగం యంత్రం కాబట్టి జాతీయ ప్రగతి కోసం, సామాజిక ప్రగతి కోసం ఈ రాజ్యాంగం యంత్రపు విధానాలను ప్రజలు కాపాడాలి అన్న అవగాహనను యిది సృష్టించింది ”

జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటనలో జాతీయ బూరువావర్గానికి, కార్మికవర్గానికి సంయుక్త నాయకత్వం వుంటుందని మనం అన్నట్లు శ్రీ బి.టి. రణదివె అన్నారు. మనం శాంతియుత పార్లమెంటరీ పంథాను ప్రతిపాదించిగా సి.పి.ఐ.(ఎం) మాత్రం విప్లవకర పంథాను ప్రతిపాదించిందని కూడా ఆయన చెప్పుకున్నారు.

ఇవన్నీ నిందారోపణలనీ, వాస్తవాలకు విరుద్ధమైనవనీ నేను చెప్పక తప్పదు.

శ్రీ రణదివెగారు ఆరోపిస్తున్నట్లుగా, ప్రస్తుత భారతదేశపు రాజ్యాంగ యంత్రం గుర్తేతర జాతీయ బూరువా వర్గపు సాధనం అనీ, బడా బూరువా వర్గానికి, భూస్వాములకు ఇందులో స్థానం లేదని మన పార్టీ కార్యక్రమంలో మనం ఎక్కడా చెప్పలేదు. మన కార్యక్రమం ఇలా చెపుతున్నది

“భారతదేశంలోని రాజ్యాంగ యంత్రం మొత్తం జాతీయ బూరువావర్గ పరిపాలనకు సాధనం. ఇందులో బడా బూరువావర్గం శక్తివంతమైన ప్రభావాన్ని కలిగివుంది. భూస్వాములతో, ఈ బడా బూరువా వర్గానికి బలీయమైన సంబంధాలున్నాయి. ఈ కారణాలవలన, రాజ్యాంగ యంత్రంపై అభివృద్ధి నిరోధక వత్తిళ్లు యేర్పడుతున్నాయి.

బడా బూరువా వర్గంతో సహా మొత్తం జాతీయ బూరువావర్గం యొక్క వర్గ ప్రయోజనాలకు భారతదేశపు రాజ్యాంగ యంత్రం ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందనీ, ఆ బడా బూరువా వర్గానికి శక్తివంతమైన పలుకుబడి వున్నదని మా పార్టీ కార్యక్రమం స్పష్టీకరిస్తున్న విషయం దయచేసి గమనించండి. ఈ బడా బూరువా వర్గానికి భూస్వాములతో బలమైన సంబంధాలున్నాయని కూడా అది స్పష్టం చేస్తున్నది. ప్రస్తుత రాజ్యాంగ యంత్ర చట్రంనుంచి బడా బూరువా వర్గమూ, భూస్వాములూ తొలిగింపబడినట్లు ఎక్కడున్నది? మన పార్టీ కార్యక్రమ వైఖరులపై నిందలు వేయడానికి శ్రీ బి.టి. రణదివె చేసిన సంపూర్ణ ఎక్స్ కరణ కూడా యిది?.

“బడా బూరువా నాయకత్వంలోని బూరువా భూస్వాముల వర్గ పాలనకు ప్రస్తుత భారత రాజ్యాంగ యంత్రం సాధనం అని సి.పి.ఐ (ఎం) కార్యక్రమం వర్గీకరిస్తుంది. ఉభయ పార్టీల వర్గీకరణల మధ్య సూక్ష్మమైన తేడా ఉంది. అయితే రెండు కార్యక్రమాల్లోని రాజ్యాంగ యంత్రపువర్గ చట్రంలో అవే పర్గాలున్నాయి.

రాజ్యాంగ యంత్రం మొత్తం బూరువా వర్గానికి చెందిందని, ఇందులో బడా బూరువా వర్గానికి బలీయమైన పలుకుబడి వున్నదని యీ పర్గానికి భూస్వాములతో బలమైన సంబంధాలున్నాయని మన పార్టీ కార్యక్రమం

చెబుతుండగా, బడా బూరువా నాయకత్వంలోని బూరువా భూస్వాముల రాజ్యాంగ యంత్రం ఇది అసీ సీ పి. ఐ (ఎం) కార్యక్రమం చెబుతున్నది.

సారభూతంగా చూస్తే ప్రతి రాజ్యాంగ యంత్రమూ ఒక వర్గం యొక్క రాజ్యాంగ యంత్రమే అన్నది మన అభిప్రాయం. అయితే ఆ వర్గానికి మిత్రులు వుంటారు ఇక మన రాజ్యాంగ యంత్రానికి సంబంధించి ఇది మొత్తం బూరువా వర్గపు రాజ్యాంగ యంత్రం. ఆ వర్గమే నిరాయకాంశం. ఈ వర్గానికి భూస్వాములు మిత్రులుగా వున్నాడు అదే విధంగా సోషలిస్టు రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని శ్రామికవర్గ నియంతృత్వం అంటారు. ఇక్కడ శ్రామిక వర్గానికి, శ్రామిక రైతాంగమూ, ఇతర అర్హ కార్మిక వర్గాలూ మిత్రులుగా వుంటారు.

రాజ్యాంగ యంత్ర చట్రంలో బడా బూరువా వర్గానికి బలీయమైన ప్రాబల్యం వుంటుందని మన పార్టీ కార్యక్రమం చెప్పుతున్నది. అయితే సీ పి. ఐ (ఎం) కార్యక్రమం చెబుతున్నట్లుగా బడా బూరువా వర్గమే రాజ్యాంగ యంత్రాన్ని నడిపిస్తుందని మన కార్యక్రమం చెప్పడంలేదు. ఎందుచేతనంటే ప్రగతి నిరూపక మైన బడా బూరువా వర్గానికి గణక రాజ్యాంగ యంత్రంపై సంపూర్ణ అధికారం వున్నట్లయితే భారత రాజ్యం సామ్రాజ్య వ్యతిరేక, అలీన విధానం, సోవియట్ యూనియన్ తోనూ ఇతర సోషలిస్టు దేశాలతోనూ మైత్రీ, స్వావలంబన ఆర్థిక వ్యవస్థతో కూడిన అభివృద్ధి అనే స్థూలంగా ప్రగతిశీల విధానాలను అవలంబించ జాలదు.

ఈ విషయంలో సీ. పి. ఐ (ఎం) కార్యక్రమంలో పొరపాటు వున్నదని చెప్పకతప్పదు ఎందుచేతనంటే, ప్రగతి నిరూపక మైనటువంటి, విదేశీ పెట్టుబడితో అధికాధికంతో సాంకర్యం నెలపేటటువంటి బడా బూరువా వర్గం యొక్క నాయకత్వంలోని రాజ్యాంగ యంత్రం, సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకత, సోవియట్, యూనియన్ తోనూ ఇతర సోషలిస్టు దేశాలతోనూ, మైత్రీతో కూడిన ప్రగతిశీల విధానాన్ని ఎలా అవలంబించగలదో ఆ కార్యక్రమం విశదీకరించడం లేదు.

జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన

కాగా రాజ్యాంగ యంత్రంలో బడా బూరువా వర్గానికి బలీయమైన ప్రాబల్యం వున్నదే కానీ దాని సంపూర్ణ నాయకత్వం కిందనే రాజ్యాంగ యంత్రం లేదని మన కార్యక్రమం చెబుతున్నది కాబట్టి ఇట్టి రాజ్యాంగ యంత్రం ప్రగతిశీల విదేశాంగ విధానాన్ని అవలంబిస్తున్నదని అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఇక బి. టి రణదివేగారు ఆరోపించిన “సంయుక్త నాయకత్వం” గురించి మన కార్యక్రమంలో ఎక్కడా “సంయుక్త నాయకత్వం” అనే యీ పదం

కనిపించదు. పాఠకుడు తన సొంత నిర్ధారణకు వచ్చేందుకు వీలుగా మన కార్యక్రమంలోని సుదీర్ఘమైన ఉల్లేఖనను ఇస్తున్నాను. కార్యక్రమంలో ఇలా ఉంది. :

“ప్రధానంగా కార్మిక వర్గం, రైతుల, విప్లవకర మధ్య తరగతుల తోడ్పాటుతో నడిపే పోరాటాలనుంచి జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన ఉద్భవిస్తుంది కనుక, వారితోబాటు జాతీయ బూరువా వర్గంలోని దేశభక్తియుత విభాగాలు కూడా సానుకూల పాత్ర నిర్వహిస్తూ జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటనలో భాగంగా తయారవుతాయి.

“ఈ సంఘటన అధికారంలోకి రాగానే పైన చెప్పిన కార్యక్రమాన్ని అమలుజరుపుతుంది ఐక్య, విప్లవకర ప్రజా ఉద్యమాలపై ఆధారపడుతూ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తుల ప్రతిఘటనను భగ్నపరుస్తుంది.

“అప్పుడు రాజ్యాంగ యంత్రం పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థను అభివృద్ధి పరిచే బూరువా వర్గ పరిపాలనా సాధనంగా ఎంత మాత్రం వుండదు. పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థలో జాతీయ ప్రయోజనాలకు, సామాన్య ప్రజల ప్రయోజనాలకు ముప్పు కలిగించే సహజసిద్ధమైన వైరువ్యాలుంటాయి. బూరువావర్గం చేతుల్లో కేంద్రీకరింపబడివున్న గుత్తాధికారం అప్పుడు రద్దు చేయబడుతుంది.

“జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన చేతుల్లో జాతీయ ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం వుండే దశ ఒక తాత్కాలిక పరివరన దశ సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలను నిర్మూలించడంలోనూ, ఆర్థికపూర్వక శక్తుల్ని తుడిచి పెట్టడంలోనూ, గుత్తపెట్టుబడిదారీ అధికారాన్ని బద్దలు కొట్టడంలోనూ ఆసక్తి గల వర్గాలన్నీ ఈ దశలో ఉమ్మడిగా అధికారం చెలాయిస్తాయి. ఈ వర్గ సమ్మేళనంలో కార్మికవర్గ ఏకైక నాయకత్వం ఇంకా నెలకొనదు; అయితే బూరువా వర్గ నాయకత్వం కూడా ఉండదు ఖచ్చితమైన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, పూర్వీకవ్యతిరేక, గుత్తపెట్టుబడిదారీ వ్యతిరేక శక్తులతో ఈ సంఘటన యొక్క నాయకత్వం కూడి వుంటుంది.

జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన ప్రభుత్వం, దానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే వర్గ సమ్మేళనం కార్మిక, కర్షక మైత్రిమీర ఆధారపడి వుంటుంది. కాబట్టి యిది దానికి కీలకం కనుక కార్మికవర్గం యీ సమ్మేళనంలో అధికాధికంగా నాయకత్వ పాత్ర వహిస్తుంది. ఎందుచేతనంటే, జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటనను చైతన్య యుతంగా ప్రారంభించేది, నిర్మించేది కార్మికవర్గమే” (కార్యక్రమం పుటలు47-48).

శ్రీ బి. టి. రణచివె ఆరోపిస్తున్నట్లు మన కార్యక్రమంలో ఎక్కడా “సంయుక్త నాయకత్వం” ప్రస్తావనే లేదు. కార్మికవర్గం నాయకత్వాన సాగే

పోరాటాలనుంచి జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన ఆవిర్భవించింది సంఘటనలో భాగస్వామి అయిన గుత్తేతర జాతీయ బూరువా వర్గాన్ని నాయకత్వం నుంచి క్రమేణా తొలగించాలని మన కార్యక్రమం నొక్కిచెబుతున్నది.

మన ప్రజానీకం త్వరితగతినై చైతన్యవంతులవుతున్నారు; సోషలిస్టు కుటుంబమూ సోషలిస్టు శక్తులూ జయప్రదంగా విర్రోగమిస్తున్నారు. మరోవైపు ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పరిష్కారంలో లోతైన సంక్షోభంలో కూరుకుపోతున్నది. ఇట్టి పరిస్థితులలో కార్మికవర్గం జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటనకు సంపూర్ణ నాయకత్వం వహించక ముందే, మనదేశంలో జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన, ఆ సంఘటన తాలూకు రాజ్యాంగ యంత్రమూ అవతరిస్తాయని మనం భావిస్తున్నాము.

ఈ జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటనలోనూ, రాజ్యాంగ యంత్రంలోనూ కార్మికవర్గం సంపూర్ణ నాయకత్వం నెరవేరిపోయినా ముఖ్యమైన పాత్రమాత్రం నిర్వహిస్తుంది.

ఈ అంశంపై సి.పి.ఐ. (ఎం) కార్యక్రమం యేమంటుంది? ఆ కార్యక్రమం ఇలా అంటుంది :

“కార్మికవర్గ నాయకత్వం కిందనూ, దాని రాజకీయ పార్టీ నాయకత్వం కిందనూ తప్ప జనతంత్ర ప్రజాస్వామ్య సంఘటన విజయవంతంగా నిర్మింపబడదు. విప్లవం విజయం సాధించజాలదు”

కాబట్టి చెప్పొచ్చేదేమంటే, భారత కార్మికవర్గపు ఎకైక పార్టీగా చెప్పుకునే సి.పి.ఐ (ఎం) మన దేశంలాటి పెద్ద దేశానికి నాయకుడుగా తయారయ్యేదాకా విప్లవకర ప్రజాతంత్ర సంఘటన కొని రాజ్యాంగ యంత్రంకానీ నిర్మించబడజాలదు; ఆ జుభ ఘడియకోసం ప్రజలు ఎదురు చూడాల్సిందే .

తమ భావనకు సంబంధించి జనతంత్ర ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం ఉనికిలోకి రావడానికి ముందు “పరివర్తన స్వభావం”గల ప్రగతిశీల ప్రభుత్వాలు అస్తిత్వంలో వస్తాయని సి.పి.ఐ. (ఎం) కూడా భావించింది ఆ పార్టీ యిలా అంది :

“ప్రజలకు తక్షణ ఉపశమనం కలిగించే సాచారణ కార్యక్రమాన్ని అమలు పరచడానికి ప్రతినూతన ప్రభుత్వాలను ఉనికిలోకి తెచ్చే అన్ని అవకాశాలనూ పార్టీ వినియోగించుకుంటుంది ఇలాటి ప్రభుత్వాల ఏర్పాటు శ్రామిక ప్రజల విప్లవోద్యమాలకు గొప్ప ఊపు నిస్తుంది; ఆ విధంగా ఆ ఏర్పాటు ప్రజాతంత్ర సంఘటన నిర్మాణక్రమానికి సహాయపడుతుంది.”

దీనినిబట్టి శ్రామిక వర్గం సంపూర్ణ నాయకత్వంలోకి రావడానికి ముందు, పరివర్తనాత్మక ప్రభుత్వాల ఉనికిని మనం ధృఢీకరించడం తప్పకాదని తెలుస్తున్నది.

ఈ సందర్భంగా, మనపార్టీ కార్యక్రమంలోనిదంటూ శ్రీ బి.టి. రణింగెగారు ఒక ఉల్లేఖన యిచ్చారు. జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటనలో జాతీయ బూరువా వర్గం కార్మికవర్గం మధ్య సంఘర్షణ నాయకత్వం వుంటుందని మన కార్యక్రమంలో వుందని తానుచేసే వాదనకు సోదాహరణగా ఆయన ఆ ఉల్లేఖన యిచ్చాడు. ఆ ఉల్లేఖన యిది "1951 కార్యక్రమంలో మన కేంద్ర సినాదంగా ప్రకటించిన జనతంత్ర ప్రజాస్వామ్య రాజ్యాంగ యంత్రానికి, జాతీయ ప్రజాస్వామ్యానికి టెడా వుంది. 1951 డాక్యుమెంటులో జనతంత్ర ప్రజాస్వామ్యం కోసం వివరించబడిన వర్గ స్వరూపమూ, కార్యక్రమమూ రెండు కూడా జాతీయ ప్రజాస్వామ్యంలో వివరించబడిన వర్గ స్వరూపంలాగే కార్యక్రమంలాగే వున్నాయి. ఇవి దాదాపు ఒకే గురింన్నాయి. వున్న టెడా యేమిటంటే జనతంత్ర ప్రజాస్వామ్యంలో దేశభక్తి యుత వర్గాల సమ్మేళనం, కార్మిక వర్గం యొక్క ఏకైక నాయకత్వం క్రింద వుంటుంది. కానీ జాతీయ ప్రజాస్వామ్యంలో దేశభక్తి యుత వర్గాల సమ్మేళనంపై జాతీయ బూరువావర్గ నాయకత్వమూ, కార్మికవర్గ నాయకత్వము ఉభయుల నాయకత్వమూ వుంటుంది.

అయితే ఈ ఉల్లేఖన మన పార్టీ కార్యక్రమంలో ఎక్కడా లేదు.

విప్లవ పంథా

ఇక విప్లవ పంథా ప్రస్తావనకు వద్దాం. మన కార్యక్రమం శాంతియుత పార్లమెంటరీ పంథా ప్రతిపాదిస్తున్నదనడం, సి. పి. ఐ. (ఎం) కార్యక్రమం శాంతేతర పంథా ప్రతిపాదిస్తున్నదనడం సరికాదు.

దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం వుండగా, వయోజనులందరకూ ఓటింగ్ హక్కు వుండగా, సోషలిస్టు విప్లవం తీసుకురావడానికి సి. పి. ఐ. కి విప్లవంతో అవసరం యేమిటని జవహర్లాల్ నెహ్రూ ప్రశ్నించిన సందర్భంగా 1958 అమృత్ సర్ సహసభలో ఈ సమస్యపై చర్చ జరిగింది.

మన పార్టీ మహాసభ ఆ సమస్యపై నిర్ణయం తీసుకుని, పార్టీ నిబంధనావళి ఉపక్రమణి లో ఆ నిర్ణయాన్ని చేర్చింది. పార్టీ చీలిక అనంతరం సి. పి. ఐ. సి. పి. ఐ. (ఎ.) లో ఉపక్రమణికలోని ఆ భాగాన్ని ఎత్తివేసి తమ తమ కార్యక్రమాల్లో పెట్టుకున్నాయి.

విప్లవ పంథాకు సంబంధించి రెండు కార్యక్రమాలలో వున్నదీ ఒకటే. కొన్ని వాక్యాలకు వాక్యాలేయథాతధంగా వున్నాయి. సి. పి. ఐ. కార్యక్రమంలో ఇలా వుంది.

“భారత కమ్యూనిస్టుపార్టీ జాతీయ ప్రజాస్వామ్యాన్ని నెలకొల్పేటందుకు శాంతియుత పద్ధతుల్లో సోషలిజాన్ని స్థాపించాలన్న లక్ష్యం వైపు పురోగమించడానికి అవసరమైన పరిస్థితులను సృష్టించేందుకు కృషి చేస్తుంది....

“కార్మికులను సకల శ్రామిక ప్రజల విప్లవ శక్తుల్ని సమీకరించి సమైక్యం చేయడమూ, ప్రజా విప్లవ కార్యాచరణను విస్తరించడమూ సిరియస్ పార్లమెంటరీ మెజారిటీ సువాదించడానికి, విప్లవంలో విజయాన్ని సాధించడానికి ఇది నిర్ణయాత్మకమైన ప్రధానాంశం

“ఈ పరివర్తనా రూపం అంతర్జాతీయ పరిస్థితి మేర ప్రధానంగా ఆంతరంగిక పరిస్థితిమేర ఆధారపడి వుంటుంది ...”

పాలక పర్గాల తమ అధికారాన్ని బలవంతంగా వదులుకోవనే విషయం ఎల్లప్పుడూ జాపక ముంచుకొవాలి. ప్రజావాంఛను వారు ధిక్కరిస్తారు చట్ట వ్యతిరేక, హింసాత్మక పద్ధతుల్లో దానిని అణచ ప్రయత్నిస్తారు. ఈ విషయాన్ని మన అనుభవమే నిరూపిస్తున్నది. అందుచేత విప్లవశక్తులు ఏ అవాంతర పరిస్థితుల వైనాసరే ఎదుర్కొనగలిగేటటు. దేశ రాజకీయ జీవితంలో ఏ విధమైన ఆకస్మిక మార్పులు సంభవించినా సంస్కృత వుండేట్లు తమను తమ కార్యకలాపాలనూ మలుచుకోవలసివుంటుంది (కార్యక్రమం పుటలు 61-62)

మన కార్యక్రమంలో ఇంకా ఇలావుంది :

“ప్రజాతంత్ర శక్తుల మధ్య వున్న విభజనను అధిగమించడానికి ఆ శక్తులను ఐక్యం చేయడానికి జరిపే కృషిలో జాతీయ ప్రజాతంత్ర సంఘటన ఆవిర్భవించి రూపు దాలుస్తుంది. దేశవ్యాపిత ఐక్య ప్రజా పోరాటాల ఫలితంగా యీ సంఘటన దృఢ పడుతుంది. అభివృద్ధి నిరోధక, ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సాగే పార్లమెంటరీ, పార్లమెంట రేతర పోరాటాలలో ఇది దృఢపడుతుంది. అదే సమయంలో యీ పోరాటాలను విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు యత్నించే కుల, మత శక్తులకు, మితవాద అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాల ఫలితంగా ఈ సంఘటన దృఢ పడుతుంది.”

సి. పి. ఐ. (ఎం) కార్యక్రమంలో యిలా వుంది.

“శాంతియుత పద్మతుల ద్వారా జనతంత్ర ప్రజాస్వామ్యం నెలకొల్పడానికి, సోషలిస్టు పరివర్తన సాధించడానికి భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) కృషి చేస్తుంది. జలీయమైన ప్రజా విప్లవకర ఉద్యమాన్ని పెంపొందించడం ద్వారానూ పార్లమెంటరీ, వార్లమెంటరేటర పోరాట రూపాలను సమ్మేళనం చేయడం ద్వారానూ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తుల ప్రతిఘటనను అధిగమించడానికి, అట్టి పరివర్తనలను శాంతియుత పద్మతుల ద్వారా తీసుకురావడానికి కార్మికవర్గమూ, దానిమిత్రులు శక్త్యానుసారం కృషిచేస్తారు....

అయితే పాలకవర్గాలు ఎన్నటికీ తమ అధికారాన్ని ఐచ్ఛికంగా వదులుకోవు అన్న విషయం మనం ఎల్లప్పుడూ జ్ఞాపకం పెట్టుకోవాలి ప్రజా వాంఛను ధిక్కరించడానికి, చట వ్యతిరేక పద్మతులద్వారానూ, హింసాకాండద్వారానూ ప్రజా వాంఛను అణచివేయడానికి పాలక వర్గాలు ప్రయత్నిస్తాయి. కాబట్టి విప్లవశక్తులు అప్రమత్తంగా ఉండాల్సిన అవసరమే కాక, ఎలాటి పరిస్థితులనైనా ఎదుర్కొన గలిగేటట్లు, దేశరాజకీయ జీవితంలో ఎలాటి ఆకస్మిక పరిణామాలన్నానా ఎదుర్కొన గలిగేటట్లు తమ కృషిని మలచుకోవలసి ఉంటుంది.” [సి.పి.ఐ (ఎం) కార్యక్రమం పుట 48]

పైన ఇచ్చిన రెండు కార్యక్రమాల్లోని వాక్యాలను తులనాత్మకంగా పరిశీలిస్తే వాటి మధ్యగల సారూప్యత యేమిటో బోధపడుతుంది

కొన్ని ముఖ్యమైన తేడాలున్నప్పటికీ రెండు కార్యక్రమాల్లోనూ ఉమ్మడి అంశాలు కూడా చాలా వున్నాయని చెప్పక తప్పదు. విభేదాలకు ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం ఇవ్వకుండా విప్లవకర ప్రజోద్యమం అభివృద్ధిపై కేంద్రీకరించడం విజ్ఞత అనిపించుకుంటుంది. మన పార్టీ, సి.పి.ఐ. (ఎం) మధ్యగల విభేదాలను పరిష్కరించడానికి ప్రజోద్యమ అనుభవమూ ఘటనలూ సహాయ పడతాయి. ★

కమ్యూనిస్టులు - సోషల్ డెమాక్రట్లు రెండు సిద్ధాంతాలు; రెండు పంథాలు

ఈడ్పుగంటి నాగేశ్వరరావు

యితీవలభారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ పై మార్క్సిస్టు పార్టీ నాయకత్వం సిద్ధాంత దాడికి పూనుకున్నది. భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ "వామ పక్ష పార్టీ" మాత్రమేనని, ఆ పార్టీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ కాదని. "కొన్ని కమ్యూనిస్టు లక్షణాలు" కల్గిన పార్టీ యని, మార్క్సిస్టు పార్టీ నాయకులు కొందరు ఆలోపించగా మరి కొంతమంది దానిని "సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ" అ.టూ తెగేసి చెప్పారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీల మధ్య మౌలిక వ్యత్యాసాలు ఏమిటి? ఆ పార్టీల మౌలిక లక్షణాలు ఏమిటి? చరిత్రలో ఏం జరిగింది? నేటి వాస్తవం ఏమిటి? భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థానం ఏమిటి? తదితర అంశాలను చర్చించడమే యీ వ్యాసం వుద్దేశం

వివరాలలోకి వెళ్ళేముందు ఒక విషయం స్పష్టం చేయాలి. సోషల్ డెమాక్రసీ, లేదా సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ వివిధ దశలలో అనుసరించిన సిద్ధాంత, రాజకీయ వైఖరులునుబట్టి, శ్రామిక వర్గ విప్లవాని పట్ల దానికిగల అగాహన ననుసరించి, అది కొన్ని ప్రత్యేక అర్థాలను సంతరించుకుంది. పేరుకు సంబంధించిన వివాదం కాదు; భావానికి సంబంధించినదిగా దీనిని కమ్యూనిస్టులు చూస్తున్నారు. సోషల్ డెమాక్రసీ సంస్కరణ వాదానికి మారుపేరియింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ విప్లవానికి పర్యాయపదమయింది. సోషల్ డెమాక్రసీ మార్క్సిస్టు విప్లవ సిద్ధాంతాన్ని తిరిస్కరిస్తోంది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ మార్క్సిజం సిద్ధాంత పవిత్రతను కాపాడుతూ, దానిని పెంపొందిస్తున్నది.

సోషల్ డెమాక్రసీ సిద్ధాంత పునాదులు

అంతర్జాతీయ కార్మికోద్యమంలో, ముఖ్యంగా జర్మనీ సోషల్ డెమాక్రటిక్ ఉద్యమంలో గత శతాబ్ద ముగింపు దశలో నేటి సోషల్ డెమాక్రసీకి మూలకందమయిన ఛావలు తలెత్తాయి. ఎడ్వర్డ్ బెర్నిస్టయిన్ నాటిపార్టీ అధికార పత్రికలో 1897-98 సంవత్సరాలలో వరుసగా కొన్ని వ్యాసాలు రాశాడు. మార్క్సిజం పేరుతో దాని సారాన్ని నిరాకరించాడు. ఆయన సిద్ధాంతాలు వైరుధ్యాల పుట్ట. శ్రామికవర్గ పోరాట అవశ్యకతను ఒకవైపు గుర్తించినటు గాను వాదిస్తాడు రెండోవైపు ప్రజాస్వామ్యం గురించిన వ్యాఖ్యానం వర్గపోరాటాన్ని నిరాకరించే రీతిలో వుంటుంది. వ్యక్తిగత ఆస్తిపై ఆధారపడిన పెట్టుబడిదారీ రాజ్యాంగ యంత్రం కొనసాగే “హక్కు”ను గుర్తిస్తాడు. బెర్నిస్టయిన్ రివిజనిస్టు సిద్ధాంతాలను నాటి జర్మన్ సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ నాయకత్వం, రెండవ ఇంటర్నేషనల్ నాయకత్వం తిరస్కరించింది. మహాసభ చర్చలలో వాటిని ఓడించింది. ఈ సిద్ధాంత పోరాటంలో రోజాలగ్నెబర్గ్ ప్రముఖపాత్ర వహించింది. కాని బెర్నిస్టయిన్ ఛావలు కొన్ని సెక్షన్లలో కొనసాగడమే కాక, ఆయా నిర్దిష్ట చారిత్రక పరిస్థితులలో బలపడినాయి కూడ ఒకోదేశంలో ఒకోరూపంలో యివి వ్యక్తమవుతూవచ్చాయి.

బెర్నిస్టయిన్ సిద్ధాంత వారసత్వం నేటి సోషల్ డెమాక్రటిక్ సాహిత్యంలో “ఉదారవాద ధోరణి”గా ప్రాచుర్యంలో వుంది. తన సోషలిజాన్ని “ఉదారవాదం పరిసమాప్తి”గా బెర్నిస్టయిన్ చిత్రించుకున్నాడు. అస్మియా సోషల్ డెమాక్రటిక్ నాయకుడు బ్రూనో క్రిస్కొ కొంతకాలం క్రితం దీనిని ఘనంగా కీర్తించాడు.

ఆ తరువాత దశలో జర్మన్ సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ సిద్ధాంత వేత్త కారల్ కోట్స్కీ మార్క్స్ మౌలిక ప్రతిపాదనలను అంగీకరిస్తూన్నానంటూనే శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ ఛావన్ని నిరాకరించాడు. 1918 లో ఆయన రాసిన గ్రంథాలలో రివిజనిస్టు పేడికను కావలసిన పూర్తి హంగులు ఏర్పడినాయి. ప్రజాస్వామ్యం పట్ల వర్గవేఖరి ఏమిటి? శ్రామికవర్గం అధికారం సంపాదించటం ఎలా? ఈ సమస్యలను కోట్స్కీ చర్చించుతూ అక్టోబరు మహత్తర విప్లవంలో “ప్రజాస్వామ్య ప్రమాణాలు” పాటించలేదని బోల్షివిక్కులను విమర్శించాడు. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వంలో ఆ ప్రజాస్వామిక స్వభావం వుందని ఖండించాడు.

క్రమంగా యీ ధోరణి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతా రూపం తీసుకుంది. ఉత్పత్తి సాధనాలను సమాజపరం చేయాలనే మార్క్స్ సూత్రీకరణను అంగీకరించిన కొట్కిస్, ఆయన అనుయాయులు, లిబరల్ సోషల్ డెమోక్రాట్లతో చేతులు కలిపారు.

సోవియట్ వ్యతిరేకత

1920-30 సంవత్సరాల కాలంలో సోషల్ డెమోక్రటిక్ నాయకులు, సోషలిజం సిద్ధాంత పునాదులను చర్చించుతూ తాత్విక రంగంలో కాంట్ ప్రతిపాదనలను, ఆర్థిక రంగంలో పెటుబడిదారీ మార్కెట్ సూత్రాలను అంగీకరించారు. సోవియట్ యూనియన్ లో సోషలిజం నిర్మాణం మానవ హక్కులను ఉల్లంఘించుతోందని, క్రాజాస్వామ్యాన్ని హరించవేస్తూన్నదనే విమర్శకు పూనుకున్నారు.

నాటి సోషల్ డెమోక్రటిక్ ఉద్యమంలో రెండు ప్రధాన ధోరణులు వున్నాయి. ఒకదానికి మితవాదులు (లిబరల్స్) నాయకత్వం వహించగా రెండో ధోరణికి లెఫ్ట్ సోషలిస్టులు నాయకత్వం వహించారు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం సోషల్ డెమోక్రట్ల సిద్ధాంత సరిణామంలో నూతన దశ ఏర్పడింది. శాస్త్రీయ సోషలిజంతో అతిమౌళికంగా వారు తెగతెగిపోయి చేసుకోవటంతో పాటు కమ్యూనిజం వ్యతిరేక దాడికి పూనుకున్నారు. అస్థిత్వంలో సోషలిజాన్ని వ్యతిరేకించారు. 1950 దశకం, 1960 దశకంలో సోషలిస్టు ఇంటర్నేషనల్ సోషలిజం చారిత్రక అనివార్యతా భావాన్ని కూడ విసర్జించింది. 1961 లో సోషలిస్టు ఇంటర్నేషనల్ ఆమోదించిన ఫ్రాంక్ ఫర్ ప్రకటనలో యీ భావాలన్నింటిని పొందుపరిచారు. కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక విధాన ప్రకటనగా అది వెలువడింది. అప్పటివరకు సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీ నాయకులు కొందరూ, కొన్ని దేశాలలో మార్క్సిజం పట్ల విధేయత ప్రకటించుతూ వచ్చారు. కాని ఫ్రాంక్ ఫర్ ప్రకటనలో మార్క్సిజంను, యితర అనేక సిద్ధాంత, రాజకీయ ధోరణులలో ఒకటిగా పేర్కొంటూ, వీటన్నింటిని సోషల్ డెమోక్రట్ల నూతన సమాజ నిర్మాణం కొరకు వినియోగించు కోవాలని తెలిపారు.

ఇది రాజీ ధోరణి. “భావాల బహుళత్వం” ప్రాతిపదికగా సోషల్ డెమోక్రసీ ఒక నూతన సిద్ధాంతానికి రూపకల్పన చేసింది. బహుళ సిద్ధాంతాలను అంగీకరించింది.

ఆస్త్రియన్ సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ సిద్ధాంతవేత్త కారల్ జెర్నెట్ దీనికి యీ క్రింది పేర్కొన్న తీరులో సుదీర్ఘ వివరణ ఇచ్చాడు. పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని ప్రాంక్ ఫర్ట్ ప్రకటన విమర్శించింది. సామ్రాజ్యవాద వలన విధానాన్ని బలపరిచింది. పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో వర్గపోరాట తీవ్రతను గుర్తించింది కొన్ని దేశాలలో ఫాసిజంను గుర్తించి పెట్టుబడిదారీ వర్గం బలపరచింది. పాశ్చాత్య దమనకాండను అది అమలు పరచింది. కనుక పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని తొలగించాలి. ఇంత వివరించిన కారల్ జెర్నెట్. పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని ఒక సామాజిక వ్యవస్థగా ఎలా నిర్మాలించాలో తెలుపలేదు ప్రాంక్ ఫర్ట్ ప్రకటన యీ కీలక సమస్యపై మౌనం వహించింది. నూతన వ్యవస్థ రూపురేఖలు ఏమిటో తెలుపలేదు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పునాదులను ముట్టకుండా కొన్ని సంస్కరణలు తీసుకురావాలనే భావాలను అది వ్యక్తం చేసింది. అదే సందర్భంలో ప్రపంచంలోని మొట్టమొదటి సోషలిస్టు దేశంపై సిద్ధాంత దాడిని ప్రారంభించింది. అక్కడ ప్రజాస్వామ్యం లుప్తమైపోయిందని, బోటలి టేరియన్ ప్రణాళికా విధానం అమలులో వుందని విమర్శించింది.

సోషల్ డెమాక్రాట్ల నూతన సిద్ధాంతాలను ఆనాడు నెలకొనివున్న ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ వాతావరణంలో సామ్రాజ్యవాద మేధావులు అమితోత్సాహంతో ఆహ్వానించారు.

ఆతరువాత కాలంలో ముఖ్యంగా 1960-70 దశకాలలో సోషల్ డెమాక్రటిక్ నాయకులు అనేక సిద్ధాంత స్వర్ణీలు కొట్టారు. కొంతకాలం “సిద్ధాంతం నుండి స్వేచ్ఛా” అన్నారు. మరికొంతకాలం మార్క్సిజం-లెనినిజంకు “ప్రత్యామ్నాయ” అన్వేషణలో వున్నామని ప్రకటించారు ఇప్పుడు కమ్యూనిజం. పెట్టుబడిదారీ విధానాలకు “మధ్యేమార్గం” ను రూపొందించే నిరర్థక ప్రయత్నంలో వున్నాడు.

ఆ విధంగా, మార్క్సిజం సిద్ధాంత ప్రాతిపదికగా ప్రారంభమయిన సోషల్ డెమాక్రటిక్ ఉద్యమం వివిధ దేశాలలో ఆ సిద్ధాంత సూత్రాలకు తిలాంజలి ఇచ్చి బాహుటంగా మార్క్సిజం-లెనినిజం వ్యతిరేక సిద్ధాంత వేదికను నిర్మించింది.

సమకాలీన సోషల్ డెమాక్రటిక్ వుద్యమం దాదాపు 65 పార్టీలు, సంస్థలతో కలగూర గంప భావాలతో విరుద్ధ ధోరణులతో కూడివుంది. విచిత్ర రంగుల కలయికగా అగపడుతున్నది. ఇటీవల కాలంలో కారల్ సోషల్ తాత్విక భావాలను ఎక్కువ ప్రచారంలో పెట్టుతున్నారు.

తమ సిద్ధాంత వారసత్వం గురించి, తాత్విక, రాజకీయ పునాదులు గురించి జర్మను (ప్రజలు) సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీ అధికార పత్రిక డై న్యూ గెనెల్ హన్ట్ కొద్దికాలం క్రితం యిచ్చిన వివరణ యిలా వుంది. “మానవుని గురించిన క్రీష్టియను సిద్ధాంతం, ఫ్రెంచి విప్లవం ప్రకటించిన మానవ హక్కులు, కాంట్ నీతి శాస్త్రం, హెగెల్ చారిత్రక గతితార్కిక సిద్ధాంతం, పెట్టుబడిదారీ విధానంపై మార్క్స్ చేసిన విమర్శ, బెర్నిస్టయిన్ విమర్శనా మార్క్సిజం, రోజాలగ్జెంబర్గ్ విమర్శలు, స్కూమాచర్ స్వేచ్ఛపిపాస సోషలిజం, యటీవల కాలంలో ఎర్నెస్ట్ జాక్, అదోర్నో, కోలకోవ్స్కి, హెబర్ మాస్, మిలోవన్ జిలాప్ తదితరుల నైతిక ప్రేరణలు.” సోషల్ డెమాక్రసీకి ఆధార భూతాలు.

సోషల్ డెమాక్రసీ భావ సముదాయ చరిత్రను అర్థం చేసుకునేందుకు పైన పేర్కొన్న ఉల్లేఖన మనకు సహాయపడుతుంది.

కమ్యూనిస్టుల ఎడల వైఖరి

ఆచరిణలో, ముఖ్యంగా ఆయా చరిత్ర కీలక దశలలో, కమ్యూనిస్టుల ఎడల సోషల్ డెమాక్రట్లు ఎట్టి వైఖరిని తీసుకున్నారో పరిశీలిద్దాం.

కార్మికోద్యమంలోనూ, మధ్య తరగతుల్లోనూ వివిధ దేశాలలో సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీలకు విస్తృత పునాది వుంది. కమ్యూనిస్టులకు, సోషల్ డెమాక్రాట్లకు మధ్య సంబంధాలు ఎన్నడూ ఒకే రీతిలో లేవు.

కమ్యూనిస్టు పట్ల సోషల్ డెమాక్రాట్ల వైఖరిలో కాలవాహినిలో కొన్ని మార్పులు వచ్చాయి. రెండవ ఇంటర్నేషనల్ 1914లో, యుద్ధం ప్రారంభం కావడంతో కూలిపోయింది. మెజారిటీ సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీలు తమ తమ ప్రభుత్వాలతో యుద్ధ కాలంలో చేతులు కలిపాయి. కాని రష్యన్ సోషల్ డెమాక్రటిక్ లేబరు పార్టీ (బోల్షివిక్ పార్టీ) నాటి టష్యాలో యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా విప్లవానికి సన్నాహాలు కావించింది కార్మికులను సమీకరించింది; రైతులలోనూ, సైన్యంలోనూ సామ్రాజ్యవాది యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా, భూమి కోసం, శాంతి కోసం కృషిసల్పింది. ఉక్కు శ్రేణులతో నిర్మించిన బోల్షివిక్ పార్టీ, దాని నేత మహనీయుడు లెనిన్ విప్లవాన్ని నడిపారు. 1917 నవంబరులో విప్లవం విజయం పొందింది.

విప్లవంలో విస్తృత ప్రజానీకం పాల్గొంది. కార్మికవర్గంలో అత్యధికులు విప్లవానికి అండాగా నిలబడ్డారు. రైతాంగం సైన్యంలోని మెజారిటీ నెక్షన్లు విప్లవంలో పాల్గొన్నారు. సోవియట్ నిర్మాణం జరిగింది కార్మిక, కర్షక ప్రభుత్వం ఏర్పడింది.

అదేకాలంలో యితర దేశాలలో విప్లవోద్యమాలకు సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీలు నాయకత్వం వహించలేక పోయినాయి.

1919-22 దశలో కమ్యూనిస్టుల పట్ల సోషల్ డెమాక్రట్లు వేచియుండే వైఖరి తీసుకున్నారు. అయితే సోవియట్ యూనియన్ కు వ్యతిరేకంగా, 1919 లో ఏర్పాటయిన కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ కు వ్యతిరేకంగా విమర్శన బాణాలు సంధించారు. 1922 లో మూడు ఇంటర్నేషనల్స్ ను ఐక్యపరిచే ప్రయత్నాలు విఫలమయ్యాయి.

1922-28 కాలంలో పూర్తి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పంథాను సోషల్ డెమాక్రట్లు అనుసరించారు. ఐక్య కార్యాచరణకు కమ్యూనిస్టు పార్టీలు చూపిన చొరవను వారు నిరాకరించారు.

1930 దశకం తొలిదశలో కమ్యూనిస్టుల పట్ల కొంత దాస్తరిక వైఖరి ప్రదర్శించారు. కాని

1933-36 సంవత్సరాలలో పూర్తి ప్రతి కూల వైఖరిని తీసుకున్నారు. జర్మనీలో ఫాసిజం అధికారానికి రావటానికి యిది ఒక ప్రధానకారణం.

1935 నుండి 1939 వరకు ప్రాన్సు, స్పెయిన్ లాంటి దేశాలలో ఐక్య సంఘటన నిర్మాణంలో ఉభయులూ పాల్గొన్నారు. అనేక రూపాలలో ఉభయుల మధ్య సన్నిహిత సహకారం నెలకొంది.

1939 నుండి 41 వరకు ఉభయ పార్టీల సంబంధాలలో కొన్ని చిక్కులు ఏర్పడినా, తిరిగి 1941-1945 కాలంలో కమ్యూనిస్టులు, సోషల్ డెమాక్రట్లు ఫాసిస్టు ప్రతిఘటనా పోరాటంలో కలిసి పని చేశారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం ఏర్పడిన నూతన పరిణామాల ప్రభావంలో అనేకమంది సోషల్ డెమాక్రట్లు కమ్యూనిస్టు పార్టీలతో సహకారానికి సుముఖత వ్యక్తంచేశారు. ముఖ్యంగా 1945-47 కాలంలో ఇటలీ, ప్రాన్సు దేశాలలో ఉభయులతో కూడిన మిశ్రమ మంత్రి వర్గాలు ఏర్పడినాయి.

1941 వచ్చే నాటికి, నాడు ఏర్పడిన ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ వాతావరణంలో అనేక పశ్చిమ యూరప్ సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలు, కమ్యూనిస్టు పార్టీలతో తెగతెంపులు చేసుకున్నాయి. 1947లో అంతర్జాతీయ సోషలిస్టు మహాసభ జరిగింది. కమ్యూనిస్టులతో యుక్తా సహకరిస్తున్న సోషలిస్టు పార్టీలను ఆ మహాసభ నుండి వెలివేశారు. 1951 లో ఫ్రాంక్ ఫర్డ్ మహాసభ ప్రకటన వెలువడింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీలతో అన్ని సంబంధాలను నిషేధిస్తూ ఓస్లోలో 1962 లో జరిగిన సోషలిస్టు అంతర్జాతీయ మహాసభ తీర్మానించింది.

1962 నుండి క్రమేణా కొంత మార్పు వ్యక్తమవుతున్నది. సోవియట్ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో అనేక సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలు సంబంధాలు ఏర్పరచుకున్నాయి. ద్వీపక్ష స్థాయిలో సంబంధాలు పెట్టుకొనే స్వేచ్ఛను కల్పిస్తూ 1964లో సోషలిస్టు ఇంటర్నేషనల్ యూరో అధికార పూర్వకంగా తీర్మానించింది. ఫ్రెంచి, ఫినిష్, జనరీస్ యితర సోషలిస్టు పార్టీలు కమ్యూనిస్టు పార్టీలతో కలిసి సంయుక్త కార్యచరణను పూనుకున్నాయి కాని యీ పరిణామం మితవాద నాయకత్వానికి రుచించలేదు. ఇటలీ, చిలీ దేశాలలో ఉధయిల మధ్య మైత్రి ఏర్పడింది. 1976 లో, 1978 లోనూ జరిగిన సోషలిస్టు అంతర్జాతీయ మహాసభలలో కమ్యూనిస్టులతో సహకారం ఏ సాయివరకు పెంచుకోవాలనే సమస్యను చర్చించారు. సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్టు పార్టీతో నేడు అనేక సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలకు సంబంధాలున్నాయి.

సోషల్ డెమోక్రటిక్ పార్టీలు లేదా సోషలిస్టు పార్టీల సిద్ధాంతం - కార్యక్రమాలలో కొన్ని వైవిధ్యాలున్నప్పటికీ స్థూలంగా యీ దిగువ నిర్ధారణలకు రావచ్చు.

వారి ధ్యేయం "ప్రజాస్వామిక సోషలిజం". శాస్త్రీయ సోషలిజం మౌలిక భావాలయిన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను పిష్టవాత్మకంగా మార్పు చేయటం; ఉత్పత్తి సాధనాలలో వ్యక్తి యాజమాన్యాన్ని రద్దుచేయటం; దోపిడీ వ్యవస్థ నిర్మూలనలో కార్మికవర్గ నాయకత్వ పాత్ర మొదలగు అంశాలను వారు నిరాకరించారు. సోషలిస్టు దేశాలలో సోషలిజం విజయాలను వారు వశీకరిస్తున్నారు. ఆ దేశాలలో ప్రజాస్వామిక సంస్థలను కమ్యూనిస్టు పార్టీలు పెంపొందించటం లేదని విమర్శిస్తున్నారు.

మార్క్సిజం - లెనినిజం సిద్ధాంతం ప్రాతిపదికగా కమ్యూనిస్టు పార్టీలు, విభిన్న దేశాలలో శ్రామికవర్గ విప్లవాలకు నాయకత్వం వహించాయి. ఆ దేశాలలో సోషలిజం నిర్మాణం పురోగమిస్తున్నది పెట్టుబడిదారీ దోపిడీవ్యవస్థ స్థానే నూతన సోషలిస్టు నాగరికత ఏకసిస్తున్నది. మార్క్సిజం నుండి మారిమై చివరికు ఆ సిద్ధాంతాన్ని విసర్జించిన సోషల్ డెమాక్రటిక్ పార్టీలు నేడిక్కడ వున్నాయి ?

సోషల్ డెమాక్రట్లు ప్రభుత్వాలలో వున్న దేశాలలో ఎక్కడా పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ రద్దుకాలేదు. పెట్టుబడిదారీ సామాజిక సంబంధాలు కొనసాగుతున్నాయి. దోపిడీ విచారం సాగిపోతున్నది.

భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టులు

భారత దేశంలోని సోషలిస్టులపై పశ్చిమ యూరప్ సోషల్ డెమాక్రసీ ప్రభావం బలీయంగా వుండింది. గాంధీజీ భావాల ముద్ర కూడవుంది. మార్క్సి భావాలను ప్రచారం చేయటంలో తొలిదశలో ఆచార్యనరేంద్రదేవ్, జయప్రకాష్ నారాయణ్ ప్రభృతుల పాత్ర ప్రముఖమైనది. కాని యం. ఆర్. మసానీ, ఆ తరువాత కాలంలో అశోకమెహతా తదితరులతో కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకత జీర్ణించుకుపోయింది. కమ్యూనిస్టులు, సోషలిస్టుల మధ్య సన్నిహిత సంబంధాలు పెంపొందిన దశలు వున్నాయి. తీవ్ర విభేదాలు తలెత్తిన సందర్భాలు అనేకం.

స్వాతంత్ర్యానంతరం సోషలిస్టుల మధ్య ఐక్యత ఎన్నడూ సాధ్యపడలేదు. జయప్రకాష్, లోహియా, అశోకమెహతా లాంటి ప్రముఖుల ఆలోచనలతో, ఆచరణలో ఎవరి మార్గం వారిదే. ఆ తరువాత తరం నాయకులు యితర బూర్జువా పార్టీలలో చెల్లాచెదురుగా మిగిలిపోయారు.

భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టులు ప్రారంభం నుండి శాస్త్రీయ సోషలిస్టు భావాలను ప్రచారం చేస్తూనే వున్నారు. శ్రామికవర్గ అంతర్జాతీయ ప్రాతిపదికగా ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీలతో సోదర సంబంధాలు కల్గియున్నారు. సోషలిస్టు దేశాలలో సాధించిన విజయాలను భారత ప్రజలకు ఎరుకపరచటంలో నిర్విరామ కృషి సల్పారు. మార్క్సిజం-లెనినిజంను భారతదేశ పరిస్థితులకు అన్వయించటంలో సృజనాత్మక కృషి చేశారు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూల్చనిదే సోషలిజం నిర్మాణం సాధ్యంకాదని, సోషలిస్టు విప్లవానికి ప్రజలను సంసిద్ధ పరచటానికి కమ్యూనిస్టులు శ్రమిస్తున్నారు. సర్వోదయం, గాంధీజం, ప్రజాస్వామిక సోషలిజం

పేరుతో ప్రచారంలో వున్న సిద్ధాంతాల వర్గ స్వభావాన్ని కమ్యూనిస్టులు వివరిస్తున్నారు భారతదేశంలో కమ్యూనిస్టులు బహుముఖ పోరాట రూపాన్ని చేపట్టారు. వివిధ వర్గాల ప్రజలను, ముఖ్యంగా కార్మికవర్గాన్ని, రైతాంగాన్ని సమరశీల పోరాటాలవైపు నడిపించారు. రైతాంగ గెరిల్లా పోరాటాలు కార్మికవర్గ సమ్మెలు, బంద్ పోరాటాలు, మహా ప్రదర్శనలు పార్లమెంటరీ పోరాటాలు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నిర్వహణల అపార అనుభవాలు వారికి వున్నాయి.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ 1964 లో చీలింది. చీలికకు గల అంతర్జాతీయ సిద్ధాంత విభేదాలు, జాతీయ కారణాల గురించిన వివరణ యిదే సంచికలో పార్టీ అగ్రనాయకులు రాసిన వ్యాసాలలో వుంది. అదేవిధంగా, ప్రస్తుత విప్లవదశకు సంబంధించిన భేదాభిప్రాయాలపైన కూడ వివరణ ఆ వ్యాసాలలోనే వుంది.

ఒకటి, రెండు యితర ముఖ్యాంశాలను మాత్రమే యిక్కడ పరిశీలిద్దాం.

చీలిక ఆనంతరం నాటినుండి నేటివరకు అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో భాగంగా భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కొనసాగుతూనే వుంది. సోషల కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సన్నిహిత సంబంధాలను కల్గియున్నది శ్రామిక వర్గ అంతర్జాతీయత పంథాను కొనసాగిస్తున్నది. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో చీలికకు నాటి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాని సాగిన విచ్ఛిత్తి చర్యలను భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ వ్యతిరేకించింది. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ ఐక్యతకు మన పార్టీ నిలబడింది.

ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు పార్టీల సాచారణ పంథాను భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ బలపరచింది సోషలిస్టు దేశాల ఓజ్యాలను, ముఖ్యంగా సోవియట్ యూనియన్ లో ప్రవర్తత సోషలిజం విశిష్టతను భారతదేశ ప్రజలలో ప్రచారం చేసింది. అనేక వక్రీకరణలకు సమాధానమిచ్చింది.

మార్క్సిజం-లెనినిజం మౌలిక సూత్రాలకు భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ కట్టుబడివుంది. శ్రామికవర్గ నియంతృత్వ భావనను అది బలపరచింది. శ్రామికవర్గ నాయకత్వాన సోషలిస్టు విప్లవం తన లక్ష్యంగా ప్రకటించింది.

భారతదేశ సమకాలీన పరిస్థితులకు మార్క్సిజం-లెనినిజంను వర్తింప చేయడంలో భేదాభిప్రాయాలు పొడచూపవచ్చు. ఐక్యపార్టీలో నైతం ప్రస్తుత విప్లవ దశపై భేదాభిప్రాయాలు తలెత్తాయి. అంగీకరించిన ప్రోగ్రాంను మార్చుకున్న

ఉదాహరణలు వున్నాయి. అనుభవంలో కొత్త సత్యాలు వెలుగులోకి రావచ్చు. లేదా పరిస్థితులలో మార్పులు వచ్చినపుడు కొన్ని నిర్ధారణలు మారక తప్పదు. విప్లవ గమనంలో పొరపాటు దొర్లిన ఘటనలపై ఆయా దేశాల కమ్యూనిస్టుపార్టీలు ఆత్మ విమర్శన చేసుకున్న ఉదాహరణలు చాల వున్నాయి.

మార్క్సిజం-లెనినిజం మౌలిక సూత్రాలకు కట్టుబడివున్న పార్టీని కొన్ని భేదాభిప్రాయాలున్నాయనే కారణంతో అది “కమ్యూనిస్టు పార్టీ” కాదు; “సోషల్ డెమోక్రటిక్” పార్టీ మాత్రమేననే నిందకు పునుకోవడం, అది వారికి ఆత్మత్పత్తి నివ్వవచ్చు. కాని అది నిజం ఎలా కాగలదు? వాని గీటురాళ్ళు ఏమిటి ?

జాతీయ ప్రజాస్వామ్య భావనతో ఏకీభవించకపోవచ్చు. అది మధ్యంతర దశ. ఆ తరువాత సాగే సోషలిజం పరివర్తనా దశలో కార్మికవర్గ నాయకత్వం అనివార్యంగా వుంటుంది. సోషలిస్టు విప్లవాన్ని ఎవరు నిరాకరించారు ? దానిని కార్మికవర్గ నాయకత్వ పాత్రను ఎవరు నిరాకరించారు ? ★

BC i

KRS 9101M 139

COMMUNISM (Telugu Monthly) Regd. No. H/V 3/78

తప్పక చదవండి!

మారుతున్న ప్రపంచంలో కమ్యూనిజం

—బోరిస్ పోనియోవ్

1848 కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక కాలంనుండి నేటి వరకు ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ చరిత్రను, విప్లవోద్యమ సమస్యలను రచయిత ప్రతిభావంతంగా వివరించాడు.

ప్రతులు :

విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్

విజ్ఞాన్ భవన్, 4-1-435, బ్యాంక్ స్ట్రీట్

హైదరాబాద్ - 500 001

విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్

విజయవాడ, హైదరాబాద్, విశాఖపట్నం, గుంటూరు,

తిరుపతి, అనంతపురం, హన్మకొండ

Edited and Published by B. Nageswara Rao for the A.P. Council of C.P.I.
Himayat Nagar, Hyderabad.

Printed by him at Swatantra Art Printers, Vijayawada-4.

BC

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ

ಪುಸ್ತಕದ ಸಂಖ್ಯೆ	KRSA101M139
ಪುಸ್ತಕದ ವಿರುದ್ಧ	ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ
ತಾರೀಖು	23 February 2025
ಮುಂದು ಲಿಪಿ	yes
ಪುಸ್ತಕ ಲಿಪಿ	yes
ಮೊತ್ತದ ವಿವರ	137
ವಿಧಿ ಸೇರಿದ ವಿವರ	No
ಖಾತೆ ವಿವರ	CIBC
ಲೇಖನ ವಿವರ	VEDAVATHI
ತಯಾರು ಮಾಡಿದ	Vedavathi
ವಿವರ ವಿವರ	Vedavathi
ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ	NAVYA
ವಿವರ ವಿವರ	
ಲೇಖನ ಮಾಡಿದ	
ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ	
ವಿವರ ವಿವರ	
ಪಾವತಿ ಮಾಡಿದ	9000